

ACADEMIA ROMÂNĂ

MEGLENO-ROMÂNII

STUDIŮ ETNOGRAFICO-FILOLOGIC

DE

PERICLE N. PAPAHAȢI

PARTEA II.

EXTRAS DIN
ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE
Seria II. — Tom. XXV.
MEMORIILE SECȚIUNII LITERARE.

BUCURESCI

INSTIT. DE ARTE GRAFICE „CAROL GÖBL“ S-sor ION ST. RASIDESCU

16, STRADA DÔMNEI, 16

1902.

7425

Prețul 1 leũ 40 bani.

MEGLENO-ROMÂNÎ

STUDIŢ ETNOGRAFICO-FILOLOGIC

DE

PERICLE N. PAPAHAGI.

PARTEA II.

Sedința de la 27 Septembrie 1902.

XIII. Basme.

1. Ficioru și siculi.

(Feciorul și trăistîța sa și sâculețul.)

Un ficior una oară si dusi cu boiî și țireă să za joacă, ați ași la zacaci siculi di un spin și ca si dusi si la toarnă boiî, cun vinî, spinu ve criscut. Și-l zisi la spin:

- Spînulli, du-mî la siculi! — Nu la duc!
- Si-ŭ vîcnès bîltia di s-ti talîă. — Vîcnèă-ŭ.
- Aî, bîltiu, s-la talî spinu! — Nu vin, nu.
- Ama s-la vîcnès focu s-ti ardă. — Du-ti!
- Aî, fòculi, si-ŭ arzî drăjăua la bîltiă. — Nu vin, nu!
- Ama s-mi duc, di si-ŭ vîcnès valea s-ti stingă. — Du-ti!
- Aî, vali, s-la stîndî focu! — Nu vin, nu!
- Ama s-mi duc s-lîa vîcnès boiî, di s-ti bea. — Du-ti!
- Aîdiți, boî, si-ŭ beți valea! — Nu vinîm, nu!
- Ama s-mi duc di s-lîa vîcnès lupiî, di si ȳa mînancă! — Du-ti!
- Aîdiți, lupi, s-lîa mîncăți boiî! — Nu vinîm, nu!
- Ama s-mi duc di s-lîa vîcnès luvaciî, di să va tîlcîască. — Du-ti!
- Aîdiți, luvăci, s-lîa tîlcîoți lupiî! — Nu vinîm, nu!
- Ama s-mi duc di s-lîa vîcnès șoărițiî, di s-va mînancă urêclîli. — Du-ti!
- Aîdiți, șoariți, s-la mîncăți urêclîli la luvăci! — Nu vinîm, nu!
- Ama s-mi duc si-ŭ vîcnès mața, di să va mînancă. — Du-ti!
- Aî, mațu, s-lîa mînăți șoărițiî! — Iundi sa?

— O, lăa an dulăp.

Mața dupu șoăriți, șoăriți lă dupu luvăci, luvaci lă dupu lupi, lupi lă dupu boi, boi lă dupu vali, valea dupu foc, focu dupu băltiă, băltia dupu spin, spinu aș lă căzū și ficioru aș lă siculiu și mersi casă.

[Oșanl.]

Rizu Leșu.

2. Cusi-cucoti, ili priczma cu baba și cucoti.

(Cusi-cocoș sau basmul cu baba și cocoșul.)

Aș vut-aū ună babă un Cusi-cucoti. Aș lă trimiteă ier-țe zūă di rămă ă n gnoi și mănca țe fla. Cum aș rămă ună dimneță, aș flo an gnoi ună spricică. Aș-aū lō și și-u dēdi la baba.

Baba-și vē borgi la ampiratu pri virghiă și nu vē lanti pari si da, aș-u dēdi spricica.

Dupu vēcōt aū pruibidī Cusi-cucoti spricica și baba zisi: «io-ū ded la ampiratu pri borgi». Cusi-cucoti zisi: «Cum șa? și ampiratu aū lō di la baba mea spricica, că-lī futū ampiratița? Io si mi duc s-mi-ū țer!»

Și șa Cusi-cucoti că chinisi drumu, aū flo lisița. Ca ntribō lisița: «iun'ti duți, Cusi-cucoti?» iel a lī zisi: «mi duc, la ampiratu să-lī țer spricica, că-lī f. . . ampiraticica!»

— Nu mi verī și mini?

— Ti voi, amă poți si amniși.

— Pot, cum să nu pot? di țe iū lisița.

Și Cusi-cucoti aū lō.

Și șa, amnară, amnară și ca-și rămasi lisița și nu puteă vechi si amnă și-lī zisi Cusi-cucoti:

— A! a! lisițu! la ai curu greū! ți rămasiși?

— Nu pot, pustănī, mi si tălīară picioārili.

— Fō-ti mai ăncōă, fō-ti mai ăncōă! a lī zisi Cusi-cucoti, și ca la prucăscō curu, aū anglitō lisița.

Ca și chinisi, aș bātū pri lup ă n drum. Lupu antribō:

— Iun'ti duți, Cusi-cucoti?

— Mi duc la ampiratu, s-mi-ū țer spricica, că-lī f. . . ampiraticica.

— Nu mi verī și mini?

— Cum nu ti voi! ama poți si amni?

— Cum să nu pot, că di țe iū lup.

— Bun, amă ai diparti.

— Cōt să iă, io pot.

Și la lō și țista Cusi-cucoti, și ca și chinisiră, ca și amnară, amnară, aș lă rămasi lupu. A lī zisi Cusi-cucoti.

— Aidi! lūpuli! țe, tu nu amni? Cōta-ți fu?

— Nu pōt, Cusi-cucoti, pustănī.

Îră Cusi-cucoti a lī zisi:

— Fō-ti mai ăncōă, fō-ti mai ăncōă!

Și ca si pruchîp lupu di Cusi-cucoti, ca la prucăscp curu, la anglitp lupu. Amnþ, amnþ Cusi-cucoti și bătù pri albina. Ălî zisi albina.

— Iundi Cusi-cucoti?

Îra[ară] îel zisi:

— Mi due la ampiratu s-mî-ũ țer spricîca, cã-lî f... ampiraticîca.

— Nu mi verî și mini.

— Ti voi, 'ma poțî si amnișî?

— Cum sã nu pot? Nu sam albinã îo? Nu lag toati pòrțili, sã dun mîari și luminari?

Aũ lþ și chinisirã drumu. Așî amnarã, amnarã și rămasi albina nãpõî, cã pustănî și nu-ũ țin'eu vechî p'ênili.

— Aîdi! albinu! țe șizùșî?

— Nu pot, pustănîî, nu pot!

— Fþ-ti mai ăncoã, mai ăncoã.» Și ca si pruchîp albina, cã la prucăscp Cusi-cucoti curu, aũ anglitp albina.

Așî chinisî Cusi-cucoti drumu și nuibþ valea. Ălî zisi valea lu Cusi-cucoti:

— Iundi, iun'ti duțî, fãrtati!

— Mi duc la ampiratu sã-mî țer spricîca, cã-lî f... ampiraticîca.

— Nu mi verî și mini?

— Ăî, ti voi, cum nu ti voi!

Așî chinisirã drumu-drumu și pustănî valea și rămasi. Alî zisi Cusi-cucoti:

— Aîdi vali! pustănîșî?

— Pustănîî!

— Fþ-ti mai ăncoã, alî zisi Cusi-cucoti și ca si pruchîp valea, la prucăscp curu și aũ anglitp.

Și ca și amnþ, amnþ, așî junsî la ampiratu și si pusi an gnoî și prucãntþ Cusi-cucoti, cõt putù:

«Cucuricu, ricu,
udã mari ș-micu!
Ampirãtuli, dþ-mî spricîca,
cã-țî f... ampiraticîca!»

Și ca uzþ ampiratu «bra!» zisi, «un Cusi-cucoti si m-anjurã! mara! țe-î țela? lațî-la, la punițî an cucotîlî noștri, si la ciuplpscã și sã la tãlcîascã!»

Și ca la pùsirã an cucotî ampiratcșî. Cusi-cucoti aũ lãsò lisița din cur și un cõtî un, alî nicþ toțî cucotîlî lu ampiratu și arã prucãntþ îel:

Cucuricu, ricu,
udã mari ș-micu!
ampirãtuli, dþ-mî spricîca,
cã-țî f... ampiraticîca!»

Ca uzþ ampiratu mult rþũ alî vinî și zisi: «Lãgãțî, videtî, țe si feshi bra!» Ca si dùsirã, vizurã toțî cucotîlî luî nicãțî, arã Cusi-cucoti ca bic.

Ampiratu zisi: «Lațî-la, punițî-la an cațîlî noștri, sã-l nccã, sã la zdruncinã!» Ca la pùsirã Cusi-cucoti an cațîlî lu ampiratu, «caca, caca, ca! caca,

*

caca, ca! di pri un cal pri lant, pona lășo lupu din cur și lăa nicò toți caliî. Ați ară ișo și prucânto:

cucuricu, ricu
udă mari ș-mieu!
ampirătuli, dō-mî spricîca,
că-ți f . . . ampiraticîca!

Ca uzò ampiratu, foc si fesi; «Lăgăți bra! videti țe fați cōinili și dușmanu Cusi-cucoti!» Ca pucătară, caliî cupōnî dărătî, ară Cusi-cucoti mai di bic! Ampiratu tunțea zisi la oăminiî luî: «arditi bra! furna! arditi di noș orî, să iă bun arșă!» Ca arșiră furna și ca la pûsiră Cusi-cucoti an furnă, nu știtō mult și aî dēdi drumu la vali din cur și aū stinsi. Ați cāntō și pricāntō ară din furnă:

cucuricu, ricu
etc., etc.

Uzò ampiratu și zisi: «lăgăți bra! puștu, videti țe fați?» Cōn si dûsiră la furnă, flară Cusi-cucoti ca bic nuntru. Zisi ampiratu tunțea: «Dați-la bra! puștu s-la pun an izmēni, să șod pri iel să-lî iēsă și mătăli.»

Și ca la pusi ampiratu Cusi-cucoti an izmēni, di c-aū lășo albina din cur, la fesi țesta ampiratu an niți un al! Zis-aū iel tunțea: «Lați-la bra! puștu, la puniți an aznă, las sătură di spricîchi și belchi, si gibărdișescă di tama-chiărloc.»

Și ca la pûsiră an aznă, si bucurō Cusi-cucoti și ca prucăscō curu, anglitō toati furliîli și ați prucântō cu chief mari. Si dûsiră di la ampiratu di lăa dișeîsiră și ca scăpō Cusi-cucoti, ași vinî casă și-lî zisi la baba:

— «Șterni, babu, un pucrōv și lē-ți ună virzēuă, ca s-mi pun pri grindă, s-mi frășcăiēși.»

Ca și știrnūt-aū baba un pucrōv, ași lat-aū și vērğa, ași pusi Cusi-cucoti pri grindă și la frășcăi pōn li scoasi toati pârili. Ați ași dișfesi Cusi-cucoti dipri grindă și-lî zisi babaîă Cusi-cucoti: «află, babu, ună ciūtūră s-li mirîm.»

Baba si dusi din maală și flo ună ciūtūră și vini li mirî pârili. La miriri parli, si lipî ună furlină an curu di ciūtūră și cōn lî-u dus-aū ciūtura di iundi aū vē lat, țesta antribăt-aū:

— Țe veți mirî?

— Un'ec ghipt.

— Ghipt nu-î, că pari veți mirî! Na, furlina țe si lipî, aū spuni.

Tunțea baba nu putū si scundă și zisi, cum ași vē un cucōt și ca și la pusi pri grindă, di ca-și lō ună vērğă, la bătū, la bătū, că-lî căcō saldi furliîî ampirateși.

Țea-și vē și ea saldi un cucōt la gălîî, la pusi pri grindă, belchi aî fați și la ea furlîî, ama ca la bătū, aș muri.

[Oșanî.]

Bojin Tăpă Hristu.

3. Baba și cu dedu.

(Baba și bunicul.)

Ună babă și cu un ded singuri an ună casă, beși unu, beși lantu și puni li an ună tiefă, bișonili ca răzvrăjoră, si f'esiră șoariți. Si fronsi tiefa, fuziră șoariți. Dedu cu mașa dupu ieli să lă tălciască. Tunțea baba zisi lu dedu :

— «Nu, d'eduli, nu toți lă tălcă, tucu lasă un s-na iă ficiôr.»

Dedu lăsò un, și șoàricu la criscù mari și la si fesi cupilăș și baba zisi :

— «D'eduli, d'eduli, ficioru na criscù, si fesi mari, cupilăș, cum si amnă șa fôr tacòm! d'eduli, să-l cumpăròm tacòm.»

Țe să zică dedu? Acu zisi baba șa, șa si facă, și ăli cumpărara fes cu tufcă și sil'ef și cișuli nalti. Și-l zisi babă ară lu dedu :

— «Cmo, d'eduli, cmo, la cari feta s-ti duți, s-ti struțeshi s-na la ansuròm ficioru! că na! d'eduli, si fesi cupilăș și truburaști să si facă tinir-juni. Io vechi nu pot să sirbès și voi să am ună noră.

— 'Mi, la cari s-mi duc?

— S-ti duți la soarli, că lui feta ăi mai ùbavă și iel ăi mai juni di toți.

Și dedu chinisi la soari și ca junsî, ăli zisi :

— Soari, soari, țe iేశi mari, să mi-ù dai feta, că tu fost-ai mai juni.

Și soarli ăli zisi :

— Nu sam io mai juni, că noru mi pulupești și io nu ved.

Dedu zisi «ș-a-i! noru-i mai juni.» Și si dusi la nor.

— Nòruli, nòruli, dò-ù feta dupu cupilașu meș, că tu fosta-i mai juni an duăia.

— Io nu sam mai juni, d'eduli! Mai juni ăi boarea; cò mi za suflă boarea pimintu nu mi ancapi și io sirumă mi fac di nivizùt. Tucu du-ti la boari, să-ți aù da feta la cupilașu.

«Ș-a-i» zisi dedu, «boarea-i mai juni.» Și si dusi la boari și-l zisi.

— Boariu, dò-mi feta, că tu iేశi mai juni.

— Nu sam io, d'eduli, nu sam io! mai juni ăi cărticîoana, că ari an còmpu di Nònti un ghinghiaru, țesta zuă toată io suflăi, nu putui s-la rup [zarup] și ca si dusi cărticîoana di la za rămò di la coriñi, la sarupò. La ea du-ti, las ț-aù da feta, că ea ăi mai juni.

Și dedu ca si zaciudì, si zaciudì, cum să iă cărticîoana mai juni di soari, noru, boari, zisi «ș-a-i, ș-a-i» și căteròù, căteròù, si dusi la cărticîoană și-l zisi să-l-ù da feta la cupilăș.

Cărticîoana nu zisi «nu» și-l-ù dedi, că șa fu pisăitura, ea să iă mai juni și ța feta mai ùbavă și mai bună. Și șa șoàricu si ansurò cu feta di cărticîoană și si udișră doi. Și cò si fesi nunta, soarli rădêa, nori, plânđeău și boarea cântă di mari bucuriță, ară tîniriți juni jucău.

Și șa priczma sfârșò.

[Oșani.]

Rizu Leșu.

4. Uomu sirumà.

(Omul sărac.)

Ve un ūom sirumà, àşî ve doi gulùbî, gulubu făţeà còti un ūoŭ àn zuŭa şi-şî la vindeà ţela ūom ūou, àşî lăià còti un'ec fàrină şi àşî răneà toţi cu ţela ūoŭ, ţe la făţeà ţela puliŭ. Tatà-su si dusi la lucru àn ibanlòc, ramasi mumă-sa casă cu doi ficîdòrî. Şi mumă-sa li vindeà ţeli oăuăli la un ciăfùt şi àşî căţò priatili ţela ciăfùt. Ca la vizù ţela puliŭ zisi, «jungliă-la ţista puliŭ şi si nu dai la niţi un carni si mănancă di iel.» Şi muma, ca căţară si plongă ţeliă ficîdòrîlî, lă la dedî la unu di iei capu şi la lantu drobu şi şera-ta còn vinî ciăfutu zisi la mumă-sa: «la jungliăşî puliŭ?» — «La jungliă — la irsèşî? — «La ierşŭ. — «Scoati la s-la măncom.»

Şi ca la scoasi, zisi: «mi capu? iundi-î?

— Mai bini dirèpt, la măncom ficîdòrî.

— Mi drobu, iundi-î?

— Drobu la măncom lantu ficîdòr, zisi muliarea.

— Jùngli-la ţela ficîdòr, ţe la măncom drobu.

Tea muliari zisi, s-la jùnglim.

Şi ţeliă ficîdòrîlî, ca uzoră, că zisi şa ciăfutu, si anfricară şi fuziră. Şi ca fuziră ţeliă ficîdòrîlî, ţela ţe la măncom capu si fesi àmpiràt, ară ţela ţe la măncom drobu, àşî flo ună chiesi di pari sup cap. Şi ca fesi tatà lor doi-trei aîi àncola, vinî casă şi aŭ flo saldi muma şi àlî zisi:

— «Muliare, iundi-sa ficîdòrîlî?

Muma zisi: «Muriră.»

— «Că muriră, iundi-sa gròburli?

Muma zisi: «Nu li ştiŭ.» Tunţea ūomu zisi: «aŭ si na àntribòm la àmpiratu, si videm cum s-na zică» şi că chinisiră să si ducă la àmpiratu ţeliă doi ficîdòrî, că liă vizură tatà-su şi mumă-sa, că z-duc la àmpiratu să si judică, cum si facă, si nu-liă picăşescă laîŭŭlî, dărară ună meră di răzint ca si-ŭ turească còn si vină ţeliă. Còn vinî tata şi muma aŭ turiră meră şi si sculară şimidòlî dupu glimă şi antrară an cunac şi tatà-su zisi: «àmpiràtuli, io ram la lucru. Vem doi ficîdòrî casă şi còn vinî emo, nu liă flai şi còn àntrèb muliari-mea, ea ziŭi «muriră.» Io àlî zic: gròburli si mi li spună, ară ea ziŭi «nu li ştiŭ.»

Àmpiratu zisi: dirèpt spuni, ma să şa! pân di zinueli.

— Muriră.

— Dirept spuni, ma să şa! pân di bròn.

— Muriră, zisi ară muliarea şi s-tucnî pân di bròn.

Ară àlî zisi àmpiratu: la treili ūorî ma să spunî, că ficîdòrîlî sa ghiî, scapi. Ară muliarea zisi: «nu că muriră» şi la treili ūorî s-tucnî toată, aŭ angliŭ pimintu.

Tatà-su la lară ieli pănă fu ghiŭ.

[Oşani.]

Duciu Stoian, Elev în cl. III primară.

5. Uomu, lisița și lupu.

(Omul, vulpea și lupul.)

Ună oară un ūom z-dusi cu chiriă. Si dusi diparti și cumpărō pești. Că chinisî si ducă casă, ca amnō mult, āți ca pruchiō di casă, vizū āntru iel ună lisiță culcată ān drum, ca moartă. Și iel aū și-ū pusi ān coșu di pești și zițē zārōs. «Că s-mi duc casă, di si-ū bilēs, di si-lī dar un cujōc la muliari.» Și-și amnā cutru casă.

Că pruchiō di casă ancă di la poartă, vicnī: «muliari-mea, muliari-mea, ieși curōn si discăroēm, că mari cāsmēt vuși, di flaī ună lisiță, di si ț-u darōm cujōc.» Și muliari-sa bucuroasă si dusi, si discarcă. Cōn pucătară an coș nū-ari ni pești, ni lisiță.

Ară țea lisița nu ra moartă, tucu șa si culcă. Di ca-ū pusi ān coș la ea că-lī vinī ān criel, di că cațō, lē pești și turīā. Că līa turī toți, fesi ān unu coș ună sucică, seucnī și ān lantu, fesi și ān iel ună sucică și āși fuzī. Āți, că līa dunō pești lī chinisî, si ducă casă cu pești lī. Āți ca z-dusi casă, ca līa zacăciō, zacăciō di grindă, și că vinī priātilū lupu, ea la lō scandu și līa dēdi si șadă. Ālī zisi la lupu:

«Priātilūli, iō s-mi duc s-līa dun lușnațilī di pri casă, ară tu șozī, ama s-nu ti pucăți ān sus, cutru grindă, că ari niști cucudi di cāntari di si-ți cadă vrină an rost, di si-ți iā frōngă dințilī.»

Āți fuzī lisița. Ca fuzī lisița, lupu cātō an sus iā vizū pești lī. Lupu ași zițē cu crielu: «emo, ca si vină lisița, si vedă țe si-lī fac.»

Āți ca vinī lisița, aș lō ună tuīagă, ară lupu ună sōūă si răzbătură. Lupu că măinea cu sōūă, dō-ī-ti di grindă, ară lisița că-lī ra mică tuīaga, ca la dunō pristi mur, la tălcīō.

Și șa pricazmu si sfārșō.

[Oșani,]

Nuși Toma.

6. Feta fōră mōnī.

(Fata fără mână.)

Ra ună oară un ampirāt cari vē ună muliari mult ūbavă. Că-lī muri muliari-sa, iel cātō, ubidī an toată ampirāțolīa lū, ca să află ună muliari mai ūbavă di toati, să-ū līa muliari, că an țela vacōt, șa vēū adēt: cari ra ampirāt, vē și muliarea mai ūbavă din ampirāțolīa.

Ca fō ună muliari țe ra ūbavă mai mult de toati, aū lō. Ampiratu vē di prima muliari ună fetă, cari ra mai ūbavă di cōt ampiratița. Țestă ampiratiță tucu aū pizmi ilīa ampirātuluī și an ună șeră fesi naēt să-ū tălcīască.

Ea-lī zisi la un izmichiār di lu ampiratu, că stară iō s-țā-ū daū Țestă Mariă, șa ra numea lu fetă, și s-ti duți an urmān diparti, să-ū tălcīōși. Și-lī zisi: «ca s-ti viruīēs, că-ū tălcīōt-aī, să-mī li duți mōnīli din cot.»

Șa, șera-ta li-ū dēdi Maria și ca-ū dusi diparti an urmān, feta picāsī, că nu-ū duți an gārdinā, cum ālī zisēși, «să va duți angārdinā, să va șātāiți.» Feta tunțea ālī zisi plāngōndura:

— «Io cunuscûi, că s-mi uŷizî tu, tucu ŷe sa li porŷi picătili! las-mi oa, an ŷista urmân s-mi mănancă vrină divutină.»

— Să ti las, tucu ampiratiŷa ŷeri mōñli din cot.

ŷesta faŷhira si candisî di-lî talîŷ mōñli din cot ŷi-ŷ lăsŷ an urmân.

An ŷeli zŷli lu paŷa ilîŷ iŷŷŷ-aŷ la lov prin urmânu ŷela ŷi ca uzŷ un vicut, scultŷ ca scultŷ, aŷ vizŷ ŷea ŷetă iundi plŷndi. Aŷ lŷ ŷi-ŷ dusi casă angă tată-su. Iel vrut-aŷ să ansoară dupu ea, amă tatu-su alî zifeă, că nu faŷi tari paŷalarêsc ficiŷŷr să ansoară dupu tari ŷetă ŷŷră mōñi. Bun 'ma ficiŷŷru «nu! ili si faŷi, ili mor. ŷesta-mî fu casmêt.» ŷi ŷa, ca zisi, s-mi ansŷŷr, să-ansurŷ.

An ŷela vacŷt ampiratu trimeŷi tiligrăf an toati paŷalariurli, ea să vină cŷti un ŷŷm din toati paŷalariurili să-lî dară chîefu, că-l mult an gailê. Din ŷesta paŷalariă si dusi ŷista ficiŷŷr, ilîŷ lu paŷă ŷi ca junsî cola la ampiratu, cu tot aschîêr dupu iel, ampiratiŷa antribŷ la unu din luî cavăŷi, dă-li ari mulîari. Cavasu alî zisi, că ari ună mulîari cu mōñli tălîati din cot. Ampiratiŷa aŷi dusi an criel tunŷea, că-l ŷeta lu ampiratu ŷi că izmi-chîaru nu-ŷ uŷisi.

Ampiratiŷa antribŷ cavasu: di să trimetă vrină carti emŷi ilîŷ lu paŷă. Cŷn să trimetă, tunŷea cartea si-ŷ duŷi la mini ŷi io să pisăîes ună ancîi-năcîuni.»

Ca-ŷ dărŷ ŷela ficiŷŷr ŷea carti, pisăi, că mulîarea luî ăi lu ampiratu ilîŷă, di ŷea să-ŷ cătăŷi bun ŷi multi lanti. Dupu ŷesta li-ŷ dedi la cavazu si-ŷ ducă casă. Ară ŷista li-ŷ dedi la ampiratiŷa, dupu cum ăli vŷ zis. să-lî pună ună ancîinăcîuni.

Ampiratiŷa rupsi ŷea carti ŷi dărŷ laltă mult nibŷn, că ŷesta ŷetă-l di nibŷn sŷiŷ, să nu-ŷ pridunăŷi casă, tucu să-ŷ guniŷi mai curŷn di iundi-ŷ flŷm, ca s-nu-ŷ spargă casa ŷi multi lalanti.

Ca-ŷ dŷsiră casă ŷea carti ŷi ca-ŷ căntŷ tatu-su, aŷ guni ŷea ŷetă din casă ară an urmân. Cola ea ŷeŷi un ilîŷ ŷi ună ilîă.

Cum ra cu mōñli tălîati din cot, ea nu puteă, cum sa la da ŷŷŷă. Di ŷesta ŷizŷ an ună p'ŷŷtiră ŷi cola culcată la dideă. Napcum, ca criscură ilî, vinî un aschitiă ŷi duŷeă rană lu ŷea mulîari, pŷîni ŷi lanti.

Con vinî ficiŷŷru lu paŷă, nu-ŷ flŷ mulîari-sa casă ŷi antribŷ iundi-l? Tatu-su alî zisi: «Cum na vŷi pisăit an carti, ŷa-lî ŷeŷim.» Tunŷea ŷela ficiŷŷr să moară di jalîŷ. Aŷi pridunŷ aschîêr ŷi iŷŷ si-ŷ află an urmân ŷi cŷn aŷ flŷ cu doi ilî ŷi cu mōñ muma lor, că ea cola an urmân, ca si vut-aŷ rugăt la bogorŷdiŷa, alî dat-aŷ mōñi, aŷ lŷ ŷi si bucurŷ mult, mult.

Aŷ dusi casă an ŷitati ŷi-lî dărŷ la ampiratu ună carti ŷa cum dupu dŷŷ zŷli să-lî ŷŷetă an oăŷpîŷi. Ampiratu si zabucurŷ mult ŷi iŷŷ dŷŷ zŷli di-parti di-ŷ priŷŷitŷ ilî-sa cu tŷmпиñi, cu ŷŷrbi, cu giambuŷurî ŷi-ŷ dŷsiră an ŷitati.

Ampiratiŷa di frică si scunsi ŷi ampiratu ca-ŷ flŷ, aŷ arsi an cătrân. Aŷi

la pusi zîniru-su pri scand și ilîa sa ară ampiratiță. Ampiratița Maria fesi bunătôți pri la sîrumași și pona an mârđini si uzô.

Șa ram și io cola și emo spuniți și voi.

[Lunđin.]

Noe Dumitru.

7. Doiî iî lu ampiratu și zona Ghîulizara.

(Ceî doi fiî ai împêratului și zîna Ghîulizara.)

Ra ună oară un ampirat, cari nu vë niți un ilîu și multu țireă să aîbă un ilîu sa nu-lî si stingă numea. Di țea iel tucu si rugă la Domnu să-lî da un ilîu. Ună zuă si dusi la un maghesnic, să cată, dă-li să-lî da Domnu vrin ilîu ili nu. Ară țela maghêsnicu aî dëdi ună mëră și-lî zîsi: «să-û dai la mulîari-ta țestă mëră și să-û mănancă și ea să rudescă un ilîu, șa cum ați țeri buricu.»

Țela ampiratu, ca la scultô, aî-u dëdi țea mëră la mulîari-sa, să-û mănancă și cu țea mëră ea rudî doi ilî pliznăți.

Bun 'mă an țela vacôt, cõn fesi mulîari-sa, ampiratu nu ra casă, că vru să facă cavgă și iel la dunô tot aschîeru și fesi multi zoli cu cavga. Cõn fâtea cavga, aî vinî ună carti di casă, ca cum mulîari-sa fesi ună mață, an loc că ea vë fat ună fëtă, și un cățol, an loc că ea vë fat un soari di fiçîor, șa ubav! Țești di țela lucru ielî aî pisăiău șa, că alaîchili ampiratului aî pizmău ampiratița, dintru țe să iă șa ubavă.

Ampiratu, cõn uzô ca ampiratița rudî un cățol și ună mață, mult aî si nigrî buricu și trimësi carti casă și spusi, că mulîari-sa să-û angroapă di ghiă pona la țoți, că țesta-lî trubuiăști, cum ari fat, să află. Ară fiçîoriî luî, demec: cățolu și mața, să lîa puniți antr-un mic sinduchîu și saât să nu-lî ținiți, amă să-lî turîți an Aral, ună mari vali di cola proapi di că săbăia țea, iundi s-f'ësiră țeștia.

Dupu țe țestă carti lu ampiratu aî lară țelîa oamiñî, f'ësiră tot dupu cum ampiratu vë zis an carti. Fiçîoriî țelîa, că lîa turiră pri țea vali, ca lô pri apu, pri apu sinduchîu, junsi anga ună moară și cola si zapurô an bucă. Muraru din moara țea, vizû că si stărpî apa și ișô să vëdă țe-î, țe nu-î Dupu țe ișô, etcă vizû langă bucă un sinduchîu și cõn la dișelisi, flô doi fiçîori cola an nuntru, ubavî și bucurôși și lîa lô.

Țela murâr vë și capri. Di țea, că nu vë lapti cu țe să-lî creșcă țiștia fiçîori, iel mulzîa di la capri și șa cu lapti di capri lîa criscû și lîa fesi măcicăți.

Cõn si fësiră di șapti aî lîa trimësi la sculîd.

Țiștia doiî, frati-su și soră-sa din toți mai anvițau și raû miluîți di toată lumea. Amă mai mult din anvițatură miluău ielî mûzica. Di mûzică vë mult mirac, di țea si anvițară mult bun să sfîrșescă cu muzica și cu lalti sfirbi.

Napconta, ca jûnsiră an aî și criscûră și anvițară să cõtă cum nu si ari vichî uzôt an duñia, cățară di-și lară sinătati di la muraru și cățară

prin toati cătunili, căsăbōili și țōrili să șatăiască și să cōntă. Și fură prun-
dōți la toată lumea.

Maî dinăpōi di toati jūnsiră și an un cătun proapi di țeă căsabă, iūndi
ra ampiratu, tatu-su lor. Ampiratu cōn uzō că an fil'ēn cătun si află tōrī
oamiñi, trimēsi dupu ielī și līa dusi an lūi căsabă.

Izmichīarilī și alaitchili cōn vizură, că țistīa sa țelīa doiīi ficiōrī, țe-lī
vēū zis la ampiratu, ca ampiratița fēsi un cătōl și ună mață, an loc di ilī
buñi, li amplīară izm'ēnili di frică. Țe să dară cmo ? Cum să scapă ? Tri-
m'ēsiră un izmichīar cu mincīunī, că-ī trimīs di ampiratu și la zisi: «an
fil'ēn loc si află ună tāmbură, țe an toată duñia nu ari ca ea la sfiriri. Să
va duțiți să-ū lați și cu ea să vinīți să-lī fațiți chīefu lu ampiratu, că mult
lī-āi buricu an gailē.»

Izmichīarilī ziteāū, că ili să fugă ili să pēră, acu si duc cola. Și șa scă-
pōm noi di frică.

Bun ma ficiōru cu mirac pri sfiriri, ca uzō, ca șa-ī, ună și ună la ancālicō
calu lūi cu ieripī și si dusi an tari loc, să-ū lē țeă tāmbură. Con jūnsi an
locu iūndi ra poarta lu țeă casă, flo doi munți cari si bāt'ēū āntri ielī, de-
mēc si bāt'ēū ună lalīți: unu si ardică, lantu si lāsă. Tunțea calu cu ieripī,
ālī za-zburō la țela ficiōr și-lī zisi: «Cōn să dișclidă munțiīlī, tu să-mī dai
zort și să antrōm an nantru.»

F'ēsiră șa și antrară.

Ca antrō țela ficiōr cu calu cu ieripī an țeă casă, āși șizū an bugiāc și
cōn cātō disupră di par, aū vizū țeă tāmbură. Casa țeă ra la ună babă și
șēra-ta la ținā vinī ilīa bābālīă să-lī pulēscă la mōñi, ca să si spelă, cum
āi adētu.

Și cōn ālī puleā, an loc di apu cu vin. Tunțea țela ficiōr antribō: «cō-țe
cu vin pulițiți și nu cu apu ?» Alī zisi baba: «Noī oa apu nu ari, an loc di
apu, vin bem, cu vin fațim mănērlī, cu vin spilōm vāsili, toati cu vin li fa-
țim.» — «Noī vin cola an nostru loc, zisi ficiōru, saldi la bem, lant țiva nu
fațim cu iel.»

Ficiōru șēra-ta mănēb bun și nu biū vin, amă-lī ambitō cu vin țeli lumi
din țeă casă și ca durñiră, iel si sculō și-ū lō di pri par tāmbara, la an
cālicō calu cu ieripī și tot șa cum vinī, fuzi și jūnsi la soră-sa, țe la ștită.

Oāmiñilī ampirātului, cōn vizură, că scăpō di munțiīlī țelīa, că nu la tāl-
cioră, ancă ună oară li amplīară izm'ēnili, și-lī zisiră ară ună mincīuni: «Că
an tari loc si află ună fetă cu numea Zōna Ghiulizara, cari an țela vacōt ra
ca ună prufitā țe știa tot și toati lūmili viruīāū la-ēa, că țe laf ziteā ea, tot
si căță.

Șa și țista jūni ficiōr, cu calu cu ieripī, ca jūnsi la țeă poartă lu Zōnă-
Ghiulizară, cola raū doi rapī, carī vigliāū cu caldecīhili, să nu antrā nițī
un ūom. Tunțea calu cu ieripī ālī zisi la ficiōr: «Dō-mī zort să trec disupră
pristi zid, cari ra mult nalt. Și cōn ālī dēdi zort mari, tricū calu cu ieripī
an di-țindea parti di zid și zisi cu glās tari: «Zōno-Ghiulizaro, Zōno Ghiu-

lizaro, ieși năfară!» Ea tunțea zisi: «ropă s-ti fați! nu-am lucru cu tini!» și si fesi ropă pona proapi langă glēsnilu cālulu.

Ară strigat-au iel: «Zono-Ghiulizaro ieși fcră!» și ară-ai zisi ea: «Ropă s-ti fați, nu-am lucru cu tini» și si fesi ropă pona la foalili fciōrulu. Napconta ară vienī cu tot zortu: «Zono-Ghiulizaro! Zono-Ghiulizaro, ieși năfară!» și Ghiulizara cōn vizū, că nu si fesi ropă ancă, cunuscū, că ari vrin lucru cu ea și ișō fară. Și cu un laf ară la fesi țela fciōr juni ūom din ropă jimitati țe ra. Dupu țesta alī spusi, să viñī să cāntōm priună și să na duțim la ampiratu. Zōna-Ghiulizara să-nu-ļi spargă chīefu și să scapă ampiratița di zahmēt, ai să mērgă la ampiratu. Zōna-Ghiulizara alī vē zis mai nainti: «İo țe să fac, și voi țea să fațiți!»

Ca antrară la ampiratu aū flară muma lor angrupată di ghiă pona an țoți. Ampiratu vē pus cola un poliz, ca ier-țe ūom să trēcă pri cola, să-ū scupă. Cōn tricură țelīa treilī nu-ū scūpsiră și polizu ļīa zapărō, cōți nu-ū scupēți? Zōna-Ghiulizara zisi: «Noī nu-ū scupēm, acu vreți șa, acu nu, s-na turnēm.»

Ampiratu zisi: «aīdi, antrăți, nu-ū scupēți!» Și ca antrară la ampiratu, ună și ună izmichiariļi la dārară cafe cu òtrovă, ama Zōna-Ghiulizara știă, că-ī òtrovă și nu vrură să biă.

Dupu țea țistīa doiļi frați zăcāțară să cōntă cōntiți mult dulți și mult ūbavi. Ca cāntară mult, mult, ampiratu zisi: «aīdi gīanām Zono-Ghiulizaro, nu darī vrin cōntic?» — «Dunăți-va toți, zisi ea și să cōnt.

Cōn si dunară toți, toți, ea zisi ară: «Mulți iți, amă ară nu iți toți!» Și șa si fesi la treilī ūorī și tunțea unu zisi: «belchi și țea-ū țeri di la poartă, țea angrupată pōn la țoți?» Ea zisi: și țea să vină!»

Tunțea oāminiļi aū dizgrupară, amă ra goală oasi pōn la țoți, că mulți aņi vē di cōn ra an pimint și iarba dinzūr din ea ra ună palmă.

Dupu țe-ū dizgrupară, aū dūsiră langă iundi răū dunăți toți și tunțea zōna zacățō să spună și să cōntă, ca cum țistīa fciōrī di prima răū, și cum ielī sa ilīļi lu țesta mulțari, cum alaitchili dārară carti cu minciuni la ampirātu, ca an loc di ilī buñi ampiratița fesi mață și cāțōl și toati cōti pățară fciōriļi din prima pōn an emoți.

Muma lu țelīa fciōrī cōn āși vizū ilīļi murī di bucuriļă mari și ampiratu cōn si anvirinō alī pusi izmichiariļi și alaitchili an cātrān să iarbă, ară ampirățolīa-ū lāsō la ilī luī și iel trasi din țestă lumi și si dusi an un munti și cola șizū pōn murī.

Ram și İo cola și emo vinī să va spun țestă pricazmă. Spună și laļiți emo.
[Oșani] Crista Papagheorghe.

8. Doiļi ilī lu ampiratu și Zōna Ghiulizara.

(Ceī doi fii ai împēratuluī și zīna Ghiulizara.)

Ra ună oară un ampirāt, cari nu vē fāmēļiă. An ună zuūă si dusi la un maghesnic, ca să cată, dā-li să-ļi da Domnu fāmēļiă ilī nu. Țela maghesnic

*

ăli dēdi ună meră și-lī zisi «s-lī-ū daī la muļiari-ta țeștă meră si-ū mănancă și ea să rudescă un ilīū.» Aū lō ampiratu și fesi șa.

Ampiratu an țela vacōt țireă să facă ună cavgă cu un lant ampirat și cōn să si ducă zisi la alaitchili luī: «Ca să facă muļiari-mea un ilīū, voi să-mī pisăitī, dă-li-ī fētă ili ficiōr.»

Cōn ra ampiratu la cavgă, alī trimేశiră carti alaitchili, că cum «muļiari-ta rudī un cățol și ună mața, ăn loc, că ea vē rudīt un ficiōr ca soarli și ună fētă ca luna.

Ampiratu si anvirinō și trimēsi carti napōi, cum că muļiari-sa s-aū an-groapă di ghiă pōnă la țōți an pimint, ară ficiōriļi luī, cățolu și mața, să lī pună an un sinduchīū și să līa turească an Arāl, ună mari vali, cola proapi di țea căsabă.

Dupu țe f'ేశiră șa cum la vē pisăit ampiratu, țelīa ficiōriļi, ca lară pri vali, pri vali, jūnsiră langă buca di ună moară și si zapărō cola sinduchīu langă bucă.

Muraru tunțea alī lō ficiōriļi și că nu vē lapti cu țe să-lī rănească, la dideă lapti di capră an loc di la mumă. Și ca criscură măcicățī, alī trimēsi să anveță carti. Ielī anvițăū bun; ama maī mult țir'ēū să anveță la sfriri, ca să sfirēască bun.

Cōn jūnsiră an vacōt, lară prin cătuni, prin căsabōi, și prin ampiratōļi să amnă, să șătăiască și să sfirēască. Maī la mărđini jūnsiră și an căsabăia țea iūndi ra ampiratu tata lor.

Alaitchili cōn līa vizură, cunusecură că țelīa sa ficiōriļi țe-lī lăsară pri Arāl și țirură să-lī perdă. Di țeșta si dusi un izmichīār și zisi la ficiōru: «ampiratu zisi să ti duți și să lēi tāmbara din iūndi si bat munțilī și nap-cum să viñi să-lī cōnți cu țe tāmbură; līumintrea ați la puni capu la picioari.» Țela ficiōr nu zisi «nu mi duc», amă, ca la ancălicō calu, si dusi cola și-ū lō țe tāmbură.

Ca vizură alaitchili că-ū lō țe tāmbură din țela loc di cola, iūndi la țe poartă raū doi munți și nu puteăi să antriși, că țelīa doiļi munți si plăs-cățēū antru ielī, la trim'ేశiră să află ună fētă cu numea «Ghiulizara», și priună cu ea să vină să-lī dară chīefu lu ampiratu, că mult ăi an gailē.

Cola la Ghiulizara si flaū la poartă doi rapī țe viglīāū cu caldecichili an mōnă și zuūa și noaptea. Ielī nu did'ēū niți un să antră an nuntru. Ficiōru nu si dusi prin poartă, ama cu calu sārī pristi zid cari ra nalt di 800 di rășōñi și ca antrō an nuntru aū lō Ghiulizara și priună cu ea si dūsiră la ampiratu. Ghiularizara ierī țe știā ca ună zōnă.

Ghiulizara alī vē zis di maī năinti: «cum să fac io, șa să fațiți.»

Că si dūsiră la ampiratu, toți treilī, frātīli, sora și zōna Ghiulizara, ună și ună că līa vizū ampiratu, si bucurō, că raū oamiñi țe știāū să-lī dară chīefu. Ama, maī năinti să antră la ampiratu, flară la poartă muma lu țe ia ficiōri, angrupată pōnă la țōți an pimint și cari ūom trițea pri cola aū scupea. Ca tricură țiștia treilī nu-ū scūpsira. Ghiulizara zisi:

«Noi acu țirêți să antròm, să antròm fôră să-ũ scuipîm, acu nu, s-na turnòm.» Și ampiratu zisi «lăsăți să antră!» și cum spusû, antrară cola și zăcătară să cõtă frati-su cu sora. Tunțea ampiratu zisi, si cõtă și zõna Ghiulizara și țesta zisi: «Dunăți-va toți, să cõt.»

Ca si dunară toți, ea zisi: «ară nu iți toți dunăți!» La treili ũori, ară șa, la patruli ũori ară șa și la țintli zisi un ũom «belchi și țeangrupată di la poartă aũ țeri.» «O! zisi Ghiulizara, etcă țeangrupată și ea să vină!»

Ună și ună ampiratu puvell di-ũ dizgrupară și idvam aũ dũsiră langă ampiratu, cã ea di la chiept an jos nu vę carni. Tunțea Ghiulizara za-cățõ să spună și zisi: Țistia doilî ficiõri sa la țestă mumă; țesta-ı lu ampiratu muliari» și la spusi cum pățoră țistia ficiõri di la zacățõ põnă la mărđini. Tunțea ampiratu puvell, di alaıchili li arsi an catrân; ară ililı luı alı pusi ampirăți și iel aũ lasõ țestă lumi și si dusi an un muntı, iundi murı di jalıũ.

Și io ram cola și cum vinı, multi uzõı. [Saũ]: Și io ram cola țiva nu știũ, țestă seră vinı și spuniți voı, cari știă pricazmi.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

9. Fațirea lumiııă.

(Facerea lumii.)

Domnu la darõ țeru și pimintu an șasi zõli.

An prima zũă Domnu-ũ darõ videla și-ũ dispărtõ videla di antuneric și si fesi zũă și noapti.

La dõuli zõli Domnu la darõ țeru.

La treăzi (saũ: treăza) Domnu la dispărtõ uscatu di apu și-lı aũ pusi numea la pimint, iundi șod oăminiıı, vıtili, poıiıı, ierburi, și toati chıchili; ară adunărli lu api: mõri, ăn cari sa peștiıı, rațiıı și laıtiıı.

La pãtruli zõli la darõ soărli, luna st'elili: soărli, ca să na sfitescă și să na anclalzească zũă, ară luna și st'elili, ca să sfitescă noaptea.

La țintli zõli Domnu darõ toati turliıli di pulı, țe prăres și peștiıı țe plivăies ăn apu.

An șasea zũă Domnu darõ vıtitili toati și divotınili; an țesta zũă lo Domnu țară, la darõ și ũomu dirẽp lica luı și lıa pusi numea Adam.

Ca vizũ Domnu cã lu ũomu lı-ăi urõt să iă singur, cõn durmıă Adãm, lo ună din coăstili luı și-ũ darõ Eva și lı-u dedı ca soț la Adam.

Napcum lıa blagoslovı și lıa zisi: Creștiți și iți muliți (și va fațiți muliți) și puviliți-la pimintu cu tot țe si află pri iel.

Ară ăn șaptea zũă răpusõ Domnu. Demec șasi zõli să sirbım și zũă di șapti, demec Duminica-ũ sfitı, sa na duțim la bis'erică și să fațim buni lucrı.

[Transcriș după traducerea d-lui Noe Crista, Ln.]

10. Ficiõriıı bábăııă.

(Feciorii babei.)

Ra ună õară ună babă mult sirecã. Țestă babă așı vę trei ficiõri și dintru cã baba ra mult sirecã nu lıa puteă rãniri ficiõriıı, di țeangrupată di ficiõriıı ișoră

prin urmân, ca să si rănească cu luvirea. Dupu țe luviră, ă n prima zuă că-țară un porc div și la lăsară mai mârili frati, să la junglă, să-l zdrubească, să-l pună an căldari și să-l ıarbă. Ară lañiți i frati si duseră ară prin urmân să luvescă di moinista.

Dupu țe la pusi ă n căldari, on la irbeă curbanu, vini un om oglav, cari, că-lı prumiroși la carni, iş din gaură și-lı zisi la ela ficir, «amân d-mı un'ec carni că mult sam flămund.» ela ficir ca la viruı, lı ddi ună mucicată. Ară ela oglav, ă n loc si- mănancă saldi mucicată di carni, priună cu mucicată și tot cazanu di carni.

Sra-ta dupu țe viniră fraılı, la flară fără carni și la antribară, e ı si-bepu. Iel la spusi că cum, a! a! Moinista siz ela mijlucanu frati. Și la iel a-lı si pogudi. Poımoinista siz mai micu frati și on la irbeă curbanu iş ela oglav și-lı zisi: «Aman! du-mı ună mucicată di carni, că mult sam flămund!» Iel lı zisi: «Sti să talım lmni pişim, napconta să-ı da.»

Și on tălău lmni, vini la ună dispicătură și-lı zisi: «pun-ı-u mna păn să da un lin, napcon ıo ară s-ı- scot!» Și dupu țe şı li pusi mnili, că-lı si strınsiră, zisi: «Amân! scoati-mı-li!»—«Sti să-ı vină crielu, si vidm tu cum la mănăi curbanu.»

Sra-ta on viniră fraılı l, la flară cola și-şı zısiră: «ista-i ela e na li măn bibili; sti s-la tălcım.» Și glăvu zisi «aman! nu mi tălcıi, că ıo am treı ılı, toati treı s-va li da la vi.» Și dupu țe la spusi a, ielı, la lăsară și ela ddi, ă ntr prin ună gaură și si dusi ă n di joasa lumi. Și ela ficirı napcon un dupu un cățară să antră și ielı ă n gaură. Mārili frati zisi: «ıo, ca să antru an gaură, ca să mi duc ă n jos pănă să jungă funa.

Că la ea gaură vea ună fună, di cu ea fună si disfar' ă n jos, ă n di joasa lumi. — Dupu ea mārili si dusi pănă ă n jimitati di gaură, că- za miş funa, la trăgniră. Napconta mijlucanu și iel a. Napconta mai micu zisi, că ıo ca si- za-micıcu funa, er ancă ota s-mi lăsăi. Și ielı ca fesiră a, ca- lăsară funa, caz ă n di joasa lumi.

Dupu e si dusi an dijoasa lumi, fl an ea ună casă, lu ela ddu treı feti: Bingvala, Gvelia și Ghıulizara, ea mai bavă din duña. Dupu e la vizură ista ficiru, zısiră: «Hi! Ti! e ubav ficir! A bre! cum bre ti candisıși să vini și tu oa să ti mănancă ista oglav. Noı na-ari dus, oa, ca să na mănancă.»

Dupu e fl esta iel la zisi: «Vrei să va duc ă n disupra lumi?» — «Vrem.» Și iel li l ună oti ună, li pusi ă n sus pri fună. Dupu e li pusi eali, că si pună și iel. Amă ela li frati, ca vizură ea *Ghıulizara*, ı mai mică și mai bavă, di ot lanti, cunuseură, că mai mic frati si- l estă și on si puneă ă n sus pri fună lı-u tălară și iel rămasi ă n dijoasa lumi. Dupu e rămasi iel că să si ducă ă n cola prin urmân. Ca amn un, fl un rburi mari și mult tufnăt. Clo pri ela rburi vea un cuib di *condur*, cari vea an cuibu li ini pulı mini, ca di ună săptămnă. Și an ela loc vea ună cştivıă mult mari și vineă di la mănă ulıi la ela *conduru*. Și tunea on si

dusi cola ficiōru, cola angă àrburi an țela saăt si pogudì di vinì și țea còș-tiviță și ca-ũ vizură țelîa pũlî din culîb, lară si d'epiră. Ară țela ficiōru, ca mōinî cu ună ropă, aũ tălcîp còștivița. Dupu țe-ũ tălcîp, vinî și conduru ca s-la da mănecari la lui pulî și ca la vizũ ficiōru, zisi: «hi!! blăstimătuli! belchi tu rai țela țe pri timp vinî să lîa mănànțî pulîlî mei. Cmo s-ti tălcîps.» Și ună și-ună țelîa pulî proțăpară: «nu la tălcîp, că iel na scăpō noi di țesta, di còștivița.»

Tunțea țela condur si zabucurō mult, mult și lîa zisi: «Țe bun țerî să-ți fac?». — Un bun țer, s-mi duți ăń disupra lumi.» — «Bun, io s-ti duc an disupra lumi, amă să afliși doi foiluri di bivulî, unu di apu și lantu di carni.» — «Bun!»

Dupu țe, si dusi șa ăń jos angă ună fântōnă și cola flo ună fetă țe plăndeà și cari ra ilîa lu ămpiratu din țe cāsabă. «Țe plōndî?» — Țe si nu plōng? ăń țestă cāsabă ari ună lamnîă și an sfacă zuũ mănancă cōti un ũom, și napcum lasă să pricură apu din fântōna țesta. Cmo amî vinî ũrdinu și mini ca s-mi mănancă; di țe cmo plōng.»

— «Nu dună gailē di țesta. Tucu ăți mi rog să cați un'ec ăń cap.» Și cōń alî cătă, la scoasi țe fetă ninelu di la zcîzit și lîa la za cătō di peru lui. Dupu țe, iavi și țe lamnîă vineà din jos și tireà să-ũ mănancă feta. Și ună-și-ună țela ficiōr, ălî mōinî ună și-ũ uțisi lamnîa. Dupu țe țe fetă fu scăpată di lamnîă, si dusi casă să spună la tătōńi lui. Și tătōńi lui, ca si zabucurară, că scapō feta, țeșiră tîlîal din toati cāsăbaili și dunară toți oămînilî, să vedă cari aũ tălcîp lamnîa.

Feta la cunoscũ prițela ficiōr, că-lî vea căcîp un ninel ăń cap. Și dupu țe flo ămpiratu, ca țista ficiōr aũ tălcîp, zisi: «Țe țerî s-ăți daũ!» — Io țer, să-mî dai un foali di bivul di carni și un foali di bivul di apu.» — «Saldi țesta țerî? Pari nu verî?» — «Nu!»

Ămpiratu ăl li dēdi și țista, că li lō țeli fōlîurli, li dusi langă țela conduru, li pusi pri iel și pristi fōlîurî și iel ancălicp disupra. Și țela conduru ălî zisi: «Cōń si zic *Cra!* tu sa-mî dai una mucăcată di carni, și cōń si zic *Pî!* tu sa-amî dai ună picătura di apu.»

Și șa țela conduru, ca si rădicp ăń sus, lō să țopă *cra-pî*, *cra-pî* și cōń ziteà *cra!* alî dideà carni și con ziteà *pî*, alî dideà apu. Ama carnea nu-lî junsi pōnă ăń disupră-lumi; di țe că si sfărșp carnea di foali și cōń proțăpă conduru *cra!* iel ași talîă di sup mōnă, di sup picîr carni, că până tunțea ũomu ra tot ună. Și șa idvam la scoasi ăń disupra-lumi. Și țela conduru ca prăinî an jos, si dusi ară ăń dijoasa lumi.

Țela ficiōr nu puteà si amnă că vea tălîat carni. Di țe șizũ cola trei zōli. Și dupu trei zōli, ca si andireși, cătō si amnă prin urmăń și junsi la ună casă, iundi ra ună babă bitōrnă. Au ăńtribp: «E! babo! țe ari? țe nũ-ari?» Ea ălî zisi, că an cătũ oa proapi si fați ună nuntă. Doi frați si ansoară și ari ună fetă mult ũbavă, țe toți cupilașilî aũ țer, amă ea nu lîa va, că nu-lî pot dărari rubi cafcu țeri ea.

Tunțea țela ficioru picăsi, că-î țeafetă țe-û scoasi iel din dijoasa lumi și că ruba lu țeafetă iel aû ari cu iel. Mòînista țeababă si dusi și ea la nuntă. Și țela ficiòr, ca rămasi casă, dărò un cal roși și si dusi cu iel la țeacasă iundi si fâtea nunta. Țela cal ca cum ra? Iel vè lat un per din capu lu Țò-glăvu còn durmîă, și încă còn ra ăn dijoasa-lumi, și țela per ca la prinsi si fesi un cal roși și si dusi cu iel la nuntă.

Țeafetă ca la vizù țela ficiòr la cunuscù și ficioru aî dèdi rùbili la ea și napcum si lară. Si ansurò ficioru dupu ea, ca cum vea gudit încă din dijoasa-lumi. Și dupu țeafesiră ună mari bucurîlîă di 24 zòli și nu-mî si șădeà la mini vichi și fuzî di cola și vinîi oa si spun la voî țeasta priczmu.

[Oșani]

Hrista Papageorghe.

11. Tùmbuli-bei.

Un pândâr ra la viñîuri. Aî si dusi lisița: «dò-mî, pândâruli, si mănànc uă!

— «Còți, lisițu, tu si-û mănàntî bașa ua?» — «S-ți-u leû feta ampiràtuluî la tini.»

— «Mi, u poî si-û lei?»

— «Aû pot.»

Și si sculò lisița, si dusi la ampiratu:

— «Àmpiràtuli, ampiràtuli, si-û dai feta dupu Tùmbuli-bei.»

Și ampiratu zisi:

— «Nu la știû Tùmbuli-bei cafcu ùom aî.»

— «Maî mult mal ari di tini.»

Și la tocmî Tùmbuli-bei. Lisița ca-și vinî la pândâr aî spusi.

— «Ti tuemî și ț-aû puș numea: Tùmbuli-bei.»

Și cmo lisița, țe fesi! Si dusi la valea, iundi spilău mulîârli și niv'estili și la zisi lisița: «niv'esti, feti țe sei, țe lucru aî cola sprotiva?» și eali si zăcătără și lisița, țe fați? Li lò furliñîli și siștațîli și fuzî. Și țeli cum cătău ăn cola, ca și-û zirnîră, aû vizură lisița iundi fuzî cu siștațîli și furliñîli și eali prutăpară «mari! țe-î cu lisița!» și ea așî fuzî prin urmàn și țeli lisița ca li lò, li dusi la feta ampiràtuluî.

— «Na! țești, ampiràtuli! că țea noastră fu àpansòz!» și-și lăfi cu ampiratu, aî zisi «țeasta dumînică țe vini, si-û fațim nunta» și si sculò lisița di-și fuzî și ca si dusi la pândâr: «Za-cacîa-la tufecu di pândârniță, di-aî si-û lòm feta lu ampiratu.»

Și că chinisîră doiî, cu lisița drumu așî amnău ielî doiî.

Mi cmo lisița, țe murafèt si spună, că pruchîră di cásabă; aî zisi: «tu lè, Tùmbuli-bei, dõu zmărèți.» Și șa ca li zăvlicîră dupu ielî di sârî una mogleă, di si zăcîudî cásăbaûa. Còn si dîsiră la àmpiratu, àmpiratu zisi:

— «Mara lisițu, iun' ț-u cuscrimea?»

— «I! ghidi ampiràtuli, ca sarî ună dușu, pirî, saldi noî cu Tùmbuli-bei scăpòm bilea. Ruba, țe-û vè, aû pirdù. Di la picurăr oaîa țeasta-û lòm. Și lisița zisi lu pândâr: ma tu si nu ti uzirèși, că ampiratu rubă di sarmă ari!»

Și Ța dădi, la priminî și Ți-ŭ dădi Țeta și la andireși și trimeși aschiër și suvari muliți cu Țel, ca vrin âmpirât și ca chinisiră năpòi și lisița âlî zisi la Tumbuli-bei «Țo si trag la cunâc! la lu zmeu cunâc Țo s-mi duc s-la ard, Țoc s-la fac.»

Că si dusi lisița la zmeu, âlî zisi: «zmèuli! trăgneà-ti din cunâc, că Ța-la âmpiratu vini și că bat-fat nŭ-âi, trăgneà-ti di ună parti.»

«Mi Țundi si antru, lisițu?»

«Ăn un cup di sənă cola.»

Iel antrò ân cup di sənă și lisița âlî dădi foc, arsi. Și că vîniră țelîa: Tumbuli-bei, ca ântrară ân cunâc, mănăcături multi vè cola pri țela cunâc și âŭ pŭsiră lisița an bugiâc, biîură, mănăcară cu țelîa muliți oamiñi lu âmpiratu și vini loc si si ducă ân pravicini și țelîa oamiñi lu âmpiratu, că âŭ Țesiră nunta, âși fuziră. Chinisiră lisița cu Tumbuli-bei, amă lisița pri cal cu coada la parti și cu nivesta-și pricăjăŭ toți treilî și că si dŭsiră la âmpiratu ântrară ân cunâc, biîură, mănăcară, tot Țesiră, âși dărară giambüş și că vini loc si fugă, âmpiratu trimeși oamiñi muliți s-Ția ândiregă și că si dŭsiră până ân jimitati di drum, si turnară țelîa oamiñi.

Și că si dŭsiră Tumbuli-bei și cu nivesta casă și cu lisița, și lisița si Țesi ca loașă. Tumbuli-bei ra dus la șătăiri și că vini di la șătăiri, lisița ra fată loașă, si vedă da-Ți-aŭ cată. Ară nivesta lu Tumbuli-bei zisi la Tumbuli-bei:

— «Țe-u lisița di tureà-ŭ!»

— «Măre, cum șa?»

— «Măre! Țe-ŭ di tureà-ŭ, că muri lisița.» Și còn Țo Tumbuli-bei lisița, âŭ turî di pri cunâc și lisița ca si sculò, si dusi la Tumbuli-bei, âlî zisi: «Tumbuli-bei, aȚi pot ȚăȚiri si stai ară pri tufèc.»

Și Tumbuli căzŭ la rugămint: «Bră! amân, bră amân! lisițu.»

Și napeunta, âŭ lară, di-ŭ cătară, âlî dădeŭ mănăcături buni și că muri lisița, âlî dărară grob și âŭ angrupară cu popi și Țo amî vini di cola și multi lucrî duș, amă tricŭi prin vali și si nicară.

[Oșan!]

Dociu Str. Arzintăr.

12. Mincunoșilî (Mincinoșii).

Vrin si duseși ân vrin cătŭn și còn si anturnasi, cătuneșilî la antribară.

— «Că ti dus'cisiș, Țe cătŭn ra, Țe turlî di cătŭn ra?» Iel la zisi:

— «Càsili răŭ cupiriti cu carni di porc!»

Cătuneșilî cum să viruîască țesta! Bini ma ș-la vè cu Țel minciunosu și soțu-su. Și țista zisi:

— «Șa-Ț! Țo nu vizŭi oăltari còn tricŭi pri cola cum răŭ cupiriti càsili, amă vizŭi, că gârdurli răŭ amplititi cu cãrnățî.»

Țista laf si ziȚi còn nu junȚi un minciunòs, amă vini și lantu cu maî mari minciuni.

[Oșan!]

StoȚe Arzintaru.

13. Gârnişoru şi bûbili.

(Porumbul şi gândacii de mătase.)

Nainti, spuneà baba noastră, cã gârnişoru cõn vinì oà an locu ţista, un òom din Nõnti la dus-aũ. Iel ra àn aschièr, àn jos, cutru Nadulia. Cola, ca la vizù gârnişoru, aũ amplîò gura di tufèc di gârnişòr şi-ũ dusi oà àn cãtùnili noastrei.

Şa şi bûbili. Li dus-aũ un Nãnt'èn din aschièr cõn fiţ'èũ cãvgã an Irmènì. Lõ unã frõnðã di ciarnic plinã cu bubi şi-ũ dusi oà şi di cola si zãcaţarã bûbili.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

14. Gròburli di Nõnta.

(Cimitirul din Nãnta.)

An gròburli di Nõnta turtèştì si aflã pisãitùri multi vecli şi cõn sapã Nãnteniũ an ţeli groburi, aflã multi òori oãmîni, angrupãţi din vecliã vacòt.

Şi cõta sa mãcicãţi ţeliã oãmîni, cã capu lor ài cõt un òom di as.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

Alta.

Si spuni, cã comandaru lu Alexandru şadi an Nõnti. Țista comandãr vut-aũ vrin ficìòr di un an şi la vut-aũ pus àn vrin legãn di furlinã şi la capu lu ţela ficìòr vut-aũ vrin diamènt.

Frenţiũ aũ flat-aũ ţesta pisãiturã an vrinã ròpã, amã nu ştiũ iundi-ĩ angrupãt ţela ficìòr, ca cõn murì ficìoru, la angruparã cu tot legãn şi diamènt.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

15. Uomu cu mǎgariũ.

(Omul cu mǎgariũ.)

Un òom li sfãrşò l'èmnili, aţi vitã nu vè sã ancarcã. Țirũ prin maalã şi dunò nõũ mǎgari. Şi chinisì si ducã la lèmnì. Ca si dusi pònã an un loc, cã ľia numirò mǎgariũ, òopt ľia scoasi, cã ţela di sup iel nu la puneà.

Cãţò sã plõngã «iundi-ĩ mǎgaru, iundi mĩ-ãĩ mǎgaru, io 9 mǎgari vèm cmo sa òopt, iundi s-la aflum lantu mǎgar.» Şi şa chinisì nãpòĩ cutru casã plãngõndãra. An drum bãtũ pri un òom şi la antribò: «Nu vizùşĩ vrin mǎgar?» Țela òom aĩ zisi: «nu vizùĩ!»

Chinisì arã plãngõndãra cutru casã, flò un ficìòr di 9 aĩ, antribò: «A bra! la cicĩa! nu vizùşĩ vrin mǎgar?»

— Mi tu cõţi mulţi aĩ, pirdut-aĩ vrin?

— Mãra, nu ştiĩ, bra milu, aĩ vèm 9 mǎgari, cmo mĩ-am òopt.

— Numir-ľia, cicieu, aĩ zisi ţela ficìòr.

Cã ľia, numirò, arã òopt ľia scoasi.

Ficìoru mic aĩ zisi:

— Mi ţela di sup tini, ţe la aĩ ancãlicãt, cicieu, nu la puĩ?

tini!» Și ficiōru ași li dusi casă și iar si printurnō la ampiratu. Cu noū ampiratu la trimesi cu noū bivulī la lēmni.

Țela ficiōr ași vε grișōt băltia casă și iel ași vε lat ună tăpugă. Cōn si dedīră niști oamiņi dupu iel, cari upinca și-ū pirdū, cari cīarōpa, toți ași turnară. Iel dupu țe si dusi, tăliō lēmni și cățō s-līa ancarcă bivulīlī. Līa ancărcō ūoptilī, vini ūrdinu s-la lantu s-la ancarcă, tucu etcă-ū ună samuvilă din nas lăsă di trei turlī di plamin: roși, gālbină și vεrdi, și țela juni cōn aū vizū, di ună oāră lăgō, si tutnī pristi ea și-ū cățō di grătlan, ași aū ligō și că la ancărcō lantu bivul, aū lō și aū ligō di iel și-și amnă ca oāia dupu iel. Șa bivulīlī līa zaguneă, dupu bivulī iel și dupu iel samuvila ca ficiōru dupu tatu și lăsă plamin roși, vεrdi și gālbină.

Ampiratu cōn si pricătō dipri cunăc, la vizū jūnili cu bivulīlī antru iel și cu samuvila dupu iel, ași amplīō ună-și-ună izm'ēnili di frică și pruțāpō:

«Juni, juni, mută-ū di oa!»

Ficiōru-ū lō di cola, aū uțisi, și ați si dusi la ampiratu, ași lō bacșișu și mērsi casă.

[Oșan!]

Itu St. Arzintaru.

17. Marcu și Ficiōru-Cocotinu.

Dupu cum spun și dedilī noștri, că fost-aū nainte vrin ūom cu numea Marcu. Iel ra un ficiōr di 15 aņi. Ra un ficiōr mult slab și cōn si țirtă cu vrin di ficiōrī, ca la za-suflă, ași-cădeă. Ară ună zuūă cōn ra putirīt di ficiōrī, iel antrō an ună p'ēștiră și cola flō ăn un lēgān un ficiōr mic, cari plāndeă și cățō s-la l'ēgānă. Dupu țeā, vini țeā samuvilă și cōn vizū, că tari ūom-ăi, ăli dēdi di țucnī noū ūorī lapti și si fēsi cōta mult juni, că ridică și ridurī (dealurī). Ca si turnō casă di la țeli samuvili, iel si ansurō și napconta, cățō di dārō ună calocică, cum nu ra ăn lumi.

Dupu țe-ū dārō, iel la jungliō țela cuvăciū, ca să nu dară la lant tari. Și cățō si ubideșcă prin lumi vrin ūom mai juni di iel. Mumă-sa ăli zisi: «Că ăn un loc si află un ūom cu numea Ficiōru-Cocotinu; iel ăi mai juni di cōt tini.»

Ca la ancălicō calu si dusi cola. Cōn antrō la poartă lu Ficiōru-Cocotinu, cola ra ună ploaciă mult mari și pri ea rău șapti-zōți și dōi di nivēsti. Și cățară cu Feciōru-Cocotinu si-ū ardică țeā ploaciă. Ficiōru-Cocotinu aū naltō până langă foali, ari Marcu până langă zinueli. Cōn vizū că Ficiōru-Cocotinu ăi mai juni, zisi, ca si si ducă ăn oaspiț la casa luī. Și cōn amnău drumu doiłi, Marcu aū scoasi calocīca și-lī-u tricū prin buric. Ma Ficiōru-Cocotinu di multă juniłiă nu picăsi, că-ī calocică, tucu zisi, că mi doari buricu. Marcu līa zisi: «plēcă-ti s-ăți trecă!» și ca si plicō, căzū di pri cal. Marcu ăn țeā zuūă cōn si dusi casă, an țeā noapti vizū an vis, că plāndeă mulīari-sa ăn ună vali cu doiłi ficiōrī, ară mumă-sa la mārđini si rādeă. Ca si dusi casă, aū flō-mumă-sa, că plāndeă, ară mulīari-sa și ficiōrīlī rău lati di lant bărbăt. Iel aū lăsō mumă-sa casă și si fēsi un călugăr. Cōn șătālă prin cătuni cu calu

si dusi și la țea casă, iundi ra muļiari-sa. Poarta lu țea casa ra anclisă, și ca antribò cola, ļa spusi sibepu si antră. Cõn antrò, șizù și ca-ļi aũ dũsiră și calocica, iel ļa junglìò toți și ași lò muļiari-sa, aũ anvii ăn catrân, aũ arsi, saldi tòtìli nu-ļi li arsi. Nu știũ de-ale ăi aslì țeșta pricazmă, amă lòcurli iundi zic, că si fesi, si află ăn locu nostru. Coasa, iundi la ligò calu și lântili multi locuri dăratì di iel. Dupu țeșta, ca işò martinu, la tãlcìpră.

[Lunđini]

Noe Dumitru.

18. Legendă.

(Păstorul, vierul, femeia cu războiul și agricultorul.)

Domnu amnă și junsì la un pastir, țe mult si plõnđi, că ari ũoi un'ec. Domnu ļa zisi: «Toati cìòftìli si si pru-facă ũoi!» Și șa si fesi.

Di oà Domnu junsì la *două-șòputi* (1). Un ũom lucrà ceșma și tot nu dără trebă. Domnu ļa zisi: «vin și rachiă ăn loc di apu!» și șa si fesi. Mai di-țineea flò Domnu un urăciũ țe lucrà agru di ună parti. Cum? Dipu țe dără un ũrdin, si pri-turnă ară si dară lantu di la prima. Nu știă si facă urdin și di iundi sfărșă.

Domnu ļa zisi: «Di țe șa arì? Nu verì sa-ți spun ò cum si arì tu?»

Și Domnu ļa spusi.

Ăti Domnu flò ună muļari țe nu știă să dară bun răzbòũ. Și aũ antribò: «Verì si-ți spun ò cum si fați?» și ea zisi: «Carì ũom nu ași va ũocli?» Și Domnu ļa zisi, să nalță un picìòr și cu unu si calcă și șa za-gunì răzbòũ.

Dipu mult vacòt Domnu si fesi ũom și vinì pri pimìnt și tricũ pri la pastir. ļa țeri unec lapti și țela zisi: «Pari aĩ?» — «Nũ-am pari.» — «Acu pari nũ-aĩ, lapti nu-ĩ.» Și Domnu, cõn li dună pastiru oĩli birichìet mari, tpriũ! tpriũ! zisi: «Țe ra, si si facă!» și si fేశiră ară cìofti.

Mai dițineea junsì Domnu la țela di la *două-șòputi*. Și țista ulìtò, ca nu ve năinti apu și cmo vindeà la toată duñiă pri pari vin și rachiă. Domnu aĩ țirũ un'ec vin, că ra pumaròt. «Pari aĩ?» Tot șa Domnu zisi, că pari nũ-ari și ũomu nu ļa dedi. Tunțea Domnu zisi: «Țe ra, si si faca» și si fesi ară apu. Drumătoru și trasi drumu și la lasò, si si miră cum pricură cmo apu.

Cõn junsì la niveștă aũ antribò, carì aũ anvìtò să facă lucru șa bun. Ară ea: «sìngură, sìngură.»

«Dirmi sìngură anvìtășì tu, un an di zoli si lucrèzi și sup soară si-ũ porți?»

Cõn junsì la urăciũ aĩ zisi: «Cari ti anvìtò să arì?» — «Mi carì? Domnu! Domnu mi anvìtò, să iă mari.

Și Domnu, cõn uzò țestă lacardiă, ăli zisi:

«Tu să arì, să sapì și birichìet si aĩ. Toată duñiăũa si mănancă și puli și toți și tot si aĩ.»

Și șa fu. Di urăciũ toți si rănesc. Și boĩlor zisi Domnu să le iă mõnca și țara licșoară.

[Lunđini]

Dedu Lazar, bătrân de 80 anĩ.

(1) Nume de localitate în apropiere de Lunđini.

19. Rila-Mănastir.

An țea veejă vrēmi vut-aū la Rila-Mănastir un călugăr, și frati vut-aū și țista. Ca si lō locu di Turcu, ca si anturcioră bugarilī țe raū oā, cătunu țela rămasi și cu mănăstiru. «Că țe mari, că țe bra! să aibă caūrī» șa zițēū turțilī, cōnilī. Tălīațilī, că călūgārīlī nu si prid'ediră, cățară fēsiră dubară; cățară un ficiōr, māscuri, la priminiră an fitescă rubă și cățară, lară țela mănăstiru.

Țela ficiōr la dūsiră la țela mănăstiru. Ma ficiōru ra turcu. Și ca la prīnsiră, la dūsiră an udăia țe ficiōru fēminin: «bra! ună fētă turțescă fuzī, țe si fēsi! bra! oā fēta, bra! cola fēta, moți, țesta fētă țe si pirī, că-ū scūnsiră!» Lăgară coa, lăgară cola, napcum, că si dus-aū la mănăstir, la cățară dinzūr, d'ediră mari zort la călugăr.

Ca līa dēdiră zort «nu știū gīanām, nu știū! io sam călugăr, tari lucru la mini nu trubulaști.» Turțilī «nu! fēta-ū țirēm di la tini, fēta oā să iă!»

Că līa d'ediră zort, iel «nu știū, și nu știū.» Ară cōnilī «Nu știī, cherată tu! Noī si-ū vidēm, acu-ū fļom, aīr nu ari di tini, bun nu ari di tini, că s-ti uțidim.»

Ați si dus'ēsiră prin udōī, buruviră, că buruviră, aū flară cola și prīnsiră fēta țe nu ra fēta, că ra ficiōr dārāt fētă.

«Bre! cōini, di turți fētă aū țōnī, aū scundī oati! și nu spuñī!» și «lați-la să-l tălcīom» la bătură, la uțisiră și la turiră prin șumi, prin ulūcī.

Neīti, țela frati țe ra la alt loc, alī vinī abēr an țea zuūă, că frati-su la tălcīōră. Și dupu țe si sculō, vinī oā la Rila-Mănastir, s-la ubidescă frati-su; că vinī, si dusi la mănăstir nu la fļo.

Tunțea mērsi la ulūcī și-lī dișclisi drumu și la fļo, iūndi-ī uțis și turīt. Și ca la fļo, si fēsi saibu pri iel: «Dirmi la flași, țe verī fō: acu țerī să ti tălcīom și pri tini.»

Și iel si rugō la Domnu tunțea: «Dō-mī jutōr la mini, că și mini si mi uțidă, si mi mănancă!» Și si dēdi zbor dumnizēsē la iel: «aīdi tu! dō-ī zbor, că ti priturțēsī și turcu, saibu, să-ți află doi junți ninjugățī.»

Moți, līa flară, līa dūsiră doi junți ninjugățī. «Pri un car si porți snopiīlī», līa zisi ară Domnu. Fēsi ună rugăciūni dumnizēsă: «Doāmne! emo caru vinī, junțilī viniră, drum emoți la mini!» și Domnu alī dēdi drum și-lī zisi:

«Le-la frati-tu di iūndi-ī turīt și puni la-n car și anjug' alī boilī!» și ca-lī anjugō boilī, la turī frati-su pri car și șizū și iel pri car.

Ca șizū pri car, ași fēsi cruțea «aīdi, lu Domnu tislīm, drum dișclis la minī că si mi mănancă țistīa.»

Și caru și boilī chinisiră cu Dōmnulūi cuvēt cutru oa [Lunđiñī]. Și caru an drumu țista coa, pri muntī, si sparsi și țela tunțea fēsi blăstēm:

«Si da Domnu uscată grīndini să-ū bată țestă memlechetă, țestă parti!» Di țea oa mirzeă grīndini an alt timp.

Că fuzī, fuzī caru, oa di coa, ca tricū Çonțea, vin'ēū din Oșanī, oamiñī și

zaparò caru, că-lî si priamnò pòini: «'Agîaba veî, bra chiragî, ună mucicată di pòini, că sam flamund?»

Ielî priubidiră prin torbi și lară pòini și-lî d'ediră. Iel aù mănecò și zisi: «Staî un lucru si va spun. Oa blăstimăi mult, că si sparsi caru di drum røu și îo țiream să fug. Tucu staî să-lî talîu mōna lu țista mort și sa va-ù daù la voi, si va duțîi «Sfetir-Anghil», și-ù angrupăi mōna la mănăstîr, și blăstemu si nu cață.» Și di țesta nu mēzigrîndini, ama suflă boari an Lunđîni, Nōnti și di țesta la Oșanî nu suflă boari.

[Lunđîni]

Dedu Lazar.

20. Pricazma cu acu.

Ună mulîari alî zis-aù la bărbatu-su: «Na țista ac și du-ti dȃ-la la cuvacîu și zi-lî di iel să dară ună mașă, ună lupată și un palișnic.»

Ca si dusi bărbatu, fesi șa și după ună zuură si dusi să li lȃ. Cuvacîu alî zisi: «acu, ca la puș an foc, pirî!» — 'Mi cmo, țe giuvăp să-lî daù la mulîari? — Șa să-lî zițî: «Di un, nițîun.»

Și ūomu țela, ca s-nu ulîtă, amnă drumu și tucu zițea: «di un, nițîun.» Cȃn zițea șa, dȃdi pri un luvăcîu și alî dȃdi un chîutȃc, că luvacîlî nu țer șa s-la zițî.

«'Mi, cum să zic?» antribȃ țela.

— Țe, nu știi cum sa zițî? «cȃti doî, cȃti treî», șa, să zițî.

Și ūomu nostru cȃȃ să zică, să nu ulîtă, «cȃti doî, cȃti treî.» Mai cola bătȃ pri niști oămîniî iundi purt-aù un mort și ca la uzȃră, că șa zițea, la cȃțară, la bătură și-lî zîsiră: «Noî unu nu la putȃm prijăliri, ară tu să zițî, cȃti doî, cȃti treî?»

— 'Mi cum să zic di oa an cola?

— Di oă an cola șa să zițî: «Dom'-lîartă răpusătîli sùfliti!»

Iel cum amnă drumu și zițea «Dom'-lîartă» bătȃ ună nuntă. Și cola la bătură, că țe șa să zică și napcum alî zîsiră să zică «damba-dumba» și să strigă, că șa si fațî la nuntă, iundi-î bucurîlîă.

Iel fesi șa și bătȃ mai an cola niști porțî țe pășțȃ și că țăpȃ iel, si spă-rură porțîlî și purcarîlî la bătură cola. Di cola bătȃ mult, junsî la punti strîmtă și cȃn ra an mȃjlucu di punti, țîrȃ să si vȃdă an apu dinapȃi, cȃt ăi bătȃ și cȃn să-șî pu-vȃdă, cȃzȃ an vali și si nicȃ.

Ară mulîari-sa ancă la șțȃtă bărbatu-su, să-lî ducă mașă, lupata și palișnicu.

[Huma]

Totu S.

21. Pricazmu cu mincîunoșîlî.

Raù ună oară doî mincîunȃșî și ălî zisi un mincîunȃs la țela lantu mincîunȃs: «Ăi si na duțîm si mincîunȃm lȃmîli!» Ară țela lantu zisi: «Ăi cum si-ŭ mincîunȃm lumea?» — Etcă cum: «si na duțîm doîlîlî la un cȃtȃn, că la

Livòđi și io si fug năinti și ca s-mi ntrebă: țe ari, țe nū-ari io, si zic, că bunătati, amă că vizù un vâltur, sup peñli lui mirinđău 1000 di ūoi și lumea si ciudescă. Și si fug io si viñi tu dupu mini și si ziți tu, ca s-ti ntrebă lumea; țe ari, țe nu ari, că etcă cum uzòm, că na spusi un ūom, că șa și șa, ară tu si ziți; nu vizù tari lucru, amă vizù că ăn un ūou rău dunăți 100 di oamiñi cu loàstili, și nu put'eu s-lă za-micică. Ieļi sǎ zică că ăsl-i țista lucru.» Și șa dǎrarǎ pǎzarea.

Și si dǎsǎrǎ dolilǎ minciunòși la Livòđi și un din ieļi fuzi mai năinti și ca tricù prin Nonti, cum rău dunăți cola oamiñilǎ, ca la vizurǎ la antribarǎ: «di iundi viñi?» Arǎ iel zisi di cutru Livòđi. Șa antribarǎ: ți ari, ți nū-ari cutru Livòđi?» — «Bunătati, šiuchǎur la Domn.» «Amǎ un lucru di ciudire vizùși, că mirinđău sub peñli lu un vâltur unǎ milǎ di ūo! — «Vizù.» Și putricù țela și dupu țela vinǎ lantu minciunòs și la antribarǎ «di iundi vini?» arǎ iel zisi «di la Livòđi.» Țe ari, țe nū-ari cutru la Livòđi, că etcă cum uzòm, ca na spusi un ūom, că sub peñli lu un vâltur mirinđău unǎ milǎ di ūoi.» Arǎ iel zisi; «nu, nu vizù tari lucru, amǎ vizù lant lucru, că an un ūou di vâltur, ca rău dunăți unǎ sutǎ di oamiñi cu loàstili, nu put'eu s-la printoarnǎ.»

«E! zǎsǎrǎ oamiñilǎ, că ăsl-i țista lucru.» Și fuzi mai diparti. Etcǎ f'ēsǎrǎ unǎ minciuni ăn Nonti și țela lant minciunòs, ca si dusi anlant cǎtun, că la vizurǎ oamiñilǎ, la antribarǎ. «Țe ari, țe nū-ari cutru Nonti? — «Tot bunătati, ma un lucru vizù, că gǎrdurli rău amplititi cu cǎrnăți.» Și oamiñilǎ si za-ciudirǎ.

Si-și si dusesi țela minciunòs la casa lui și dupu țela vini lantu minciunòs și că la antribarǎ, că etcă cum uzòm, că tricù un ūom și na zisi, că gǎrdurli rău amplititi cu cǎrnăți.» Țista zisi: «Nu! tari lucru nu, amǎ vizù că cǎsili rău cupiriti cu slǎninǎ di porc.» Și oamiñilǎ zǎsǎrǎ, că «ăsl-i țista lucru, delmi, că cǎsili rău cupiriti cu slǎninǎ di porc.» Etcǎ f'ēsǎrǎ dǎu minciunǎ. Și-și fuzirǎ casǎ țelǎ minciunòși.

Și cǎ uzò un ūom cǎ tarǎ minciunǎ f'ēsǎrǎ țelǎ minciunòși zisi: «Țesti minciunǎ nu sa țiva, ama si videm cafeu minciunǎ si la dar io.»

Țista ūom lò un mǎgǎr și-lǎ pusi sub coadǎ un-doǎ migițoți și si dusi s-la vindǎ mǎgaru și ca si dusi, ca ăn Fùștiñi s-la vindǎ mǎgaru, și ca si dusi lǎngǎ duchǎanu lu minciunoșilǎ «pat!» cu tuǎgu la mǎgǎr și tunțea ăli cǎzù di la mǎgǎr un migiț. Cǎ vizurǎ țelǎ minciunòși, si dǎsǎrǎ lǎngǎ țela ūom și-lǎ zǎsǎrǎ: «cum si poati s-la vindǎ țista mǎgǎr, țe fați pari?»

Și cum zburǎu (lǎfǎiǎu), arǎ ăli cǎzù di la mǎgǎr și lant migiț. Și ieļi ăli zǎsǎrǎ s-nǎ la vindǎ; cǎți pari si țeri si-ți dǎm. Și țela ūomu cu mǎgaru zisi: «ăi s-vǎ la vind delmi cǎta ămǎ va ancǎrcǎți.»

— «Ăi, cǎți pari țeri pri iel? Si-ți dǎm 10 liri?»

— «Dați 12 liri.» — «Aidi, si-ți dǎm», zǎsǎrǎ minciunoșilǎ. Scoǎsǎrǎ pari și-lǎ d'edirǎ la ūom. Și dupu țe-lǎ d'edirǎ pari, la antribarǎ: «Țe si-lǎ dǎm si mǎnancǎ mǎgaru?» Arǎ iel zisi: «Si la puniți an un loc strimt, ăn cǎt si

poată sta. Napcum si-îi dați ursor cõt si poată si mânancă și apu cõt si poată si bea.»

Și ca si dusi casă ūomu, lō doî lîepurî și unu la lăsō casă, lantu la lō l-agru. Și-îi zisi la mulîari-sa, ca să vină țelîa minciunōșilî, sa mi ubideșcă, s-la ziți tu, că-î l-agru. Și s-la ziți acu va trubuîaști mult s-la trimît lîepuru s-la vicăiască.

Și țelîa minciunoșilî, ca la lară măgaru, la pûsiră la un loc, ăî dûsiră ūorz și apu și la lăsară cola. Că si dûsiră dupu unēc vacōt si vedă dăli ari fat migît, măgaru, ca si na-măncō di ūorz și si na biû di apu, cripō și murî. F'ēsiră si dișclidă ușa, nu si dișclideă, că vē mort măgaru. Și zîsiră minciunoșilî, ca ari fat multi pari și cōn aū dișclîsiră ușa, flară măgaru mort. Dupu țea si dûsiră la ūomu carî la vē vindût și-ū antribară mulîari sa «îundi-î bărbatu-tu?» — «La agru, tucu acu va trubuîaști mult s-la trimît lîepuru s-la vicăiască.» Ielî zis-aū: «Știe lîepuru si ducă?» «Știe și ca la lăsō lîepuru fuzî și dupu țea etcă-tă vini și ūomu. Ielî uîtară si-î spună, că măgaru murî, tucu aî zisiră «nu na la vinđi țista lîepuru la noi?» Ară ūomu: «Cum s-la vind țista lîepuru, cõt lucru aî sfărșaști.»

Și ielî aî zisiră, s-na la dai, cōti pari fați si-ți dōm.» — «Aîdi s-va la daū, zisi ūomu, dați 5 liri. «Nu ținți liri, patru liri» la dēdi și minciunoșilî la lară lîepuru. Ca si dûsiră la duchîân, zisiră: «aî s-la trimitim si spună la mulîarî si duca rucîocu oa.» Și ca la lăsară, lîepuru, la za-tăpiră niști zagărî și iel fuzî. Minciunoșilî si dûsiră ară la casa lu țela, țe la vē vindût. Țela ūom pusi ună oală la soari cu bacă iartă. Și ūomu zisi la mulîari: «vezî, mulîari, iarbi bacă?» Și țelîa ca uzōră, zisiră: «cum si poati, si iarbă fără foc?»

— «Tari oală-î țesta» și minciunoșilî zisiră:

— «Nu na-aū dai la noi țestă oală? cōti pari si țerî, si-ți dōm.» Ară ūomu zisi: «Cum si-ū daū țesta oală țe iarbi fără foc.

— «Si na-ū dai, că țestă oală tāmân di noi fați la duchîân, ca cum nu vem foc.» Aî dēdiră ancă ținți liri, aū lară oala, și-ū dûsiră la duchîân. Aî pûsiră bacă ghiă și aū pûsiră la soari. Ca tricū pri cola un ūom, zisi: «Țe-î țestă oală oa?» — Țe să iă? iarbim bacă.» — «Cum fără foc si iarbă bacă?» și ca lî-u dēdi cu tuîaga aū frōnsi.

Minciunoșilî si tuŭcîură, si tuŭcîură și si dûsiră ară casă la țela ūom. Țela ūom amplî un maț cu sōndi și-î zisi la mulîari-sa: «Ca si vină țelîa minciunoșilî, io s-mi anvirîn pri tini, si ti anjuglîu.» Și-î ligō mațu di gușă.

Minciunoșilî aî zisiră: «îa cum na frōnsi un ūom oala și îa cum.» Țela ūom, ca vini di prin ușă anvirinōs șa, cu cuțotu pri gușă la mulîari și-ună-și ună aî prucurō sōndi și mulîarea si culcō ca moartă.

Și minciunoșilî că vizură țesta ciudă, si anfricară și zisiră: «Di țe aū junglîăș mulîarea?» Ară ūomu zisi: «și lanti ūorî șa-î am fat.» — «Cum si anghîiască?» — «Etcă cum!» Lō un friel și za sfirî și mulîari-sa ună-și-ună si sculō. Minciunoșilî ca vizură țestă ciudă, zisiră: «Tāmân, șa friel aî di noi,

cum nu na scultă muliârli. S-nă la dai, mult ăți na ancărcòm.» Și scoà-siră și-lî d'ediră multi liri și la lară. Și ca si dūsiră casă, zisi unu la lantu: «aî du-ti junglîă-ŭ tu muliarea mai pișim și îo napôi.» Ară lant zisi: «Aî dolîi priună s-li junglîòm.» Și cõn si dūsiră casă ancă di prin ușă așî jungliară muliârli și ca li jungliară, zisiră «aî s-li sculòm!» Și si curdisiră si sfirească și ca sfiriră, nu si sculară muliârli și șa îelî rămăsiră fără muliârli.

[Oșanî]

Papagheorghe Itu.

22. Cucotu, birbețili, măgaru și lupiî.

(Cocoșul, berbecle, măgarul și lupiî.)

Ra țe-șî ra! Raŭ ună oară un cucõt, un birbeți, un măgâr și lupiî.

Aî, așî chinisî birb'ețili să-șî fugă și așî zisi singur: «Țe să fac și îo cafcu! țestă mea ghiață nu si trazi! vini an cătun un zabît: lați-la birb'ețili să la junglîòm, să la gutfim, să la gustim țista zabît; la vlădica, ară birb'ețili, să la junglîòm, să la gustim țista bărbôs; la caîmacâm: ară lați-la birb'ețili s-la frizim să mănancă țista cõini.»

Și șa, cum amnă drumu, dedî pri un cucõt cu un biîiuc di gălîîi langă îel așî pășteă cola și-șî rămă an cupu di gnoî; Aî zisi birb'ețili la cucõt: «bra! fârtati, bună zuă! țe-î țista raăt toŭ? Blăz'ei ăți bra! Țestă-î ghiața! Cu un biîiuc di gălîîi, tu ghièzî ca pașă!»

Ară cucotu aî zisi la birbeți: «Dedî Domnu «eli-alaisi» sam bun și nu ȗer lant țiva. Ama îundi, fârtati, șa?»

— T'u-ți nu antrebă, fârtati, nu ari loc di mini. Țe zabît să vină: lați-la birb'ețili să la junglîòm; ȗe vladică să vină, ară birb'ețili, că nu si trazi, țestă mea ghiață. Amî chinisîi să-mî fug, să-mî fug pona îundi să-mî vedă ŭocliîi.»

Ară cucotu aî zisi: «Nu mi veri și mini? să vin și îo cu tini?»

— Mi, tu cum să-ți lași bulîucu și raatu di oa?»

— Țista-î meŭ lucru.

— Aîdi gîană, șa zburõșî! cum să-ți lași țista raăt cu toati niv'eștili langă tini, ti culîți cu carî țeri, ăți ti visileșî și-ți ti bucurî cum ați țeri buricu și să vinî cu mini, iun' să-ți v'edă ŭocliîi?»

Ară cucotu aî zisi: «E, e, e! fârtati, nu știî ȗi ari pri mini. Țe mari ŭom să vină, așî zic cătun'eñîi: cu ȗe să-î dăròm ună cîorbă la țista ŭom? ară îelî, carî di carî din un glas toți: cucotu, cucotu, cucotu! E! napecum, îundi să sta și meŭ suflit? țestă ghiață vechî nu si trazi.»

— E, delmi șa-î, aî cu mini fârtati! și la lõ cu îel.

Chinisiră si amnă an cola priună și șa cum amnăŭ, bătură pri un măgâr, ȗe cu un-dõŭ măgrăță așî pășteă cola an ună puîiană.

Aî zisiră cucotu cu birb'ețili: «bună zuă, măgăruli! E, e! ȗe-î țista raăt di tini, bra fârtati?»

— O! o! cõn rămas-a raăt la mini fachiru! Io și raăt? E, îundi și voi cu domnu?»

Nu antrebă, di noi loc nu ari și fuzim pona iundi s-na vedă uocliș.

— Ai și io, nu mi vreți, să vin cu voi?

— E, 'mi tu te moneă ai, di țeri să vini cu noi! Nu-ți li ai măgrățili lângă tini, nu-ți, junzi țestă puliană cu iarbă verdi? Țe veri mai mult?

— E, șa-i, con ūomu nu știă; tucu mea moneă nu-i cu spunirea, mi cu viderea.

— «Elei-alaisi», spuni să videm țestă ta monea șa greută, cafcu-i?

— Nu-mi videti roșuli dipri spoți? di te sam vinut an țista cărar io? la te să prutrubuiască vrin lucru «lați-la măgaru!» la lemni măgaru! ancă nu sam vinut di la lemni, a! la moară s-la duțiti ghiptu; ancă nivinut di la moară, a! la vali să lați cu stomnili apu. La lemni, la apu, la agru și șa pustăni, amî scoasiră sămaru și mi lăsară.

— «Acu-i șa, alî zisiră țelia, ai și tu cu noi, că soț nostru ieși!

Ca amnară, amnară, așî junsiră an un loc, iundi si uză un mari călbălde.

«Aidiți să videm țe-i țesta gălcăvă», zisiră țeli. Con si duseră cola an ună gaură, raū dunăți toți lupi, gozbă așî veū, că veū fat un mic lupeică și gusteu. Con antrară an gaură, lăa priștitară bini vinți. Ați si gustiră cola. Tunțea zisi țela bitorn lup: «â, â! mo să darom coti un cotic, ficiorî. A, voi oăspiți să spunți coti un cotic.»

Ară oăspiți zisiră: «tu, mōșuli, să zacăți mai prima cotic.» Și moș-lupu zacăto să cōtă: De! ee! ee! ee! te na vini carni azor la picior, să nă darom dinți!» Și șa cāntă iel.

«Cmoți și tu oăspiț, cōtă!» Și căto birb'etili să cōtă:

— «De! ee! ee! Țe-i țela la ușă, țe-i țela la ușă! cu picioarli ca piștoali cu urēcili măcicati.» Iel cāntă șa și zitea di măgar, că măgaru ra angă ușă, di nu putea să antră, di țea șadea la ușă.

Ară bitornu lup si spărū și zisi: ișoți bra, videti țe-i la ușă?»

Ișo un să vedă țe-i, nu si priturno di frică, ișo și lantu nu si priturno, șa un cōti un, toți ișoră și nu si priturnară și rămasi saldi bitornu. Bitornu ișo și iel să vedă țe-i, și că si spărū birb'etili cu cucotu, di lă-u dedi birb'etili la lup cu coarnili pri spoți, lupu s-brăsnî să iasă. Birb'etili pri ușă, și că-lă si zacăto cornu di ușă si ancisi ușa. Tunțea cucotu pri grindă căto: «Ca, că, că!» Ară măgaru di la ușă racăiaști cōt poati «aa!» Ară birb'etili, do an ușă, do an lup, doū ūorî an lup, ună oară an ușă, cucotu di pri ună grindă, pri lantă și cōt poati căcăreză, «eleisi-alaisi», zisi domnu di si fronsi ușa și fuzi lupu.

Șa rămăsiră cola cucotu, măgaru și birb'etili și si gustiră.

Lupu ca fuzi mai an cola, flo ună moșcă an ună puliană și-lă zisi: «E moșcu, moșcu, s-ti mănanc io tini.» Ară moșca-lă zisi: «Tu s-mi mănânti mini, tucu scoati-mă-li prima ploci di la picioari, să nu-ți lăa frondî dinți!»

Con si plicō să-lă li scoată, alî dedi ună cu cloța an dinți, alî lăa fronsi toți dinți, și așî fuzi moșca an cola.

Aidi mai an cola, ca amno, lăa flo soțili lui. «Mara, iundi ieși, bitornuli? cum scăpăși bra?» la antribară țelia.

*

— «Cum scăpăi nu antribăți! birichiët la țela cu crivili coarni! Cön si curdisi țela cu crivili coarni, s-mi acăiască, ară țela dipri grindii cu chiurecu roși «i! di țestă grindii s-la spinđuröm cu fuñia an moñi, i! di țestă lantă! ară lantu di la ușa, di curön! Zisi Domnu di si frönsi ușa di scăpăi, lïu-mintrea mi măncau cola ghiu. Și nu jünsi țesta: cum vineam mai ancoă; flai ună moșcă an drum, țirui să-ü mănanc, ară ea zisi: «să-mi scoți plocili, că ți lïa frönđi dințiți», și io că mi plicai să-lï scot plocili, cön mi-ü dedii cu cloța an dinți, añi lïa frönsi dințiți.»

Tunțea la antribö un lup minüt: «Di tön soï ari fat vrin nalbânt, bi-törnuli?» — «Nu» zisi lupu, nu si ari uzöt di nostru soï nalbânt.» — Tunțea tu di țe sa ti fați, să-ți fröngă și dințiți rămăși?

— E, țe s-au fat, s-au fat, zisiră lañiți.

Ați cum amnău, flară un grănciăr, țe-și discăreö și-și durmîă, ară măgaru ași pășteă. Lupiți la nicară măgaru și la măncară și-lï zisiră la bitörnu lup: le oali, le carni, iarbii și mănancă, că tu dinți nu-ai.»

Cön si sculö grănciăru, ași flo măgaru nicät. Tunțea iel căteröü, căteröü la prinsii lupu bitörnu, ași băgö sãmaru, ași pusi partalinchili și oãlili și-și fuzi casă. Ară io añi lai cöti-va poaci buni să-mi li duc casă. Cön tricüi prin murminturi, sãriră cöñiți, nu vëm cu țe s-mi vegliu, li fröns poăcili și-mi vinii fară țiva.

[Oșani]

Itu Papagheorghe.

23. Ficioru lu ampiratu.

(Feciorul, băiatul împăratului.)

Scultăți ficiorii s-va spună dedu ună pricazmă, ama cãtăți si-ü anvițăți, ca să-ü spuniți și voi la lañiți ficiorii.

Iși ra ună oară, ilii lu dedu, un ampirat și ună ampiratiță. Ieli ași veü saldi un ficior, ama ra șa di ubav, an cöt nu ra feta la cari s-nu-lï cadă la buric. Ficioru țista toată zuua stăteă an un ciardăc și cãntă din tãmbură. Ună zuuă, pri la mîăzăți, vedi iel ca si proachiă niști aschiëri, țe raü priminți an lanti rubi, nu ca aschiëriți lu tată-su; ară-n mejluc ună tãligă cu pingertli dișelisi și-n nuntru ună feta si-ü beï an scafă. Iel cöt aü vizü nu si putü să si duțonă și căzö di priscaud, dintru că aï si lö videła; ea tunțea aï turii an ciardăc ună cörpă ligată și-și vizü di drum. Cön ași vini an criel, ficioru nu vizü țiva-godea lant, saldi cörpă cari-ü lö și-ü turii an un dulăp.

— Bun, dedii până oa, tucu tu nu na spuseși, cari ra feta țe di iundi vineă și iundi si duțea.

— Nu v-angunisiti, ficiorii, ari s-vă spună dedu tot, ză trãlți un'ec. Scultăți: feta țe ra ilia lu un lant ampirat din lantă ampiratöliă. Ea-și țirü izün di la tatu-su să si ducă la grobu-lu-Domnu și cu sibepu țista si trecă s-la vedă și ficioru di cari n-ăi lafu, cöti multi si spuneau di ubăvița lui, tucu s-nu tãrciöti că feta ra mai pri jos. Ea nu stätü an cãsaba și chinisi mai diparti.

Ficioru pusi tunțea să-lî si facă azôr și la iel ună tăligă și cõtî-va aschiëri și si lō după ea belchim si-ŭ vedă ancă ună oară. Năfile iel dēdi tărçol pri dinzûr di fētă, cõtî ea, itră cum ra, nu la lăsō si-ŭ vedă și șa, după țe vizură grobu-lu-Domnu, si anturnară sfaça la tatu-su. Din vremea țestă crielu lu ficioru țela nu ra di cõt la fēta și din zuŭă țe mirzeă tot mai mult slăbeă.

Tunțea la antribară tătōnîlî «țe ari di-î șa slab?» iel nu putû să-și țpnă focu pri buric și la spusi tot, demēc cum ălî căzû la buric fēta țeă și acu nu-ŭ lē ea di nivestă, iel cu lantă nu si ansoară. Si slăgăiră ielî cutrilî țe să facă, cum să ză-cată, ca lucru să iēsă bun, dintru că nu la dideă mōna si-ŭ țeră fēta, cõt-ți tatu-su ra mai sus ca ielî. Scultăți să vidēți țescurnî ampiratu: ai să punim, zisi iel, să si gotfescă nōŭ căzani di carni (bibă) și nōŭ pōnî măcicati și cari s-li mănancă toati țela ari să iă cadōr s-na jută. Mu'îți flămōndî și sirumăși si săturară cu sibepu țista, amă niți un nu putû s-li mănancă toati. Pri la sfârșuc etcă vinî un dēd ca di șapti-zōți di aî, ași fēsi cruți, gustō din toati căzānili și pōnîli cōti ună mucicătură, si anturnō cutru ampiratu și-lî zisi: «S-nu tărçîșî, ampirati, că voi s-mi rōd di tini, cōta-ți spun, că io sam cadōr si-ți fac lucru țista, saldi tu să-mî dai pari multi, ca si vem cu țe să plătîm.» «D'eduli, acu-mî fați bunu țista, să știî că ti fac vizîr ăn ampirățolîa mea, cõt di pari nu dună gailē», aî zisi ampiratu. Pusi tunțea dēdu di-lî d'ediră doî calî, lō cu iel 2 disōzî di liri și șa iel pri unu și ficioru pri lantu chinisiră cu Domnu năinti. Tucu năinti ca să iēsă din poartă ași dusi dēdu an criel și l-antribō pri ficior di ari vrin bil'eg di la fētă. Iel ălî spusi, că-lî turî ună corpă cu un'ec bumbăc și cu ună iēsli ligati ăn ea, cōn trițea cutru grobu-lu-Domnu și acu trubuiăști poăti si-ŭ ducă.

Lē-lî, îlîuli, aî zisi dēdu, vezî cum ra si ulîtōm lucru țela mai di nivolîa; tu nu știî că corpă-și ari nōîma luî. Scultă să vezî: bumbacu din nuntru spuni la țe an să trazim, cari si cîiamă Pamuc-an și țe-î cārșî di cunacu iundi șadi fēta, ară iēsli, țe drum trubuiăști să cățōm, ca să junzim aŭ căsabaŭa luî.

Pri drum si tuemiră ielî, că ficioru să scultă di dēd ca di tată. Și șa am-nară până țe jûnsiră iundi veŭ naēt.

Cōn antrară la mărzini, dēdu c.îamō un ficior ălî dēdi cōti-va irmilōți și-lî zisi s-lîa ducă până la Pamuc-an. Cmo cundisiră ielî la an, ama nu spûsiră la nîminea naetu lor, niți că ficioru ăi îjû di ampirât, saldi cōta zîțeaŭ, că viniră să si șătăiască.

Istina si șătăiră ielî ună zuŭă, dōuă zōli până țe ăn ună dimin'etă, dēdu ălî dēdi ună mōnă di pari și-lî zisi: țōni pârili țēști și du-ti di antră an grădina lu ampiratu; grădinaru nu s-ti lasă, di țeă tu si-lî dai lirili țēști și șa ari si-ți da drumu. Ficioru nu puteă di bucurîlî! si dusi și fēsi șa cum ălî zisi dēdu. După țe-ntrō ăn nuntru, cațō să si șătăiască prin grădină, gustō din un pom, gustō din lantu până ăn sfârșuc ălî si fēsi son și si trântî ca un vițilûș pri iarbă vērđi la umbra unuî ic.

Pri la mîazăți fēta antrō și ea cu cōti-va alaitchi, si ugulî și si scăldō

zăbaia dintru că ştiă că-î vrutu cola, şi tărciă că-û vedi di îundi-va. După țe si priminî căţo să si şătăiască prin grădină, isticli că s-la vedă, tucu nu amnô mult şi dedit di iel, cari durmeă ca dupri țeă lantă lumi. Ea nu la distitô, lō ună monă di şenghi şi-î li pusi an giep, ară napcom işo şi si dusi casă.

Cutru scăpitatu soărilui putû să si scoală ficioru şi buimăciôt cum ra di son, si zălăgô cutru uşă, işo nafară şi si dusi ca curşumu la an. Dêdu cõt la vizû picăsî că nu fesi ţiva-godea di țeă-î zisi: e! îîuli, să uzôm di bini! spuni-mî şi la mini țe fisēsî as? Tucu ficioru anvirinôs ălî puturnô: «tu, d'eduli, ătî baţi peză di mini şi cum ved îo, vreî să chifuim pri oă.»

— Nu ti anvirină, pûîuli, că ştiî cum na-î lafu, ama spuni-mî cmo, vizûşî ţiva-godea an grădină ili nu? — Țe ra să ved, că ea nu vinî.

--Nu viruîes, cõtî îo-û vizûî, că antrô, ia du-ţi bini ăan minti, dali durmişî?

— Aîmî si faţi că zătripnîî un'ec.

— Delmî-î şa, ia vezî cmo aî ţivă an giep. Cōn să si alnescă iel, țe să vezî: un pulm di şenghi. — Eî! vezî, priîatili, că tu îeşî cabatliă? scultă să vezî cari-î noîma lor: Si ştiî un lucru, că feta țeşta-î mult crilată; ea-ţi li pusi dintru că nu îeşî ancă juns s-ti ansorî cu ună fetă ca ea, di țeă trubuiăşti sa ti joţi mai pişim cu şenghi, ca ficiorîî minûţî, cu lanti sboară, ti rōdi.

După trei meşî dēdu la trimeşî ară an grădină ama-î zisi, să cată, s-nu si doarmă ară. Di țeşta oară ălî mersi bini; pri la mîazăţî vedi că si disclidi ună pingercă di la cunacu lu feta şi-î fesi bil'eg di trei-ûorî cu ună chitecă şi cōta fu an zuăa țeă; ară mōntiză-ta aû disclisi pingerca di trei-ûorî şi-û anclisi.

Dēdu picăsî țe vrû să spună ea cu anclîdirea şi cu disclîdere pingercăliă; di țeă ăşî trimeşî ficioru şi-î zisi. Toati si sfârşoră, etcă țeşta şeră ti ştetă an cunacu lui singură, tucu un lucrû s-nu ulîţî, cată si anclîzî toati uşili pri îundi să treţî, că acu nu faţi şa, si-û păţōşî ară. Cōn uzô ficioru țeşti lafurî, ra să si peră di bucurîliă şi vē ac fachiru, că si umărô vichî di cōta lăgari. Niţi nu si antunicô bini şi etcă-şî la junsî la poarta sarăîlului şi an nuntru țe să vedă! feta priminită cu nişti rubi noû la ştită pri prag. Iel si lăgô, aû guşnî şi cătară să si sārută, tucu-şî ulîţô si-û anclîdă pōartă şi uşili. Istum an saatu ţista tricû şi caraula țe viglîă cunacu, îia vizură cum si guscăîă, şi dintru că vē izûn di la ampiratu, antrară an nuntru îia lară şi îia turiră an zândan. Năfile ştitô dēdu să vină ficioru, cō-ţi cmo ra-n apsană.

Tunţea picăsî iel, că nu-î bun lucru, cîlāmô curōn ună babă, ălî dēdi ună tipsiă cu plătîntă şi cōti-va liri şi-î zisi: «Scultă, babo, țe să faţi tu! le-û tipsia țeşta şi du-ti la poarta apsănului.

«Cola să caţi să plōndî, si ti faţi că-ţi murî di curōn un îlû, şi verî si-î «daî di suflit. Ună şi ună țe să antrişî ăan nuntru, si afli un ficior şi feta lu «ampiratu. Si-î daî ruba ta lu ficioru, ară tu s-ti priminēsî cu lui, dintru ca «să poată işori iel an locu tōû; ară țe să faţi napcom, ari si-ţi spună feta, «s nu duîî gailê, că să păţōşî ţivă.»

Baba fesi toemu cum ălî zisi dēdu, şi mōntiză-ta, etcă-şî-la ficioru ca bic

ară casă. Deducu nu la țirtò, țucu spusi s-nu-lî iă frică, că iel s-li andiregă lûcerurli. Tot an zuăa țeă si vicăi tîlîal țe zițeă, că ampiratu visò un vis uròt și cari s-la ecșighisescă la țela ampiratu alî da jimitati di ampirățolîă. Visu ra țista «visò, că niști corbî alî scuteău ūocîlîi.»

Toți ichimiî, toți dăscălîi, și toți popîi si dunară, că s-la ecșighisescă și nișîun nu fu cadòr si-lî află noîma. Tunțea vinî și deduc și-lî zisi: «îo pot s-la ecșighisesc, ampirati, ama cu țista caul, că s-mî-ŭ dai iîia-ta dupu ficiòru țista, ară cari sam îo și ficiòru, si-ți spun năpcòm. Ampiratu lî-u tăxi, ară iel alî spusi, că corbîlî țelîa sa oămîniîlî, cari-lî scot ūocîlîi, dintru că tu niști abèr nu ai, ampirati, că feta țu-î an apsană. Còn uzò lăfurîli țestî, si zăciudî ampiratu și trimesi si-ŭ ducă ună-și-ună. Feta cu criel cățò să plongă și zisi șa: «Tati, ierî șeră mi dureă buricu și să mi licuîes cîlîmăi baba țesta ca s-mi tăiarcă, ama caraula niști una, niști dõ, na lò și na țurî șimi-dõlî an zăndàn.» Ampiratu si anvirinò foc și pusi di lîa junglîară aschîerîlî țelîa, ară feta-ŭ dedî dupu ficiòru țela ubav și șa bucuròși si dusiră casă și f'eshiră ună nuntă cum lantă nu si fesi di tunțea. Șa și toati.

Cmo si spună și lantu.

[Cules de Iufa Petru din Oșani.]

24. Ampiratu și lamîiă.

(Împêratul și balaurul.)

Ra țe nu-și ra.

Ra ună oară un ampirat și ună ampiratiță mult zinghiîi, ama nu-și veș fâmeliă. Năfile si rugară la Domnu, ca s-la da un ficiòr ili ună fetă, dintru că ampiratiță ară strepă rămasi. Din sibepu țista an ună zuăa ampiratu îșò nafară din cäsabă si-și ubidescă casmetu. Etcă că alî strătî ună babă gărbovă și-lî zisi: «Iundi ti duți șa zăciudît, ampirati?» — «Eî, babo, si știi tu țe foc amî ardi buricu, nu si-mî ziți șa; scultă, babo, si-ți spun: îo sam ampiratu și toati li am, ama Domnu nu-mî dedî fâmeliă, di țeă îșò belchim si afli vrin lèc.» — «Și di țestă ti plondî, ampirati? saldi țesta sa-ți iă bolîca», alî zisi baba, «cmo, delmî-î șa, țoni mēra țesta și du-ti s-aŭ mănecăți cu nivestă-ta și dupu un'ec vacòt si vezî, că ampiratiță si-ți rudescă ună fetă ūbavă.

Ampiratu bucuròs că flo lèc, si anturnò casă și fesi șa, cum alî zisi baba. Dupu țe aŭ mănecă mēra, ampiratiță rămasi greŭă și dupu treî zoli rudî ună fetă șa di ūbavă, să-ŭ beî an scafă. Si fesi tunțea ună mari bucurîlîă an toată cäsabaŭa. Amă țe să videti voi? baba țeă ra dracu, ară feta țeă fată ra lamîiă. Ea zuăa stătea ân legăn, ară noaptea si fățea lamîiă și mănecă còti un cal și cari ra țela mai bun. Ună șeră șa, dõ serî șa, picăsi ampiratu că-î vrin cari-lî mănancă calîi, ili lîa fură, amă nu-lî trițea prin criel, că-î feta lûi.

Cmo trubuiăști să știm, că an saraîu lu ampiratu rău doi frați ca izmichiârî, un frati și ună soră. Ampiratu lîa cîlîmò și la zisi: «Nu știi cari-mî fură calîi, di țeă voi să viglîiți țestă șeră și cătăți si-mî spunîți drept mōni, cari-î țela, dă-li nu va junglîu.» Ielî si pucloniră și si duseră să-și vedă di lucru.

Pri la miază-noapți ved, că ieși din legăn un plamin, si anvrtești an caļi și mănancă mai grosu. Si slăgăiră ieli cutrili țe să facă, să-lī spună lu ampiratu ili să-și fugă? Acu-lī spun, s-līa junglă, di țe ași f'ēsiră cruți și ișoră tiptili din sārăiū. Amnară ieli cōt amnară, că etcă līa strâtești un ded cu barba albă și līa antribō, iundi si duc. Ieli aļi spūsiră țe pățoră și tunțea dedu scoasi un cuțităș di brōn și la dedi la ficioru, să-lī si află la nivoliă.

Dedu țista ra Domnu și cuțitașu ra blagoslovit șa, că saldi s-la ciăpneai un ūom cu iel și ună și ună muriă. Și șa amnară ieli trei zoli și trei nopti pōnă jūnsiră an un urmān des-des. Ară la mejluc țe să vezī? Un cunac pulit cu răzint, țe sfilea ca soārili. Ficioru itru picāsī, că trubuiasți să iā țiva-godea cola, di țe ași lāsō soră-sa nafarā și antrō an nuntru.

Mult si zaciudī iel cōn vizū, că toati rău azōr și niți ună ghiață nu ra. Ța: lāmbili rău prinsi, sinia pusă cu toati turlili di mănçōri pri ea, iēsili plini cu iarbă, cu un laf toati an lor loc. Iel ași cļiāmō tunțea soră-sa și-lī zisi: «vin soră s-na bucurōm di toati ubāviliāli buniliā, dintru că cunacu țista ișticli di noi ai gotfit.»

Tamān cōn anglitāū ieli ca niști țoglāvi și veū ac fachiriļi, că nu veū mănçat trei zoli, uzorā un glas gros, cari za-trimurō urmanu antrēg și zisi: «cari-i țela cu dōu cāpiti țe si nāmī să antrā ān cunacu meū?» Și pōnă să sfārșescă lafu, si puivī ună nāmilă di ūom cōt un munti și negru ca taciuni.

Ficioru tunțea trimurōndāli si dusi di si strāti dupu ușā și cōn rapu pusi picioru pi prag, la buņi cu cuțitașu lui an trubușōnă și la trānti tumbă jos; napcom vinī și soră-sa, și iel di un picior și ea di lantu, pūtūrā s-la tārēscă pōnă an triușā și s-la tūrēscă an un bunār di ună fuñiā țe ra langă gard. Amă să vezī lucru drācului. An bunaru țista, ierī-țe ūom, acu stātea patru-zōti di zoli, anghinā, șa că și rapu ra să anghiască.

Dupu țe la tālciōrā rapu, frațili rāmāsiră ieli stāpōni pri cunac și dupu cōti-va zoli ficioru zacătō să lovēcă lēpurī și lanti divutiñi, dintru că lant țe ra să facă? Istum an zuūa patruzōta etcă țe pățō ficioru: Cōn iel sizū la corinu di tupolă, ca să si dismārēscă un'ec, vēdi că vini cutru iel ună rāslāniță cu doi rāslāni minūti. Iel tunțea di fricā si pusi pri tupolă și știtō să trecă, tucu di nicasmetu lui, ea sizū an lui loc și zacătō să-și plecā puliļi, amā saldi din țe lēvā, cōti an țōța dreptă vē un cir'eī. Iel tārçid, că ișticli iel la șțetā di țe si rāslāgāi țe să facă: dāli să tūrēscă cu tufecu an ea, ili să la sālāghiască cuțotu.

Virui că-i mai bun să līa da drum la cuțot și cuțotu căzū istum pri rana rāslānițăliā, șa că-lī si licuī cirēiu. Ea plină di bucuriliā, ca si ansānātușō, cātō dinzūr di ca să vēdā cari līa fēsi bunu țista. Ficioru trimurā ca vērā, cōti tārçiā, că si anvirinō rāslāniță, nu știa, că ea la ubideā să-lī spulaī-disēcă.

Cōn si zacătō sus etcă-și la vizū, aļi zisi: «Di iundi ti scoasi Domnu, iļiuli, să-mi fați țista bun? disfo-ti cmo să-ți daū și io țe țeri.»

— «Știu, că mi minciună, alî zisi iel, dintru că naetu toû ăi ca s-mi mă-nănți, di țeă năfile țe-u-î zisu, că nu mi disfac.»

An sfârșuc, vru nu vru, si disfeși și-lî țirû să-lî da țelîa doi răsłânî. Multă moncă alî căzû lu mumă-sa, amă dintru că-și dideși lafu, di țeă alî lîa dedi din tot buricu și lîa zisi la dispărțori: «ilîlî mei pona cmo mi vuți mini, di oă an cola să știți, că veți tată pri țista bebi, di țeă laf s-nu-lî priturnăți, șa s-va blagoslovescă Domnu.»

Și iel ăși si anturnò casă cu țelîa doi răsłânî.

Șa, țesta ra zuăa cõn trubuiă să ghiiască rapu, istina ca si anghîl.

Cum aû flo țeta singură, niți ună, niți doûă, ili s-la lîa bărbăt ili să-û uțidă Cõt di urõt ra iel, țeta di frică si candisî mai bini s-la lîa bărbăt, că si moră. Cmo cum să scapă di frati-su? Tucu etcă țe criel alî dedi rapu: «Tu cmo fõ-ti ca ieși loășă, ară stară, cõn să vină frati-tu, să-lî ziți să-ți ducă un'ec lapti di răsłaniță și șa să la mănancă răsłanița.

S'erata frati-su ca vini, ași lăsò răsłanișî nafară și antrò. Cõn vizû, că-î loășă, ăși ulitò și di mănecari și di tot, acu la ea nu-lî ra ùstrulu. Ea tunțea-lî zisi: «miluituli frati, picăsès, că nu ghiès ancă mult, tucu să-mî treacă miracu, ăți mi rog mănecò-ti un'ec și fõ un vărtăcòl prin curia țesta, ca să-mî duți un'ec lapti di răsłaniță, că mult mirac am.»

— «Saldi țista miracu să-ți iă, soro, că io sam cadòr să sar an foc dintru tini.»

Iel nu-lî spusi țiva-godea di țeli țe pățò an zuăa țea, niți di răsłanișî țe raû dupu pămăți. Mõntiză, cõn si dusi să-lî ducă lapti, ișò ară rapu di iundi ra scuns și-lî zisi; Acu si antoarnă să-lî ziți să-ți ducă ună lubiniță din țela loc, undi si flaû mulți șorpî și belchim cola să-și află lecu.»

Frati-su feși cum feși și-lî dusi lapti și ară la trimeși colo iundi-lî zisi rapu. Iel și di țestă oară nu-lî priturnò laf și-și vizû di drum.

Dupu țe vini cu lubinița, alî zisi soră-sa: «bun, frati, spunî-mî cu țe murafet li fați tu țești lucri, țe nițiun ùom poati s-li facă?» — «Să nu țarcîșî crăști țe pilivàn sam io, la mini-mî jută Domnu, cõți sam șa di moali, că nu pot să rup niți un ir di mătasi și ca să vezi, că șa-î, să-mî lezi mõnîli.»

Istum țesta ștită soră-sa. Ea ună și ună flo un ir și-lî li ligò na opecu. Iel si zmuncîò s-la rupă ama nu putû. Tunțea ea cățăă la pridedi la rapu, ară iel aû antribò: «țe să facă cu iel: s-la junglîă, să-lî scoată ùoclișî, ili țe să-lî facă?» — «Scoatî-lî ùoclișî, zisi ea și ciutneă-la nafară, că cmo nupoati s-nă facă țiva-godea.»

Și șa fachiru cu ùoclișî scoși si țărò pona la gîadeia țe trițea prin curia țea. Di casmetu lui ama, răsłanișî lîa lară ùoc'îlî și lîa țin'eu sup limbă. Pri cola tricură chiragîi și lîa rugò s-la le și iel fachiru. Mulți nu vrură, saldi un mai di cutru partea Dõmnului la pusi pri cal și cõn junsiră proapi di cāsabă, la lăsò la mārzi ni să țeră.

Un'ec mai diparti ra ună ceșmă și cõn răsłanișî aû vizură, si zalăgară și cățară să bea apu, că nu biusiră di multi zoli. Tucu an vacòtu țista la că-

zură ūocliji an pustāv și emo si pūsiră să vęglijă unu la ună mārzeni și lantu la lanta s-nu ȝa le vrin și șa nu lăsău să si proachiă niți puli pri cola.

Ūorbu niți abēr nu vę di țesta, că ȝel tārciă, că rāsłaniłi rāmāsiră la rapu di ȝea ȝel si tārō pōnă la un buȝuc di ficiōri, cari cāntău di surli și sfrieli. Lă rugō tunȝea, să-lȝ da și la ȝel un sfriel, ca si za-sfireșcă, și Doamne ȝe sa vezi? Cāntă cōta ubav, că ziȝ'eȝ, că țista nu-ȝ ūom, 'mi anghil. Și si dusi lafu di ȝel pōnă la ampiratu. Tunȝea la cliāmō ampiratu și rāmasi la sārăiū saldi să cōntă.

Ari ună zuūă si viciñi tiliāl, ca stăpōnu să si ducă să-ȝi le rāsłaniłi, cō-ȝi nișanu di apu-ȝ. Uzō și ūorbu și idvam tunȝea picăsi, că rāsłaniłi sa luiȝi-ȝi țirū izinu di la ampiratu să si ducă să-ȝi ȝia le.

Cōn ȝel si pruchiō, cum f'ęsiră și flară ūocliji. Bun ma ūocliji si f'ęsiră an apu cu leç și cum aȝi pūsiră an loc, aȝi vini videla ară. Ampiratu, dintru că nu vę iȝi și dintru cā țista ra tinir ubav, s-la beȝ an scafă, la fęsi zīniri.

Tunȝea ȝel aȝi cliāmō mulȝarea di ună parti, aȝi dędi un ir di mătasi și-lȝ zisi: «Lęgă-ȝi mōna cu iru țista și cōn s-ti stringă, ună și ună s-ȝia gripeȝi rāsłaniłi, că nu-ȝ lucru bun.»

Dupu un'ęc vacōt si dusi să vędă ȝe faȝi soră-sa cu rapu. Cum amnă prin drum, etcă-lȝ ięsi un popă năinti. «A! bun că ti scoasi Domnu, pope, aȝi zisi ȝel; țitiȝ ȝe-ȝi mi rog? dō-mȝ rübili tali și na-ȝi-li męli, că mult amȝ trubiēs.»

Popa pișim nu vru cō-ȝi tārciă, că si rōdi di ȝel, ama cōn vizū, că-ȝ șa, cum aȝi ziȝi, aȝi li dędi cu tot buricu, că nu rău di sfită.

Să vidęȝi ȝe naēt vę ficiōru:

Iel ciucni la poarta lu rapu și ună și ună ișō și di iru scăpō s-nu la mănancă. «Stōȝi, ūōmuli, aȝi zisi ficiōru, nu vezi că sam popă? Scultă ȝe nivoliă mi faȝi să vin: uzōȝi, că nu iȝi ancurunăȝi di ȝea vinli s-v-ancurūn, ca să iȝi blagosloviti di Domnu.»

Rapu nu la picăsi, ca ra ȝel și la lō an udaia, iūdi ra și soră-sa. Niȝi la ea nu-lȝ tricū prin criel, că țista-ȝ frati-su.

«Aȝi, mai curōn s-va-ancurūn, că mi angunisēs», la zisi ȝel. «Tucu cată, rāpuli, s-nu aȝi vrin cuȝōt la tini, că nu-ȝ bini, di ȝea pun-la pri puliȝă.»

Dupu ȝesi zadinzurară di vrină dōȝ-trei ūori di zur di ună buȝeūă, popa pusi mōna pri cuȝitāșu lui, țela dat di Domnu, și la buȝni rapu și la trānti la pimint. Cōn si vizū scăpāt di dușmanu lui, aȝi zisi la soră-sa «ȝa cată-ti an ūocliji męli, să vezi, nu mi cunōști, cari sam?»

Ea la picăsi, amă di rușōni ra mai bini să-ȝ angliț pimintu. «Cmo s-ti anvęȝ iō criel, șaprateă, cum țitiȝ s-ȝȝi pridăi frati-tu» și fără niȝi un laf aȝ talȝō ān mucicōȝi.

Dupu țesta, aȝi vini chiefu să si ducă la ampiratu, di iūdi fuziră ȝel cu soră-sa. Mult si zaciūdȝi, cōn vizū ȝel, că ȝarba criscusi an toati triușli, ară cōn si pruchiō di sārăiū, etcă la priștitō lamȝia și-lȝ zisi: «A, bun că viniȝi,

că flămundôî di cõn nu treți niți ună ghiață prin oa.» Slăgălti voi cmo țe țoglavă di lamniă ra, că ve mănecă ună căsabă și tot zițea, că-î flămundă.

«Cmo, cum veri s-ti mănanc, șa cum sam cu dințili stripijõți ili s-mi duc pișim s-lia tuciõs?» ăli zisi ea.

«Mai bini, tuciă-lia, zisi iel, și ca să nu-ți iă frică, că fug, dõ-mi ună tãmbură să țangărës.» An vacõtu cõn iel țangăreă, ișõ un șoarie din dulăp și-lî zisi: »Țe fați, bra budalăiuli? nu vezî, că s-ti mănancă? țe șteți? fui mai curõn! cõt di țangăriri, lasă-mi să țangărës io, ca nu-mi-ăi frică di ea.»

Lamniă antribõ di vrină dõu ũorî, dăli să vină ili să mai șetă. Bun ană șoarieu nu ra budală să-lî pricăjescă. Cõn vinî ea, si lõ di per cõn vizù, că-ũ mincũnõ; tunțea si pusi pri casă și la vizù cum fuzeă fachiru di scăpiră pimintu. Curõn si lõ și ea dupu iel și la pruchîõ. Di casmetu lui rău nõu tãpõli, una lãngă lanta și ună și ună si pusi pri una.

Lamniă aũ crășni cu dințili și-ũ trãnti la pimint. Iel op! tunțea pri lantă; ară lamniă aũ tãlîõ și țesta și șa põnă la nõua. Oa ea si umărõ și dințili si sãldisiră. Idvam cmo așî dusi fciõru an criel di rãslãni și tunțea iru aũ strinsi mulțari-sa și ea-lî gripî rãslãni. Ieli la flară și-ũ fesiřă lamniă an măcicõți.

Ați așî si turnõ casă și ghiiaști ancă acu nu muri.

[Oșani]

[Cules de d-l Iufu Petru.]

XIV. Împărțirea ȃilei.

1. «An zõrli» = în zorî:

2. La darea zõrli = în zorî de ȃi:
Si sculõ la darea zõrli = Se sculă în zorî de ȃi.

3. La bătirea soarluĩ = la răsăritul sõrelui.

4. Dimneța, dimințeța-ta = diminēța.

5. Ancriscũ soarli = S'a luminat de ȃiuă; s'a făcut ȃiuă; și ea si privizũ = și dacă se lumină de ȃi, Wgd. 61; cõn si priveđi = când se luminēză de ȃi, Arom., *cĩndu ȃpiră*.

6. Cripõ zuňa = S'aũ făcut de zorî; se lumină de ȃi.

7. S-fesi zuňa = se făcũ ȃi; s-fesi zuňa mari = se făcũ ȃi mare, adecă: s-a luminat bine de zi.

8. Mĩază = Miaȃă-ȃi; mĩază-ȃi = amiaȃi, miaȃă-ȃi. Di mēzloka zuõ Wgd. 67 = In der Mitte des Tages.

9. Rucõc = prãnz.

10. Mirindi = Arom. mirindi = timpul de pe la cina mică, pe la tocate.

11. Mrac, mirac = amurg. *Vinî an mrac* = venî pe la amurg; *dirẽp viniri vařli an cãtũn*. (= Drept când vin vacile în sat.)

12. Șeră, șera, s'erata = sēra. *S-fesi șeră* = Se făcũ sēra, nõpte; Stară = De-sēra.

13. Țină = cină: *Aĩ să ținõm* = aĩ să cinãm.

14. Scăpitarea soarluĩ = Apusul sõrelui.

15. Noapti = nõpte. *S-fesi noapti* = Înoptă. *Pristi noapti* = în timpul nopții. *An jimitat' di noapti* = pe la mieȃul nopții.

[Oșani.]

16. Mĩază-noapti = miaȃă-nõpte; *Pristi noapti* = mieȃul nopții.

[Birislaũ.]

17. Daresteuă cândrăsare lucăfêrul.
 18. Neclară mi se pare expresiunea următoare, auđită des: vinl casă noaptea niđi ună doabă, care, liber tradusă, însemnă: veni cu nóptea

- în cap, veni în plină nópte.
 19. Cântarea cucôđiđi=la cântatul co-coșilor, după mieđul nođii, timpul când se deșteptă femeile érna, ca să se apuce de lucru.

XV. Nume de animale.

În ce privesce numirea vitelor, se obicinuesce a fi numite după colóre, calităđi sau defecte, etc. Numai în ce privesce boiđ și vacile capetă numirđ, după điua în care s'au născut. Ast-fel un bođ născut Duminică se va numi *Dumi*, după primele silabe ale cuvântului *Duminică*. Întrebând de ce nu-đ đice *Duminică* și-đ đice *Dumi*, mi s'a răspuns, că ar fi păcat, Duminică fiind o đí sfintă; *Joică* și *Đoică*, se va numi vaca născută Joia; iar boul născut în acéstă đí se va numi *Jure*.

Numele fórte usitate, după colórea vitei, carđ nu fac decât să repete colórea însăși, ca *negru*, *roșă*, *albu*, *cđanușiă*, etc., nu sunt reproduse mai jos.

Nume de animale.

1. Aleiă, nume de cal, de colóre ro-șatecă. Arom.: <i>algěe</i> , <i>algíu</i> .	17. Cíut, n. de țapi, berbeci, fără córne. Arom. <i>șut</i> , <i>cíut</i> .
2. Bađiă, n. de oi, de capre. Arom. <i>bađie</i> .	18. Cona, n. de cățeă, de obiceiú la cele de soiú micí.
3. Biđiúr, n. de câni.	19. Cúlă, n. de epe.
4. Belícíú, n. de câni.	20. Cul, n. de cal.
5. Carmàn, n. de câni după numele proprii turcesci.	21. Cuse, n. de câne.
6. Caramàn, n. de câni.	22. Domcă, n. de capre (prescurtare din <i>Duminică</i>).
7. Caușă, n. de capre.	23. Dumi, n. de bođ fėtat Duminică.
8. Căleșă, n. de oi, capre. Arom. <i>caleși</i> .	24. Doncă, n. de capre (din Duminică).
9. Cenă, n. de cățeă.	25. Durí, n. de cal, întors.
10. Ceba, n. de cățeă; capră.	26. Đoică, n. de vacă născută Joia.
11. Cíapă, n. de cățeă.	27. Fina, n. de cățeă.
12. Cíacu, n. de câne.	28. Garșă, n. de capră.
13. Cíl, n. de cal.	29. Ghiesă, n. de capră négră, vărgată cu roșu; iar dacă-đ de altă colóre, se đice <i>ghiesă</i> , fiind vărgată cu negru. Arom. <i>ghiesă</i> .
14. Cíula, n. de oi.	30. Ghíoc, n. de cal, de colóre că-runtă. Arom. <i>Ghíoc</i> , <i>psar</i> .
15. Cíupă, n. de capre, de oi. Arom.: <i>cipă</i> .	31. Grívu (Grivei), n. de câne.
16. Cíută, n. de capră fără córne. Arom, <i>șută</i> , <i>cíută</i> .	

32. Iripată(aripată), n. de capre, de oi.
33. Jacă, n. de câne.
34. Joică, n. de vacă născută Joi.
35. Jure, n. de bou fătat Joi.
36. Lisa, n. de cățeă; de oi.
37. Luna, n. de vacă fătată Lună.
38. Lunce, n. de bou fătat Lună.
39. Marta, n. de vacă fătată Marți.
40. Martin, n. de bou fătat Marți.
41. Mata, n. de vacă fătată Marți.
42. Mașoacă, n. de vacă fătată Marți.
43. Murg, n. de oi, cai, câni, boi, catări, măgari.
44. Murgă, femininul de la *murg*.
45. Mărca, n. de oi.
46. Mărciș, n. de câni.
47. Minghișarcă, n. de capră (cu cercei), de oi.
48. Murgiu, n. de câni.
49. Mierlă, n. de vacă fătată Mercuri.
50. Miercșu, n. de bou fătat Mercuri.
51. Neșca, n. de vacă fătată Dumineca, prescurtat din Dumi[neșcă].

52. Pană, n. de cățeă.
53. Pală, n. de câne.
54. Peșu, n. de bou.
55. Pripășotă, nume de capre.
56. Ragușcă și Ragușă, n. de oi.
57. Rap, n. de cal negru.
58. Rapcă, n. de oi, de capre, epe, cățele.
59. Săbă, de vacă fătată Sâmbăta.
60. Sobani, n. de bou fătat Sâmbăta.
61. Suza, n. de cățeă.
62. Sivu-glavă (bulg., cu capul cenușiu), n. de capre.
63. Șarcă, n. de cățeă.
64. Șută, n. de capre fără corne.
65. Țarnă, n. de capre negre. (bulg., negru).
66. Venu, n. de bou sau de vacă născuți Vineri.
67. Vița, n. de vacă fătată Vineri.
68. Vrană, n. de capre.
69. Zoică, n. de vacă născută Joi.

Strigăte de chemare a catărilor.

1. Vir! Când chemăm catărul, ca să apuce drumul drept; tot așa:
2. văr-aș!
3. aș! strigat de chemare ca să oprim catării.

4. moș! strigat de chemare, de îndemn, de oprire la catăr; depinde de modularea vocii, ca să exprime îndemn, chemare sau oprire.

XVI. Nomenclatura localităților din Huma, Căntica, Lunșii, Oșani, Birisla, Nănte și Cupa.

1. Agri-Dumce (la ∞), n. de loc. în Hma.
Agri-al Jaică, n. de loc. în Hma (vest).
Agioie, n. de loc. în Oș.
Apă-albă, n. de loc. în Nta.
5. Apa-li Cuvită, n. de izvor. Apa acestei fântăni este roșie, la gust

- acără și locuitorii îi atribue proprietatea de a tămădui pe cei suferinși, cari vin aici și-si spală picioarele.
- Apa-rați, n. de fnt. în Oș. Apa din acest loc curge în continuu mai mult timp și după acesta încetă de a mai curge un timp

- îndelungat de câte-vă luni, uneori săptămâni, pentru ca apoi să reîncepă a curge din nou în abundență.
- Apa-l-Teana, n. fnt. în Cpa.
- Âu Arburî, n. de loc. în Ln.
- Ardușiă, n. de loc. în Oș.
10. Areșlu-di-Ghînpca, n. de drum prăpăstios, care duce din Hma spre Ghevgheli.
- Arghîr (pri), n. de loc. în Cpa.
- Arghia-l-Dava, n. de loc. în Cpa.
- 'Aria Dòmnuului, n. de loc. în Ln.
- Arnaùt cișmè, n. defnt. în Oș. care se mai numesce și *Cișma-di-Padi*.
15. Așca, n. de loc. în Nta.
- Băltășiă (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Balta-C'alr, n. de loc. în Ln., unde altă dată a fost un mic lac, secac acum.
- Balta-mică, n. de loc. în Hma spre vest.
- Baltă, n. de loc.; numai când plouă se strînge apă în cât forméză un fel de lac.
20. Baltă-roși, n. de loc. în Cpa. (lac).
- Baltă (secă), n. de fost lac în Brw.
- Băuiști, n. de loc. unde altă dată aù fost băi, după cum spun moșii. (Ln).
- Bară, n. de loc. în Oș. Pămîntul este mocirlos, de unde și numirea de bară.
- Baş-Cișmà, n. de fnt., în Cpa.
25. Ân Batòni, n. de fnt., în Oș. Altă dată a fost un fel de *văltorî*.
- Băuva (în loc de: Bahuva), n. de loc. în Brw.
- Băciliști, n. de loc. în Hma. Loc unde când-vă a fost târla, de unde îi vine numirea.
- Băciliștea-al-Chîorle, n. de loc.,
- fostă târlă, după cum arată numirea, în Hma.
- Băciliă-al-Cioica, n. de loc. în Hma spre Nord.
30. Băciliși, n. de loc. în Cpa.
- Băcilișiă, n. de loc. în Brw, hotar.
- Băciola-Ghîuluî (târla celui viu), n. de loc. în Oș.
- Băciola-lu-Riza-chîșăia, n. de loc. în Hma. [Târla lui Riza-scutarul.]
- Bărdet, n. de loc. în Hma. Altă dată pădure de brađi, ađi sunt numai ogóre frumoșe acì.
35. Băș'ërica-mica, biserica în Oș. cu hramul «Adormirea-Maicii Dòmnuului.»; n. de loc. în Nta, altă dată biserică.
- Băș'ërica-mari, n. bisericii cu hramul «S-tul Nicolae» din Oș.
- Băș'ërica-lu Tanăs, n. unei biserici, în ruine ađi, din Hma.
- Bășclurî, n. de loc. spre nord, în Hm. Sunt grădini frumoșe de unde îi vine și numirea: tk. *Bahce* = grădină.
- Bătașiă, n. de loc. în Brw. Este hotar.
40. Bătașiă di-la Sireanu; n. de loc. în Cpa; *bătașiă* de acì funcționéză.
- Bătòni (an ∞), n. de loc. în Oș.
- Belița, n. de riù în Meglena, se varsă în Meglenița.
- Beș-bunar (tk. = cincî puțurî, isvóre), n. de fnt. și de riù, care isvorêscè din Oș. și se varsă în Carazmàc. Eșînd din teritoriul aparținênd Oș., capetă numirea de *Megleniști*, iar mai în col numele *Culodișă* și sub acest nume se varsă în *Carasmàc*. Se numesce Beș-Bunar, fiind-că apa isvorêscè din cincî isvóre

- Bieñac, (cişma ∞), n. de fnt. în Hma, chiar în sat.
 Bigurliva, n. de loc în Cupa.
45. Bijăniă, (an∞), n. de loc. în Cpa şi Oş.; servesce de hotar.
 Bila-lungă, (=stânca-lungă) n. de loc. în Oş.
 Bila-de-Varnic, n. de riuleţ în Hma, a căruî apă treceă prin sat altă dată, după cum se spune şi după cum atestă albia rămasă secă. Legenda spune, că pe când se jucă în apa riuleţului un copil, venind dintr'o dată un curent puternic de apă, a târit pe copil de vale şi l'a înecat. Mama acestuia, nebună dedurare, şi-a răsbunat asupra riuleţului, astupând, în curs de mai multe zile, gura riului cu lână, făcându-l prin modul acesta să-şi schimbe cursul în direcţia opusă cătunului, spre Conţica.
- Bilă, n. de loc. în Cpa.
 Bilincă, n. de loc. în Cţca.
 Bistriţa, n. de apă în Nta.
50. Bivulj, n. de loc. în Cpa.
 Blaşa, n. de loc. în Nta; ∞ mari, ∞ mică, n. de loc. în Oş.
 Blădişă, n. de loc. în Hma.
 Ăn-Boja, n. de loc. în Nta.
 Boreă, n. de loc. în Oş.
 Boşă, n. de fnt. în Oş.
55. Bòşljiă (cişma ∞), n. de fnt. în Oş.
 Boari, n. de munte în Meglenia, anume şira dintre *Două urecli*, până la Z-na din Nta.
 Brađi-di-cirêş, n. de loc. în Ln.
 Brăţ, (braţe), n. de loc. în Hma.
 Brăznic, n. de loc. în Hma.
- Brañă, n. de loc. în Hma.
60. Bri-miel, (1) n. de loc. în Cupa.
 Bri-purari, n. de loc. în Cupa.
 Buclava, n. de loc. în Brw.; este hotar.
 Buduvăchj, (Cişma di ∞), n. de fnt. în Oş.
 Pri Buluvăñl, n. de loc. în Nta.
65. Buluvanu, (an∞), n. de loc. în Oş.
 Bumbăţină, n. de loc. în Cpa.
 Bumbăchişti, (bumbăcărie), n. de loc. în Hma. spre Nord.
 Bunăr, n. de loc. pădurósă în Oş.
 Bunaru Neamţăliă, n. de loc. şi de fnt. în Oş. (Puţul nemţóicej).
70. Bursac, sau Burtac (!), n. de loc. în Nta.
 Bărunu-di-varnişă, n. de loc. în Hma, unde se face var. (Puţul de *varnişă* cuprator de făcut varul.)
 Camòrj, n. de loc. în Brw.
 Capu-di-apu, n. de fnt. în Hma, a căruî apă este fòrte rece şi fòrte bună.
- Caraianj, n. de loc. în Cupa.
75. Carăuş, n. de loc. în Hma.
 Carpiu-gros (la∞), n. de loc. în Ln.
 Casandria, n. de loc. în Nta.
 Casă (la ∞), n. de loc. în Cpa.
 Casa-Zmènluj, n. de loc. în Oş., reşedinţă de zmeu după credinţa sătenilor, *uom cu peñ*, om cu aripj care zboră, şi când tună, se zice că el tună. *Zmeul* de acj rădică o fată, când jucă în horă şi o aduse în acéstă loc.
80. Căsili-lu Mişj (la∞), n. de loc. în Oş., unde altă dată a fost sătuleţ.
 Căsili-Vásişljiă, (casele Vaşei), n. de loc. în apropiere de Oş.,

(1) Nu sunt sigur dacă cum-vă *Bri* n'ar fi prepoziţ. *pri*.

- unde altă dată au fost case și sătuleț.
- Căsili-Petcăliă, n. de loc. în Oș., fost sătuleț.
- Călugăr (cișma di ∞), n. de fnt. în Oș.
- Cămeșă (na∞), n. de loc. în Conțica.
85. Căpă-nou, n. de fnt. în Cupa.
- Cărămilă, n. de loc. în Huma și Cupa.
- Cărlăjliă (cișma ∞), =(cișmeaua Carleajei), n. de fnt. în Oș.
- Cărniar, n. de loc. în Nta.
- Căruiș, n. de loc. în Brw.
90. Căstôni, n. de loc. în Cupa.
- Cătuniști, n. de loc. în Hma, unde a fost altă dată cătun.
- Chlauă (cișma al ∞), n. de fnt. spre nord în Hma.
- Chlarea-mari, n. de loc. în Hma. Numită chiară fiind-că nu vede sôrele partea locului.
- Chiatră, (la ∞), n. de loc. în Hma.
95. Chibúr (Cișma lu∞), n. de fnt. în Oș.
- Chira, n. de loc. în Brw.
- Chirmidârnița, n. de loc. în Hma. (Cărămidărie); și în Ln. se găsește o loc. cu această numire.
- Chitea, n. de loc. în Cupa.
- Chitchili-băbăliă, n. de loc. în Oș. (Florile babei).
100. Claira-lu Trăian, n. de loc. în Oș. (Livadea lui Traian).
- Clavdăr, n. de loc. în Hma, la nord.
- Clocă, n. de loc. în Hma.
- Clori (an ∞), n. de loc. în Ln.
- Cișma-Begului, n. de fnt. în Hma.
105. Cișma-di-culă, n. de fnt. în Oș.
- Cișma-di-Padi, n. de fnt., în Oș., care se mai numește și *Ar-naut-cișmê*.

- Cișm-al Bandu, n. de fnt. în Oș.
- Cișma-di-vali, n. de fnt. în Cpa.
- Cineca, n. de loc., deal, în Brw. și în Ln.
110. Cîncarea di Cîrnici, n. de loc. în Hma.
- Cînculian, n. de loc. având forma paserii *cînculian* (ciocârlan), când e privită din depărtare; în Hma.
- Cîuma, n. de loc. în Oș., spre est și în Cupa spre vest.
- Cînuăreșcă (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Cîncuteliu, n. de loc. în Cupa.
115. Cîchiti, n. de loc. în Conțca.
- Cîtură, n. de loc. în Nta.
- Ân Cîin, n. de loc. în Nta.
- Cîinu-dădiliă, n. de loc. în Oș.
- Coadri, n. de loc. în Cupa.
120. Ân Coastă, n. de loc. în Nta.
- Coasta-di-Parcîlăvala, n. de loc. în Nta.
- Coasta-mari, n. de loc. în Lîumnița. Se vede din Ghevgheli.
- Coasta-di-Tauăsiți, n. de loc. în Oș.
- Codru-negru, (Codru negru). n. de loc. în Oș. și în Nta.
125. Codru, n. de loc. în Huma, unde se află pădure foarte frumoasă.
- Codru-naltu, n. de loc. în Hma, care se desparte de *Codru* printr'o muche (*rid*), Arom. *șilatură*.
- Codru Bară, n. de loc. în Hma.
- Coduri (Coturi, în Hain: Koter, p. 268 op. cit.), n. de pădure; și n. de riș, ce se varsă în Meglenița.
- Côrbului (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
130. Ân Corni, n. de loc. în Nta, unde se află corni.

- Coruna, n. de loc. în forma unei corône, în Lîumnița (Weig. op. cit., p. XXI.)
- Ân Cômpe, n. de loc. în Cupa.
- Crâisnic, n. de loc. în Nta.
- Crimijât (izvôrca di ∞) n. de fnt. în Oș.
135. Crivineñică (an ∞) n. de loc. în Ln.
- La Crnți, n. de loc. în Cupa; și în Oș. numită și Fagu-lu-Cîuli.
- Cucôrî, n. de loc. în Oș.
- Cuculici, n. de loc. în Oș.
- Cudru-Bară, n. de loc. în Hma.
140. Cudru-Puñia, n. de deal în Huma.
- Culasa, n. de fnt. în Cupa.
- Culă (castel), n. de loc. în Hma.
- Culodiăi (Culudiâr), n. de riû ce se varsă în Carasmăc.
- Cupa-veçli, n. de loc. unde a fost altă dată Cupa.
145. Cupăciu-roși, n. de loc. la vest, în Hma. Terenul aci este de tot neted, saû cum ȕic Humeniî *ramnic*.
- Ân Cupaci, n. de loc. în Oș.
- Cupăcină, n. de loc. în Huma și Cupa.
- Curabi, n. de loc. în Ln.
- Cureta, n. de fnt. în Cpa.
150. Curia, n. de loc. în Hma.
- Curiă, n. de pădure în Ln.
- Curiți și Curi, n. de loc. în Cpa.
- Ân Curicîu, n. de loc. în Ln.
155. Curnet, n. de loc. în Huma.
- Curu-di-brad, n. de loc. în Huma.
- Curn-di-muciară, n. de loc. în Oș.
- Se mai numesce și *Pădină*.
- Curu-di-Bătañia, n. de loc., unde altă dată eră *bătañia* (vâltore) în Hma.
- Cusălia (an ∞), n. de loc. în Nta.
160. Cuseli, (cișma ∞), n. de fnt. în Cțca și între Hma. și Ln. *Cuseli*, în dialectul meglenit se numesce pămînt roșu. De aci și numirea localității, fiind-că se află aci pămînt roșu.
- Cutaru-Gănălia, n. de loc. în Nta.
- Cute (an ∞), n. de fnt. în Oș.
- Daicîoană, n. de fnt. în Oș.
- Deal, n. deloc. în Brw.; în Oș.; în Ln., de unde te poți uită peste totă câmpia.
165. Deba (cișma lu ∞), n. de fnt. în Cpa.
- Destor (an ∞), n. de loc. în Nta.
- Diiia (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Diminie, n. de loc. în Nta.
- Dingu, n. de loc. în Hma, unde altă dată eră un *dingu*, (un fel de vâltore) cu care se curăța orezul. Astăzi cultura orezului fiind părăsită de Humeni și de satele vecine, ca neproductivă, și *dingul* a fost părăsit.
170. Dragni, n. de loc. în Ln.
- Drăgașcă, n. de loc. în Brw.
- Dîjoasa-biserică, n. de biserică în Ln., numită și *Sfeti-Vraci*.
- Discrena, n. de loc. în Cpa.
- Disupra-Halcîș, n. de loc. în Cpa.
175. Dîi Căstîni, n. de loc. în Cupa.
- Dîi-urecli, muntele din Conțca, care, privit din depărtare, cele două piscuri par a fi ca două urechi.
- Drumu-mari, se numesce drumul care duce în spre Ghevgheli (Ln.).
- Drumu-di-viñturî, (drumul de la vii), care duce spre viile din Ln.
- Drumu-di-Lesa, drumul care duce din Ln. spre localitatea *Lesa*.
- Drumu-di-mănăstîr, drumul care duce din Ln. în spre mănăstirea din Oșani.

180. **Drumu-di-Ciopri**, care pornesce din mahalaua cu același nume.
Drumu-di-Nontî, care duce din Ln. spre Nănte.
An Dròbică, n. de loc. în Nta.
Drumu di ∞ [H]uma, n. de loc., servind de hotar între Brw. și Hma.
Drumu turțesc, n. de drum în Oș.
185. **Duța**, n. de deal în Hma.
Duicî, (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
Duleți, n. de fnt. în sat, în Ln.
Dumbròvi, (dumbrăvi), n. de loc. în Oș.
Eleşința, n. de fnt. în Oș.
190. **Fagu-di-Cruți**, n. de loc. în Oș.
Fagu-lu-Cîuli, n. de loc. în Oș.
 Se mai numesce și: *la Cruți*.
Făltouă, n. de fnt. în Oș.
Făltoua-caiilor, n. de fnt. în Oș.
Fântăneli, (an ∞), n. de loc. în Nta. (Fântănele.)
195. **An Fântouă**, n. de loc. în Nta. (la Fântână.)
Fășănițuri, n. de loc. în Nta.
An-F'erică n. de loc. în Ln.
F'etăliă, (isvoru ∞), n. de loc. în Oș. (= isvorul fetei).
Frajiu, n. de loc. în Nta. (=la Fragi.)
200. **Fringhița**, n. de loc. în Huma.
 Tradițiunea povestesc următoarele despre această numire: satele Huma, Lunđiňi, Gorșet și Oșani, se certaă între ele și nu se puteau înțelege cu nici un chip în ce privesc întinderea hotarelor. Fie-care sat pretindea din teritoriul satelor vecine și din cauza încălcărilor reciproce, ajungeau la fel de fel de conflicte și chiar omoruri. După multe învrăjbiri, au căzut la înțelegere, ca teritoriul fie-cărui sat să se întindă până la locul numit ađi *Fringhița*, altă dată numit alt-fel. Și ca să nu-și calce jurămîntul, cum din întîmplare trecea pe aci o *francă* (europenă, franceză, neortodoxă creștină) aăprins-o și immormîntat-o în acel loc, ca să fie păzitoare hotarului stabilit cu învoială comună. *Grobu* (mormîntul) Frâncei se vede și până astăđi și se numesce, *grobu-li-Fringhia* sau simplu, *Fringhița*.
Fureșca, (vali ∞), n. de riuleț în Cpa. (=Valea furéscă.)
Furulu (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
Fuzeți, (an∞), n. de loc. în Oș.
Gaia, n. de loc. în Oș. (=cióră).
205. **Ăn Gardiňi**, (=la grădină) n. de loc. în Nta.
Găura-lisițăliă, (gaura vulpii), n. de loc. în Oș. și Brw.
Găura-Ursulu, n. de loc. în Brw; n. de fut. în Oș. (=gaura ursulu).
Găura-di-Zonă, n. de loc. în Nta. (=Gaura de Zină.)
Găndacia, n. de loc. în Cpa. (Etym. de la gândać).
210. **Gărdiňia**, n. de loc. în Cpa; — n. de fnt. în sat în Hma. (Etym. grădină.)
Gărmòzi, n. de loc. în Brw, (grămeđi, ruine).
Gherghina, n. de loc. în Cpa.
Gherghița, n. de loc. în Nta.
Ghigòr, (la∞), n. de loc. în Hma, unde se află piétră cu același nume.
215. **Ghiolma**, n. de loc. în Cupa.
Ghiubrina, (gunoiu de capre) n. de loc. în Hma. și Cpa.

- Ghîncea, n. de loc. în Hma, în apropiere de *Pesi-grop*, mormîntul unui Turc ticălos (veđi, pag. 12—13), împuşcat aci pentru multele neomenii făptuite în satul Huma şi Coniţa. Tot de aci isvorăsc un riuleţ cristalin, care poartă acelaşi nume. Este loc de poposire pentru drumeţii cari vin din Ghevgheli sau din spre Lunđiîi şi Nănta.
- Ghîurta, n. de loc. în Hma.
- Giamiă, n. de loc. spre Sud de Hma, unde altă dată, pe când Turcii Iuruci se ocupaŭ cu creşterea vitelor, şi erau constrînşi să ăsa cu turmele lor p'aci, în timpul verii, aveaŭ moschea lor.
220. Gîun'epini, n. de loc. în Oş. (= Juniper.)
- Glăvătiă (an ∞), nume de loc. în Oş.
- Gorşet sau Gurşet, n. de munte împodobit cu o frumoasă pădure şi aparţinînd satului turcesc *Maîada*. Altă dată a fost sat românesc aci, cu acelaşi nume; situat între Lţa. şi Hma.
- Grădişti, n. de loc. în Brw. şi Ln.
- Grămada-l-Ţanţa, n. de loc. în Cţca.
225. Grămătic, n. de fnt. în Cpa. Este un şipot. (*Grămătic*=scriitor, secretar, învăţat.)
- Greacă (an ∞), n. de loc. în Cpa. (=la Grecóica).
- Grigonatca, n. de loc. în Nta.
- Gripa-li-Dafi, n. de loc. în Nta.
- Groapa-Moăşăliă (grópa bătrănei), n. de loc. în Oş.
230. Groapa-lu-Manci (grópa, mormîntul lui Manciu), n. de loc. în Oş.
- Groapa-găliă (grópa ciórei), n. de loc. în Oş.
- Groasa (an ∞), n. de loc. în Nta.
- Grobu-li Fringhia, n. de loc. în Hma (veđi *Fringhiţa*).
- Grobu-Ghîorgăliă (mormîntul *Ghîorgăi*, n. de femee), n. de loc. în Oş.
235. Grobu-Ticăliă (mormîntul Ticăi), n. de loc. în Oş.
- An Grobu (la mormînt), n. de loc. în Ln.
- Grobu Iănăliă (mormîntul Ioanăi), n. de loc. în Oş.
- Grobu-lu-Mimedu; n. de loc. în Huma, unde se află immormîntat un Turc cu numele *Memed*.
- Pri Groşi (la cei groşi, erau altă dată doi arbori groşi), n. de loc. în Cpa.
240. Gront, n. de loc. în Cpa.
- Gugăchi, n. de loc. în Cpa.
- Gugurdec, n. de loc. în Cpa.
- Gură, n. de loc. în Ln.
- Gura-lu-Ţapu, n. de loc. în Brw.,
245. Gurşet, veđi: *Gorşet*.
- Guşet, n. de sat între Lţa şi Hma. (Weig., VI. Megl. p. XXII), probabil, localitatea însemnată de noi *Gorşet*, *Gurşet*.
- Guti-cu-apu, n. de loc. în Brw.
- Guva-zoñilor di-Viljoari (=Gaura ăinelor din Viljoare), n. de loc. în Hma, unde se crede, că locuiesc şi ađi ăine. (Spre vest de sat.)
- Guva-Zoñilor-dipri-Ropa-al-Coşa, n. de loc. în Hma, unde se crede că locuiesc ăine; spre vest de sat.
250. Guva-Zoñilor-di-Brăznic, n. de loc. în Hma, spre est de sat, locuinţă de ăine.

*

- Guvîdărniceă, n. de loc. în Cpa., care servește de staul pentru boi și vaci, un fel de *văcărița*, cum se ȳice la cei-lalți Aromâni.
- Iănăliă (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Iavur (laur), n. de loc. unde se află pădure de acest arbore în Cpa., Oș., Nta., Ln., Hma.
- Ischi-Cupa [tk. = vechea Cupa], n. de loc. în Cupa, unde se află altă dată satul Cupa; numirea este oficială, nu populară.
255. Ivu, n. de loc. în Nta.
- Izvoară (an ∞), n. de loc. în Cpa, de unde isvorăsc trei isvóre.
- An Izvoară, n. de loc. în Ln., unde se află un isvor.
- Izvoărăli-Măceati (= isvórele mari), n. de fnt. în Oș., de unde isvorăsc mai multe isvóre.
- Izvoărăli-minuti (isvórele mici), n. de fnt. în Oș.
260. Izvoru-Ghiupțesc, n. de fnt. în Nta. (Izvorul țigănesc.)
- Izvoru-di-Blăța, n. de fnt. în Oș.
- Izvoru, n. de fnt. în Cupa și Oș.
- Koter [Hahn, op. cit.], n. de riú în Meglenia, numit: *Coduri* (veđi acest cuvint).
- Lăpôs, n. de loc. în Cpa, unde crește buruena *lăpûș*, bună ca nutriment pentru porci și ca doctorie pentru diferite boli.
265. An Lăa, n. de loc. în Ln. (*Lăa*, este a patra parte din pogon.)
- Lediňi (an ∞), n. de loc. în Ln.
- Lěșnița, n. de loc. în Oș.
- Lětnița, n. de loc. în Ln., lângă *an-Lăa*.
- Leșă, n. de loc. în Ln.
270. Linți (an ∞), n. de loc. în Cpa.
- Livădiști, n. de loc. în Nta. (de la *livade*).
- Pri-Loziňi, n. de loc. în Cpa.
- Loznă, n. de loc. în Hma, renumită prin producerea de struguri cu același nume.
- Lunca (lunca), n. de loc. în Oș.
275. Lőseceva, n. de loc. în Cța, unde altă dată a fost sat, cu acest nume; n. de *cătun* vechi în Ln., pe cősta muntelui *Zăna* (*Zona*). După ce satul a fost părăsit de locuitori, aceștia s'a stabilit cu toți în satul Lunđiňi, și pămîntul ce posedau în Losceva le aparține tot lor și acuma. Ei ară ogórele și se folosesc de pădurile din Losceva ca și înainte. Satul a fost părăsit din cauză că, fiind în drumul mare, care legă câmpia Ghevgheliei cu cea a Meglenie, treceau p'aci Turci din Nănta și din cele-lalte sate turcesci și nu-i lăsaú în pace. Ei, fiind puțin la număr, nu li se puteau opune cu nici un chip. De când satul acesta s'a stricat, drumul mare, care ducea din Meglenia în Ghevgheli prin Losceva, s'a abătut prin satul Ln., care, în trecăt fie ȳis, multe îndură din cauza acésta. (Veđi pag. 19, Partea I, m. sus.)
- Luzană (cișma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Liniștu, n. de loc. și fnt. în Oș.
- Maală, cartier, mahala.
- ∞ di-sus (mahalaua de sus;
280. ∞ di-jos (mahalaua de jos);
- ∞ di-Ciopri (mahalaua de Ciopre);

∞ di pristi-vali (mahalaua de peste riū), toate acestea nume de mahalale sunt în Lunđiñi. Mademi (mină), n. de loc. în Cpa, unde se află o mină de aur, aramă, și alte metale și cari dejă se exploatează.

Mandalasa, n. de loc. în Nta.

285. Mălcăti (an ∞)=(la cele mari), n. de loc. în Oș. [Probabil este aceeași numire de mai sus: *izvoărăli mălcăti*.]

Mănăstir, n. de fnt. în Oș. și mănăstirea ce se află în Oș., între satele: Oșani, Birsia, și Lunđiñi, cu hramul: *Arhanghelul Mihail*, renumită prin minunile ce face. O dată pe an se face sărbătoare mare, unde vin pioși din cele mai depărtate sate ale Megleniei și Ghevghelici.

Meglănița, n. de riū ce se varsă în Carazmăc.

Meglănița (așa se numesce riul *Meglănița* la Oșani).

Meghla-naltă, n. de loc. în Oș.

290. Melisin, n. de loc. în Hma.

Menu-roși, n. de loc. în Hma.

An Məsulu (de la *mes* = lună), n. de loc. în Nta.

Metoh = metohul din satul Oșani, unde se află un singur călugăr.

Mica Bogorodită (recte: *Mala-Bogorodita*), Arom. = *Stămăria-țea-mica*, n. bisericii din Hma. Totuși hramul ei nu se face la 8 Septembrie, cum ar fi trebuit, ci la 22 Iulie, adică în ziua Sf-ei Vineri, care, ca și sf. Marie din 15 August, se serbeză cu cea mai mare pompă

de toți Aromânii, având prin modul acesta caracterul unor sărbători naționale printre Românii de peste Balcani (Veđi, p. 17).

295. Mirizu-veci (= loc de odihnit pentru vite, pe la miezul zilei, vara, Arom., *miriđu, amiriđu*.), n. de loc. în Hma.

Mirinđu-Mari (mirinđu = tot loc de odihnit pentru vite pe la miezul zilei, vara), n. de loc. în Oș.

Miru-Ezulu, n. de loc. în Cpa.

Mișa, n. de fnt. în Oș.

{ Moara-la-Ghholma;

300. { Moara-Sibla;

{ Moara-l-Desi;

{ Moara-l-Dima-Chios;

{ Moara-l-Iti; n. morilor din Cupa.

{ Moara-disupra (móra de sus);

305. { Moara-dijoasa, móra de jos; numele morilor din Hma.

Moàrili-al-Bară (morile lui Bară), n. de loc. în Hma, unde altă dată erau mori.

{ Moara-di-cătun;

{ Moara-di-bătañă;

{ Dijoasa-moară; numele morilor din Ln.

310. { Moara di la Vir;

{ ∞ la dijoasa;

{ ∞ din Petuc;

{ ∞ di la Pupuñă, n. morilor din Oș.

Momele (slav. = fată), n. de pașiște în Hma.

315. Mucłori (an ∞), (= la mocirle), n. de loc. în Cpa.

Murminturi, n. de loc. în sat la Oș., vechi cimitir. Cișma din ∞, n. de fnt. în Oș., în sat.

Młariș, n. de loc. în Brw.

- Nao (cişma ∞), n. de fnt. în Hma, în sat.
- Năparti (= în a parte, dincolo), n. de loc. în Cpa.
320. N'ëmțălă (cişma ∞), n. de loc. în satul Oș. (= cişnéua Nemțiceii.)
- Niđiriň (an ∞), n. de loc. în Cpa.
- Noviň (an ∞), n. de loc. în Brw.
- Ňoňă (cişma ∞), n. de fnt. în Oș.; n. de fnt. în sat, în Ln.
- Nujdi, n. de loc. în Hma.
325. Nujda-dijoasa, n. de loc. în Hma.
- Nuťi (nuci), n. de loc. în Brw.
- Paca (la ∞), n. de deal în (?)
- Pađi (Pajişte, podiş), n. de loc. în Cpa.
- Padină (= poiană mică, pajişte mică), n. de loc. în Cpa., şi Oș., unde se mai numesce şi *Curu-di-muciară*.
330. Paťac (Paic), n. de munte în Meglenia.
- Pasiťi, n. de loc. în Brw.
- An Patru (sub-înţelegându-se: *locuri*), n. loc. în Cpa.
- An Patru-Arburť, n. de loc. în Hma (la cei patru arbori).
- Păđarniťă, n. de loc. în Oș.
335. Păđiň, n. de lac. în Ln.
- Părgòň (an ∞), n. de loc. în Oș.
- Părgic (cişma lu ∞), n. de fnt. în Hma, după numele lui *Părgic*, despre care tradiţiunea spune, că ar fi fondatorul satului Huma.
- Păruăr, n. de loc. în Cpa. (*Par-nâr*, este un fel de arbust.)
- Păťicica, n. de loc. în Hma.
340. Pelivori, n. de loc. în Cpa.
- Peperiťă, n. de loc. în Nta; de la *pipër*, probabil.
- Pesi-grob (la ∞), n. de loc. în Hma, unde se află înmormîntat un Turc.
- Peťiri (an ∞), (peşteră), n. de loc. în Brw.
- P'ëšťirea-Tùrenluť, nume de peşteră în Hma.
345. Petricfa (la ∞), n. de loc. în Nta.
- Petri-vic, n. de loc. în Hma.
- Petuc, n. de loc. în Oș., undese află şi o móră, numită: *moara di la ∞*; n. de apă în Oș.
- Piema (pri ∞), n. de loc. în Hma.
- Pilťuc, n. de loc. în Oș.
350. Piroasa (an ∞), n. de loc. în Oș.
- Pristi-Grip, n. de loc. cam prăpăstioasă în Hma.
- Pišťătălă (an ∞), n. de loc. în Brw.
- Pităculuť (cişma ∞), n. de fnt. în Oș.
- Ploasna, n. de riuleť în Nta.
355. Plocť (an ∞), n. de loc. în Cpa.
- Poartă (la ∞), n. de loc. în Nta.
- Poliťă, n. de loc. în Ln.
- Pòpălă (an ∞) (la a Popeť), n. de loc. în Nta.
- Poròľ, n. de riľ ce se varsă în Meglenița. (Veđi *Puròľu*.)
360. Pòňtiťi (pântece), n. de loc. în Oș. Acĩ pămîntul este şes.
- Pristi-Arèľ, n. de loc. în Hma.
- Privigòr (Pri-vigòr), n. de loc. în Cpa.
- Pricfa (an ∞), n. de loc. în Oș.
- Proda (an ∞), n. de loc. în Ln.
365. Prun, n. de loc. în Cpa.
- Pruvădiťi (cişma di ∞), n. de fnt. în Oș.
- Puliťă, n. de loc. în Hma.
- Pulťana-lungă (poiana-lungă), n. de loc. în Hma.
- Pulťana-Fùrluť, n. de loc. în Hma.
370. Pulťana, n. de loc. în Nta.

- Puļiană-B'eļălîă (Poiana Beleî),
n. de loc. în Nta.
- Puļiana-cu-Piuu (= Poiana cu
pin), n. de loc. în Nta.
- Puntî (la ∞), n. de loc. în Cpa.
- Puntea di-zadă, n. de loc. în Oş.
375. Puròŭ n. de riŭ, ce se varsă
în Megleniţa (vedî: Poròŭ).
- Pustavi, n. de fnt. în Oş. şi Nta.
- Puturoasa, n. de loc. în Hma;
în Nta.
- Puţ (la ∞), n. de loc. în Hma.
- Puvèŭ, n. de loc. în Cpa.
380. An-Raurî, n. de loc. în Nta.
- Răchita (= Răpita), n. de loc. în
Nta, servece de hotar între
Brw. şi Nta.
- Răsădiştî (an ∞), n. de fnt. în Oş.
- Răvnac, n. de loc. în Ln.
- Règălîă (cişma ∞), n. de fnt.
în Oş.
385. Reŭcă, n. de fnt. în Oş.
- Resa, n. de loc. în Coniţa.
- Rid, n. de dél, şiră de munte;
se află în toate satele de aci.
- Ridu-di-Cruţi (délul, şira de cru-
ce), n. de loc. în Hma.
- Ricîcă, n. de loc. în Coniţa.
390. Robi (cişma di ∞), n. de fnt. în
Hma.
- Robuva, n. de loc. în Nta.
- Ropă-di-Scară (an ∞), (= Piétra,
stânca de la scară), n. de loc.
în Oş.
- Ropa-lu-Petru (an ∞), = Piétra
lui Petru, n. de loc. în Oş.
- Ropă-di-Cuciân (an ∞), n. de
loc. în Oş.
395. Ropli-nalti (an ∞), (= râpele, pie-
trele înalte), n. de loc. în Cpa.
- Ropă-căprălîă, a. de loc. în Cpa.
- Ropă (an ∞), n. de loc. în Cpa.
- Ropa şi Ropa-prăvălită (= Pié-

tra-rostogolită), n. de loc. în
Huma; ambele se află aşezate
una lângă alta.

Ropa-di-moară, n. de loc. în IIma.

400. Ropa Còrbuluŭ; }
Ropa-lu-Botli; } nume de lo-
Ropa-năpată; } calităţi în O-
Ropa-cu-ŭrmili; } şani.

- Ropa-naltă, }
405. Ropa-l-Şima; } n. de loc. în
Ropa-l-Coşa; } IIma.

- Ropa-roşi; }
Ropa-di-Cuciân } n. de loc. în Brw.

- Ropa-negră; }
410. Ropa-roşi; } n. de loc. în
Ropa-di-Zdravèŭ; } Nta.

- Ropă-cu-cupăciŭ; }
Ropa-bîfuluŭ; } n. de loc. în
Ropa-roşi; } Ln.

415. Ropa-năpată; }
Rupòsu (an ∞), n. de loc. pră-
păstiosă în Cpa.

Sadanac, n. de loc. în Hma.

Sadu-Ciubănî, n. de loc. în Hma,
în faţa satuluŭ.

Salumunu, n. de loc. în Hma.

420. Saranda (la ∞), n. de loc. în
Nta.

Sarândâr, n. de loc. în IIma.

Sarelîu, n. de loc. Nta.

Sarea-apu (an ∞) = (cascadă),
n. de loc. în Ln., se mai ŭice
şi: *Sarea-apu di la valea-mari.*

Sălniŭă, n. de loc. în Coniţa.

425. Săm-Todre (sfintul Tudor), n. de
loc. în Nta, unde altă dată pe
când Nănteniŭ nutrecuseră încă
la islamism, eră biserică.

Săriŭă, n. de loc. în Hma, unde la
Paşti se ese cu *şonŭilî* (cu sfîn-
tele icóne). Propriŭ însémnă
loc unde se dă sare oilor. Arom.
se ŭice: *Săriŭă.*

- Săriñi (=loc de dat sare la oi),
n. de loc. în Brw.
- Scapit (an ∞) (= în apus, loc
unde apune sórele), n. de loc.
în Oș.
- Scapitu-mari (apus desóremare),
n. de loc. în Oș.
430. Sçorca-l-Nieța, n. deloc. în Cupa.
Sçorca saũ: Sçorca-goală, n. de
loc. în Ln.
- Serçea, n. de loc. în Brw, Nta
și Oș.
435. { Serçea-di-Corn;
Serçea-di-ded;
Serçea-di-nòstruva;
Serçea-di-legã (acì dëlul este
fòrte înalt);
Serçea-di-glojdiñi;
Serçea-micã;
Serçea-di-Bãrtàn; tóte n. de
localități în Oș.
440. Serçdi, n. de loc. în Brw.
Seliști, n. de loc. în Oș. și Ln.,
unde altã datã a fost sat.
- Serî-capina, n. de loc. în Cpa.
- Sfeti-Nicola, bisericã din Oș, nu-
mitã: *Bãs'ërica mari*; și bi-
serica din Ln., ce se aflã în sat.
- Sfeti-Vraet, n. de bisericã la mar-
ginea satului Ln., între Ln. și
Brw. cu hramul: *Sfinții-fără-
de-Arginți, Cosma și Damian*,
care se mai numesce și: *Di-
joasa bãs'ëricã*.
445. Siglița, n. de loc. în Conița.
- Sirìn, n. de loc. în Brw. (*Sirìn*=
loc. expus sórelui, propriũ *se-
nin*.)
- Sirin-mari, n. de loc. în Cpa.
- Sirinu-di-dõili-api, n. de loc. în
Oș.
- Siriñi, n. de loc. în Hma (= lo-
curi înseninate, deschise la vedere).
450. Soți (an ∞)=la soți, n. de loc.
în Oș.
- Sprõtiva, n. deloc. în Hma, fațã,
în potrivã de sat, de unde își
iea și numirea.
- Stãmãria-Mari, n. de bisericã
în Cpa, cu hramul la 15 Au-
gust (Maica Domnului).
- Stãvineri, n. bisericii *Mala-Bo-
gorodița* din Hma.
- Steicã, n. de fnt. în Oș.
455. Strãbu, n. de loc. în Cpa.
- Su-del, n. de loc. în Ln. (Subt-
dël).
- Sup-Cãtun, n. de loc. în Cupa.
- Sup-Iaz, n. de loc. în Ln., Brw.
- Sup-Ropã n. de loc. în Cpa.
460. Sup-Ropã-l-Mamut, n. de loc. în
Cupã, unde a fost împușcat și
immormintat Turcul Mahmut.
- Surinu-di-Plemiți, n. de loc. în
Hma. (*Surìn* se numesce par-
tea locului expusã spre răsã-
ritul sórelui, ca sã fie luminatã
din datã ce răsare sórele.)
- Șapti-Frați (la ∞), n. de loc. în
Hma, între *Cãtuniști* și *Chiãtra*.
- Șarçta (cișma ∞), n. de fnt. în Ln.
- Șerecãlîcã (cișma ∞), n. de fnt.
în Oș.
465. Șõputu-lung (= Șipotul lung),
n. de fnt. în Oș.
- { Șõputu-Põpãlîã;
Șõputu-di-Machî;
Șõputu-di-del, n. de fnt. în Oș.
- Șõpur-põpãr, n. de fnt., în Oș.,
numit și: *Șõputu-põpãlîã*.
470. Șõputu-cãprãrêsc, n. de fnt. în
Nta.
- Șupcãr (cișma di ∞), n. de fnt.
în Hma.
- Ștur, n. de loc. în Liumnița
(Weig. Vl.-Megl., p. XXI).

- Talambáz, n. de loc. în Ln.
 Tăpoli, n. de loc. în Cupa.
475. Tica, n. de loc. în Huma.
 Tichi (izvoarca ∞), n. de fnt. în Oș.
 Tifirichî (pri ∞), n. de loc. în Cpa.
 Titli, n. de loc. în Ln.; *cișma di ∞* = n. de fnt. în Ln.
 Tomei (cișma lu ∞), n. de fnt. în Oș.
480. Törli (târle), n. de loc. în Ln.
 Trălan (cișma lu ∞), n. de fnt. în Oș.
 Trapu-Mărcăliă, n. de loc. în Ln. (Păriul Marcei); *Trap* înseamnă *păriu* și *hău*.
 Trapu-Zlămboc, n. de loc. în Cupa; *Zlămboc* = adânc.
 Trăculatâ, n. de loc. în Ln.
485. Trelii-Fajî, n. de loc. în Nta [la cei «trei fagi»].
 Trèili-Fântòñî, n. de fnt. în Cpa.
 Truceulată, n. de loc. în Nta.
 Tufca-Petcăliă, n. de loc. în Oș. (Tufişul Petcăi).
 Tulărişti (cișma di ∞), n. de fnt. în satul Oș.; n. de loc. în Oș., și Lîumnița, în sat unde se face horă în zile de sărbători, și care se mai numește *an uoruri*: în hore la Oșani.
490. Tumbă, n. de loc. în Cpa.
 Tumba-Petcăliă, n. de loc. în Nta.
 Tumba-naltă, n. de loc. în Co-nița, loc. înspăimîntătoare, unde își găsesc refugiul haiducii și carese află întresatele: Conțca, Lunđiñî, Oșani, Huma și Birislaŭ.
 Turlăc (cișma ∞), n. de fnt. în Hma, în sat.
 Al Tuta n. de loc. în Cupa.
495. Țară-albă, n. de loc. în Ln., unde pămîntul este alb.
- Țărțărăchî (pri ∞), n. de loc. în Cpa.
 Țer, n. de loc. în Brw.
 Țitati, n. de loc. în Brw. și Huma.
 An Țuțurî, n. de loc. în Oș.
500. Ubòli, n. de loc. în Cpa.
 An ūorurî = în hore, loc., unde se face hora în zilele de sărbători și Dumineca; n. de loc. în Ln., Oșani, Brw, Cupa.
 Urgiân, n. de loc. în Ln.
 Uricișușă (izvoarca di ∞), n. de fnt. în Oș. (*uricișușă* = ureche mică).
 Useșă, n. de loc. în Brw.
505. Valea-Seacă, n. de loc. în Brw, unde, când plouă, se face păriiaș.
 { Valea-mari;
 Valea-rați;
 Valea-di-căstòñî;
 Valea-al-Mirca; n. de riulețe în Cupa.
 Valea-di-Cota, n. de loc. în Hma.
510. { Valea-di-Huma;
 Valea-Ciuc;
 Valea-raŭă;
 Valea mari;
 Valea-secă;
515. { Valea-zlămboacă (= riulețul adânc); n. de riulețe în Oș.
 Valea-Crăniâr, n. de riuleț lângă Nta.
 Valea-di-mîari, n. de fnt. în Oș.
 { Valea-mari;
 Valea-secă, n. de riulețe în Ln.
 În această loc. din urmă se află pămînt foarte bun pentru fabricarea cărămidilor. A fost și o cărămidărie, părăsită astăzi.
520. Valea-di-Buclovnic, n. de riuleț, în Ln.
 Vălturniță, n. de loc. în Nta. (= la cuiburile de vultur).

- Vârtoapi, n. de loc. în Nta., (veđi *vîrtoapi*).
- Vălbăviță (an), n. de loc. în Ln, unde altă dată se află vâltoare.
- Vărtica, n. de loc. în Cpa.
525. Vărtòchi, n. de loc. în Cpa.
- Verna, n. de fnt. în satul Ln.
- Veclă (cișma ∞), n. de fnt. în Hma, în sat.
- Vișoari (la ∞), n. de loc. în Hma.
- Vinătòr (=vinător), n. de loc. în Nta., în Ln.
530. Viñia-l-Așî, (= via de la Așî), n. de loc. în Cpa.
- Viñurî (la ∞) = la vii, n. de loc. în Cpa, Hma, Ln.
- Vir (an ∞), n. de fnt. în Oș.
- Virili-Strimti, n. de loc. în Oș.
- Viru-Èjuluî (la ∞), n. de fnt. în Oș.
535. Visoica-Camen (slavonesce: piétra înaltă), n. de loc. în Co- nița.
- Vișterna (Cișma ∞), n. de fnt. în Hma.
- Vîrtoapi (an ∞), n. de loc. în Oș.
- Vîrtoapa-l-Maneiu, n. de loc. în Hma.
- Vîrtoapa-l-Dima, n. de loc. în Cpa.
540. Vrîcîa (an ∞), n. de fnt. în Oș.
- Vrîu-di-Nucă (Vîrful de nucă), n. de loc. în Hma.

Vrîu-di-cruți (=vîrful de cruce), n. de loc. în Huma.

Vrîn-di-Țitai, n. de loc. în Hma, unde se vîd ruinele unui castel antic. Dêlul pe care se află este fôrte ascuțit și panorama ce ți se înfățișeză de aci este dintre cele mai splendide.

Vuloagă, n. de loc. în Hma.

Zagrád (cetățuea), n. de loc. în Ln., Brw.

545. Zâlcuva, n. de loc. în Brw.

Zăpad, n. de loc. în Brw.

Zăvòñ, n. de loc. în Brw. și în Oș.

Zidinițurî, n. de loc. în Ln.

550. Zlămbiță (la ∞), n. de loc. în Oș.

Zonă, n. muntelui Zîna, cel mai înalt din partea locului. Aparține Lunđinișilor, Năntenilor și altor proprietari particulari. Locuitorii din Lunđiñî suferă mult rău de vînturile cari suflă din partea muntelui *Zîna*; le strică sămănăturile, și dacă din întîmplare aũ cosit, suflând turbat, le sbóră snopii depărtate de césurî întregi. Mai tóte casele satului din Lunđiñî n'aũ nici o feréstră în spre partea Zînei din pricina acésta.

Zona-mică, n. de loc. în Nănta.

G L O S A R.

În acest glosar sunt cuprinse :

1) Tóte cuvintele aflătóre în prima și a doua parte a prezentei lucrări, afară de cele cuprinse în cap. XVI *Nomenclatura localităților* ;

2) Cuvintele cuprinse în opul *Vlacho-Meglen* al lui G. Weigand [prescurtat Wgd.], cu indicarea paginei și alăturate pe lângă vorbele respective din lucrarea noastră ;

3) Cuvintele din *Românii din Meglenia* de P. Papahagi [prescurtat Pap.], când aceste cuvinte nu le întîmpinăm în textele lucrării de față, dar redate cu adevărata lor pronunțare (veđi pag. 2, Partea I).

Primele cifre arată pagina unde se află cuvîntul ; iar cifrele din parentes, cari urmează acestora, arată No. de pe pagină. Un cuvînt nu este indicat de mai multe ori, decît când este necesar.

Verbele sunt date la Ind. pres., pers. I.

Tóte cuvintele neaccentuate, atît în glosar cît și în texte, se cetesc cu accentul pe penultima.

Prescurtările principale din text și glosar sunt cele următóre :

Arom. (Aromânesce).	loc. (localitate).
Brsł. (Birislău).	Ln. (Lunđinŭ).
Cŭea (Conŭea, Cŭniŭa).	MR. (Macedo-Român).
Cpa. (Cupa).	MglR. (Megleno-Român).
Cșm. (Cișmea).	n. (nume).
DR. (Daco-Român).	Oș. (Oșani).
fnt. (fântână, isvor).	sm., sf., sn. (substantiv masculin, feminin, neutru).
Hma. (Huma).	vb. (verb).
IR. (Istro-Român).	

Conjugările sunt arătate prin (conjugarea) I, II, III, IV.

Alfabetul. Ordinea alfabetică este cea următóre :

a, ă, b, c, d, đ (dz), e, ę, f, g, h, i, î, j, l, ı, m, ń, o, ȳ, p, r, s, ș, t, ț, u, v, ȳ, x, z (1). Ea se va citi diftongat în tot-deauna : ęa (ia) ; oa, de asemenea se va citi diftongat ȳa (ua).

Notă. Paginile din Partea II a prezentei lucrări, pentru exemplarele trase aparte, corespund 135 cu 1, 136 cu 2 și așa mai departe pînă la pag. 184, care corespunde cu pag. 50.

(1) Veđi despre valórea fie-cărui sunet la pag. 9—11.

A.

A = La începutul cuvîntului este des-
chis în genere și în unele cuvinte
se pronunță *aă*, *aămpiratu* [v.
despre *A* în Wgd. 6—7].

A interj.: *a! nu vinî coa!*

Abă sf. = flanelă 37.

Abër sm. = scire; veste de mörte 60
(₄₇), Arom., *l-adüsirä hibärli* = i-au
adus scirea despre mörtea lui.

Ac sn. = ac; obiect de argint 30, 61
(₁), 157.

Ac sn. = drept, dreptate: *vę ac fa-
chiru* = aveä dreptate săracul 157.

Acăřes vb. IV = lovesc. [Pap. *acăřes*]:
a se muncî, a lovî.

Acnēs vb. IV = lovesc: *la acnî* = îl
lovî, îl pocnî (Pap.).

Acrēp sm. = scorpion, Arom. *șcrac*
[Pap. *acrip*, este greșit. Etim. arab.
acrēb].

Aeru adj. = acru; fig. fudul, îngâm-
fat 61 (₃).

Acu conj. = dacă; une-orî *a* se elide:
'*cu* 58 (₉), 66 (₈₈).

Adēt sn. = datină, obiceiü 119, 144.

Aflu vb. I = aflu, gălesc, descoper;
bini vă flom 55 (_{4, 14}), 58 (₁₇₋₁₉), 61
(₃); *aflum* 66 (₈₈), Pap. **A** se perde,
când nu este accentuat.

Aftari pr. neh. = atare, ast-fel; pl.
aftari 61 (₄). Arom. *aftari* (Gopeși).

Ăgiaba adv. = pöte, dör 157.

Agra sn. = agru, ogor, țarină 155,
103 (₈₃).

AI! interj. = aide! *ař să męrgă la
ampiratu* *ař* să męrgă la împę-
ratul 145.

AIđi! interj. = aide! 68 (₅₁), 145.

AIđiđi! interj. = aideđi! 135.

AIğor sm. = armăsar (Bw., Ntă).

AIör sn. = grajd în casă, numit și
fund [Pap.].

Air sm. = noroc 59 (₅); *air nu ari
đi tini* = nu se alege nimic de
tine 156.

Airliă = noroc, cu noroc, norocos:
airliă să-ți iă! = să-ți fie cu noroc!
56 (_{23, 23}); *uom airliă* = om norocos.

Al sm. = hal, stare; nenorocire 59 (₁₁);
an niđi un al = într'un hal fără
de hal 138.

Alaiteă sf., pl. *alaitehi* = persónele
carî trăesc la curte 143; *cum alaite-
chili dărară* = cum făcură curte-
sani 145; *zisi la alaitechili lui* =
đise la curtesanele lui 146.

Alăt, pl. *alaturî* sn. = uneltă 103 (₆₃).

Alăřes vb. = aburez, Arom. *ahulescu*,
Pap. *pipăiü*.

Alb adj. [Wgd. *alp*, pl. *aļp* 16] =
alb 47 (₁₃); *caļi aļbî* = cai albi,
50 (₁₀), 61 (₅); *alb purtat-aü* = a pur-
tat alb, nu de doliü 76 (₃₁₁); *cu
barba albă* 166; *albă* = frumósă,
fericită; Wgd. 60, 61: *schöne*.

Albēs, vb. IV = albesc.

Albēt [Pap.] = albétă.

Albeță sf. = albétă; partea albă a
ochiului (Pap.); bółă de ochi.

Albină sf. = albină 137; *albinili ře
nu sirbēs* 27.

Albiri sf. = a albî, albire; *albiri
pönđa* = a înălbî pânza.

Alciă — n. de cal, de culóre roșie
170 (₁).

Alexandru n. pr. 152.

Aliz [etim. tk.] = în tocmai, adevărat,
just: *aliz negru* = cu totul negru
104 (₆₅).

Alnăřes vb. IV = pipăiü, caut cu de-a-
mănuntul, caut prin tóte părțile,
scotocesc. Arom. *pusputescu*.

Alt pron. neh. = alt 121.

Altăr sn. = altar 80 (₃₀₇).

Aljü [Wgd. *aļi* 13] = usturoiü 38.

Am vb. II = am, *aî, ari, vem veŭ, aũ* ;
conj. pers. III *arbă; vuî*—avuî; *vut*
avut, *veri*—a avé, avere; *ari iarbă*—
esto érbă 71 ; *u vut-aũ* = a avut;
ună aspră-u fost 65 (70); *să aibă* =
o să aibă 103 (63); *Di mort lup*
ari la vrin, să-î iă frică? 74 (361).
[Wgd. 44].

Amăc sm. [tk. *ahmăc*] = prost, tîmpit
[Pap.].

Amân = grație, aman 148.

Amă conj. [Wgd. 35, Pap., *ama*] =
dară 57 (58), 65 (70).

Ambalg vb. I = baleg, a se bălegă
[Pap.].

Ambâr = hambar, pl. *ambara* 62 (2) și
ambôrî 31.

Ambêt vb. I = îmbêt; *amă-îi ambitô*
cu vin ŭeli lumi = dar îi îmbetă
cu vin pe acei ômenî 144. [Wgd.
idem 10].

Ambitârnes vb. IV = îmbătrânesc
56 (34).

Amburș (mic) vb. IV = mă lupt: *si*
amburș = se luptă 18.

Amflu (și: amflum) vb. [Wgd. 10] =
umflu, sunt mândru: *mult si amflă*,
mult se umflă în pene 62 (7).

Amin = amin; la timp, tocmai; *si*
pugudî la amin 62 (8); 56 (31, 37),
57 (48), 122.

Amnâr [Wgd. 10], sm. = amnar.

Amna vb. I = umblu; *ari un pu-îu*,
tucu dipri rid, rid amnă 49 (7).—
[Wgd., Pap. 15 idem]; 52 (37); *poŭi*
si amni? 136; *amă poŭi si amniŭi*
136; *amnonda* = umblând 120.

Ampârțos vb. IV [Wgd. *ampôrțos*
9, 42] = împărțesc.

Ampedic vb. I. [Wgd. *ampedik* 10,
Pap. greșit **ampedic*] = împedic.

Ampirât sm. = împărat 51 (17), 52 (30),
ampiratu bôrîlor = împăratul vîn-

turilor 40, vînt strașnic, care suflă
din spre muntele Zîna în satele
Lundîni și Birsilaŭ.

Ampirătesc adj. [Wgd. *ampiratésk*
38] = împărătesc; *și ca la pûsiră*
an cucôŭi ampiratêŭi = și când îl
puseră în cocoși împărătesci 137.

Ampiratică sf. = împărătesă 136.

Ampiratiŭă sf. = împărătesă 142, 143;
împărătesa albinelor 27.

Ampiraŭă sf. = împărăție 141, 145.

Amplites vb. IV [Pap.] = împletesc.

Amplitit = împletit 151.

Ampli vb. I [Wgd. *ampli* 10, *am-*
pliăi 39, Pap. idem] = umplu: *T-am-*
pliŭ coca? = aî înțeles 66 (60); *la*
ampliăra capu = îl înduplecară
64 (66); *li ampliara izm'enili di*
frică 144.

Amprostu vb. I = pun drept, fixeș:
al amproastă 33.

Ampuș vb. IV = împut; *la ampuș*
răsolu = a se da de rușine 81 (418).

Añî = ? 50 (13).

Añî = Dat. de la *îo* [Wgd. *anî* 5], 49
(3, 6), 50 (10, 11).

An prep. [Wgd. idem 34] = în; *an*
ŭer 50 (15); 51 (31, 32); 52 (30); *ara-n*
lantă mōnă = iară în cea-laltă
mână 33; de asemenea *ăn*.

An sm. = an; anul trecut 53 (34), 62
(11), 77 (331); *ca junsiră an aňî* =
dacă ajunseră în vîrstă 143. [Wgd.
idem 12].

An sn. = han 163.

Ancalâr (Pap.) adv. = călare.

Ancalic vb. I [Wgd. idem 10] = încal-
lec, 66 (118); 144; *ancălicăt* = în-
călecat 152.

Ancalzôs vb. IV = încălțesc 147, Wgd.
idem: *ankolzôs* 42, *ankolzoi* = în-
călții 10; *să na ancălzeșcă*, iar nu:
ancălzeșcă 147 (6).

Ancap vb. II = încap; *pimintu nu mi ncapi*—pământul nu mă încape 139.
Ancăre vb. I = încarc 152; *delmi cota aini va ancărcăfi* = din moment ce atâta mă rugați 158.
 [Pap.]: îngreuez, împovărez.
Ancă=încă 62 (6), 164; *domnu 'ncă* 78 (318), Wgd. *ankə* 10, 33; Pap. idem.
Anclid vb. III=închid 45 (4), *anclis* 51 (23); [Pap. *anc'is* = de coloare închisă; Wgd. *ankliid* 10, *ankliis* 39].
Anclînăcuni sf.=închinăciune, compliment; *și io să pisăiēs ună anclînăcuni* 142; [Wgd. *ankliini-tšuni* 15].
Ancoà adv. = încóce 162.
An-cola adv. = în colo.
Anerëse vb. III=cresc 153; a răsări sórele: *ancrēști soarli* răsare sórele 106 (61); *di ca să ancrēsa soarli*=după ce apare sórele (lit. după ce o să apară sórele) 119.
Anerielăt adv. = cu minte, înțelept. Wgd. 69.
Ancurûn vb. I = încunun 168; *ancurunăt* încununat 168.
Ancurunatie sn.=plata pentru încununare, de încununare, ce i se cuvine popei și celor-lalți servitori ai bisericii. [Pap. idem.]
Andirêg vb. III = dreg 149; *și la andirēsi* 151; *andirēzi casa* = deretică (prin) casă.
Andreșă sf. = undrea 31.
Anfăș vb. I = înfaș, înfășur 117; *la anfașă* 107 (68).
Anfric (mi ∞) vb. I = mēsperiū, mētem; *si anfricară* 140, 159.
Anfrigură (mi ∞) vb. I = mē apucă frigurile [Pap.].
Angă prep. [Wgd. *ango* 34] = lângă; *junsī angă ună moară* 143 [Etym. an + (lân)gă].

Angălbines vb. IV = îngălbinesc.
Angărdēs vb. IV = INGRĂDESC 117, 153.
Angărie sf. = clacă, angărie 41.
Angăroia sf. = clacă 66 (80, 103).
Anghiēs vb. I=[Pap. greșit *anghiēd*]=înviez; *Cum si anghiiască?* = cum o să învieze? 159; *anghiā* = învia 166.
Anghil sm. = inger 168.
Anglăvīt adj. = întocmit la stăpân, Arom. *arugăt*; Wgd. 64.
Angliēg vb. I = încheg; pun la cale: *la angliēgōm lucru* 62 (9).
Angliēt vb. I = îngheț.
Anglit [Wgd. *angliit* 10] vb. I = înghit; *cōn anglițau* = când înghita 166; *la anglițo lupu* 137; *au anglițo* lisița 136.
Angrăjōs vb. I = supăr, ațit (câni).
Angrēc vb. I = îngreuez, trag mai mult la o parte 82 (43); Pap. 28 (1).
Angrōp vb. I=îngrop; *s-la angroapa* 106 (6); *angrupăt* 145, 146, 152.
Angunisēs vb. IV=grăbesc 81 (438), 168.
Anjōs adv. = în jos.
Anjūg vb. I = înjug 156.
Anjūr vb. I=înjur 137; Wgd. *anžur* 10.
Anlōș (mi ∞) [Wgd. *mi anlușēs* 42] = mē îmbolnăvesc; *ună fe si anloașă micu* = îndată ce se îmbolnăvesc pruncul 108 (10, c):
Anmōliū vb. I = immoiū, Arom. *moliiū*.
Anmulīari=îmmuiare. Arom. *mulīari*.
Aurăiēs [Wgd., *anraēs* 49, *anraīt* 10, 28] mē supăr. Arom. *mi nărăiescu*.
Anrușōn (mi ∞) vb. I = mē rușinez.
Ansōr vb. I=însor; *s-na la ansurōm* să ni-l însurăm 139, 149.
Ansănātușōz vb. IV = însănătoșez; *ca si ansănātușō* — după ce se însănătoși 166.
Anșărătură sf. = colan 127, 128. [lit. înșirătură].

Ansûs adv. = în sus.
 Anşor vb. I înşir.
 Antala-pântala = ciat-pat 62 (10).
 Antâmônîu vb. I = tămâez 120.
 Anticagiû sm. = persoană care se ocupă cu negoţ de obiecte antice 23.
 Antirie sf. = anterior 36.
 Antorn vb. I = întorn, întore; *şi cõn si anturnasi* = şi când se înturnase, se întorsese 151; *nu-ţi si antoarnă* 84 (419); *si anturnară* 163.
 Antrèb vb. I [Wgd. antrep 10] = întreb 62; *tu-ţi nu antrebă* = tu nu întreabă 160.
 Antrèg adj. = întreg 166 [Wgd. *an-trèk* 10].
 Autribari sf. = întrebare, a întreba, întrebând 62 (11).
 Antru prep. = între, în; în faţă 52 (33); *ântru; si plascătèu antru îel* = se ciocniau între ei 146.
 Antru vb. I = intru 58 (1); *tot antră* 51 (32); *ân foc să antrişi* = în foc să intri 58 (1); *ântronda* = intrând 118.
 Antuneric sm. = întunerec 147.
 Antunic vb. I = întunec; *niţi nu si antunicò bini* = nici nu se înopţă, nu se întunecă bine 164.
 Anturcîps vb. IV = turcesc; *mi anturcîps* = mă turcesc, mă fac turc; *ca si anturcîqră bugariî* = după ce se turcîră Bulgariî 156.
 Anţapari sf. = înţepare 67 (11). *An-ţăpò* 86 (523); *anţăpât* = ascuţit.
 Anţert vb. I = cert [Wgd. antsert 17, 9]
 Anţilèg [Wgd. antseleg 48] vb. III = înţăleg 87 (551), 71 (108).
 Anţing vb. III = încing 117.
 An-ţort [Wgd. an-tsorts 29] = anţert, acu trei ani.
 Anuntru adv. = înăuntru.
 Anurm (mi∞) vb. I = urmăresc, mă

ţiū după urma cui-vă: *anurmă-ti dupu îel* 26 (13).
 Anurmari sf. = urmărire.
 Anvartès vb. IV = amestec, învîrtesc, înfăşur. *Si anvarteşti an calî* = se amestecă printre cai 166.
 Anvès vb. III = îmbrac; *mi anvès* = mă îmbrac; *gron anviscut* = spic cu grăunţe (Pap.).
 Anveşmint sn. = veşmint, îmbrăcăminte (Pap.).
 Anveştîmint [nu: *anveştîmint*, cum greşit e în Pap.] = îmbrăcăminte.
 Anvèt vb. I [Wgd. *anvets* 9, *anvitsat* erfahren, geschickt 28] = învêţ 146, 168. *Din toţi măi anvîţau* = învăţau măi bine decât toţi 143.
 Anvilès vb. IV = învelesc, înfăşur 155, (greşit în Pap. *anvièd*]; *şi li anvî di koş* Wgd. 63.
 Anvîit = incolăcit; ghemuit 86 (538).
 Anvîng vb. III = înving.
 Anviniţps vb. IV = învineţesc; *mi anviniţps* = mă învineţesc, devin vinet la faţă.
 Anvirîn vb. I = întristez, măhnesc 145, supăr 158. *Ampîratu si anvirinò* = împăratul se măhni, se supără 164.
 Anvirinari sf. = supărare, întristare, măhnire.
 Anvirinòs adj. = supărat 159, 164.
 Anviţat [Wgd. *anvitsat* 28] adj. = învăţat, obiicnuit 80 (585). Wgd. = erfahren, geschickt.
 Anviţatură sf. = învăţătură 143.
 Anvîrtès vb. IV [Wgd. *anvortés* (mi∞ ich wende mich 42) = întorc; învîrtesc; *te anvîrteşti la stonga* = care întorce, se învîrtesce spre stânga 107 (10).
 Anzinucîu vb. I = îngenuchez.
 Anzinucîari sf. = îngenuchere.
 Apansòz [tk.] adv. = pe neaşteptate;

că țeă noastră fu apansòz = că la noi a fost cam pe neașteptate 150.
Àpir [Pap. la Nta] vb. IV = a se face ȋiuă; *apirì* = se lumineă de ȋiuă.
Apsana [etim. arab *habs* = împrisonare] = închisóre 164. *Apsànu-luĩ* 164.
Apť sm. = prisonier [Pap.]; închisóre; *aĩ apť!* aĩ (în) închisóre. [Etim. arab. *habs*.]
Apu sf. = apă; art. *apa* 42 (8), 52 (25); *apu nu-ťi da sã beĩ* = a nu-ťi da un moment răgaz 62 (14), 60 (15); *di la treĩ api* 109 (70).
Ar vb. I = ar 69 (571), 155.
Aràl n. pr. de riũ 146.
Ară adv., conj. = iară (passim).
Arăbaba = fôrte repede, cât de mult iute 104 (85).
Arb sm. veđi, *ărb*.
Arbèt, *arbeti* Wgd. 24, Pap. = spate.
Ărburi [Wgd. *arbur* 11, pl. *arburĩ* 22], pl. *arbur* sm. = arbore; *un ărburi cu còrĩnĩĩ an sus* 49 (1).
Arburimisf. arborime, arboret [Pap.].
Arc sn. = arc; instrument cu care se lucréză bumbacul 33 [Wgd. *ark*, *artsq* 9,24].
Ard vb. III = ard 65 (82, 81), 151; *vrin foc s-ti ardă, da-ni-mĩ ti ărdiri!* 59 (6) [Wgd. *arš* = arseĩ 39).
Ardic vb. I = ridic 71 (198); *si ardică* 119; *unu si ardică, lantu si lăsă* unul se ridică, altul se lăsă 144.
Ardicari sf. = ridicare, a se ridică.
Argavàn sm. = Arom. argavàn [v. răgavàn] = crin.
Argiès [Pap.] vb. IV = cheltuesc; etim. *hargĩ* arab. = cheltuire.
Ariciũ sm. = ariciũ [Hma, Oșani].
Aripă, pl. *ieripĩ*, sf. = aripă.
Arnaut sm. = Albanes [Pap.].
Arnăuțesti adv. [Pap.] albanescesce.

Arsinic (v. răsinić) 128.
Arslàn sm. = leũ (v. răslan).
Arșon s. = răschitor 34 [v. *rășon*].
Art'ic [tk] = în sfirșit 61 (80).
Arvĩă sf. = arie 40. Arom. *arvĩe*.
Arzint [Wgd. idem 48] sm. argint 89 (notă 1).
Arzintâr sm. = argintar 29.
As adv. = ađi 164. *Pri zuũa di as* 58 (14, 19, 20); Wgd. *as* 34.
Aschĩer = armată 142, 151.
Aschitiă sm. = pustnic, sihastru.
Asli [tk.] adv. = adevărat 155.
Aspră sf. = ban, lescae 62 (18), 65 (70).
Astăzi adv. = astăđi.
Astrèt adj. = sterp 61 (72).
Așĩ, pron. dat. refl.; *ș-cõtă* = ișĩ cântă 67 (112) [Wgd. *aș* 30].
At sm. = armăsar 62 (22).
Atoali = Arom. *cutruglomsĩ*, partea caseĩ dintre acoperiș și zidul pe care se razemă grinđile ce susțin acoperișul, însă din năuntrul caseĩ în opunere cu strėșina 101 (80); Wgd. *atoli* der zwischen Decke und Dach befindliche Raum 73.
Atòr [tk hatir] sn. = plac, chef 62 (17).
Ăȃla-măȃla = 62 (18); *ăȃal* pe Arom. însėmnă: om neingrijit, care nu are nici o ordine în haine, în purtare.
Aťi adv., conj. = apoi 33; dacă 152.
Aťi! = strigăt de chemare ca să oprim catărĩi 171; dat sing. de la pron. *tu*.
Aũ Acus. de la *ea* [Wgd. *aq* 4].
Ănră sf. = recóre [Pap.].
Axèn s. și adj. = străin 62 (19), 101 (83), 116.
Ază adv. = ađi.
Aznă [tk haznă] = hazna, deposit de banĩ, vistierie 138.
Azòr [tk.] adv. = gata 161, 163.

Ă.

Ă! interj. 161.

Ăi! interj.=hăi! 137.

Ămpirăt, veđi *ampirăt*.

Ăn prep.=în 33, 46 (₇), 49 (₈), prescurtat în *n*: *n-va* 45 (₂); *n-timp*!=la anul! 56 (₂₄); veđi și *an*.

Ăncoă adv.=încôce 136.

Ăncuntinat adj.=încăntinat 61 (₁₄).

Ăngròp = veđi *angròp* 106 (₈₈).

Ănșòr = înșir 122 (veđi *anșòr*).

Ăntru prep.=în față. Arom. *ntră*, *nintră* 51 (₁₇), 63 (₃₇); între 101 (₈₈); *ăntru bătijuni* = înainte de botez 120 (veđi *antru*).

Ăntunerie (veđi: *antunerie*) = întunerec 102 (₆₁).

Ăntilèg [veđi: *anțilèg*].

Ărb sn.=hârb 89 (notă), 86 (₆₁₇).

Ără (veđi *ară*), se aude la Oș. mai mult.

Ărdicari sf.=ridicare, a ridica 33. (v. *ardicari*).

Ărt sm.=prepelicar. Arom. *hîrtă*, câne de vînat paseri.

Ăsli (veđi: *asli*) 158.

Ăși = își Dat. 64 (₈₃₋₈₅), veđi *ași* 220.

B.

Ba! interj., adv.=ba! nu.

Babă sf.=bătrână, bunică 39, 45 (₁), 51 (₃₁), 62 (₂₀), 136; *baba*=mósă 117, *băbili*=bunicele 118 [Wgd. *babq*=Grossmutter 49].

Babă sf.=obiectul de lemn care servește la ridicarea pietrelor (= *rò-pilor*) de móră. Ln.

Bablie sm.=Arom. *pelicàn*, fel de cocostârc.

Bacàm=lemn de vopseă pentru vopsitul ouălor 116 (₇₉). Arom. *băcame* [Etim. Arab. tk.=bacàm].

Baciũ sm.=bagiũ.

Baclă sf.=fasole țucără 38, 25. Arom. *cuchiaũă*, *favă*.

Bacòr sn. (Oș).=aramă; *să scoți bacòru din răzînt*. Arom. *băcîre*.

Bacșis sn.=bacșiș 154.

Bag vb. I=bag.

Bagie sf.=coș; loc de onóre în casă.

Baier sn.=lanț, șir cu mărgelile 36.

Bali sf., pl.=bale [Pap.].

Băligă sf., pl. *bòliză*=balegă 60 (₆₇).

Balig vb. I=baleg; *baligăt*, *băligari*.

Baltă sf.=baltă.

Balıũ adj.=Arom. *balıu* bălan; *balıă* fem., care are un semn alb pe frunte; n. de oi, etc. 170 (₃).

Bamñă sf.=bainie.

Baň sm., pl.=monede vechi de aramă, cari n-au curs.

Bară sf.=mocirlă 80 (₃₂₁), pl. este *bòră* Arom. *bară*.

Barbă sf.=barbă 52 (₃₁), 166; bărbie.

Barba-p'ircıuluı = un fel de ciupercă.

Baroșcă sf.=mocirlă mică [Pap.].

Bat vb. II=bat, întălnesc 46 (₃); *și apa s-ti bată!*=Bate-te-ar, îneca-te-ar apa! 59 (₁₀₋₃₁); *bătũ pan di iel*=mă dusei, m'am dus până la el 71 (₂₀₈); *bătũ pri lup*=întălni pe lup 136; *bătũ pri albină*=întălni pe albină 137, 157 [Wgd. 37].

Bat-fat=nici o vorbă, nici pîs să nu ȑici 151; ce-vă a: *căr-măr* nu încape.

Batiz vb. I=botez 62 (₃₁), Pap. idem; Wgd. *bates*, *batesăm*, *batesăi*, 43.

Bașa adv.=bașca, géba, fără plată; *cò-ți*, *lisıtu*, *sı-u manănți* *bașa ua*. De ce, vulpe, să mănânci strugurii fără plată? 150.

Băbăică sm.=tată 62 (₂₂).

Băbès vb. IV=moșesc 116.

Băbiri sf.=moșire, moșit 118.

Băbliòc fig.=bătrân, Pap. 11 (₁₃).

Băbliiă fig.=bătrână, Pap. 11 (₁₃).

Băcîqlă și băcîqlă sf.=târlă, stână, strungă 38, 62 (₃₃₋₃₄).

Băginăc [Pap.] sm. = cunnat, două persoane, cari țin în căsătorie două surori, se numesc *băginăfi*. Arom. idem.

Băginic sm. = coșul de pe casă, pe unde ese fumul.

Bălăntiă sf. = bucată de glonț; flé-curî 62 (25).

Băltiă sf. = securea 135; Wgd. bōltia 4, bōltie 10 [tk. baltā].

Bărbat sm. [Wgd. bōrbāt 22] = bărbat 49 (1), 159.

Bărbătesca = partea bisericii, unde staū bărbații. Arom. *bărbătiasea*.

Bărbătimini sf. = bărbați mulți. Arom. *bărbătame*.

Bărbos adj. = bărbos, cu barbă; *fișta bărbos* = acest arhierieū [sau: preot, călugăr], în sens batjocoritor, spre injurie 160.

Bărdac sn. = ulcior 117; obiceiū de nuntă 129.

Bărdi sf., pl. = bărde. Arom. *birde*, 32 [veđi bărdi].

Bărdiși sf. pl. = Arom. *birde*, parte de răsboiū 32.

Bărdiliu sm. = prăjină, servind la răsboiū 34. Arom. *cūn, templă*.

Bărnăvēc, pl. *bărnăvēfi* = poturi 37.

Bărnice = fel din cereale 25.

Bărniciă sf. = fel din cereale 46 (6).

Băs'erică, veđi *bis'erică*.

Bătañiă sf. = vâltóre 33, Arom. *bă-tañie, bataļie* și pl. *bătañi*. Servesce a da consistență șaiacului, abalei.

Bătijuni sf. = botejune, botez, botezare 65 (65), 120.

Bătizari sf. = botezare 119.

Bătut adj. = bătut 105 (65); fig.: cias 89 (14).

Bebi sm. = copil, fecior 166; frate mai mare.

Beeffi sf., pl. = poturi 37.

Beī = beū, prescurtare din *curcubēi* 46 (6).

Belehi [tk.] = pôte, dór 145, 147.

Belchim = pôte, dór 163.

Belijōs = culeg 113 (73).

Belicū adj. = albicios; n. de cânī 170 (3).

Belu adj. = albul, frumosul.

Beluș adj. = alb, de colórea laptelui, frumos. Arom. *bel, bālīš, biluș*.

Berbir sm. = bărbier.

Bes vb. IV = bēs; *beși unu, beși lantu* beși unul, beși altul 139.

Beșie n. pr. de localitate 63 (31).

Bet adj. = bēt 73 (215).

Betă sf., pl. *beți* = calțavetă, jartieră 33: *beți chiteusiti* = calțavete în florite, adecă brodate cu flori 37.

Beū vb. II = beū 46 (3), 52 (23), 61 (62), 62 (26).

Bibă [Wgd. *bibo* = Fleisch 50] sf. = rață; bucată de carne (Pap.); *le-ți ună bibă* = iea-ți o bucată de carne; fel de brodărie 34.

Bie sm = taur; *ca bic* 164. Arom *bic, tavru*.

Bidueliū [Wgd. *bidukliu* 37] = păduche [veđi *pidueliū*].

Biūtură sf. = beătură 62 (26).

Bilă sf. = prăjina; ∞ *lungă* = stânca lungă, n. de loc. în Oș. 45 (3).

Bilēs vb. IV = jupoiū 86 (316), 141; Wgd. idem = schăle 42.

Bileā adv. = abiā; *saldi noi... scă-pòm bileā* numai noi... scăparăm abiā 150.

Bile = chip, chiar 80 (404).

Biļeg sn. = semn, gaj, țință 125, 163 [Pap.].

Biļiāñ sf. = beléua 61 (6).

Biļică sf. = nume de flóre 113 (73).

Biļică-di-buric = n. de plantă.

Biļică-furēcă = n. de plantă

Biļiuc sn. = turmă 73 (₃₈), 160.
Biļiur = n. de câni 170 (₁).
Bini [Wgd. *bini* 14, *bine* 16] adv. = bine 55 (_{4,7,8,14}), 151.
Birbeți [Wgd. *birbeți* 22] sm. = ber-bece 160.
Birbiļiū sm. = privighetóre 49 (₁).
Birichlèt [Wgd. *birikét* 51] = belșug, noroc 55 (₈), 110 (₇₂), 162.
Bis'erică sf. = biserică 49 (₃), 121.
Bistri adj. [Wgd. 28 hell] = clar.
Bișânds adj. = bēșinos.
Bișoacă sf. [Wgd. *bișoko*, pl. *bișots* 10, 23; Pap. idem] = bășică. Arom. *bișica*.
Bișonă sf. = bēșină 139.
Bișos [Wgd. *bișos* 28] vb. IV = bes.
Bișori sf. = a bēși, bēșire 63 (₃₈).
Bitárnès vb. IV = îmbatrânesc.
Bitòru [Wgd. idem] = bătrân 161, 162, *bitornă* 149.
Bivul sm. = bivol.
Bivulciac sm. = puiū de bivol.
Bivuliță sf. = bivoliță.
Blagoslovit adj. = binecuvîntat 166.
Blaguvisès vb. IV = blagoslovesc, urez, binecuvîntez 122.
Blană sf., pl. *blonă* = bolovan 63 (₃₀).
Blastim vb. I = blastem [Wgd. *blastimi*, pers. II, 14].
Blăstēm sn. = blăstem. fesi ∞ = a blăstimat 156; *blăst'ēmili* pl. 63 (₂₉).
Blăstimari sf. = blestemare.
Blăstimāt adj. = blestemat 61 (₈₈).
Blăzeļ = ∞ *ăfi bra!* = (fi) fericit 160.
Blizna sf. = fer; aramă 47 (₁₁).
Bliznacū adj. = arămiū (fel de brodărie) 35.
Blor sm. = n. de érbă, fel de plantă.
Boabă sf. = grăunte de fasole, bóbe.
Boadnic sn. = butuc, pom de Crăciun 110 (₁₂).
Boară = bor 47 (₁₂).

Boari sf. = vînt 25, 40, 51 (_{17,18}).
Boari-negă sf. = vînt negru, vînt turbat.
Boari-cu-neișă sf. = vînt cu nea, când ninge și suflă vînt. Arom. *Cînd azvîmtură* = când zvîntă.
Boari-di-Zona = vîntul ce suflă din spre muntele Zina.
Bob bob, fasole 80 (₃₈₃); ∞ *roși*, ∞ *șaròt*, ∞ *pri fuști* fasole roșie, fasole pestriță, fasole de pe stâlpi; ∞ *div* fasole sălbatică (fel de plantă).
Bob, pl. *bobchi* nasture 36.
Bod sn. surcel 108 (₈₈); țepuș ce se pune în *tindeclîă*, ca să o fixeze.
Bogoròdița sf. Maica Domnului.
Boi I sm., pl. boi, n. de constelațiune.
Boļică sf. pēs, dor; *saldi țesta să-ți iă boļica* = numaî acēsta să-ți fie pēsul 165.
Bopcă sf. = fel de brodărie 34.
Borgiū sn. = datorie 63 (₃₁), 136.
Borgiliū adj. = dator 70 (₁₈₈).
Boș, pl. *boași* sn = boș 63 (_{33,34}).
Boșu-cucòtaluī = boșul-cocoșuluī, nume de flóre.
Boū [Wgd. *bou*, pl. *boi* 4, 22] sm. = boū 50 (_{11,12}), 51 (₃₂), 135.
Bòru = bor: *cîqru-bòru* = cior-bor 47 (₁₂).
Brà! interj. = bre! măi! 57 (₅₇), 85 (₈₁₀), 137.
Bracazum sn. cingetóre de ismene [veđi *brucuzumu*].
Braț sn. = braț; pl. *brață* 120.
Brăc, pl. *bròftu* = baltac, baltă mică (Huma).
Brăsnès vb. IV = încerc; *s-brăsnì să ișesa* = se încercă, se sforță să iasă 161.
Brășoghler sm. = prost, netot 63 (₃₅).
Brášl'en sn. = fel de ederă.

Bre! interj. = bre, măi 61 (68).
Breg sn. = suiș 75 (274). Arom. *gjug*.
Breșt sm. = fel de arbore, veđi *ju-gastru* 28.
Briciū sn. = briciū 49 (3).
Brinceliū sn. clopoșel, ce se anină de gâtul vitelor mici.
Broască sf. bróscă [fel de brodărie la ciorapi] 35; bróscă 63 (30); ~ *cu samăr* (Ntă) = bróscă țes-tósă; ~ *din apu* bróscă din apă; ~ *din uscăt* bróscă de pe uscat; ~ *verdi* = bróscă verde, care tră-esce prin érbă verde. Dacă din întâmplare un boū, vacă, etc. mănâncă o asemenea bróscă, se umflă și móre în două țile, când nu i se dă ajutor imediat.
Broatăc sm. = Arom. *broatec*, bróscă din apă, brotăcel.
Bron sn. = briū 33, 36 (Wgd. 6).
Brucuzim sn. = briū de ismene 110 (71).
Brumă sf. = brumă 63 (37); *cadi brumă* = cade brumă.
Brusăc sm. (Pap.) = loc sădit cu pini, pinet.
Bruvinēc, pl. *bruvineț* = poturi, șal-varii 37.
Buarē (tk. buharē) sm. = cămin.
Bubaļică sf. = gândăcel, gărgăriță 68 (147).
Bubaļica-Domnului = boul lui Dum-neđeū, insectă.
Bubă sf. = gândac de mătase 63 (38), 58 (38), pl. *bubi* 26.
Bubrēc (veđi *buburēc*).
Bublică sf. = n. de insectă, fel de cărăbuș negru.
Buburēc (Wgd. *buburēc* = Niere 49) = rinichii.
Bucă sf. = gura de canal pe unde apa își schimbă cursul din ori-

zontal în vertical; *jũnsiră langă buca di ună moară* 146, 108 (30), 143.
Bucăiri sf. = mărlire la porci; *por-fiļ si bucăires* (Pap.). Arom. se ȑice: *porcul ghițaști*.
Bucădarnic sm. = mămăligă.
Bucălă sf. = instrumentul care ține hangul la *gaída* (Pap.).
Bucfăr sm. = butar.
Bucids vb. IV = fluer, șuer; țişiu (despre foc) 52 (33); *an buciđ* = anul trecut cîntă 53 (34).
Bucium sm. = buștén, butuc 119; a-paratul cu care se trage lâna 34. Arom. *scamnu*; *lînăr*.
Buciumigă sf. = nume de plantă.
Bucă sf. = vas de lemn în care se ține apă, vin. Arom. *bucă*.
Buclic sn. = *bucă* mai mică 31.
Buclică sf. = *bucă* mică. Arom. la fel.
Bucur (mi~) vb. I mă bucur 142; *s-na bucurđm* 57 (46); *să nu ti za bucuri* 59 (8).
Bucurilă sf. = bucurie 57 (46), 145, 150 (Wgd. *bukurilđ* 7).
Bucurđs adj. = bucueros; *ubavř și bu-curđși* frumoși și bucueroși 143 (Wgd. idem, 28).
Bud sm. = n. de flóre.
Budală sm. = prost, netot 63 (39), 169.
Budamiă sf. = fel de cuvertură (Pap.).
Budlancă sf. — nume de plantă.
Budumencă sf. = nume de flóre; fel de brodărie în felul flórei cu a-celași nume 34.
Budur sn., pl. — șolduri.
Buf sm. = bufniță 63 (40).
Bufcă sf. — flóre dingrădină de culóre roșie 128; moț, tufă de pěr (Pap.).
Bugăr adj. = bulgar 156.
Bucăg sm. — cămin 121; loc de onóre lângă cămin: *ași șizū an bugiăc* 143; *aū pũsiră lisifa an bugiăc* =

o aşezară pe vulpe lângă cămin, cădeă la locul de onôre 151.

Buimăciôt adj. — buimăcit 164.

Bujană sf. nume de plantă.

Bujîr sm. — bujor, nume de plantă.

Bulică sf. fel de peschir, maramă.

Arom. numit: *balfu* 37, 119, 128.

Bumbac sn. — bumbac 33, 63 (4), 83 (48), 153, 163.

Bumbar sm. trîntor (la albine); fel de gândac de culôre negră; 27 (Pap.: *bumbâr*); *bumbârîlî na mănancă*, *bumbârîlî na bilês* = Trîntorii ne mănancă, trîntorii ne ju-pôie, adică: Turciî.

Bun adj., adv. bun, bine; *bună dimineţă* 54 (12, 13); *curûnî buni* 57 (42); *tot di bun* — cu bine 55 (18); *Domnu di bun* 55 (18, 20), 56 (22, 23, 28); *mai bun* să-ţi ajute, cu ajutor 56 (25); *mai bun* — mai bine 78 (348); *ca s-la rascârmină bun bumbacu* după ce se va scărmană bine bumbacul 33; *îelî anvîţău bun* 146 — ei învăţau bine; *si isprîmi-neşti bun* se priminesce frumos 103 (63); *buni* bunătăţi, frumuseţi 48; *cu toati bûnili* cu toate bunătăţile, frumuseţile.

Bunâr sm. = puţ [tk. bunâr].

Bunătăti [Wgd. 49, Pap. *bunitati*], sf. = bunătate 143, 158.

Buniîă sf. = bunătate 166; fericire.

Bură sf. = torent de riû; fig. nume rău 63 (43). Arom. *bora*: *îl lo bora* — i-a eşit nume rău.

Bureţi sm. = ciupercă 49 (3), Wgd. 8, Pap. idem.

Burêţi sm., pl. = ciuperci; feluri de ciuperci avem:

Burêţi-di-oilor, saû:

Bureţi-di-oilor = ciupercile oilor;

Burêţi i-cônîlorsaû burêţi-di-cônîlor =

ciupercile cânilor; acestea nu se mănâncă.

Burêţi-di-ghiiî ciuperci vii. Acestea sunt bune de mâncat.

Burêţi-di-şescă ciuperci de éscă;

Burêţi-di-lu-jîî ciuperci nebunesci, cari sunt otrăvitoare.

Burêţi-di-calincòşîî, fel de ciuperci.

Burhîc sm. obiect de argint ani-nat de *tas* 30.

Burgiliă adj. dator 121.

Buric [Wgd. *burik* Nabel, Bauch, 13], sn. — buric; inimă, pân-tece; *pri gol buric* — cu stomachul gol, flămând 104 (32); *aiî fuzî buricu* — m'am speriat 63 (4); *cum aşi ţeri buricu* cum îţi doreşte inima 143; *nu ra feţă la cari s-nu-lî cadă la buric* — nu eră fată, care să nu-l iubescă 162, 45 (1), 56 (28), 118.

Burnès vb. IV năpustesc; şi *côn si burnira ţoglăvîlî* — şi când se uăpustiră balaurii 153.

Burôs (mi) mă lupt; *şe si burâu* ce se luptău 153.

Bursûc sm. = bursuc.

Buruvalică sf. — lingură mare. Arom. *ciubană* [Pap.].

Buruvès vb. IV = amestec [Pap.]; *buruviră* — cercetară, căutară 156.

Burvès vb. IV = amestec, prescurtat din *buruvès* 77 (319).

Busulûcî sm. busuioc 117.

Buş sn. — pumn. Arom. idem [Pap.].

Butâr sm. — butar, care face butoie [Pap.].

Butî sf. butoiu 31, 54 (4). Wgd. idem 23.

Butîn sm. butoiaş 31.

Butîmsn. putină. Arom. *țalar* (Pap.).

Bûtură sf. butură este fel de guturaiu la vite mari 63 (48); *buturu* bubă rea.

Buturachi sm. — bubă rea (Pap.).
 Buțeli sm. — butoiu, butoiș 31.
 Buțeuă (Pap. greșit *buteuă*) sf. — butoiș 54 (₄₃), 168.
 Buțilușcă sf. — butoiș care conține între 5—10 ocale (Pap.).
 Buțmân sm. ciorchină de strugure (Pap.). Arom. *arâpune, căirûș-de-aună*.
 Buțnês vb. IV ating, înțep, spintec; *la buțnî cu cuțitașu* îl atinse, îl înțepă cu cuțitașul 166, *și la buțnî rapu* și spintecă pe harap 168.
 Buțlès (mi∞) — mă lupt (cu pușca, parul, etc.) Pap.
 Buză sf. — buză (Pap.).
 Buzòs (mi ∞) vb. I = umflu buzele; mă îngâmf 63 (₄₆).

C.

Ca conj. ca 52 (₂₈), 61 (₅), 45 (₄); după: *ca s-la rascârmină* 33; când (Wgd. *ka, kasi* 35, *kași* 33).
 Cabațaliă adj. = vinovat, culpabil 63 (₄₇). [Etim tk. *cabât* = vină.]
 Cabatliă adj. — vinovat 164 (tk. *cabât*).
 Cabil adv., adj. cu putință; *cabil nu-î* — este cu neputință 109 (₇₀) [tk].
 Cac vb. I cac; *una babă moașă urdă cacă*. Pap. 11 (₁₅).
 Ca-ra! strigătul ce-l dă cocoșul 137.
 Caciū vb. I agaț, prind; *căciūt* prins 149.
 Caciūn ca și când, par'că.
 Ca-cum — cași cum; cum; *țela cal ca cum ra?* Acel cal cum eră 150 [Wgd. *ka kum si* 35].
 Cad vb. II — cad 48 (₄₇), 63 (₂₉); *al cazū* 70 (₁₀₄); *s-nu-l cadă la buric* să nu-l iubescă 162.
 Cadănușcă sf. — 1. pasere din ordinul cornirostelor, la gât are un fel de tufca, încât pare că-î înfășurată

ca o cadână; 2. fel de musculiță.
 Cadonă sf. cadână, turcică [Pap.].
 Cadôr adj. = demn, în stare 163; *nu fu cadôr si-î află noîma* — nu fu în stare să-î afle sensul 165.
 Cafcu adv. cum 149.
 Cafe sm. cafea 145.
 Căigăna sf. — căigăna, jumări de ouă 114 (₇₆).
 Căir [Pap. greșit *caer*] sn. = caier 32, 33.
 Căistur, fem. *căisturița* în limb. figurat: bărbat, femeie (Pap.).
 Cal, pl. *cali* [Wgd. *kał, kalu* 13, *kałi* 22] sm. — cal 50 (₁₀), 52 (₃₈); *cali* 64 (₄₉); *căluli!* 64 (₅₀); *calu lui cu țeripi* = calul lui cu aripă 144.
 Calafăr sm. = nume de plantă.
 Calăiū sm. — Arom. *călăie*, plumb cu care se spoesc vasele; *al trasi* ∞ — l-a înșelat.
 Calamaria = ?, 52 (₃₂).
 Calaiūz sm. spion; gazdă de hoți 70 (₁₈₇).
 Cale vb. I — calc, pers. II *caliți*, pers. III *calcă*, 64 (₄₈), 100 (₆₀); *să caliți* 58 (₆) [Wgd. *kalk* 37].
 Cald adj. cald 62 (₁₉).
 Calocică sf. paloș 144.
 Calup sn., pl. *călopuri* calup, tipar 30.
 Candisès vb. IV conving, înduplec 142; *țeta di frică si candisè* = fata de frică se înduplecă, consimți; *cum bre ti candisèși sa vini?* = cum mai te înduplecași, te îndurași să vii? 148.
 Cantâr, pl. *cantără* și *cantôri*, sn. = cantar 103 (₆₃).
 Cañă sf. = barză albă peste tot 47 (₁₄).
 Cap, pl. *căpiti* sn. = cap 46 (₇), 50 (₉), 51 (₂₄), 64 (₁₁₋₆₁), 86 (₃₉₆); *capu* — șeful 19; *ați la puni capu la pîcioari* îți tae capul 146; *cari ardôu căpiti?* = cine îndrăznește? 61 (₆₁).

Capăc sn. = capac; *capăc di paia* coș de paie, pentru albine 27.
 Capină sf. spin 63 (41), 64 (34).
 Capră sf. capră 102 (61), 104 (64), 146; *țela murăr ve și capri* — acel molar aveă și capre 143; albanez, în limb. secret. 89 (28); *a capra* = joc copil. 90 (4).
 Capră-divă sf. = căprioră, capră sălbatecă.
 Capță sf. = Arom. *căpsuθ*, fel de sită fără găuri. [Pap].
 Car sm. = car 156.
 Caramăn n. pr. de câne 170.
 Caraula sf. sentinela 164.
 Cari [Wgd. *kari* 31] pron. rel. care 46 (6), 49 (3), 54 (42); *lu cruī* al căruī, al cui 68 (152); 104 (84); *carī di car* care mai de care 160.
 Carmăn nume propriu de câne 170.
 Carni, pl. *carñiuri* sf. carne 54 (41), 64 (62), 81 (405), 153, 162.
 Carpin sm. = carpen 28.
 Carti sf. = carte; *alī trim'ēsiră carti* = îi trimiseră scrisore 146; ∞ = plămâni. Arom. *frinḡă di hicate*: *Ńi-ārsiră cōrṭili (di seti)* — mi se arseră plămânii de sete 66 (105). Arom. *ñi-ārsiră frinḡăle di hicate*.
 Carti sf. ploscă; ∞ di vin = ploscă cu vin 103 (63), 120.
 Cartoapi sf. pl. = nume de plantă.
 Casă sf. — casă 49 (4); pl. *casi* obiectele de la război în care se pun scripeții 32; *an casă* acasă 51 (22); *fuzi casă* — se duce în casă 115 (79); pl. *casi* și *coșuri*. [Wgd. *kaşo*, pl. *kasi* 23].
 Casca sf. = casca, obicei la postul mare 114 (78).
 Casmēt noroc 55 (9), 64 (68-69). [Etim. tk. *kasmēt*].
 Caș sm. — caș, fel de brânză.

Cașcavāl sm. = cașcaval.
 Cașă sf. ciulamă. Arom. *culiāş*, [Pap].
 Caști-țe — [care scie ce] orī-ce. Arom. *cārīști-țe*, *cārști-țe* 123.
 Cat vb. I [Wgd. kat. = blicke 12] caut, îngrijesc 64 (66); *țe catām?* ce doriām, adică, asta doriām și eu 65 (77); *cată* privesce, cată 83 (404); *cată si ancłizi* = cată, trebuie să închiđi 164; *să si cată* să se oglindească 102 (61).
 Catină = ? 59 (30).
 Catrân sm. = catran, păcură 58 (24).
 Caț vb. I prind, apuc, încep; *la căṭo* 65 (13); *nu pot si căṭari* nu se pot prinde, nu pot să se ajungă 54 (40); *toṭi au caṭă* toți o prind 53 (37); *țe drum . . . să căṭom*, — ce drum. . . să apucăm 163; *căṭo să ancarcă* începū să încarce 153; *cōn s-la caṭă urēcłili* — când îl vor duré, când o să-l apuce dor de urechi 122.
 Caūl sn. = Arom. *căvule* [tk.], condițiune, învoelă 165.
 Caur sm. = creștin (epitet de batjocură aplicat creștinilor de țarci), necredincios 142.
 Caușă — nume de capre 170 (7).
 Cavă! interj. vai! [Pap].
 Cavās sm. — cavas, păzitor 142.
 Cavḡă sf. războiū; *că vru să facă cavḡă* 143.
 Cazān sm. căldare; *priună cu mucicata și tot cazanu di carni* împreună cu bucata și totă căldarea cu carne 148.
 Că conj. — dacă; *că muriră, undi-sa grōburli?* = dacă muriră, unde sunt morminturile? 140.
 Căcărēz vb. I cotcodocesc 161.
 Căcină [pronunță: *căciūă*] sf. fes, căciulă 64 (51, 97), 101 (59).

Căciulă sf., veđi *căciuă*.
 Căcfuncă sf. — nume de plantă.
 Cădănușcă sf. = musculiță.
 Căfulu [Wgd. *kofalu* 67] sm. — caval.
 Călmacam sm. = caimacam, suprefect 160.
 Călami, pl. *călōnî* sf. = calam, obiecte de trestie pe cari se adună urzēla (*ustura*), când se urzesce 32, 33.
 Călăr adv. — călare.
 Călămăr, pl. *calămară* și *călāmōrî* = călimări [Pap.].
 Călbălōc sn. — calabalic, tapaj 161.
 Căleşă = ócheșe; n. de oi, de capre 170 (s).
 Călcăt (v. *calc*) — călcat 50 (13).
 Călcari sf. [Wgd. *kolkari* 36] = călcare, a călcă.
 Căleiōc sn. — capacul ciórecilor. Arom. pl. *căpăchî* 37.
 Călcōnîŭ, pl. *călcōnî* [Wgd. *kolkōnî*, *kolkōanî* 42, *kolkōnî* 12] călcăiŭ; coltuc de pâne, de plăcintă [Pap.].
 Căldari sf. căldare 121, 148.
 Căldăr sm. căldare; *căldaru* 65 (68).
 Căldărnușcă sf. căldare mică 106 (68).
 Căline sm. rodiŭ [Pap.].
 Călinecă sf. rodie 49 (s), 81 (422).
 Călisēs vb. IV chem, invit 118.
 Căloari (Wgd. *koloari* 13, 45) = sf. = caroare, căldură mare. Arom. *căloare* Avela, *căroare* Vlaho-Clisura, Bitolia.
 Călugăr sm. — călugăr 154, 156. Se ȑice și *călugur*. Pap.
 Cămăŭi pl. lemne lungi de prins cu ele pesci 31.
 Cămeșă sf. = cămașe; ∞ *turnată* 36; 53 (66).
 Cămilăr sm. cămilar, conducător de cămile, chirigiŭ de cămile.
 Cămilă sf. — camilă 62 (69, 70, 71), 153.
 Cămișoŭică sf. (Pap.) cămășuță.

Cămșiă sf. (Pap.) — biciŭ (=tk. camel)
 Căndilî sn. = candelă 51 (34); ∞ *dî gaz* opaiț cu petroliŭ 51 (24).
 Căndilîăr sm. Arom. *căndilăr*, care aprinde candelēle la biserică (Pap).
 Căndilîŭ, art. *căndilŭ* sn. condeiŭ (Pap.).
 Căntăr (v. cantăr).
 Căntari sf. — cântare, a cântă.
 Căntăt adj. cântat, învățat; Wgd. *kontăt* = gelehrt 28.
 Căngulă sf. = țipar.
 Căpestru sn. = căpăstru 31, 65 (12); *alî la strînsiră căpestru*.
 Căpină sf. — (Hma) mură, fel de zmeură. Arom. *căpușe* (Pap. = fel de trestie ce se întrebuintează pentru îngrădirea viilor).
 Căpistēr (Pap. *căpistērî*) sn. — căpistere 31.
 Căpitōnîŭ (Wgd. *kupitōnî* 14, *kupitōnî* 9; Pap. *căpitōnîŭ*) = perină. Arom. *căpitūnîŭ*.
 Căprăr (Pap.) sm. = căprar.
 Căprină sf. — lână de capră 33. Arom. *căprină*.
 Căpușă sf. căpușe (insectă hemipteră). Arom. idem; ∞ = obiecte — două — de argint ce se pōrtă de femeî la pept.
 Căpūșniŭ sf., pl. fel de fragi [Hma] cari la Oș. se numesc *pătārōg*.
 Căruŭfilîŭ sm. — garófă.
 Cărciăn sm. fel de hemipter. Arom. *căpușe mare*, care se pune pe boî, capre, nu însă și pe oi.
 Cărciun sm. Crăciun 58 (13), 65 (33), 111 (72); *dirēp cărciun* — în ajun de Crăciun 111 (71). Credem că etimologia acestui cuvînt vine din lt. *calationem*.
 Cărgiŭŭ [Pap. greșit *cărgiŭ*] sm. — pasere răritōre, un fel de uliŭ.

Cărlăuș sn. = scripetiș de la rășboiū de care se țin ițele. Arom. *cărūlūu* [Hma idem], v. *cărlūș*.
 Cărlăgă Arom. *căpușe*, fel de insectă, care se pune pe oi. Ca să nu prinďă oile *căpūșu* de acestea, se ung cu păcură, catran.
 Cărlieŭ sn. légăn. Se face foarte ușor. Se ia două bețișore mobile și provădute cu piciore spre a se pute așeză ori unde; apoi se légă cu ajutorul unor sfori un țol anume, în care se culcă copilul și apoi înfășurat și legat cu *fașă* se légănă copilul.
 Cărlig cărlig păstoresc; cărlig cu care se împletesc ciorapii.
 Cărli-mărli — 66 (108).
 Cărlūș sn. = scripete 32.
 Cărmilă sf. locul, unde se dă sare la oi [Pap.].
 Cărmēs vb. IV—daŭ sare la oi [Pap.].
 Cărnăt, pl. *cărnăfă* sm. — cărnăt 65 (74, 75), 151.
 Cărnăiăr n. pr. de localitate 65 (76).
 Cărpăloghŭ=lopată cu dinți de lemn [Pap.].
 Cărpēs vb. IV — cărpesc [Pap.].
 Cărși [tk. *karşı*]—în față, vis-à-vis.
 Cărșută sf. partea femelă a cerbului, care este fără córne.
 Cărticŭoană sf. = Arom. *șumuròññū* și *mușuròññū*, cârtiță 139.
 Cărūlŭ sn. scripete (Hma).
 { Cășăbă sf. 146,
 { Cășăbăia sf. 143,
 { Cășăbă sm. Pap.— oraș.
 Căstòñŭ sm. — castan (Pap.).
 Căstòñlă sf. — castană (Wgd. *kòstòñiŭ* 7).
 Cășoață sf. parte din corp.
 Căcărēs vb. I Arom. *căcărēđū* — cotcodocesc (despre găini) Pap.

Cătelin (Wgd. *Kòtelin* 32) adv. în-cetinel, încet, domol.
 Căterŭŭ adv. repede, de grabă, cūrind 139, 162. Wgd. *kòterŭ* 32.
 Cătràn (veđi: *catràn*) — păcură, catran 77 (327), 142.
 Cătun sn. (Wgd. *Kòtun* 49) — cătun 40, 80 (388), 120, 158; *un fași un cătun* 57 (38).
 Cătun'ēn sm. = sătén, cătunén; *cătunēñlŭ la antribara* 151.
 Cătuniști sf. — loc unde a fost cătun 18.
 Cătușă sf. — pisică 46 (7).
 Cățăuă sf. = cățeă 65 (78, 9), 167.
 Cățiă sf. Arom. *cătie*, lopată cu caresescóte focul din cămin (Pap.).
 Cățilūș sm. cățeluș, cățel mic.
 Cățilūșcă sf. cățeă mică.
 Cățòl (Wgd. *kòtsòl*) sm. — cățel 45 (3).
 Cățon sm. — farfurie. Arom. *căfin*.
 Căzutu — suferindul, epilepticul (64), 103.
 Cenă — n. de cățeă 170 (9).
 Cengu sm. în limb. secr.: țigan 89 (18).
 Cēpa — n. de cățeă, capră 170 (10).
 Cērgă sf. plapomă 65 (802).
 Cerviñŭ sf., pl. = ieie 93 (14); strigoii.
 Cēpiñ, pl. *cēpiñŭ* — fel de juniper 106 (67).
 Cēștină sf. = sită cu găurele mai largi.
 Cfăciă sf. cloșcă; pomul de Crăciun 81 (405), 110 (79).
 Cheratà înjurătură obicinuită printre turci și greci: *cornutule! dracule!* 156.
 Chŭaftàvru = 89 (33).
 Chŭiăŭ sm. *chehae, celnic*, om bogat în turme (Pap.). Pers. *kehaă*.
 Chŭaptin vb. I—pepten; *ni la chŭaptină* 102 (61).
 Chŭaptin sm. [Wgd. *kŭaptine* 16] =

- peptene; fel de brodărie³⁵; ∞ u = peptenele 49 (7).
- Chiăptiînî sn., pl. = peptenii cu cari se lucrăză lâna³³. Arom. *chiăptîni*.
- Chiâr sm. câştig (Pap.).
- Chiârsic sm. persic 28.
- Chiârsică sf. — persică (Pap.).
- Chîef sm. chef, plac, distraţie 65 (33); *să vină să-lî dară chîefu lu ampiratu* să vie, ca să distragă pe împărat 146; *să-lî dară chîefu* să-l facă cheful, adecă: să-l distragă 142.
- Chîept sn. (Wgd. *kiept* 16) pept; *că ea di la chiept an jos nu vę carni* fiind-că ea de la pept în jos nu aveă carne 147.
- Chîersenu lungan, gură-cască⁸⁹ (31).
- Chîesi sf. pungă 103 (33), 139.
- Chîesme sf. fel de cleşte 30.
- Chîedîn sm. — aţă 105 (33).
- Chîecăîes vb. IV = strănutez (Pap.).
- Chîfîes vb. IV chefuesc, petrec 164.
- Chiluvêt sm. fel de podóbă pentru cap 36.
- Chimèr sn. chemir, cingătoare 36. (Wgd. *kimèr* 51).
- Chimèri sf. — chimir, cingătoare 33.
- Chinisès vb. IV — pornesc 136 (Wgd. *kinisès* 42).
- Chîoruvès vb. IV — chiorësc 59 (31); *să chîoruvèşi, da-ni chîoruvîri!* chiorire-ai, să chioresci!
- Chîoş sn. colţ; *cu chîoşuri* cu colţuri 35.
- Chîoşi sf. ungher 100 (33).
- Chipru adj. chipeş; *uomu fista-î chipru* acest om este chipeş.
- Chirdusès vb. IV câştig 85 (108).
- Chiriă sf. chirie 141.
- Chitâr sn. prescure (Pap.).
- Chiteă sf. = flóre; buchet 52 (31); *ună chiteă di buffi* 128; *chiteă an-*
- ghel'esăliă* nume de flóre; *chiteă tumnărească* = o flóre frumósă de colóre roşie, care apare tómnă.
- Chitensit adj. = înflorit, lucrat în flori 128; *beţi chitcusiti* jartiere, calţavete înflorite 37.
- Chirniès vb. IV (Pap.) câştig.
- Chîure sn. = blană 162.
- Chînstec sn. — lanţ, de obicei de argint; ∞ *di soică* lanţ de bricég 30.
- Chînstecă sf. — un fel de placă de argint lucrată artistic 30.
- Chîutec sn. bătae 157.
- Ciabòc adv. = în grabă 103 (64), (tk. ciabùc).
- Ciăcal sm. şacal.
- Ciăcu = nume de căne 170 (12).
- Ciăfût (veđi ciăfût).
- Ciăfrăniū sm. = nume de plantă.
- Ciăir sn. liveze 106 (67).
- Ciălbînă sf. céfa. Arom.: *cirîfetă*, *curcubetă* (Pap.).
- Ciăliră sf. — se numesce obiectul cu care se stălesc struguri, ca să fie transformaţi în must 28.
- Ciălmă sf. cialmă 128.
- Ciămugăsf. ciomag, ciocan de lemn 31, 91 (5).
- Ciănceon sm. buştén ars; fig. călugăr. Arom. *bucum* 77 (328).
- Ciăni-loc (pămînt, *ciăni*) fel de plantă cu care se frécă coşul de pe albine, când vrem să roim albinele.
- Ciăpă n. de căteă 170 (11).
- Ciăpăróg sn. — şchiópă. Arom. *filtăc* (Pap.).
- Ciăpugă sf. briū 91 (31).
- Ciăròp. (art. ciăròpa 154), pl. *ciăròpi* = ciorap 35, 37.
- Ciărc sn. rótele morii, maşina morii 108 (70); *cărlig* de care se atárnă

ce-vă; *ciarcu-cu-runc* cârlig cu runc; *ciarcu stupăt*, fel de brodării 34, 35.

Ciardăc sn. terață, chioșc 162.

Ciarnic sm. dud 152 (Wgd. *tšernic* = Maulbeerbaum 50).

Ciarvină sf. ieale; strigoii 65 (84).

Cias sn. cés 100 (18), 116.

Ciaviă (tk. *civi*) sf. cuiu (de lemn) 107 (98).

Ciăfăt sm. — evreu 140.

Ciăfucă sf. (lit. jidănăsă), sfrânciog.

Ciămpărloasă în limb. secret: salut turcesc 89 (12).

Ciănușă [Wgd. *tšinușo* 17] sf. — cenușe 50 (10), 117.

Ciăpnēs vb. IV ating; *saldi s-la ciăpneă un ūom* numai să-(l) fi atins pe un om 166.

Cicā — unchiu 153; neică; *a! bra! la cicā* — ei! al necăi 153;

Cicicāfa sf. pasere din ordinul cor-nirostelor.

Cicōi pl. nume de plantă.

Cieir *cieir-picir*, imitând ciripitul rândunelelor 45 (1).

Cieirurș sn.=picioruș (în limb. copil.) Pap. 24 (10).

Cielăzăt adj. *gron* 25, fel de grâu.

Cifărnaș vb. IV țîșii; *acu cîfărnești*—dacă țîșie 109 (10).

Cifincă sf. = pițigoii 47 (10), veđi *cîufingă*.

Cil n. de cal 170.

Cilă, pl. *cilă* fel de arbust spinos, crește în câmpii.

Cimilēs vb. IV înșel, glumesc 65 (84).

Cimirică sf. — nume de plantă.

Cinecupercă sf. ciupercă.

Cioară sf. cióră; cior 47 (12).

Cioc sn.=ciocan; *ciocu-ngurgulăt* ciocan rotunjour 30.

Ciocnît [*tšokuît*] kastriert, gehäm-

mert, Wgd. 28.] = întors, bătut, ciocănit. Veđi *cîucuiēs*.

Ciofeă, pl. *ciofă* = cióră 155.

Cioș sn. instrument de găurit samarul 31; dinte de furcă, pl. *cișpiti* 31; cârligul din stâlp, care se află mai la fie-care casă, și care face parte din grindă, fără să fie bătut cu cuie.

Ciopeă sf. fel de brodărie în formă de dinți, în forma pliscului paserilor 34; plise; Pap.: țita ulciorului.

Ciorbă sf. — ciorbă, supă 160, 72 (233).

Ciorbagia [Wgd. *tšorbadžojo* 7] — notabil.

Ciorbu-ăocîlului = tîmplele capului [Pap.].

Ciotcă sf.—mână, în limbăgiul copil. Arom. *ciotă*, pl. *cioti* (tot în limb. copilăresc).

Ciotră sf = fel de ploscă în care se pune vin 120.

Cioulăr sm olar 29.

Ciomp — cep 28.

Cioru cior 47 (12).

Cișulă sf. cismă 117.

Cipeăcēs vb. IV ating (Pap.); mirosește (abiă atingînd obiectul de nas).

Cipnēs vb. IV ating 101 (80).

Cir`eș sm. — bubă, care apare prin părțile cărnoase. (Arom. *garnuț adunăt* bubă cōptă) 166.

Cirēp sm. coptor. Numai la Nănta se pronunță *cirēp*, precum și *snuēp* (în loc de *snop*), *puērc* (în loc de pore).

Cirēș (Wgd. *tširēš* 17) sm cireș.

Cirēșcă sf. — cerasă; *ca cireșca* 34; *cireșchili* — cereșele (fel de brodărie) 35; nume de flóre.

Cirișār sm. — 1. paserea numită botgros; 2. Iunie.

Cirvina (Pap.) strigóică veđi *cer-viñi*).

Cistès vb. IV cinstesc. Arom. *mescu* 123.

Cistit adj. = cinstit; *cistită-va năuă numi!* 56 (38); *cistită-va bucuri!ă* 57 (46).

Ciubrică sf. nume de plantă miro-sitoare. Arom. *cîmburică*.

Ciubuc sn. — ciubuc 49 (8).

Ciuc (Pap.) — ştiulete.

Ciucan sn. — ciocan 30.

Ciucă sf. — dél. Arom. *ciucă* (Pap.).

Ciucul'eu sm. ciocârlan (pasere).

Ciucur sm. pirostrie făcută de pământ (Pap.).

Ciucenès vb. IV = sun, ciocănesc 168.

Ciucul'ès vb. IV întorc, scopesc; *cîucuit* întors, scopit (Pap.).

Ciucutir sm. — ciocănăş, ciocan mai mic.

Ciudă sf. — minune 159; pl. *cîudi* — lucruri plăcute de ale mâncării 128.

Ciudès (mi∞) vb. IV mămîr 158, 72 (115) (Wgd. *tşudès* überlege 42).

Ciudit adj. mirat; *fiçior cîudit* — minunat fecior 153.

Ciufingă sf. = piţigoiu 47 (10).

Ciul = termin de joc copil. 90 (3).

Ciula = n. de oi 170 (14).

Ciulès vb. IV — ascult cu atenţiune. Arom. *cîulescu* [Pap.].

Ciumă sf. ciuma 59 (20); *cîumăt* înciumat, bolnav de ciumă.

Ciumă sf. bucăţică de lână 65, 87. Arom. se dice tot: *cîumă*.

Ciumbàs sn. tufă de păr din cap.

Ciumuligă sf. umflătură la cap, provenită dintr'o lovitură ôre-care. Arom. *şucă* şi *cîucă*.

Ciung adj. — ciung, fără mână; *ciungă să-u porţi!* 60 (11).

Ciup adj. — Arom. *cip*, cine-î fără urechi, saū cu urechi prea mici;

capra cîupă = Arom. *capră cipă* = capră cu urechile mici [Pap.].

Ciupă n. de capre, de oi 170 (13).

Ciuplès vb. IV — ciupesc, pişc 137; ∞ — cioplesc Pap.

Ciuplitoarcă sf. — ciocănitóre, pasere care îşi face cuibul cu pliscul.

Ciupulen'ă sf. membrul viril la copii 107 (68).

Ciur [Wgd. tşur 49] ciur. Arom. *fir*.

Ciure'ul'ei sm. ciocârlan. Arom. *culean*.

Ciurilă sf. Arom. *sfirliciu*, obiectul cu care bat baciî laptele, ca să-l prefacă în brânză şi unt 31.

Ciut adj. Arom. *şut*, *cîut*, fără cörne; *capră cîută* capră fără cörne; *birbeţi cîut* berbece fără cörne; nume de vite 170 (16, 17).

Ciutnès vb. IV — azvîrlu, arunc 167.

Ciutură sf. = măsură pentru măsurarea grâului, porumbului 138.

Ciuş adv. = în cârcă; *la lai ciuş* = îl luaî în cârcă [Pap.].

Clipelă sf. pleópă 103 (64).

Clisnicioarcă, pl. *clisnicioarchi* obiecte de la războiū în care se pun scripetii, numite şi *casi* 32.

Cloput sn. = clopot [Pap.].

Cloşnic = ? 31.

Cloţă sf. — lovitură din picior 161, 162.

Clondă sf. fr. *chiquenaude* [Pap.].

Clundir sn. = clondir, în care se pune rachiū Arom. *păgür* [Pap.].

Clupuţol sm. — clopoţel [Pap.].

Cluţăl'ès vb. IV — a bate din picior, a da lovitură din picior; *ca'îl cön si cluţăr'ès* = când caii se bat cu piciórele 64 (48).

Clicnt adj. = pe şele; *şadi clicnît* — şede cam pe şele, adecă şede rău, jenat, nu la largul său.

Clăg sn. = chiag [Pap.].
 Clēm vb. I = chem; *să ti clāmă*,
 să te cheme 39, 57 (54).
 Clēst sm. — clește; ∞ *di trāziri telū* —
 clesce de tras firul, de subțiat fi-
 rul de aur, de argint 30.
 Clēști — clește de cal [Pap.].
 Clēti sm. — cămăruță de păstrat
 haine, etc., celar 40.
 Clīn sm. = țăpuș, pană, care servește
 la despicatul lemnului. Arom. *sfină*,
pīană, *scārpă* 148.
 Clīncār sm. = cuiar, care face cuie
 pentru potcovitul cailor 29.
 Clīneți, pl. *clīnēți* — cuiu de potcovit
 caii. Arom. *gāvōz*, *guvojdu*, *guvōzd*
 66 (88).
 Clīngă sf. = Arom. *vinglā* chingă,
 cu care se fixează samarul sau șeua
 la cai, catări, etc.
 Clīnică sf. — arbust servind de nu-
 triment pentru capre.
 Clīnuri sn. pl. bōlă la copii; umflă-
 tură la piciore din cauza frigului.
 Arom. *lungă* 104-107 (65-68).
 Clipă sf. — clipă; pl. *clīpōi*.
 Cmo adv. [Wgd. *kmo* 7,33] = acum
 53 (34).
 Cmoși adv. — acuma 142, 156.
 Coā adv. (citesce o singură silabă) =
 încôce; *oā di coā acī dincôce*
 156; *lāgară coā*, *lagară cola* = aler-
 gară încôce, alergară încolo 156.
 Arom. *aoā*, *neoā*.
 Coadă sf. — cōdă 45 (4), 51 (32), 66 (89);
coādili = coșile 53 (39); ∞ *di uo-*
clū — cōda ochiului (n. de plantă).
 Coadă-oāi]ă sf. — cōda oii, nume
 de plantă.
 Coajă [Wgd. *koazō* 23], pl. *coji*
 cōje; pielea de la samar sau șea;
 66 (82).
 Coardă sf. — un fel de staul pentru

capre și oi, ca să le adăpostescă
 în timpul ernii și să le apere de
 frig, plōie, zăpadă. Arom. *Coardă*.
 Coarnă sf. = cōrnă, fructul cornului
 [Pap.].
 Coasă sf. — cōsă 155.
 Coastă [Wgd. *koastō* 11] = cōstă
 50 (44), 147.
 Coasta-căluului — nume de plantă.
 Coasta-pēștilui — nume de plantă.
 Coățiri sf. — cōcere, a cōce.
 Coc [Wgd. *koc*; *kopš* 39] vb. III =
 coc [Pap.]; *copșu* copseiū.
 Cocă sf. = figurat însămnă: capul
 66 (80, 81).
 Cōcină sf. — coteț 40, 96 (33).
 Codru sn. — partea din mijlocul sa-
 tului, unde se strîng sătenii (Hma)
 și care se mai numesce *uoruri*, *tu-*
lārīști; bucată pătrată de plăcintă,
 care Arom. se numesce: *codur*.
 Codru-verdi fel de plăcintă 38.
 Codru-negru = nume de loc. între
 Lēscova și Oș.
 Cōduri sn., pl. = plăcintă cu legume
 114 (76).
 Cojōc sn. — cojoc 36 (v. *cujōc*).
 Cōjuc sn. = cojoc 153.
 Cola adv. [Wgd. *kola* 7, 33] = acolo
 82 (423), 350; *maī cola* — mai în-
 colo 157.
 Colān sn. — colan; Wgd. *kolan* 51
 Gurt.
 Colāla adv. — acolo 153. Arom. *acloia*.
 Colbă sf. — brătară [Pap.].
 Colc [Wgd. *kolk*, *kolkuri* — Schenkel
 24, 50] sn — pulpă, partea cārnoasă
 a pulpei [Pap.].
 Cōlidă sf. — colindă [Pap.]; bēțul
 cu care colindăză băeții 32.
 Comandār sm. — șef suprem, după
 rege și împărat 152.
 Comār sm. — fel de tăun.

Conă nume de căteà 170 (18).
 Condur sm. acvilă, pasărea închi-
 puită ca cea mai frumoasă și mai
 puternică 148, 149.
 Còpău sm. oșorul de la paseri,
còpău mari și còpău mic.
 Copeiă [Wgd. *koptși* Schnalle 80]
 sf. — copeă; ~ *cu chiustecuri* —
 copeă cu lanț de argint, servind
 a prinde, subț sin, haina dintr'o
 parte și alta 30.
 Copt [Wgd. 17] = copt.
 Corb, pl. *corbi* — corb; *niști corbi*
 nisce corbi 165. [Wgd. *corp* 13].
 Corin, pl. *coriñi* rădăcină 49 (1),
 139, 166.
 Cornu, pl. *coarni* corn 48 (16); *pal-*
gîde, palgîde, scoati coarnili si
scoc — melc, melc, scôte cornele
 să joc; ... *coarni ari* ... 52 (18);
an cornu di bou 66 (33).
 Corn, pl. *corni* corn (pom); *par*
di corn uscăt 105 (35).
 Corp sn. corp.
 Cos vb. III cos; 106 (36); *cusut*
 110 (71). Pap. *cusuți, coăsiți*.
 Costrěj sm. = soiū de șalău (pesce).
 Coș, pl. *coșuri* și *coașă* coș 47 (10);
coșuri stupuri de albine 40, 27.
 Coș sn. — partea morii unde se pune
 grăul, ca apoi să cadă pe pietrele
 de móră, grăunte cu grăunte spre
 a se măcină.
 Còșniță sf. coșdecăratstrugurii 28.
 Còștiviță sf. — viperă 148.
 Cot, pl. *coturi* = cot 101 (30). Pap.
 cotul mâinii și măsură.
 Covă sf. Arom. *covă* și *cuvă*, găleța
 cu care se scôte apă din puț (Pap.).
 Còni sm. [Wgd. *kòni* 4,6] pl. *còni* =
 căne 66 (34,104), 60 (37); *di còni nu-l*
ai frică 51 (13).
 Còmp, pl. *còmpuri* câmp, câmpie 139.

Cò adv. când [Wgd. *kou* 6, 33, 35].
 Cònipă sf. = cânepă.
 Cònt vb. I cânt 45; *si duți la popă*
di-lă còntă mulitfca se duce la
 popa de-î citește mulitfă 118; *cònt-*
tă-mi cartea, cetesce-mi scrisórea.
 Còntic, pl. *còntiți* (Wgd. *kòntik*, *kònt-*
titsø 9) cântec 145; *dar kòntic*
 cânt (fac cântec) 145; *si daròm*
còti un còntic să facem câte un
 cântec, adecă să cântăm câte un
 cântec 161.
 Còrpă sf. — (cârpă) batistă 162, 163.
 Còrți.s. pl. — (cărțile) părțile lăginoase
 din nas, din cap. Arom. *cărți*.
 Còt, fem. *còta* — cât, atât; *còt salca*
plod și tu còta fămeliă cât rod
 salcia și tu atâția copii — atâta
 familie să ai 59 (7); *còta-ți fu?* —
 atâta ți-a fost? 136; *còti* = câte
 62 (3); *còți* 61 (4), 59 (3), 104 (36)
 (Wgd. *kòt* 32, *kòta* 7, 32).
 Còti-va pr. neh. — câte-vă, unele 162.
 Wgd. 29.
 Còtru către, spre 45 (2), veđi *cutru*.
 Còti pr. inter. — de ce? 66 (107)
 (Wgd. *kòtsi* 34).
 Cra! = strigătul corbului; carne,
 149; *cra! pi!* = carne, apă.
 Cracă sf. = ramură 110 (72).
 Crațină sf. ? 59 (29).
 Craț! — tronc! (cuv. onom.) 45 (4).
 Crăngeliū sm. lemnul care servește
 a întări fusul de fer al morii.
 Crăstăvėti și Crăstăvèș sm. ca-
 stravete (Pap.).
 Crășnès vb. IV = scrișnesc dinții;
 rod cu dinții 169.
 Crăști — (care scie) cine scie 167.
 Arom. *căriști*.
 Crățălès vb. IV — scrișnesc, a face
crăț, craț 67 (133). Arom. *cîrșinescu*
 (*dinfiți*).

Crep vb I = crêp, plesnesc; *nă crep* 60 (64), 71 (102); *să-lî crepă țoțili* 108 (70), 159.

Crese vb. III— cresc 56 (34), 103 (63); *s-na creșcă* 115 (78); *că iarba cris-cusi* 168.

Crêmini [Wgd. *krêmini* 8] sm. — cremene 67 (108).

Crêștă sf. crêștă; *crêștă di piștòl* cocoșul pistolului [Pap.].

Criel [Wgd. *krièl* 8] — creer, minte; *să-ũ aibă-n criel* să o bage în sémă 116; *nu-lî trișeă prin criel* nu-î treceă prin gând 165; *aș dusi an criel* = își aduse aminte 142; Wgd. *nu lî-e kopt kriehu* 68.

Crielăt adj. înțelept, cu minte 69 (169); 72 (235), 164: *criulăt* (când se vorbește iute se aude forma acêsta din urmă mai mult).

Criminarcă adj. cu cremene [sub înțeles: pușcă].

Crimnisès (mi) vb. IV mă prăvălesc.

Cristòs Crist (v. Ristós).

Criștin sm. — creștin 58 (27).

Criv adj. = strîmb 67 (108, 110).

Crivă adj. strâmbă; fig. salut turcesc 89 (11), sabie 89 (15).

Crivès vb. IV schiöpët 65 (69).

Crivulșcă (cu ∞) cu curbă, cu linie strîmbă (fel de brodărie) 35.

Croablă sf. fel de puțină de pămînt sau lemn a 25—30 sau 35 ocale [Wgd. *krōblo*] 31.

Croatnic adj. blând 77 (320).

Crud adj. necopt, crud.

Crușès vb. IV croesc [Pap.].

Cruți sf. — cruce 67 (111), 116 (80), 166 [Wgd. *krutsi* 23]; ∞ nume de constelațiune; partea corpului numită Arom. *cătînă* [Pap.].

Cu conj. cu; c-, 46 (6); *cu sinătati* 56 (16); *cu vēc* 56 (28); *an loc di apu cu*

vin în loc de apă, vin (turnă) 144.

'Cu v. *acu*.

Cuc sm. — cuc 45 (2); 46 (6), 67 (113, 115).

Cuc sm. nume de plantă.

Cucăr sm. stifat de ciapă. Arom. *curcare*.

Cuciân sm. varță 38.

Cuciană sf. coteț 80 (391).

Cucnès vb. IV rêsar, cresc; *iarbă vērđi nu cucnești* = erbă verde nu cresce, nu rêsare 50 (11, 12).

Cucoană sf. — cocónă 51 (17).

Cucòș sm. = cocoș 67 (114).

Cucòt sm. cocoș 45, 137; mândru 86 (633), 67 (112).

Cucoti sm. cocoș 136, 137.

Cucudă, pl. *cucudi* belciug, greutatea ce se atârănă de còda cântarului 141.

Cuculićŭ sm. = fructul pinului, bradului.

Cucureți, pl. *cucurèfi* — cocoșel.

Cucuricu cucurigu 45 (1), 137.

Cucuròș (mi ∞) vb. I mă fudulesc, mă rățoesc 67 (118).

Cucușoană sf. păduche ce se pune pe găini.

Cucutăș sm. = cocoșel, fig. băet. Pap. 11 (19).

Cudiță sf. = codiță; partea cu care se termină șira spinării. (Pap.).

Cufărès vb. IV = cufuresc 72 (118).

Cufoari sf. cofóre (Pap.).

Cujòc sn. cojoc 141. Wgd. *ši ku kužatsi* 77 und mit Pelzen.

Cujureți, pl. *cujurèfi*, gogoș 36. Arom., *cucùliu*.

Cul — n. de cal.

Culă n. de epe 170 (19).

Cule (mi ∞) mă culc 50 (14), 117; *ti culiți* — te culci 160.

Culeră sf. holera 59 (63); *culera s-ti jungă!* Pap. 13 (6).

Cuîlb sn. (Wgd. Kulip 49) = cuib 148.
 Cum adv. = cum.
 Cumăt sn. bucată 46 (6), 124.
 Cumată pl. cumoţi sf. — bucată 45 (2), 119.
 Cumăţol sm. — bucată mică 118.
 Arom. *cumătus*.
 Cumetru cumetru, şiret 89 (11).
 Cuminie vb. I cuminec, împărtaşesc; *mi* ∞ = mă cuminec (Pap.).
 Cuminicătură sf. cuminicătură (Pap.).
 Cumnăt (Wgd. *kumnăt* 15) sm. — cumnat 121.
 Cumpăr vb. I cumpăr; *oăminîi cumpără* 115 (19). Wgd. *kumpor* 11.
 Cumpărător sm. cumpărător (Pap.).
 Cunac sn. conac, palat 151, 154.
 Cunadă sf. — jder.
 Cundîiîu (v. *candîiîu*).
 Cundisēs vb. IV ajung, poposesc; *emo cundisiră veî la an* acuma poposiră ei la han 163.
 Cundîr sm. două ciorchine de strugure lipite. (Pap.)
 Cundōc vb. III = cunosc; *s-ti cundōc* 78 (338); *cunuscură, că feîa sa fi-cîorîi* cunoscure că aceia erau feciorii 146; *cunuscû, că ari...* 145.
 Cup sn. grămadă; grămadă de gândaci de mătase 26, 151.
 Cupacîu sm. — copac 28.
 Cupaîlă sf. copaie, albie; pl. *cupoî* — copăi 31, 67 (117); *cupoîî darăfi* grămezi făcuţi 138.
 Cupărân sm. fel de dulamă 37.
 Cupiă sf. fel de obiecte cu ajutorul cărora se plutesce 31.
 Cupilăş sm. — flăcău tânăr de însurătoare, care a împlinit 14 ani 57 (38), 112 (13), 125.
 Cupirēs (mi ∞) mă acoper 77. Wgd. 78.

Cupirît [Wgd. *kupirît* 24, *kupirituri* = acoperiş 24] adj. acoperit.
 Cupirimînt sn. = acoperiş, cuvertură, acoperemînt (Pap.).
 Cupitōîîu (v. *căpitōîîu*).
 Cuprēt sn. nume de plantă.
 Cur vb. I curēţ; *cură-ti di oă* — curēţ-te de aci, adecă cară-te de aci 60 (38, 39).
 Cur sn. = cur 47 (10), 51 (17, 18), 67 (118); *la aî curu greî* = aî ostenit, aî obosit 136; ∞ — fund 82 (432).
 Curu-găîîîî = curul găinei (fel de brodărie) 35.
 Curăt, fem. *curată* curat 101 (60).
 Curaîă sf. (Wgd. *kurao* 8, *kurqîîi*, *kurali* 123) cureaua 53 (38), 67 (119).
 Curbân sacrificiî (tk. kurbân) 148.
 Curbēt sm. = Țigan.
 Curebēî sm. — curcubeu 46 (8).
 Curdisēs vb. IV mă pun, mă aşez; *si curdisiră* se puseră 160; *con si curdisî feîa cu crivîi coarni* când se aşeză, când mi se puse acela cu cornele strîmbe 162.
 Curîă sf. = pădure mai mică 167.
 Curîîîî sf. găinaţi 46 (6).
 Curită sf. butoiu mare de pus struguri 30.
 Curm vb. I curm, despart (Pap.).
 Arom. *curmu*.
 Curm sm. curmeiî; *şiştafiîî cu un curm* banii cu un curmeiî (fel de brodărie) 34.
 Curōn (Wgd. *kurōn* 15) curînd; *mai curōn* — mai curînd 169.
 Curpău curpan 27; n. de plantă, care creşte ca viţa şi serveşte şi la facerea coşurilor de albine.
 Curşum sn. glonte; *si dusi ca curşumu* = se duse ca glonte, adecă repede, iute de tot 164.

Curun vb. I — încununez. Arom. *ncurîn, ncrîn* (Pap.).
 Curunățiți s. pl. plata ce se cuvine pentru încununare popei și celorlalți servitori ai bisericii.
 Curună sf. (Wgd. *kurunq* 11) corónă, cunună; cununie; pl. *curûñî* = cununie 98 (₄₀); *curûñî buni* — cununii bune, adevă căsătorire bună 57 (₄₁).
 Cus adj. = scurt 67 (₁₂₁₋₁₂₃); *cusă* scurtă 82 (₄₄₀).
 Cuseres vb. I Arom. *neuscărêdu*, mă fac cuseru; a se cuseri.
 Cuseriță sf. = cuscrenie. Arom. *cuserițe*.
 Cuserimi sf. = cuscime 150.
 Cuseru sm., pl. *cuseri* cuseru.
 Cuscun sn. curelele cari vin pe subț cōda calului 31.
 Cuscū fel de pământ pentru ôle.
 Cusēs vb. IV — cosesc [Pap.].
 Cuse — nume de câne 170 (₃₁).
 Cusi-cucoti n. propriu 136.
 Cusiță sf. = cusită, cōdă de păr 76 (₃₀₅), 117.
 Cusor sn. cosor 50 (9); *cusoru* = fel de broderie 35.
 Custandinăcă; *furlina* — galbenide ai lui Constantin, galben austriac.
 Custrac sm. — fel de pesce ca șalaul.
 Cutar sm. coșar [Pap.].
 Cută sf. — (în limb. copil.) câne, cățel, cățeă, etc. Arom. idem.
 Cutet sn. coteț 40.
 Cutie sf. — cutie 49 (₉).
 Cutnăcū sm. Arom. *lapte gros* = lapte fiert și lăsat să devie gros [Pap.].
 Cūtniță sf. = partea coșului morii de desubț, în forma unei cutiōre pe unde cade grăul, grăunte cu cu grăunte, pe petrele de mōră, spre a se măcină.

Cutru în cotro? către, spre [Wgd. *kutru* 35].
 Cutra adj. = sărman, biet nenorocit 163; pl. *cutriți* 166.
 Cuțachi sf. partea din dărăt a samarului de care se prinde funia [Pap.].
 Cuțărș (mi ∞) mă fudulesc, mă rătoesc 67 (₁₂₄).
 Cuțităș sn. — cuțit mic 166.
 Cuțot sn. cuțit 159, 166 [Wgd. *kutsot* 10].
 Cuvăciū sm. fierar 29, 153; numele insectei, răgace; cărbuș.
 Cuvăluă sf. nicovală. Ar. *amōne* 30.
 Cuvet [Wgd. *kuvet* 51] — putere 156.

D.

Dalac sm. — dalac 59 (₂₃).
 Dăă sm. unchiu 62 (₃₁).
 Dali (veđi dăli) dacă, ôre 159.
 Damba-dumba 157.
 Damcă sf. semn, marcă ce se face pe frunte 116 (₃₀).
 Dașpretsi [Wgd. 28]. num. = douăspre-
 spre-șee.
 Dașpôts [Wgd. 28] num. două-șee.
 Dap vb. I daū apă la vite, adap 91 (₁₁) [Wgd. 7 idem]. Arom: *adap: adap prăvđi* = daū apă la vite; *adap grădina*, stropesc grădina, etc.
 Dar vb. I = fac, durez. Arom. *adār* 33, 62 (₂₄), 69 (₁₅₉); *la dārāră sac de pațiă* 82 (₁₃₄); *nu știă să dară bun războiū* nu sciă să lucreze bine în războiū 155 (₁₁); *dārāt* (lit. — făcut) prefăcut 156; *si nă darōm dințiți* să ne tocim dinții, să ne gătim dinții 161.
 Dar, pl. *daruri* dar 122.
 Dască sm. = învățător, profesor 165.
 Daș [Wgd. *das Spiellämchen* 50] miel obicnuit a merge după cinevă. Arom. *mînăr*; cuvînt de provo-

care a berbecilor și meilor *mînări* ca să se isbescă între ei, sau cu fruntea lor în palma cui-vă. Wgd.74

Dată menit, dat 67 (138).

Daŭ vb. I daŭ; *să-mî da* 48 (118); *dă-mî!* 47 (113); *da-ni-mî ti ârdiri* dare-ar să te ardă! 59 (6); *șa da-ni ver iri!* = Dare-ar să ne fie așa! 55 (113); *Mî si dēdi di cap* = îmi trăsni prin cap 64 (117); *alî dēdi* = în dede 63 (114); *cu tot țe didēși* 110 (112); *îelî nu did'ēŭ niŭi un să antră* = ei nu lăsaŭ, nu daŭ voe niŭi unul să intre 146; *dēdi pri un cucôt* = întâlni un cocoș 160; *dari bil'eg* = dare semn, dare gaj 125.

Daŭk [Wgd. 7] vb. I = adaog; *dauš* = adăusei [17 Wgd.].

Davăŭs vb. IV = reclam, mă judec; *măgăriŭi-ŭ davăŭs* = măgariŭi suferă 64 (119).

Dă-li = dacă; *dă-li ari muŭŭari* = dacă are muere 142.

Dănăc sm. = vițel de un an.

Dăuacŭ sf. = vițea de un an.

Dăugărēs vb. IV = drăngănesc, tron-cănesc 60 (115).

Dărdărāl sm. — flecar, bîrfitor.

Dărdărēs vb. IV — bîrfesc 60 (114). A-rom. *dărdărescu*.

Dăruŭs vb. IV dăruesc 67 (110), 122.

Dăruiri sf. — a dăruî, dăruire; po-menire; *si dăruî* — se ținî a mare;

De! interj. de! *de bra! nu ti spa-ri* de mîi! nu te speriă, nu te descurajă! 57 (117); *e, de!* 60 (116).

Delmi conj. de ôre-ce, din mo-ment ce 74 (120).

Demēc conj. — adecă 143.

Des adj. — des; *ponă jînsîră an un urmân des-des* — până ajunseră într'o pădure dēsă-dēsă 166 [Wgd. *des*, pl. *deș* 33].

Desmîntēs [Wgd 42; Pap.]; vb. IV = descure.

Deŭindea [Wgd. *detsindea* 33 = jenseits] adv. = dincolo. Arom. *didinde*, *dinăparte* (v. *dîŭindea*).

Dēd sm. moș 50 (6), 51 (10, 11, 12), 52, 53, 66 (107).

Dēdă sf [Wgd. *dēdo* — Grossmutter] bunică.

Dēl sn. dēl, colină. Wgd. 8.

Dēmî, sf. legăturî, servind a unî, a legă epele de la răsboiŭ, pi-ciôrele răsboiului 32.

Dēpin vb. I dēpîn 32; *tot la de-pinară* a șterpelî totul; a fură totul; a mîncă totul 67 (111).

Dēpir vb. I sinulg pērul 67 (118, 119); *lară si d'ēpira* începură să țiepe 149; *cōŭnîli si d'ēpira* = cănele cobesce [Pap.]; *ŭom dipîrăt* om nenorocit, disperat, desolat [Pap.].

Dēsa adj. dēsă; *șiștaŭî cu dēsa* — baniî cu dēsă (fel de brodărie) 34.

Dējîlî, pl. de la dēd bunicîi 118.

Dî prep. de 45 (11), 49 (11); *di să* ca să 61 (11); *di bun Domnu!* cu bine Domnul! 56 (111); *făr di coasti* 50 (114); *di oare* 73 (110); *di să trimetă vrină carti* dacă o să trimită vre-o carte — scri-sôre — 142.

Diamēt sm. diamant 152.

Dichŭlîn sm. — sapă (cu doi dinți) 48 (115).

Di-cōn adv. de cînd?

Didîŭŭŭ adv. de dincôce. Arom. *dîncoă*. [Pap.].

Di-disupră de asupra.

Dîrēs vb. IV adiŭ, respir. Arom. *adîŭŭ* [Pap.].

Diîndea adv. dincolo.

Di-ŭndî adv. de unde.

Dijôs adv. — de jos.

Dijulès vb. IV descojesc. Arom. *diz-gòliù* [Pap.].

Dila prep. = de la [Wgd. *dila* 34].

Diminețǎ sf. = diminéțǎ.

Dimnețǎ — diminéțǎ 169 (4), 54 (1). [Wgd. *dimneșta* 34].

Din prep. = din 50 (10); *din timp* — la anul 56 (11); *din iundi si bat munțilǐ* = de acolo, de unde se bat munții (în capete) 146, 63 (10).

Dinapòl adv. — îndărăt, înapoi 157 (veđi *dinapòl*).

Dinǎoarǎ adv. — dintr'odată 108 (10).

Dinǎpòl adv. înapoi 68 (11); *maĩ dinǎpòl* = mai în urmă 144.

Dincoǎ adv. din còce [Wgd. *dinkóa* 33].

Din-dinǎoarǎ [Wgd. *din dinǎ oarǎ* 32] adv. = dintr'odată.

Dinòs vb. IV — ating; *còinili nu-ũ za-dinești* 65 (18).

Dingu sm. = fel de vǎltóre pentru curățitul orezului 26.

Dinti sm. = dinte 47 (11); pl. *dinți* = dinți 50 (10), 67 (130-132); ∞ *coasniți*.

Dintru prep. — pentru 33; *dintru țeǎ* = pentru aceea; *dintru-ți* = pentru ce. [Wgd. *dintru tse* = aus diesem Grunde 34].

Dințea adv. dincòce.

Dinzur prep. = jur-împrejur 156; în jur 117 [Wgd. *din-žur* 33, *din-žur-di* 34].

Dinzur vb. I înconjur; *și ca s-li dinzurǎ* = și după ce le înconjurǎ 108 (10).

Dinzurari sf. înconjur, înconjurare 108 (10).

Dip adv. = neapěrat 123.

Diparti adv. — departe 136; *maĩ diparti* mai departe 158.

Dipoǎ adv. apoi [Pap.].

Dipri prep. = de pe 49 (1, 1), 107 (68).

Dipu prep. = după 155. Arom. *dipu nĩs* după dĩnsul (Epir).

Dirǎ sf. urmă (?) 67 (133).

Dirēc sm. și sn. stĩlp 49 (1); *Dò-cǎlǎ cu dirēți* = (brodat în felul) Docǎi cu stĩlpĩ 34. Arom. *dirēc, stur*.

Dirėp = după; drept; ajun; *dirėp cap și cǎcũũǎ* 64 (1); *dirėp rudiri* în momentul naceriĩ, când sǎ nascǎ 116; *dirėp viniri* drept când vin, la venirea 100 (50); *dirėp Cǎrciũn* în ajun de Crǎciun 111 (11); *dirėp sami Ğiorz* = în ajunul s-tului George 113 (11).

Dirėpt adj., adv. — drept 67 (100), 84 (103), 169 (134, 130); *zǎbũn dirėpt* hainǎ femeescǎ drėptǎ 36; *dirėpt spuni* — spune drept 140; fem. *dirėptǎ* [Wgd. 17; *dirėpta* = rechts 33].

Direptòs adj. = cel drept 68 (135).

Dirmi conj. (veđi *delmi*) dacǎ 155; *dirmi la flași* din moment ce-l aflași 156.

Disagǎ, pl. *disòzi* = desagĩ 163.

Discǎre vb. I — descarc 141, 153; *țe-și discǎrcò* = ce-și descǎrcǎ 162.

Discǎntari sf. = descǎntare; ∞ *di put-niri di cĩnuri* = descǎntare de fǎcut de cĩnuri 104 (65).

Discònt vb. I = descǎnt; *si discòntǎ* = sǎ descǎnte 107 (68). Pap. 24 (6).

Disfǎc vb. III = cobor; *mi* ∞ = mẽ cobor; *ați ași disfesi Cusi-cucoti* = apoi se coborĩ, se dede jos Cusi-cucoti 138; *disfò-ti cmo sǎ-ți dau și io țe țeri* = cobòrǎ-te, dǎ-te jos acum sǎ-ți dǎũ și eũ ce dorescĩ, ce cerĩ 167.

Disfǎș vb. I desfǎș, desfǎșur 119; *la disfǎșǎ* = ȩl desfǎșie, ȩl desfǎșurǎ 105 (60).

Disfòr (mi ∞) — mẽ dǎũ jos, mẽ cobor cu ajutorul funiei, sfòrei 148.

*

Disjulès vb. IV = născocesc, desco-
per [Pap.].

Disgustès vb. I = ospétez 121.

Disjulès (v. *dijulès*) vb. IV = des-
cojesc, scot cója a ce-vă; *disjulès*
põinea descojesc pânea. Arom.
dizgòlîũ.

Dislèg vb. I desleg 105 (65). Pap. 9 (6).

Dismăròs (mi ∞) [Wgd. *dismoròs* —
ruhe mich aus, 42] vb. IV — mă
odihnesc, mă repausez; *ca să si*
dismărăscă un'ec după ce se va
odihnî nițel 166.

Dispàrt vb. IV = despart (Pap.).

Dispăròs vb. IV — sfâșiũ (Pap. greșit
disparàsc); *poati s-li dispărăscă*
póte să le sfâșie. Inf. *dispăròri*.

Dispărțòs vb. IV — despart, despăr-
țesc; *la dispărțasti* — îi desparte,
îi despărțesce 53 (40).

Dispic vb. I = despic. Arom. *disic*
(Pap.).

Dispicătură sf. despicătură 148.

Displitès vb. IV = despletesc (Pap.).

Dispòlîũ vb. I = despoiu; *dispuîat* =
despoiat, fig. om de nimic. Arom.
dispòlîũ, *dispuîat*.

Disupră [Wgd. *disuprò* 35] prep.
de-asupra.

Disupru prep. = de-asupra; *pri ∞* =
pe de-asupra 103 (63);

Di-sus adv., prep. — de sus.

Dișclîd vb. III = deschid 45 (4), 159;
dișclîs — deschis 51 (23).

Dișclîtòr sn. = rășchitor 33.

Dișòrt vb. I — deșert; *dișòrtî* de-
șerți, golesc 62 (6).

Diștèt vb. I deștept; *ea nu la diș-
titò* = ea nu-l deșteptă 164; *diș-
titat* (Wgd. *diștetat* 17) — deștept,
deșteptat.

Diștèt adj. (Wgd. *diștét* 17) = deș-
tept.

Dițiudea adv. (v. *dețiudea*) = dincolo,
în a parte 144, 155. Arom. *didinde*,
nâparte.

Diũ sm. = duh, adiere, respirație.
Arom. *adiũari* (Pap.).

Diundi (Wgd. *dîundi* 33) adv. = de
unde.

Div adj. — sălbatec 80 (389).

Divutină sf. — fieră, animal sălbatec
142, 147.

Dizgòlîũ vb. I = descojesc. Arom.
idem.

Dizgròp vb. I = desgrop, desmor-
mîtez; *aũ dizgrupară* o des-
gropară 145, 147.

Doagă sf. = dógă, velință mai grósă,
cuvertură 117.

Doapăr vb. I. = mă razem. Arom.
mi ndoapăr [Pap.].

Doari (mi ∞) = mă dóre; *la doari*
buricu = îl dóre inima 116 (78).

Docă n. prop. fem. = Docă; *Dòcălîă* =
a Doeăi, în felul Docăi 34; ∞ *cu*
dirèți; ∞ *roși*, ∞ *vinită* feluri
de brodării 34.

Dodă sf. = soră mai mare. Wgd. 50
dodò.

Doi num; fem. *dòũ*, *dòũă*, *doaiũă*
[Wgd. *doi*, *doaiũ*, 28] = doi; *an*
doi ați mērzi = ești un fricos 68
(138); *liũtnicu an doi!* 59 (14).

Dom`sn. = Domnul, Dumnezeu 60 (47).

Dom-liertu vb. I = mă rog lui Dum-
nezeũ să erte, ert cu ajutorul
lui Dumnezeu; *sa-ți dom-liertu*
tatu-tu = o să-ți pomenesc pe ta-
tă-tu, o să mă rog de ertarea pă-
catelor tatălui tău. Arom. *dum-
liertu*. *Dom-liartă-ți!*; *Dum-har-
tă* = értă-l, Dómne, odihnesce-l,
Dómne 57 (61); când luăm din co-
liva, ce se împărțesce pentru po-
menirea și ertarea păcatelor cui-

va, întrebuițăm în tot-deauna expresiunea de mai sus : *dom-îartă!*
Arom. *dum-îartă-l* 157.

Domcă = n. de capră 170 (22).

Domn sm. Dumneșeu, Christ, cer; 67 (137-152); *fi sa zică Domnu* = ce să ăică Dumneșeu, ce-o ăice Dumneșeu 39; *să dea Domnu!* 55 (3); *lu domnu* 55 (12); 56, 57; *mai di cutru partea Dòmnu-lui* = cu inimă bună 167; ∞ = cer 50 (18).

Doncă = n. propriu de femeie; n. de capre 170 (24).

Dor, pl. *doruri* = dor [Wgd. 24].

Dor vb. II = dor; *baba-u doari buricu* 45 (1); doresc: *ti dor* = te doresc.

Dorm vb. IV = dorm; *dorm bûbili* 26; *za-doarmi* 69 (105); *durmea ca dupri fea lantă lumi* = dormia ca de pe lumea cea-laltă, adică mult și bine 164 [Wgd. 37 idem].

Dosta adv. = destul 60 (43, 45, 46).

Dopăr [Wgd. *dopor* 49] vb. I apăr.

Dou num. = două; *la doli zoli* — a doua ăi 147.

Drac sm. drac 61 (69), 69; *lucru drăcului* lucrul dracului 166.

Drăjaună sf. coddă de topor 82 (44), 135. Wgd. *drožauo* 75, 76.

Drămônîu sm. = dermoniū, ciur cu găurele mai măricele (Pap.).

Drăpēs (mi ∞) vb. IV mă scarpin, mă zgâriū (Pap.).

Dreșgă sf. = pădure desă; lucru plin. Arom. *lucru stupătôs*.

Drim loc. adv. *pri drim* pe lună plină (Pap.).

Drob, pl. *droburî* — ficat, drob 140, 88 (104); *drobu alb* = plămâni; *drobu negru* = ficat. Arom. *plimună* și *hicăt*.

Drubēs vb. IV sdrobesc; dumić 75 (179); îmbucățesc 120; sfărăm; dru-

bît scrăcăieși = dumićat' mănâncă, îndopî 69 (158).

Drugă sf. — țepușce se pune în cep 28.

Drujdejiă sf. piuă (?) 69 (159).

Drum, pl. *drumuri* [Wgd. idem 24, 48] = drum, 69 (160-162); *s-nu vî- vîască drumu* — să nu vorbescă în drum; mergend să nu vorbescă 108 (70); *chinisiră drumu* porniră în drum 137; *cum amnă drumu* cum umblă, cum mergea pe drum 160; *și-și vizū di drum* = și-și vedū de drum 162; *ari si-fi da drumu* — iți va da drumul 163.

Drumăc sn. cărare, potecă.

Drumătôr sm. — drumeț, călător 155.

Wgd. *drumotoru* 78.

Drama-mumüşulu sm. drumul nașului, se numesc costelațiunea *drumul lui Traian*, despre care se spune aceeași legendă, povestită de noi în lucrarea noastră «*Din Literatura Poporană a Aromânilor*» pag. 812, cusingura deosebire, că laptele este înlocuit cu paie.

Du prefix la unele verbe, ca să întărească și mai mult acțiunea lor 65 (84); *ca s-la du speļă* = și după ce va fi spălat (cu desăvîrșire) 108 (70).

Duân sm. — șoim de munte.

Dubară sf. complot, conspirație; *feșiră dubară* complotară 156.

Duc vb. III = duc 46 (7); *si dusi* se duse 69 (104); *mi duș* = mă dusei; *năpôî-fi că duseși-ti, dușmă-nuli!* înapoi (înapoiță-te), că te-ai dus, drăguțule! 69 (107); *vrin si duseși* — cine-vă se dusesă 151; *si dușesiră* — se duseseră 156; *si-și si duseși* — își se dusesă 158; *ama s-mi duc* dar o să mă duc 135; *du-mî* — adu-mî 135; *ra dus* — s'a dus, eră dus 69 (108).

Duchlân sn. = prăvălie 159.
 Duchlès (Pap.) vb. IV imi vine în minte, pricep. Arom. *aduchnescu* (Epir).
 Dud, pl. *duđi* sm. = dud 28.
 Dudulêș sm. — paparudă 115 (18).
 Dujdovnic sm. = salamandră. Arom. *salamendră*.
 Dulâp sm. și n. dulap 135, 162.
 Dulți adj. — dulce 72 (33), 145. Wgd. *dultsi* 17.
 Duma = n. prop. de persoană 46 (9).
 Dumachin sm. = gazdă, stăpân al casei, capul familiei 103 (63), 122; *du-machinca* — stăpâna casei 123.
 Dumnică sf. = Duminecă.
 Dumnizesc adj. — Dumneșeesc (Pap.).
 Dun vb. I = adun, string 71 (204), 102; *ca si dunară toți* = după ce se strinseră cu toții 147.
 Dunari sf. — adunare, a adună; *dunarea-vînturilor* = culesul viilor.
 Duñya sf. — lume 62 (24), 69 (155), 74 (165).
 După prep. veđi *dupu* 163, 164.
 Dupărș (mi) — mă rezem. Arom. *mi ndoapăr*.
 Dupri prep. — de pe; *dupri lanta lumi* — de pe cea-laltă lume 73 (350), 164.
 Dupu prep. după 50 (9), 51 (30) (v. *dipu*). Wgd. *dupu* 35.
 Durî n. de cal întors 170 (23).
 Durmirisf. = a dormi, dormire (Wgd. *durmire* 14; *durmiri* 36).
 Durmitès vb. I mă închin (lui D-đeū, celor sfințe); a dormi bine de tot; inf. *durmitizari*.
 Dușmân sm. inamic, dușman 55 (19), 69 (165-168); 138; în sens de desmierdare: drăguț 69 (167); 138.
 Dușu = ființă; nămilă 150.
 Dûțiri sf. — ducere 84 (473).

D

Đ se pronunță *dz*.
 Đadă sf. = zadă. Se scóte din lemn de pin, brad și juniper.
 Đarđalin sm. (Pap. *đarđalin*) zarzăr 28.
 Đamateă sf. n. de pasere, care cântă foarte frumos: *ăi puļiū prîumvîrêsc* = este pasere primăvăratecă (Hma), care vine primăvara și se duce tómnă.
 Đămbăc sm. — nume de flóre. Arom. *zămbăc*. Pap.: bôlă numită la Arom. *fați-ntr-oclî*.
 Đămbufăliū — nume de flóre.
 Đarđălină sf. = zarzără. Pap.
 Đifră sf. = cióreci, poturi 37, 120.
 Đig, pl. *điguri* — termin de joc copil. 90 (3).
 Đivri—fig., ochi; *să aři ıesă đivrii* = să-ți ėsă ochii. Arom., se đice: *să-ři ıasă «đihlii», đihli*, în loc de ochi.
 Đoică = nume de vacă 170 (30).

E

E! interj.; *e, de!* — eî, de! 60 (48).
 Ea pron. pers. [Wgd. *ia* 29; *aļi* dat., *aō*, u ac.] *ea*; *la ea* — eî dat. 103 (63); *aļi* — îi dat. 49 (4, 51, 17); *la lantă parti-i si puni lupată* la cea-laltă parte i se pune lopată 33; *nu i-ăi frică* = nu-i este frică 51 (19); *aļi* — îi 51 (19, 21); *și-ă* — și o 45 (4); *au* ac. 53 (47); 45 (4); *ıa-o* — ętă-o 64 (50); pl. *eali*; ac. *li* 77 (333); dat. *la*. Wgd. *ıali*; *la* dat. *li* ac. 29.
 Ecșighisès vb. IV = talmăcesc, explic 165.
 Eftin [Wgd. 2] adj. = eftin.
 Eli-alaisi — formulă turcescă, însemnând aci: *vaî dómne, eî dómne!* 160.

Emin adv. = abiă 8 (508).

Etcă = età 143.

F

Fac vb. III — fac; *nu fafi* — nu face; *sup tini să fafi!* 59 (33); *si facă* 48 (13); *s-la facă* 56 (38); *fi sa fafi?* — ce să faci 57 (33); *fq!* = fă! 63 (42); *da-mi ti fâfiri* 60 (48); *di fâfiri* . . . *lăgară* de limpedit, de curătit argintul de aramă 30; *nu fafi* = nu e bine, nu face 102 (61); *di ca sa du facă micu* = după ce va nasce pe prunc, după ce se nasce pruncul 117; *fat* = făcut 119; *ară feța fea fată* — iar fata cea născută 165; *feța ași feși un fičôr* = fata își născu un băiat 153; *an loc că ea vefat* = pe când dânsa născuse 143; *cola ea feși un ițu* — acolo ea născu un fiu 142; *si feși saibu pri iel* = se adresă lui logofățul 156; *că-și vefat un mic lupcâc* căci își născuseră un pui de lup 161; *amî si fafi* imi pare 164; *ari fat* = a fost 162 [Wgd. 45].

Fachir adj. sârman, sărac 62 (20), 142.

Fag, pl. *fazi* — fag.

Falcă sf. = falcă.

Fară [fôr, făr] prep. = fără 145.

Faşă sf. = fășie cu care se lăgă prunc în lăgă, și care Arom. se dice: *fașie* 122.

Fat = fapt 88 (57).

Față sf. = față [Pap.].

Fățiri sf. — facere; nascere 116.

Fălès [mi∞] — mă fălesc, mă laud [Pap.].

Făme]ă sf. = familie, copii 59 (6-8), 61 (11), 69 (110), 145 [Wgd. *fume]i* 4].

Fântoă sf. = fântână 149.

Făr prep. — fără 50 (14). v. *fôr*.

Fărăș sn. — fărăș 31. Arom. *farasi*, *frage*.

Fărciș vb. IV = sforiș. Arom. *hîrbulescu* [Pap.].

Fărină sf. — făină 105 (66).

Fărți = cuvînt apelativ cu care chéma cumnatele pe cumnați, în loc de a-i numi numai pe nume: *fărți Noe! vin coă* [Pap.].

Fărtat sm. — fărtat; *fărtati* = prietene, amice 127. Wgd. *furtati* 49.

Fărtă]i]ă sf. = frăție de cruce. Arom. *fărtă]i]ie* [Pap.].

Făsul]u sn. = fel de fasole; ∞ *gras* fasole țucără.

Fes sn. — fel 102 (61).

Fet vb. I fêt; a]i si fitô *bou* = i se fêtă boul 63 (31).

Femin adj. = feminin [Pap.] 156.

Femină adj. = feminină 69 (112).

Fetă [Wgd. *feț* 4] sf. — fată.

Fetișcă sf. = fetiță [Pap.].

Feric vb. I = (feric) încalț, potcovesc; te lucrez, te calomniez 70 (114).

Ficôr sm. = fecior, băiat, 170 (113), 162.

Ficôrul sm. = băețas [Pap.].

Ficôremi sf. feciorime [Pap.].

Filen [tk.] — cutare 144.

Filia sf. = felie 35.

Fină = n. de căteă 170 (27).

Firès (mi∞) vb. IV = mă feresc, mă păzesc [Pap.].

Fitesc adj. = de fată; *an fitescă rubă* — în haină de fată 156.

Fitișoară sf. — fetiță [Pap.].

Fi] sm. — instrument servind argintarilor 30.

Flămînd adj. = flămînd 82 (433), 148. Wgd. *flomînt* 28, 49.

Flămînde]ă și flămînde]ă sf. fôme, flămîndire.

Flămîndos adj. = flămîndit, flămînd [Pap.].

Flămânḑos vb. IV = flămânḑesc.
 Flingiàn sm. = cêșcă (de cafeà) 122.
 Floari [Wgd. *floare* 23] sf. — flóre.
 Foali sm. foale 58 (4); *doi foliuri* 149; *foali di suflari* — foale cu care se suflă; ~ *di răstupiri răzintu* = foale de topit argintul 30; ~ = burtă, pânțec 66 (104), 81 (415); la *dărară foali* a bateréu pecine-vă 70 (172); *ăi spărsêși foalili* — (fig.) îl îndopași cu mâncare 70 (178).
 Foârfiî sf. pl. = fôrfecî 30, 45 (4).
 Foc sn. = foc 50 (11, 13), 51 (31), 83 (439); *nu putû să-și țonă focu pri buric* nu putû să se stăpânescă, nu putu să-și ție focul pe inimă 163.
 Förtumă sf. = funie. Arom. *förtumă* 79 (380).
 Fôr prep. = fără; *fôră-di, fôr-di* [Wgd. *fôrḑi, fôrḑ* 34] = fără de.
 Frasin sm. = frasin 33 Brw.
 Frasin sm. = frasin 28, 32. Arom. *frapsin*.
 Frati sm. = frate 47 (7), 53 (33) [Wgd. *frate, frats* 11; *frati, fratsi* 22].
 Frăcîḑs v. *fărcḑs*.
 Frășcăiēs vb. IV = scutur, bat pe ceva, ca să se scuture praful său altce-vă de pe el 138.
 Frec vb. I. = frec, trag pe cine-vă, când e răcit.
 Frenc pl. *Frenḑi* = Frances, European 152.
 Frică sf. = frică 51 (10), 70 (180, 181). Wgd. *frikḑ* 34.
 Friel sn. = fluer 159.
 Frig vb. III = frig; *s-la frizim* = să-l frigem 160, 62 (17); *fris* = fript. Wgd. *fripș* 39, probabil să fie greșelă în loc de *friș* — fripseiū, cum se aude în Meglenia și cum de altfel găsim tot la Wgd. 17.

Frig [Wgd. *frik* 24] = frig; *fați frig* = face frig, este frig.
 Friguri sn. pl. = friguri; insectă din ordinul crepusculorilor, numită, dacă nu mă înșel, sfinx, cap de mörte. Arom. *hiavră*. Se crede, că cine este apucat de friguri, spre a se scăpă, este bine să prinḑă acéstă insectă și să-i scuibe în gură, după care fapt frigurile îl vor părăsi [Pap.].
 Frimint vb. I = frămînt, fac pâne. Pap.
 Fron sn. = frău. Pap. greșit *frăn*. Wgd. *fron* 6.
 Frong vb. III = frâng; *Nă za fron-sim un'ec* = ne-am răfuit, certat nițel 70 (132), *fronḑi-ți gușa di oă* = rupe-ți gâtul de aci! adecă: du-te dracului! 59 (17). Wgd. *front, fronș* 18; Pap.
 Frunḑă sf. = frunză 70 (133), 152. Wgd. *frunzḑ* 11.
 Frunti sf. = frunte 86 (330), 108 (70).
 Ftari pr. neh. = atare 103 (32), pl. *ftorî*. Wgd. *tari, tori* 65.
 Fucîḑs vb. IV = sforăiū. Wgd. *futșḑs* = ich schnarche 42; veḑi *fărciḑs*. Arom. *hărchiescu, hărbulescu*.
 Fudîl adj. — fudul, lăudăros [Pap.].
 Fufutēs vb. IV = [cuv. onom.] a țîșii [= despre foc 97] (41).
 Fug vb. IV = fug 33; *fuzi casă* = se duce acasă 115 (79); *iepa fuzi* 45 (2); *fu!* = fugi! 67 (110), 69 (153), 169.
 Fugatu sm. = fugitul 76 (311).
 Fugă sf. = fugă, plecare 83 (459), 117, 123.
 Fuļiør, pl. *fuļiøră* = fuior, lână de tors. Arom. *fuļiør* 38; fig. minte.
 Fum sn. — fum 47 (13), 50 (14, 16).
 Fum vb. I = fumez, fumeg; *la fumău* = le eră frică; nu cutezaū 70 (184).

Fund sn. = locuința de ărnă destinată vitelor 40; ∞ = fund: *an fundu lu mari* = în fundul, în adâncul mării.
 Funii [Wgd. 65] = funie.
 Fuñlâr sm. care face funii.
 Fuñlă sf. funie 84 (403), 148.
 Fur sm. = fur 70 (186, 187).
 Fur vb. I = fur, a fură 74 (380) 165; *furât* furat 84.
 Furcă sf. — furcă 32; pl. *furți* 31.
 Furculiță sf. — furculiță 31.
 Furiș s. pl. — constelațiunea: ursul mare, carul mare.
 Furișă sf. — furt, hoție, hoți mulți; *mari furișă i la noi* mare hoție e pe la noi, suferim mult de hoți.
 Furlină sf. — galben, monedă de aur, pl. *furlîn* 126. Arom. *flurie*.
 Furlȋc sn. — furt, hoție [Pap.].
 Furnă sf. = cuptor 138.
 Furnigâr sm. = furnicar, loc plin de furnici [Pap.].
 Furnigă sf. = furnică 70 (185); pl. *furnizi*. Wgd. *furnigo*, *furnis* 11.
 Furnofcă adj. — de cuptor; *lupòfci furnòfci* = lopoți de cuptor 31.
 Furtună sf. = furtună, vijelie; fig. miserie [Pap.].
 Fus sn. — fus 32; *fusi* pl. — vergelele de la răsboi; cârligele cu cari se împletesc ciorapii; *fus di rudănișu* fus de cicric; *fus-di-ier* = fusul de fier de la móră.
 Fusu-băbălișă = fusul babei, nume de plantă.
 Fustân sn. — Arom. fustanelă 114 (75).
 Fuștî s. pl. Vergele, bețișore de la răsboi 32; cârligele acele de împletit ciorapii 102 (63), 103 (63).
 Fuștîniș — n. de orașel în Meglenia de jos, locuit de Turci și Bulgari turciți 158.
 Fut vb. III fut 136, 137.

G.

Gad. pl. *gaji* — paiu. Arom. *șilhe*; *anî antrò gad an ūoclîu* îmi intră gunoiu, ce-vă în ochi (Pap.).
 Gaidă sf. cimpoi 114 (73); *mi dărâi gaidă* — m'am făcut cimpoi, a-decă: m'am saturat bine de tot 70 (169).
 Gaigurs sm. — pasere din ordinul răpitorilor, galbenă, de mărimea unui cocoș.
 Gailê sf. grijă, mâhnire, întristare; *că-î mult an gailê* = că-î tare întristat 142; *î-ăi buricu an gailê* — îi este inima întristată 144, 146.
 Galbin adj. = galben 70 (190). Wgd. 28.
 Galicumi [Wgd. *galitșuni* — Verhät-schelung 15] sf. — desmierdare.
 Gañi = ? 50 (13).
 Gard sn. = Gard 106 (67); *că gâr-durli raî amplititi* — căci gardurile erau împletite 151.
 Garș, fem. *garșă* adj.; *capră garșă* — capră pestriță, care este neagră și are pete albe, ori albă cu pete negre 170 (38).
 Gaură, pl. *gauri*, sf. = gaură 54 (4); *gauri* — celule de albine 27. Wgd. Hölle 4.
 Gaz sn. = gaz, petroleu 51 (4), 52 (31).
 Gădês vb. IV = *mi gădî an ūoclîu* îmi intră paiu (gad) în ochi. Pap.
 Gădunîu sm. gutui (Pap.). 28.
 Gădnîă sf. — gutuie (Pap.).
 Gălbinari sf. — gălbinare; bôlă de inimă cu același nume.
 Gălbuiçids adj. galben; suferind de gălbinare; om șubred, neputincios.
 Gălbînș sn. — gălbenuș.
 Gălcăvâ sf. = gălcévă 161.
 Gălês vb. IV = desmierd; *gălêt A-ciôr* = copil desmierdat.

Găleță sf. — găleță 31.
 Găliețuni sf. = desmierdare.
 Gălină sf. = găină 51 (₁₁); *dî gălîñî*
alî aî trică 51 (₁₉). Wgd. *goliñq* 5.
 Gângăleş vb. IV = gângăvesc, a fi
 gângav [Pap.].
 Gănsac sm. — găscan, gânsac.
 Gărb v. *grăb*.
 Gărbes vb. IV — tund oile la gât,
 pânțele și coddă. Arom. *suiîed*.
 Gărbovă adj. = gârbovă, cocoșată
 165.
 Gărdină sf. — grădină 141.
 Gărguică ulcior cu gura strîmtă
 [Pap.].
 Gărnaș adj. de grâu; *pugaciă găr-*
nașă — plăcintă de făină de grâu
 120; *tafi muma-sa mar multi poñî*
gărnofi 103 (₆₃).
 Gărnișor sn. — porumb 25; ∞ *alb*, ∞
galbîn, feluri de porumb 25, 152.
 Gărnuț sn. = bubă 59 (₃₈). Wgd. *gor-*
nuts 24.
 Gărtlân sn. gătlej [tk. *girtlâk*].
 Găselniță sf. — omidă, găselniță.
 Găvană sf. farfurie de lemn, care
 se astupă foarte bine cu capacul
 34. Arom. *cărniciu*; *pidupinac*
 (Epir).
 Gătunî v. *gădunî* 28.
 Găzetă sf. — monedă veche, falsă,
 de metal fără valoare 91 (₆).
 Ghîarmi sm. verme 51 (₁₈); *ghîarmi*
fe talîă fel de verme. Wgd.
ghîarmi 8, 19.
 Ghîaspi, pl. *ghiespi* vespe 81 (₄₃₃).
 Wgd. *giaspi*, *giesp* 19, 8.
 Ghiață sf. = viețuitore 51 (₁₉); viेतă
 70 (₁₉₁). Wgd. *giatsq* 19; *niți ună*
ghiață — nicî o flință 166, 160.
 Ghiazmă sf. apă sfințită 120.
 Ghidi măi; *ghidi ampirătuli* = măi
 împăratule! 150.

Ghiès vb. IV = înviez, viețuesc,
 trăesc 66 (₉₅). Wgd. *giès* viețu-
 esc 19, 42.
 Ghiesă adj. = capra de colóre neagră
 și vârgată cu roșu la burtă; *capră*
ghiesă [Pap.] 170 (₃₉).
 Ghigór sm. — piétră porósă, găurită
 de plóie.
 Ghinghiaru sm. spin măgăresc 139.
 Ghinghir sm. nume de plantă cu
 spinî; place mult măgarilor [Pap.]
 Ghioară sf. — vioreă 88 (₅₈₃).
 Ghióla adv. óre 74 (₇₁₁). [tk. pers.
ghoila].
 Ghiòn sm. n. de pasere. Arom.
ghon 95 (₃₉). Cântă duos și nóp-
 tea chiar, și se spune că-și chemă
 pe frățiorul său.
 Ghiór n. de plantă, fel de viorele.
 Ghiórghi n. prop. George 58 (₃₈).
 Ghipt sn. = vipt, grâne, cereale 47 (₁₀),
 138. Wgd. *gipt* = Nahrung 17, 19.
 Ghirdân sn. colan [Pap.].
 Ghiū adj. = viu, sănătos; *să iă ghiū*
micu să fie sănătos micul 56 (₃₇₋₃₉),
 55 (_{5,17}) 57 (_{44, 49, 60}), (₅₈); *mî mancău*
cola ghiū = mă mâncau colea de
 viu 162. Wgd. *giū* 19; *ghiă* [pro-
 nunță: *ghîă*] — vie, sănătósă 49
 (₁), 54 (₄₁); *baclă ghiă* — favă crudă,
 nefiértă 159.
 Ghiulét viuleț 54 (₄₁).
 Ghiulizara — n. propriū 146-151.
 Ghiupe sm. Țigan; fem. *ghrupcă*;
 pl.m. *ghrupți*, fem. *ghrupchi* [Pap.].
 51 (₁₇), 52 (₃₀), 70 (₁₀₃), 47 (₁₁).
 Ghiupe sm. = pasere din ordinul
 cornirostelor, de colóre țigănescă.
 Ghiupcă sf. clește mai greoiū, mai
 măricel 30.
 Giadeță sf. — șoseă 167.
 Giam sn. = giam. Wgd. pl. *džamuri* 19.
 Giambüş sn. = petrecere, chef; *iși*

dărară giambûş — făcură chef, petrecură 151; *cu giambuşuri* în petreceri 142.

Gîamiă sf. moschea 67 (111).

Gîanăm — dragă, frate, măi; *aîdi gîanăm zonă-Ghulizaro, nu darî vrin còntic* = aî fă (dragă) dină Gh., nu cântî, nu începî vre-un cântec 145; *bun aî gîanăm* — bun e frate 77 (312). [tk. gîan = su-flet].

Gîangalòŭi s. pl. = instrumente 89 (38); *gîangalòŭi di agru* = unelte de agricultură 103 (83).

Gîavair sn. giuvaer, diamant [Pap.].

Gîavara-gîuvara — 70 (183).

Gîângărăş m. clopoşel. Wgd. džongoraşu 74 = Schelle.

Gîângărès vb. IV = răsuna, sun din clopoşel, dintr'un instrument óre-care, 128.

Gibădău sn. fel de haină, fel de vestă. Arom. *gimăndane* 37.

Gibărdisès vb. IV îndestulez; *şi bel-chi si gibărdişescă di tamachiâr-lòc* că doar s'o îndestulă de lă-comie 138.

Gîep sn. = buzunar 115 (79), 164. [Gepgeib tk].

Gigi-migi — lucruri plăcute de ale mîncării 128.

Gîucu adj. — nepricopsit 89 (32).

Gîumăndani [Wgd. *džumondani* 19] sf. = Jacke von Wolle, Art von Weste.

Gîuvap sn. — răspuns 157.

Gîuvara = 70 (183).

Glas sn. = glas, voce 53 (39), 144; *din un glas* = într'un glas 160.

Glesnă, pl. *glesni* — glesne 70 (184), 145.

Glicică sf. = nume de flóre albă, pl. *glicichi*.

Gligusit adj. = lustruit; *verdi gligu-*

sit uns cu verde, după cum se obicinuesce a se coloră ólele saũ ulciórele pe din afară, ca să fie mai rezistente 117. (Nu sunt sigur, dacă cuvîntul este *gligusit* şi nu cum-vă *gligusit*.)

Glistă sf. — panglică, de care suferă unii ómenî în stomach.

Gloabă [Wgd. *glòabò* 11] sf. glóbă, amendă.

Glog, pl. *gloji* — spin cu ţepuşele mari cât un deget.

Glubaf [Wgd. 28] prost.

Gluscă sf. = ciréşă albă, necóptă 61 (5).

Gîiată sf. = instrument de făcut găuri mai mari la samar 31.

Gîiăş ?, 30.

Gîleg sn. — pămîntul cu care se lustruesc vasele de pămînt, ca să devie consistente.

Gîlem sn. — ghem; pl. *gîlemuri* şi *gîlemi* [Pap.].

Gîleţ sn. ghiaţă 61 (5); *si flo ca pri gol gîleţ* — a înşelă, minţi pe cine-vă 70 (185).

Gîindă sf. = ghindă [Pap.].

Gîindură sf. bôlă, umflătură la gât; provenite din rēcělă.

Gîubinić sm. pâne necóptă bine. Arom. *gîicîu* [Pap.].

Gnoi sn. = gunoiu 59 (30), 136.

Goală adv. numai 87 (538).

Gogu adj. prost 89 (38); nume propriu; *di lu Gogu* — flécuri, mof-turi 71 (188).

Gol, fem. *goală* adj. = gol, neînve-lit 67 (118); nud, în piele; *gol-gu-lişân* în pielea gólă. Pap.; *gol ca di mumă fat* = sărac de tot. Pap. Wgd. *gol*, pl. *goli* 13.

Gòrniţă, pl. *gorniţ* = pěr tomnatec, sálbatec 28. Arom. *gorfu*; fructul acestui pěr.

Goți = n. propriu de pers. 66 (107).
 Gozbă sf. = petrecere, banchet (convivium); *gozbă ași veu*, = aveau banchet 161.
 Goscă sf. — nume de flóre.
 Graiú pl. *graiă* și *grauri*, sn. — vorbă; subdivisiune a *jireghiai* 32; fi-rele de la răsboiú: *grauri*. (Pap.).
 Granciu hârb, ólă próstă 71 (197).
 Gras adj. gras 80 (384).
 Grăb sn. = spinare, șira spinării 107 (88).
 Grăbălès vb. IV = sgăriú, sgăriú cu unghiile.
 Grăblă sf. puțină mică 31.
 Grăblăr sm. — lucrător de *grăbli*.
 Grădinăr (și gărdinăr) sm. grădi-nar 163.
 Grămadă sf. = grămadă 54 (4).
 Grănciăr sm. = olar 71 (197).
 Grănișòr (v. *gărnișòr*) = porumb 115 (78).
 Grăpcoană sf. gropița de la cefă. Arom. *gurvîfă*.
 Grătlan sm. = gâtlej 59 (38), 154, veđi *gărtlan*.
 Grățălès vb. IV — sgrinții [Pap.].
 Grăúvină sf. = nume de plantă.
 Greú adj. = greú 71 (198). Wgd. 27; pl. *grei*.
 Greúă adj. greà; însărcinată 116.
 Grindă și Grindi sf. = grindă 71 (198), 141. Wgd. *grindò*, pl. *grins* 23.
 Grindini sf. = grindină; *męrzi grin-dini* bate piétră; *să męrgă grin-dini pisti tini* ai să fiú bătut 71 (200); *di ęea oà mirzeà grindini* = de aceea cădeà grindină aci 156. Wgd. 45.
 Gripès vb. IV — asmut, daú drumul, năpustesc [cânele, ogarul etc.] 105 (85), 168, 169.
 Grișòs vb. IV = greșesc 62 (12); *gri-*

șòt = greșit 154; *nu si grișăști* 88 (572).
 Grișoană sf. = n. de plantă.
 Grivu = n. de câne 170 (31).
 Groapă sf. grópă. Wgd. *groapò* 11.
 Grob sn. = mormint; pl. *groburi* = cimitir 103 (64), 152; *grobu-lu-Dom-nu* = mormintul Domnului (Christ) 162, 163. Wgd. *grop*, *gróburi* 24.
 Gros adj. — gros; prost; *an gros toarfi* — lucréză prost; vorbesce mitocăniú 71 (201); *uzòră un glas gros* auđiră o voce bărbătéscă 166.
 Gròn sn. — grâu; *gròn șutàrc*, *gròn ciclázàt*, *gròn usatcă* = fe-lurí de grâu 25, 71 (202). Wgd. *gròn* 16, *gròn* 14.
 Gruinès (mi ∞) vb. IV = mẽ sleesc de puterí, din cauza bătrânețelor; *gruinit* sleit [Pap.].
 Gudès vb. IV = lovesc, nimeresc. Pap.; *ca cum ve gudít din dijoasa lumí* = cum hotăríse din lumea de jos 150.
 Gugă sf. — puiú (obiect de joc copilă-resc). Arom. *fićú*, *fij* 71 (203), 91 (9).
 Gugufcu sm. fel de turtureà (tră-esce în oraș) 46 (7).
 Gulastră sf. corastră. Arom. *cu-lastră* (Epir), *curastră*.
 Gulúb sm. = porumbel 51 (17), 140.
 Gulișàn adj. gol, gol de tot. Pap.
 Guuès vb. IV. = gonesc 64 (65); *tucu să-ú guniři* ci să o goniři, să o daři afară 142; *gunès* grăbesc, 76 (202), 85 (497); *nafară la guneshi* = il scóte afară 107 (88).
 Gură sf. = la Huma numai însămnă: *gura* omului, a vitelor; în colo se đice: *rost*, pentru gura omului și a vitelor; se đice însă: *gură di răzbòu* = gura răsboiului; *gură*

di oală = gura 6lei; *gura di fân-
tonă*, *gura di vali* etc.; *gura di
tufec* = gura puscii 152, 129.

Gurgulăş sn. — pietrele cari ser-
vesc la jocul «în cinci pietri.» A-
rom. *cu abeâlile*, *cu cutumădili*
(veđi: Din lit. popor. a Arom. de
Papahagi, p. 168, descrierea ace-
stui joc). Pap.

Guridă sf. = aguridă. Pap.

Gurlès vb. I grohăiū; *porcu gur-
leşă*, porcul grohăie. Arom. *gur-
leşu*.

Guscăleş vb. IV — gudur; *cum si
guscăiūū* = cum se guduraū 164.

Gust, vb. I — gust, mănânc; *nu-î si
da să gustă* 102 (61).

Gustès vb. IV ospétez 160; *di si
du gustescă* 119. Wgd. *gustès* 50.

Guşă sf. — gât 46 (7), 59, 71 (104).

Guşnès vb. IV = a luă de gât; *Iel
si lăgò, aū guşnè şi cătară să si
sărută* El alergă, o luă de gât
şi cătară să se sărute 164.

Guştir sm. — şopârlă 88 (119).

Guştirişă sf. şopârlă. Pap.

Gutfès vb. IV — gătesc 160.

Guzòv = trandafir 81 (11).

H.

Hahă! interj = eî, eî (rîs) 153.

Hă! interj. = eî! aşă!

Hi! interj. 148.

Hit = gr. χῆρα 30.

Hristo (Wgd. 30) = Crist.

I

I! interj = i! 150, 84 (115).

I fie-care; *i zuq*. Wgd. 19, 30.

Îa = iată, iacă; *îa-la ampiratu vini* —
étă-l împăratul veni 151, 64 (10),
159.

Îa = saū; 65 (1), 82 (117); *îa mor*

îa ti ndirèg! = saū mor, saū te
dreg, te regulez! 57 (6).

Îadeţ = osul iadeş dela paseri; obi-
ceiul de a se prinde iadeş.

Îadiră sf. — iederă. Wgd. *îadirq* =
Epheu.

Îanicîar sm. ianicer; om rău (Pap.).

Îară [Wgd. *îarq*, *îare* 4, 8 = Eisen-
fessel]. Arom. *hîare*, fel de lacăte,
cari se pun vitelor la piciore, ca
să nu se pôtă depărtă.

Îarbă sf. érbă 50 (11, 11), 64 (10);
ari îarbă si za paştim? = există
nutriment 71 (105), 166; fig. pâne 89
(6). Wgd. *îarbq* 8, *îarburî* 24.

Îarnă sf. = érnă 117. Wgd. *îar-
nata* 34.

Îavi = étă 149. Arom. *îavea-ū* —
iată-o (Avela).

Îavur sm. = nume de arbore în felul
paltinului, laur.

Îazuvèţ sm. = vezure, bursuc.

Ibanlòc sn. — străinătate 140.

Ibric sm. — ibric (ulcior de aramă).

Ie sm. = smochin 28, 163.

Ică sf. smochină 163. Wgd. *ikq* 19.

Ichîm sm. = doctor 165.

Icî adv. = de loc 104 (64).

Idanàc sm. — instrument cu care se
lucrăză inul 34.

Idol, pl. *idolî* = statue veche 20.

Idvam adv. = abiă 147, 168.

Îe pron. neh. = fie-care; *îe-dîmneţa* —
în fie-care diminéţă 120. Wgd. *i,
ie* 32.

Îed, pl. *îezî*, fem. *îedă* = ed. Wgd.
iet 8.

Îeftin adj. = ieftin 64 (61).

Îej sm. ariciū (În Oş. ariciū).

Îel pron. pers. el 70 (106, 107). Wgd.
iel 5, 8, 29; *îă*, *î*; *al* — î Dat. 46
(7); *ă* *î* î, i; *la* Ac. = îl 62 (6),
46 (7), 33, 47 (11); pl. *îelî* — eî 145; *la*

Dat. pl. *a lor* 70 (164); *lă* 48 (15),
lăa îi Ac. pl. 53 (46). Wgd. 29.
Îelă sf. (Pap. greșit *ie|ă*) = nume
 de arbore de munte, fel de brad.
Îer pron. neh. fie-care; *ier-seră* 120,
ier-zuuă 78 (366). Wgd. *ier* 7, 33;
ier-țe = ori-ce, veri-ce 146; *ier-*
cari ori-care.
Îer sn. — fier 47 (11). Wgd. *ier* 4, 8.
Îerăr sm. — fierar 29.
Îerb vb. III **fierb** 106 (68); *ună oală*
iarbi o oală fierbe 49 (6); *iarbi*
și mănâncă = fierbe și mănâncă
 162; *și să-l iarba* și să-l fiarbă
 148; *iert* fiert 80 (366). Wgd. *ierp*
 8, *ierbe* fierbe 8, *ierș* 39.
Îeripi pl. — aripă; *șistașili cu ie-*
ripi bani cu aripă, fel de bro-
 dărie 34.
Îes vb. IV *es* 51 (17), *ișò* eși, a
 eșit 53 (391); *ișòfi!* eșiți! 75 (288).
Îepă sf. = épă 45 (2), 49 (4). Wgd.
iapo 8.
Îeșli sf. — așchie, gunoiu 106 (68), 163.
Îesli sf. — esle; 166; *țela di la iēsli* =
 cea de la esle, adecă măgarul
 71 (208).
Ignăt sf. sfântul Ignat 71 (208).
Ihtibăròs adj. — măreț, cinstit, ono-
 ratul 53 (39).
Ili conj. = sau 33, 116.
Îiliga = formulă de joc copil [Pap.]:
ililiga, pipiliga, dumuzare, ducu-
tare, vaș stram, drogumân, cili-
păa, rusulăa, tam beg.
Îiū sm. = fiu; *i|vū* fiul 50 (15). Wgd.
il 12.
Îiă sf. fică. Wgd. *ilq* 4.
Îmłt adj. — îmbolnăvit 109 (70).
Înăt sm. — necaz [Pap.].
Încă sf. — craniu; ~crescet [Pap.].
Înimă sf. — inimă (numai la Huma,
 cei-lalți dic *buric*).

Îo pron. pers. [Wgd. *ioŭ* 4, 29] =
 eu; *amă* Dat 49 (3, 4), 50 (10, 11, etc.);
mă = imi 45 (3), 50 (6); *mini* mine
 Ac.; *mi* Ac.; *la mini* mie 47 (13).
Îoc = nimic, praf 59 (12); 60 (48); *îoc*
s-la fac — să-l nimicesc 151.
Îovîr adv. în cotro [Pap.].
Îongă sf. nume de plantă, ce ser-
 vesce ca nutriment pentru porci.
Ir sn. = fir, ață; *irili* firele 71
 (310-312); *iri* = subdivisiunea *gră-*
ului 32; fig. *fiori*.
Irbiță potârniche [Pap.].
Iri sf. = a fi, fire; *șă da-ni ver iri* —
 așa dare-ar să ne fie 55 (13); *iri*
ghii! fi sănătos (fire-ai sănătos)!
iriți ghii! — fiți sănătoși (firea-ți
 sănătoși)! 55 (13); *ună aspră-ŭ fost*
 65 (70); *să-l iă frică?* 74 (261). Wgd.
ire — esse 43.
Iribită sf. — potârniche.
Iripăt adj. aripat, înaripat; *trapnă*
iripată = perucă aripată, cu aripă
 35; n. de capre, de oi 171 (31).
Irliri; *lăepurilă si irlēs* = epurii se
 mârlesc (numai de epurii).
Irmēnī — Armenia 152.
Irmilòŭ pl. = irmilici 121.
Isap sn. — socotélă 80 (323).
Iscăzūt adj. = slab, scăzut, sărac,
 prăpădit [Pap.].
Iseră sf. — scânteie.
Ispriminēs vb. IV = premenesc; *mi*
 ∞ — mă premenesc 102 (63), 124.
Isticărli adv. = într'adins 119.
Îsticli adv. = într'adevăr 164, 166.
Îstina adv. = adevărat 163.
Istum adv. — tocmai 166.
Isufen — ? 46 (7).
Ișalah! (urare turcescă) 60 (56).
Ișori sf. = eșire; *və di ∞* = eră să
 se prăpădescă 72 (314).
Itru sm. = hătru; viclean, deștept,

șiret; *itră cum ra* = șirătă cum eră 163.
 Iă = sunt; *di ȣea iă lisiță* de aceea sunt vulpe 136, 137; inf. *iri* = a fi.
 Iăbăr adj. — prost 72 (215).
 Iudă = Iuda, trădător 78 (216, 217).
 Iun' adv. = unde 82 (222), 33, 153.
 Iundi adv. = unde 50 (11, 12), 72 (216); *di iundi ș-nu* 78 (241). Wgd. *iundi* 4.
 Iundi-va adv. — unde-vă 164.
 Iuzganu sn. = plapomă 72 (219).
 Izbăt vb. — respir; *si izbatî ăn curon* = respiră repede, cu greu 107 (89).
 Izdrai Iă sm. — inger 72 (43).
 Izln sn. = voe (v. izun) 168.
 Izmetur vb. I — mătur 120.
 Izmeni (v. *zmeni*).
 Izmichîr sm. = servitor 142, 145.
 Izminușcă sf. — ismenișore [Pap.]
 Izrușos vb. IV — înroșesc, colorez în roșu.
 Izun = voe, permisiune 162.
 Izvint vb. = svint, a bate vîntul.
 Îl = îi dat. de la *iel, ea* 65 (72).
 În prep. în (Oșani) 77 (222).
 Întru (v. antru) 110.
 Îra (v. *ară*) 136, 137.

J

Jacă n. de câne 171 (23).
 Jalcă [Wgd. *žalko* 50] sf. — brăscă țestôsă.
 Jalîu sm. = necaz, durere 71 (222); *să moară di jalîu* = să móră de durere 142.
 Jar sm. = jar, cărbune aprins 72 (222).
 Jăgoalîă — nisce țepușe de lemn de corn, cari servesc a fixă jugul, ca să nu ăsă din capul boiler, după ce sunt înjugați 89 (2).
 Jălès vb. IV = jelesc 66 (88); *jilès*. Pap.
 Jăròs vb. IV — ard la jar, prăjesc.

Jegaviță sf. — urechelniță. Arom. *gugrufoartică*.
 Jelîcă sf. = brăscă țestôsă 74 (222).
 Jilindrêt — parte din corpul găiniî.
 Jimi prep. pe 51 (nota 1).
 Jimitati = jumătate 54 (22, 44), Wgd. *žimitati* 18.
 Jir = ghindă. Pap.
 Jireghîă sf. — împărțelă de tort 32.
 Jireșcă sf. — semn, linie (gaură la joc copil. 90 (2)).
 Joc vb. I = joc; *cônî amî joacă an foali* = câni imî jōcā în burtă: a avé fōme îngrozitoare 66 (104); *mî joc* = mă joc: *nu fați să si joacă* 102 (61); *să ti joți* să te joci 164. Wgd. *žok* 18.
 Joc sn. — joc; *jocu-n gaură* = jocul în gaură, n. de joc copil. 91 (2).
 Joî = Joî.
 Joică = nume de vacă 171 (24).
 Jos adv. = jos 77 (222), *că țeta ra mai pri jos* = căci fata eră mai pre jos 162; adj. *joasa bis'eriecă* = bisERICA de jos. Wgd. *žos* 18, 33.
 Judet sn. — judecată; tribunal. Pap.
 Judie vb. I = judec; *să si jūdică* — să se judece 140.
 Jug sn. = jug 51 (20).
 Jugastru sm. — nume de arbore, numit și *breșt* 28.
 June, pl. *junfi* = junc 156.
 Juncăciū dim. lui *junc*. Pap.
 Jung vb. III — ajung; *nu pot si jungă* — nu pot să se ajungă; *nu pot si jundiri* nu se pot ajunge 54 (26); *și ca junsî cola la ampi-ratu* — și dacă ajunse acolo la împăratul 142; *côn nu jundî un min-ciunòs* când nu e destul un mincinos 151, 72 (220), Wgd. *žunš* = ajunseî 39.
 Jungîu vb. I — înjunghiū, taiū 68

(₁₅₀); *că la junglari* 100 (₆₅). Wgd. žungliu 18 = schlachte.
 Juni adj. = tânăr, voinic, vitéz 74. (₁₅₇), 153; *că tu fost-ai mai juni* = căci tu ai fost mai voinic 139. Wgd. žuni 12, 18.
 Junilă sf. — voinicie 154.
 Jur vb. I = jur 57 (₁). Wgd. žur 18.
 Jur prep. = în jur.
 Jurăt sn. — jurământ.
 Jurământ sn. = jurământ. Pap.
 Jut vb. I ajută; *tot nu jută* nimic nu ajută 57 (₆₄). Wgd. žut. 18.
 Jutăr sn. ajutor 156.
 Juri — nume de boă născut Joă, 171 (₁₅₃).

L.

La prep. la 50 (₁₅); *la ficiór la cari ari numea Piti* 46 (₆) Wgd. 34.
 La pron. pers. Ac. — îl, l.
 Lacărdia sf. — vorbă 83 (₁₅₀), veđi: *lăcărdia*.
 Lăcrimă, pl. *lăcrum* = lacrimă; Wgd. *lăcrum* 6.
 Lăcrima-niv'estăliă = lacrima nevestei (nume de plantă).
 Laf sn. = vorbă, discuție 72 (₁₅₄); *și cu un laf* = și cu o vorbă 145; *ști cum na-î lafu* scii cum ne este vorba 164.
 Lag vb. I — alerg 103 (₆₄), 137; *lagă să la vezi* = du-te și veđi 153; *lagondurlea* — alergând 104 (₆₄).
 Lagoghler sm. castor.
 Lalant pron. neh. alt, alalt; *și multi lalanti* și multe alte 142. Wgd. 32.
 Lalt alt; *și dară laltă* = și făcū alta 142; Wgd. *lalt* 32; *lalăfi* alți, alialți 85 (₁₀₄), 122; *si băl'eū ună lalăfi* — se băteau între ei, se ciocniau 144.

Lamarină sf. = Arom. *lamarină*, fel de fier môle.
 Lambă sf. = lampă 51 (₁₁).
 Lamniă sf. balaur 149, 165. Arom. *lamnië*; Wgd. *lamniq* 7.
 Lant = alt, alalt; *lantă* 33; *și multi lanti* și multe altele 142; *cu un lant ampirat* — cu un alt împărat 146; *prițela lant* = pe cel-lalt 49 (₁); *și nu ve lanti pari* și nu aveă alte parale 136; *iri ghă lañiți!* = trăescă cei-lalți 57 (₁₅₀). Wgd. 13.
 Lant-țiva = alt nimic 144.
 Lant-țivă — alt ce-vă.
 Lapti sm. — lapte 72 (₁₅₅), 79 (₁₅₄), 119.
 Lapti-dulți sm. lapte dulce.
 Lapti-acru sm. lapte acru.
 Lăptili-vacăliă : 1. — laptele vacii [nume de plantă].
 Lapu sm. Arom. *lăpă, lăpș*, nume de plantă, care dacă se rupe dă lapte. Se întrebuințază ca doctorie (veđi *lăpă*).
 Larg adj. larg; *larg ca sacu* 82 (₁₅₃). Wgd. *lark, lōrs* weit 18.
 Lăriță sf. plugul întreg, pregătit cu tot ce ține de el spre a fi înjugat de gâtul boilor.
 Las vb. I — las 58 (₁), 78 (₁₅₀); *las nu ti torni Nonti!* dare-ar să nu te întorci la Nante! 61 (₁₁).
 Latru vb. I = latru; *dosta lătrăși* 60 (₁₅); *cōñiți să latră dupu tini!* Pap. 13 (₇).
 Laț sn. lanț. Arom. *alăț, laț*. Pap.
 Luzarencă sf. — fată de Lazar 113 (₁₄).
 Lăzaru = Sf.-Lazar; *Lăzaru-mari*; *Lăzaru-mic*, 113 (₁₄).
 Lăcărdia sf. vorbă, expresiune 72 (_{152, 153}), 76 (₁₅₃).
 Lăfēs vb. IV — vorbesc; *și-și lăf cu ampiratu* = și-și vorbi cu împăratul 150.

Lăgară = limpedere (neologism. A-rom.) 30.

Lăgari sf. = alergare 164.

Lăgud sm. = drindu, instrumentul cu care se bate pe *coarda* arcului ca să se scarmene bumbacul 32, 33.

Lăngoari sf. = bôlă; *s-ti bată lăngoarea!* bate-te-ar bôla! Pap.

Lănguròs a 'j. — bolnăvicios. Pap.

Lănjosu sm. povârnişul. Arom. *a-ripidina*. Pap.

Lănòs adj. lănos, përos.

Lănsusu sn. — suişul. Arom. *giugul*. Pap.

Lăpă sm. = Arom. *lăpă, lăpùş*, veţi *lapu*.

Lăpnès vb. IV macin, amestec bine 72 (22).

Lăstoviţă sf. rândunică 45 (4). Wgd. *lqstovitsq* 50.

Lăzăr n. de flóre.

Lăzès vb. IV. = bolesc; *ca buba lăzeşti şi bubă nu-î* bolesce ca gândacul de mătase şi gândac de mătase nu-î 52 (38), 62 (41); *să lăzească* 92 (6); *lăzit* 92 (6).

Lăa=a 1/4 parte din pogon.

Leg vb. I = leg; *şi si legă teteva* = 33; *cola si-ă leg* = acolo o voiă legă 82 (43); *au ligò* = o legă 154; inf. *ligari*; *ligat* = legat.

Leg vb. III aleg; *leş* aleseî, *les* = ales; *leşiri* = alegere. Wgd. *les* (Aor.) 17, *les* (Part.) 42.

Lemn sn. — lemn 72. Wgd. 15.

Lenòs adj. leneş Wgd. 28, v. *linòs*.

Lepră sf. = lepră. Pap.

Lerdu adj. — şiret (limb. secret.) 89 (38).

Lesc sm. — fel de alun.

Lev adj. stâng. Pap.

Lec sn. = léc 65 (48), 100 (59), 153.

Wgd. *leş* 8, 49.

Leğăn sn. = légăn 105 (66), 123; ∞ *di furlină* 152. (13)

Leğăn vb. I légăn; *să si leğănă* = să se legene 112 (73).

Leică sf. fel de tigvă, cu gâtul lung. Arom. *curcubetă*. Pap.

Leî sf. lene 47 (14).

Leî vb. I ieaă; *la leî* îl iea, se iea; *aî laî* — îi luaî 162; *ăşî laîă* îşi lua 140; *la lq* îl lua 64 (43); *ca lq pri apu, pri apu sinduchiu* dacă apucă pe apă, pe apă l-a da 143; *ca si lq locu di turcu* — după ce se lua, după ce se cucerî pământul de Turci 156; *şi napcum si lară* şi apoi se luară, se căsătoriră 150; *aî lară* — o luară, o primiră 143; *ca lară pri vali* = dacă apucară pe riă 146; *cqn junsiră an vacòt, lară prin cătuni* când ajunseră în vîrstă, apucară prin cătune 146; *să leu* să ieaă 48 (16); *s-ti le!* -să te iea! 59 (39); *laî-la!* = luaţi-l! 137 *lat* — luat 61 (4).

Leva = stînga 108 (70). Wgd. *leva* 33.

Lica sf. = faţă, obraz; *dirèp lica luî* 147.

Licîş; *nu licîşti* = nu-î prinde 72 (47).

Licşòr adj. — uşor 71 (107), fem. *licşoară* = uşoră 33. Wgd. *likşòr* 13.

Licuîès vb. IV = lecuiesc 165.

Lighîă băle 72 (33).

Lighîaviri sf. = îndrăgostire, tachi-nare. Pap.

Lilic, pl. *lilîfi* sm. liliac.

Limbă sf. = limbă 50 (10), 72 (39).

Limbeti sm. = fel de pasere de mărimea berzei.

Limîă: *s-lq limîă di oă!* s'a dus dracului 72 (41); *amî vini să-ă leî* *limîra* — imî vine să-mî ieaă lumea în cap. Pap.

Limoaňă sf. — lămâe. Pap.
 Limòñă sm. = lămâiũ ; sn. lămâe 72 (333), 117.
 Linden sm. — lintene.
 Ling vb. III = ling 82 (442), 77 (318).
 Lingură sf. — lingură 31, 53 (22) 72 (333).
 Lingurică = lingureă. Arom. *lingu-rice*. Pap.
 Lintă sf. — linte 25.
 Lipă sf. = teiũ 28.
 Lipăridă sf. = țir 83 (454).
 Lipès vb. IV — lipesc 72 (224), 104, 138, *lipit* 54 (45).
 Liră sf. = liră 158.
 Lisa = n. de cățeă, de oi 171 (38).
 Liscuțeti — fel de piétră.
 Lisiță sf. = vulpe 72 (335), 73 (336, 337); *uzoră lisițăli* — auđiră vulpile 53 (38).
 Lisiță-cărbunarcă vulpe năgră (fel de vulpe).
 Lisnic sm. = măr sălbatec 28.
 Lișcioană sf. = strugure negru.
 Liturghiă sf. = prescură.
 Liturghisès vb. IV = sfințesc ; *cruțea trubuiăști să iă liturghisită* = crucea trebuie să fie sfințită 108 (10).
 Liũ — număr fără soț 126.
 Lubiuiță sf. — pepene verde 167.
 Liunăr sm. = pruncul lehuzei. Pap.
 Liuncă sf. = lehuză 117.
 Liuniță sf. — lehuzie 116.
 Liv`en n. de flóre. Pap.
 Lizet = gust [tk. lezzet].
 Loastă, pl. *laăstili* — ciomag, băță 158.
 Lobodă sf. = lobodă [n. de plantă] 38.
 Loc sn. = loc, pămînt 73 (288, 339, 341); *an loc* — în dată, pe loc 121; *an loc* — în loc 81 (411); pe când, în loc ce 143; *an loc di apu, cu vin* în loc de apă, vin 144; *și vinî loc* și venî timpul 151; *și ca vinî loc si fugă* = și dacă sosi timpul să plece 151; *ca si ló locu di Turcu* = după ce se cuceri locul de Turc 156.

Lor pron. pos. = lor. Wgd. 31.
 Lost sn. = zăvor.
 Lostur sm. = verigă de lemn, zăvor 51 (32).
 Loș adj. = bolnav 108 (10), *loășă* = bolnavă 167.
 Lov sm. — vînat 73 (340); *la lov* = la vînat 142.
 Loznă sf. — fel de strugure mărunt și dulce mult.
 Lônă sf. — lână 33, Wgd. 6.
 Lônă sf. luncă.
 Lucrătôr sm. — lucrător [Pap.].
 Lucrêz vb. I = lucrez 155.
 Lucru sn. — lucru 62 (8), 73 (242, 243), 103 (33); *nu am lucru cu tîni* = nu am trébă cu tine.
 Lud adj. = prost 73 (244, 245).
 Luĩ pron. — lui.
 Lumi sf. = lume 62 (24), 73, (246, 250); ómenĩ 99 (54), 123, 156; *an di joasa lumi* — în lumea de desubt 148; *an disupra-lumi* — în lumea de sus (adecă în această lume) 149; *lantă lumea* — lumea cea-laltă 164; *am-bitô cu vin țeli lumi* = îmbetă cu vin pe acei ómenĩ 144.
 Luminari sf. fel de lampă 51 (31); cêră 27, 136.
 Lumutês vb. IV = vorbesc pe neînțeles, lărmuesc; *țe lumutêși?* = ce tron-cănesci; ce flecăresci; ce lărmuesci? (când e vorba de copii). Pap.
 Lun sm. alun 27.
 Lună sf. = alună.
 Lună sf. lună 73 (351); *și ună țetă ca luna* — și o fată (frumósă) ca luna 146; n. de vacă 171 (31).
 Lunce n. de bou fătat luni 171 (38).
 Lung adj. lung 52 (33).
 Lunĩ sf. = Lunĩ, 98 (50).
 Lonzès (mi ∞) vb. IV — mă port rău 48 (15).

Lup, pl. *lupi* = lup 73 (¹⁵²⁻²⁶¹), 45 (₃).
Wgd. *lup* sing. și pl. 11; *lup monea-*
la! = mânca-l-ar lupul (pentru
drac) 61 (₃); *lupi* — lupii 57 (₃),
135.

Lupată sf. lopată, pl. *lupăți* 31, 33.

Lupătar sm. = lopătar 29.

Lupătiță sf. parte din ósele omu-
lui, în felul unei lopeți.

Lupetăe sm. = pui de lup.

Lupoanță sf. = lupóica.

Luréc vb. I — alunec.

Luricari sf. alunecare, a aluneca.

Luricós adj. alunecos. Wgd. *lu-*
rekós = glatt 28.

Lușl sm. aloat 45 (₃), 70 (₁₇₃).

Lușutiă sf. = bôlă, răutate 109 (₇₀).

Luvăcîu sm. = vînător 135, 157.

Luvès vb. IV = vînez 88 (₅₇₁), 148.

Luvirea sf. vînarea, vînatul 148.

Lî

Lîa pron. pers. Dat. — îi. Wgd. *lîa* 7.

Lîepur sm. = epure 74 (^{102, 263}), 88
(₁₇₁), 159. Pap., Wgd. *lîepuri* 8.

Lîert vb. I = ert; *Domnu s-la lî-*
artă! — Dumnezeu să-l erte! 57
(₅₂). Wgd. *lîert* 13.

Lîertăciuni sf. = ertăciune. Wgd.
lîertăciuni 15.

Lîin sm. = in 34.

Lîinișt sm. = loc unde se cultivă inul.

Lîiță sf. pl. = ițe 32.

Lîub sn. = colanul de lemn din jurul
gâtului oilor și caprelor și de care
se anină un clopoțel. Arom. *cotur*
(Pap.).

Lîumintrea adv. — altmintrelea 146,
162. Wgd. *lîumintrea* 32.

Lîumintrulea adv. = altmintrelea
(Pap.).

Lîumnicescu adj. = lîumnecescu 34, 45.

Lîumniciescu (veđi *lîumnicescu*) 34.

Lîupès vb. IV descoj, scot scórța
de pe arbori.

Lîurea adv. aiurea (Pap.).

Lîută adj. = iute; *rachiă* ∞ *rachiū*
iute 117, 81 (₄₁₁).

Lîutinle sm. — cefă 73 (₃₆₄). Wgd.
lîutenik = Nacken 50.

Lîut'nic sm. — cefă 59 (₁₃₋₁₅).

Lîutiță sf. șerpe iute, care tră-
esce în apă (?).

M

Ma conj. — dar 151. Wgd. *ma* 35.

Maală sf. — mahală, cartier 18, 40;
ună maală di ie 57 (₄₃).

Macăa (a ∞) — n. de joc copil. 90 (₃).

Macăhi s. pl. scările ce se trec
pe sub picioarele dinainte la cai,
catări, etc. 31.

Maciū sm. — fel de plantă acri-
șoră la gust 38.

Maciucă (a ∞) = n. de joc copil. 90 (₃).

Mademi sf. = mină.

Maghesnic sm. vrăjitor 143.

Maî adv. = mai 57 (₄₅); *maî bun să-ți*
iă 56 (₂₅). Wgd. *maî* 4.

Maică sf. mamă, mămiță 84 (₄₈₆).

Maîmùn sm. — mainuță.

Maîstur sm. meșter 74 (₂₆₅), 102 (₆₂).
Arom. *mastur*.

Maîsturlòc sn. meșteșug (Pap.).

Mal — avuție; *maî mult mal ari di*
tini = mai multă avuție are decât
tine 150. Pap. — mult, mulțime.

Maîlū sm. — maiul, obiect cu care
batem rufele, când le spălăm, ca
să se spele mai bine 102 (₆₁).

Mamă sf. mamă; gușă, partea grasă
de sub gâtul găinii.

Manàr sm. — amnar. Wgd. 15.

Mandal sm. = opritoare pentru sulul
de răsboi. Arom. *zândòs*, *zunòs* 33.

Màndala ? scândala-màndala 50 (₁₆).

Mantârî s. pl. fel de ciuperci.

Mañî ? 50 (13).

Mañă = format după *cañă* 47 (41);

Asemene *carne* — *marne*, *fărină* — *mărină*, unde *marne*, *mărină* nu înseamnă nimic.

Mara! interj. — măi! fă! 137, 150.

Mărđini sf. — margine; pl. *mərđîñî* 76 (572), 128; ∞ capetul pămîntului 74 (286); *ponă an mărđini si uzò* — până la marginea (pămîntului) se auđi 143; *di la zacăfòt ponă la mărđini* de la început până la sfîrşit 147. Wgd. mar(d)-zini — Schwelle 18.

Mari adj. mare 47 (10), 74 (267), 137; *mărili frati* — fratele mare, fratele cel mare 148. Wgd. 7.

Mari sf. mare; pl. *mərî* mări.

Marmurac, pl. *marmurăfi* sm. — fel de peşte.

Marsès vb. IV spure 70 (176); *mi marsès* mă spure, mănânc de dulce; *mărsit* spurcat.

Marşoală s. pl. mucî [Pap.].

Marta sf. Martie 82 (443); nume de vacă fătată Marţi 171 (39).

Martin sn. puşca Martin; puşcă 155; *ca işò martinu* după ce se inventă martina; nume de boŭ fătât Marţi 171 (40).

Martir sm. martur 127.

Marfi, art. *marfa*, *mărfa* Marţi [Pap.].

Măseuri — bărbat, voinic, bărbătesc 82 (538), 156. Wgd. *maskur* 49.

Maslineă sf. = maslină 77 (339).

Mastic vb. I — mestec [lat. *mesticare* *kaulen*]. *Tu ancă măstică* *mănănfi* = tu încă eşti copil, cu mintea necóptă. Pap. Wgd. *mastik* 49.

Măşala = maşala [urare turcescă] 56 (32).

Maşă sf. cleşte 74 (288), 157.

Mata — ?, *cucu-mata* 45 (2); nume de vacă fătată Marţi 171 (41).

Mateă sf. regina albinelor 27.

Matiniţă (v. *matăniţă*). Pap.

Matişă sf. regina albinelor.

Maţ sn. maţ 159; *maţă* pl. maţe. Pap.; *măţali* 49 (4), 75 (272).

Măşala 62 (18).

Maţă sf. pisică 74 (288, 271), 75 (272), 86 (558), 145. Wgd. *matso* 23.

Maţoacă sf. n. de vacă 171 (42).

Maxom prunc nebotezat [Pap.].

Măcăr macar, cel puţin, fie; *măcăr zuua* 119.

Măcăzi s. pl. — cele două lemne oblice, cari fac două triunghiuri cu stâlpul principal pe care se rezemă acoperişul casei.

Măcêş sm. Arom. *măcêş* şi *mucêş*; trandafir sălbatec, al cărui fruct se mănâncă.

Măcălêş vb. IV stâlcesc [Pap.].

Măcêcê adj. — mari; *lăa feşi măcêcêfi* = îi făcù mari 143. Wgd. *mòtškáts* 27.

Măclocu sm. măciucă 35.

Măciòfi s. pl. măciuci; *trapnă cu* ∞ perucă cu măciuci 35.

Măgăr sm. — măgar 46 (9), 75 (273-275), 104 (65).

Măgarcă sf. = greutatea ce se lęgă la unul din capetele usturei 33.

Măgrăţă şi măgároţă sf. = măgăriţă 161.

Mălvăles vb. IV . morfolesc (în gură). Arom. *cîumulescu* [Pap.].

Mănăr sm. mănear 61 (4).

Mănăt adv. amănat, târđiŭ [Pap.].

Mănată sf. mână plină 105 (66). Arom. *mănată*, *mînată* şi *mnată*.

Măncari sf. mănecare 75 (281).

Măncătură sf. — mănecare, de ale mănecării 75 (275), 153; *măncături* 151.

Măncîps (mi ∞) vb. IV = mă muncesc, mă trudesce 116.

Măncôs adj. — greu 117.

Măndărës (mi ∞) vb. IV — mă mândresc 128.

Măndoană sf. — nume de plantă.

Mănicăt adv. des-de-diminetă 103 (as).

Mănînc vb. I — mănânc; *si-u mōncă* = să o mănânce 57 (s); *uoștî cōni! nu mănancă bōlizi* 60 (s); *lup mōncala!* 61 (73); *ieftina carni cōni! i-u mănanca* 64 (as). Wgd. *mōnqnk*.
Veđi *mōnc*.

Mănușă sf. — mănășă, cōdă (de topor, plug, etc.) 82 (447). Arom. *mînușe*.

Măra interj. măi 152.

Mărari sf. amărire, amărăciune [Pap.].

Mărâz sn. — dor, jale [Pap.].

Mărăciuni sf. = amărăciune.

Mărca n. de oi 171 (4).

Mărcîps (mi ∞) vb. IV mă lînghez, mă bolnăvesc.

Mărciū = n. de câni 171 (48).

Mărdeuă, pl. *mărdeți* = mărgea 49 (6); *mărdeți* — partea mânei unde se pōrtă brățara; *mărdeuă* — marginea ochiului.

Măre! — măi; *măre, cum șa?* = măi, cum așa? 151.

Mărit (mi ∞) vb. I mă mărit [Pap.].

Mărlēs vb. IV = a se mārli [numai de oi, capre] Pap.

Mārli = ? *cārli-mārli* 66 (106).

Mārōiū sm. = cotoiū.

Mārōs adj. — amar 72 (215).

Mārțin sm. mārăcine [fel].

Mășeuă sf. — mășea. Wgd. *mōșeo* 8, *mōșeo* 23.

Mășōr sn. = fel de împletitură a pērului 36.

Măstăgarcă sf. — furca care servește

la încărcatul cailor. Arom. *furtutire* [Pap.].

Mătasi sf. mătase.

Mătăniță sf. — lapte acru 81 (417).

Mătcap sm. instrument de găurire 30.

Mătriță sf. erbă de mărimea bobului sălbatec. Când îl scōte afară pe copil său varsă *virdefuri* prin gură, se duce mamă-sa într'o Miercuri diminetă, pasce acestă erbă cu gura, ținînd mânila la spate. Apoi lasă pe copil să sugă din țîța ei și se crede că ast-fel el se va vindecă (Birislău).

Măținiș sn. — tot ce se aduce la mōră pentru a fi măcinat [Pap.].

Măzuēs vb. IV lustruesc; *măzniri* lustruire 31.

Măzolu sm. pierde-vară; om de nimic 89 (40).

Mbet (mi ∞) vb. I mă îmbet. Pap.

Mea pr. pos. mea, a mea; pl. *meli*. Wgd. *mē* 31.

Mecică sf. = ursă 66 (41).

Mecū sm. = n. de instrument servind argintarilor 33.

Mejluc = mijloc 33, 50 (10). Wgd. *mēžluc* 14.

Melină sf. = paiū de meiū.

Meliță sf. — aparatul cu care se lucrēză bumbacul spre a se curēți de sēmîntă.

Meliū sm. = meiū; ∞ *răpesc* — fel de meiū 25, 71 (203), 117.

Meliuțps vb. I = curēț bumbacul de sēmîntă cu *melița*; snopesc; *la meliufară* îl snopiră în bățai 75 (28).

Menlechetă [tk.] sf. — țēră 156.

Mer sm. mēr (pom).

Mer! — numaî; *mer acu mor, di 'cu-u las țesta napōr* 58 (4).

Merg vb. III = merg; *din zuuă țe mîrzeă* pe ȕi ce treceă 163; *męrzi* plouă; *saŭ: męrzi ploa- ie* = plouă 47 (₁₁); *con si męrgă cārănăfi* = cînd o plouă cārnafi 65 (₁₄). Tot așă: *męrzi neŭă* — ninge; *męrzi grîndini* — bate grin- dine; *męrzi ploaiq*. Wgd. 163. A- or. *mers* merseș.

Mes sm. = lună; *după trei meși* = după trei luni 164. Wgd. 49.

Meș sm. — plug [Sirminin].

Metur vb. I = mătur; *cu carî la mi- turară* — cu care îl măturară 123.

Mëtură sf. = mătură. Wgd. *mîeturq* 5, 14.

Meŭ pr. pos. — meŭ, al meŭ 46 (₈), 166. Wgd. *meŭ, me, meŭli, meŭli* 31.

Męră sf. — męr (fruct) 143; *trapna cu męri* 35; fel de brodărie 35; osciorul genuchiului.

Męsă sf. = masă; față de masă. Arom. *misale* 103 (₁₀₃).

Męstic vb. I = amestec (germ.-mi- sche); *pqini misticată* pîne a- mestecată (cînd se face pîne din făina a diferite produse); *agru la misticăi* = lucraî agrul pentru a doua oră (fel de prășit) Pap.

Mi pr. pers. Ac. = me; *mi duc* = mă duc.

Mi conj. prescurtat din *amî* — dară 140.

Mic adj., subst. mic, prunc; fem. *mica* 47 (₁₀); *la maî micu* — la maî micul 46 (₇); ∞ *u* copilul, pruncul 47 (₁₂), 100 (₅₀). Wgd. *mik* 5, 14.

Micę vb. I = mișc; *za-micę* 65 (₇₈); *că-u za micęq fuňa* = dacă o mișcă funia 148.

Micęut adj. — micuț. Pap.

Miduă (Wgd. *miduo* 13) sf. mă- duvă. Arom. *măduă*.

Migit pl. *migiqfi* = megit (piesă

turcescă de 20 piastri, 4 franci și ce-vă) 158.

Migŭ — ? 65 (₇₈).

Miglină sf. = neghină. Pap.

Miliceșca fel de brodărie 34.

Milŭz sm. = nume de plantă miro- sitore.

Mijlucă adj. mijlociŭ 107 (₁₀₈), 148.

Mijqș vb. IV = mijesc. Pap.

Milă sf. iubire.

Milu! dragă, iubite! *nu știŭ, bra milu* nu sciŭ, măi dragă 152; *să-ŭ iă milu!* = să-ŭ fie îndrăgit; *di mrășă să-ŭ iă milu și domnu, oo!* = dare-ar ca Dumnezeu să se îndrăgescă de cadavrul teŭ! 59 (₁₄).

Miluică adj. — iubită 58 (₁₅, ₁₆).

Miluęs vb. IV — iubesc; *să milu- ășcă* să iubescă 57 (₁₁), 143.

Miluit adj. — iubit; *și raŭ milu- iŭ* = și eraŭ iubiŭ 143.

Milŭ num. mie 158. Wgd. *milŭ* 28.

Milŭr sm. = miel, ed de un an. Arom. *mŭr*; *mhoară* = ôe care fată pentru prima dată.

Mimlichet [Wgd. *mimliket* 51], v. mem- lechetă.

Mincŭn vb. I = mint. Arom. *min- ciunęq*; *știu, că mi minciunî* = sciŭ, că mă minŭi 167.

Mincŭnăt adj. = înșelat, păcălit. Pap. 24 (₁₀).

Mincŭnă sf. — minciună; ghicitore 48.

Mincŭnqș adj. — mincinos 151, 157.

Minęs vb. IV — schimb 124.

Minghighŭs sm. — nume de plantă.

Minghŭsarcă nume de capre, oi 171 (₁₇). Arom. *mărdilată*.

Minghŭșarnic sm. lanț de cercei 30.

Mini pron. (Ac.) = mine 47 (₁₄).

Miniri sf. și vb. IV — a schimbă, schimbare; ∞ *biŭę* — schimbarea semn 125.

Mint vb. IV — mint. Pap.

Mintès vb. IV amestec. Wgd. 42.

Minti sf. minte; *la du-ți bini ăn minti* ȋan adu-ți bine aminte 164.

Minùt adj. mic, mititel; *iri ghă maî minuți!* trăescă, fie sănătoși cei maî mici! 57 (57); *și la mar minuți s-na bucurăm* 57 (43); *un lup minùt* — un lup mititel 162. Arom. *minùt* însemnă: *sup-fire* (Epir).

Mirac sm. — amurg 169 (11).

Mirac sm. dorință; *veș mult mirac* aveau mare aplicație, dorință multă 143.

Miranglă sf. nume de arbure [Pap.].

Miraz [arab. miras — moștenire] zestre. Pap.

Mirès vb. IV ochesc 85 (408); măsor; *mîrîră* măsurară 87 (545), 107 (57).

Mirglân sm. pl. *mîrgiănă* = mărgean, rubin 49 (3); *∞ roși* rubin.

Mirindî adv. — timpul de pe la cina mică 169 (10).

Mirind vb. I a se odihni oile pe la mieđul ȓilei; *oili mirindă* = oile se repauséză pela mieđul ȓilei; *io li mirind oili sup Trei-Fagi* — ȋo duc oile spre odihnă la cei Trei-Fagi; *sup peňili lu mirindău* sup aripele lui se odihniau 158. Arom. *amirîđu, mirîđu*.

Mirind sm. — loc de odihnit pentru vite în timpul ȓilei, pe la miađa-ȓi, când este prea cald și când vitele au nevoie de umbră, unde să se adăpostescă de căldură. Arom. *mirîđu, amirîđu*.

Mirit sm. cot.

Mirt sm. mirt 75 (2.2).

Mirusès vb. IV — mirolesc. Wgd. 14, 51.

Miruslifeă sf. — nume de plantă (Pap.).

Miscă sf. curcă.

Misircă sf. curcă.

Misiruc sm. = curcan.

Mislès vb. IV pomenesc 66 (101).

Misur sn. farfurie 54 (45), 119.

Misur sm. porumb (fel); *mîsur alb, ∞ galbin* 25.

Miș-turtuliș n. de joc copil. 91 (11).

Mitercă sf. = nume de plantă; *∞ albă, ∞ roșă* feluri de plante.

Mitiți sf. gălbază 63 (31).

Mitirès vb. IV = nimicesc 85 (283-284).

Miurèz vb. I — miaur, miorlăesc; *mafa miurèză* = pisica miorlăe. Pap.

Mizilic sn. = mezelic 111 (12).

Mlăznică sf. = oie sau capră care a fătat și produce lapte. Arom. *mătrica*.

Mlăznicfâr sm. — Arom. *mătricâr, mîtricâr*, păstor de oi sau capre *mătrițe*, cari au fătat în cursul anului și produc lapte.

Mlecâr sm. berbece (de trei ani).

Mleciță sf. nume de plantă, cu care se nutresc porci.

Mlîór (v. *mîlîór*).

Mo adv. acuma. Prescurtat din *(e)mo*. Pap.

Moali adj. môle 167.

Moară sf. móră 52 (27), 75 (285), 146; pl. *moari* și *mori* și *môruri*. Wgd. *moarq* 4.

Moarda sf. — fig. p. instrumentul viril 75 (298).

Moarti sf. mórte 61 (88), 76 (298, 299).

Moașă sf. bătrână 101 (59), 116. Wgd. *moașo*, *∞* 63.

Mochlă sf. — sevă. Pap.

Modru adj. cu minte, înțelept 73 (244).

Molac adj. môle, molcom. Pap.

Moleți sf. — molie.

Momès vb. IV momesc; *picuraru*

mumești ȕili = păstorul chéimă, momesce oile. Pap.

Mor vb. IV — mor 57 (3), 142; *di apu-ù murit* — de (lipsă de) apă a murit 77 (314); *si murim* = o să murim, vom muri 57 (55); *tofi să-șî-moară* toți o să móră 57 (56); *vundi muri di jalju* unde muri de durere 147.

Mori! interj. mări! (Pap.).

Mort—mort 75 (388-389); *moartă* 49 (4); *pri la morfi* pe cea-lalta lume.

Moș sm. moș, bătrân; *un ded moș* = un moș bătrân 51 (23), 52 (32). Wgd. *mošili* = die alten Männer 13.

Moși adv. — acum 156. Wgd. 33.

Moși! = cuvînt de chemare și de îndemn, ca să vie sau să mERGă catări. Depindedemodularea vocii ca să se înțelégă una sau alta 171 (4).

Moș sm. — pERul subțire, fr. poil.

Mozuc sm. = măduva din ȕse, din cap (— creerul).

Mȕglă sf. = negură, cETă 74 (259), 150.

Mȕinès vb. IV = (mân) arunc cu mâna, azvârl cu mâna 153; *ca mȕinî cu una rȕpă* când aruncă cu mâna o piETră 149.

Mȕini adv. = mâne 58 (22). Wgd. 34.

Mȕinista adv. a doua ȕi, ȕiua următȕre, fr. *lendemain* 148, 150. Wgd. *mȕinista* am folgenden Tage 34; *mȕiniz-ta* 109 (70), 119. Etim. *mȕini* = mâne; s, z — ȕi; *ta* art. slav., cfr. *dimneșta-ta*.

Mȕnă sf., pl. *mȕni* mână 53 (37), 60 (49, 50), 75 (250, 290-293), 76 (194-297). Wgd. *mȕno* 6.

Mȕne vb. I mănânc; *mȕnfi*, și *mă-nanfi* mănânci; *s-ti mȕncă lupu!* 46 (3); *mănancă ca nivizut di...* 75 (275), (276-278); *măncăși* = mân-

cași, ai mănecat 45 (3); *nu mănancă bȕliză!* nu mănecă rahat! 60 (37); *măgaru ca si na mănecȕ di ũorz* = măgarul dacă mănecă pestemăsură orz 159.

Mȕncă sf. muncă, trudă, casnă 73 (239), 75 (319), 161. Wgd. *mȕnko* = Mühe 49.

Mȕnka adv. — frŭher. Wgd. 33.

Mȕnd sm. = mănz 45 (3).

Mȕnică sf. — mănecă 153.

Mȕntiza adv. — a doua ȕi, fr. «lende-main» 105 (6), 119 (veȕi *mȕnista*).

Mȕscă sf. catâr 62 (22), 76 (300), 161.

Mȕedic vb. I = împedic; *s-mi mp'ȕ-dică zuua di as!* 58 (20, 21).

Mrac adv. = amurg 169 (11).

Mrășă sf. hoit, cadavru, stârv, corp neînsufletit 59 (34), 60 (60), 87 (554). Arom. *mîrșe*.

Mrăzint adj. = ticălos 61 (70).

Mrejă sf. — mreją. Pap.

Mreñă sf. = mréna (fel de pesce), pl. *mrenchi* 27.

Muc, pl. *mufi* muc 46 (5).

Mucăiès vb. IV = mugesce; *bou mucăiaști* boul mugesce.

Muciară, pl. *mucȕri* sf. mocirlă 106 (76).

Mucȕ vb. I = mușce 66 (100). Wgd. *mutšku* 28, 50. Arom. *mîșcu*, *mușcu*.

Mucȕcată sf. îmbucătură. Arom. *mîșcătură*, *mușcătură*, (cât poȕi mușcă odată cu gura), 76 (303), 122; pl. *mucȕcȕfi* = bucățelele.

Mucȕcătură sf. = îmbucătură. Arom. *mîșcătură* 122.

Mucȕs adj. — mucos.

Mulă sf. catâr (Hma).

Mulg vb. III mulg Pap.

Mulitfecă sf. molift 118.

Muliŭ partea pârȕsă a lucrului muceȕit. Arom. *muhlă*.

Mult, pl. *mulîfi* mult 62 (7), 76 (304); *maî mult* 84 (480); *mulîfi* mulţi 118, 145. Wgd. 32.

Mulţosc vb. IV înmulţesc.

Mulţari sf. muere, femeie, nevastă 76 (305-310). Wgd. 8.

Mulţărăscă sf. partea bisericii unde staŭ femeile şi unde bărbaţii n'au drept să stea. Arom. *mulîrîască*.

Mulţărucic adj. — mueratec.

Mulţărucică sf. — femeie mică, femeiuşcă, nevestică.

Mumă sf. — mamă 76 (311), pl. *mumŭnî* 77 (320); regina albinelor 27.

Mumetş sn. nume de pasere, despre care se crede, că ar fi orbă şi că ar merge în contra ploii, când plouă, cercând de a o oprî.

Mumuş sm. = naş 77 (312), 114, 120, 121, etc. Arom. *mîmuş*, fem. *mîmuşă*, se numesc părinţii fărtaţilor; v. *drumu mumuşuluî*.

Munţi sm. munte 49 (3), 77 (313), 144.

Muntur adj. mutulică. Arom. *mutuleagă* 77 (314).

Murafet sn. = marafet, meşteşug; mod 150, 167.

Murăr sm. morar 77 (315), 143, 146.

Murg adj. murg, de culoare neagră ca amurgul serii; nume de animale 171 (43,44).

Murgîu — nume de câne 171 (48).

Murmînt, pl. *murmînturi* mor-mînt, cimitir 103 (64), 162.

Murmîni s. pl. — cele 12 zile de la începutul lui August, carî se observă pentru a cunoşce timpul celor 12 luni din cursul anului.

Musă adj. vită *musă*, vită cu pete albe la sprîncene şi la nas: *capră musă* capră cu pete albe la sprîncene şi la nas. Pap.

Muscă sf. muscă 77 (317,318); *muştli s-ti scupă!* 60 (40).

Muscă-di-casă sf. muscă ordinară.

Muscă-di-carni sf. muscă ce-vă mai mare de cea ordinară.

Muscă-di-cal muscă care se pune pe cal.

Muscă-mari — bondarul, gărgăunele.

Mustac, pl. *mustaţă* mustaţă. Wgd. 24.

Muş adj. prost (fig.) 89 (34).

Muşişă sf. Arom. *muşiţa* [insectă].

Muşmîl, veđi *muşmîr*.

Muşmulă sf. fructul pomului *muşmur* (şi *muşmîl*); fel de broderie 34.

Muşmîr n. de pom [tk. *müsmül*] 28.

Mut vb. I. — mut; *juni, juni mută-u di oă* — voinicule, voinicule, du-o de aci 154; *mută-ti di oă* mişcă-te de aci 60 (36); *muta-mî ti dintru uocli* = Perî din faţa ochilor mei 60 (37).

Mut adj. = mut.

Mutăfălcu adj. om care tace, taciturn, mutulică. Arom. *mutuleaga*.

Mutuvilă sf. răşchitor 32.

Muţea sf. = botul 77 (318).

Muzică sf. — musică 143.

Muzir sn. intrigant (tk. *muzevir*).

Mvărtet vb. IV. = învărtesc, înfăşur, învelesc 59 (6).

Ţ.

Ţîari sf. miere 27, 77 (319), 81 (412). Wgd. *nîari* 14.

Ţîază adv. *miadă-đi*; *mişă-đi* — *amiadı*, *miadă-đi* 169 (6), 162, 163; *mişazi* *amiadı* 83 (483).

Ţîel sm. — miel 77 (320). Wgd. *nîel* 14.

Ţîereu n. de boŭ 171 (30).

Ţîereuri sm. Miercuri. Pap. Wgd. *mîerkuri*, *nîerkuri* 14.

Mierlă sf. — mierlă (nume de pasăre);
nume de vacă 171 (49). Arom. *mîrlă*.
Miez sn. miez. Wgd. nîes 14.
Mîcură sf. fărimătură. Pap.
Mîcurică (dim. de la *mîcură*) sf.
fărimăturică, cătăţime foarte mică.
Mîr (mi ~) vb. I mă mir.

N

Na = na ! ţine 47 (12); étă 139; *na-vă* na-vă-ţi 103 (63).
Na prefix, care se pune une-orî la verbe.
Na pron. pos. Ac. ne.
Nabuzôs (mi ~) — mă busumflu, a se busumflă.
Nacuciulês vb. IV a se sui pe vîrf;
mi nacuciulî mă sui pe vîrf.
Arom. *mi alinî pri ciuciula*
mă urcăi pe vîrf (de dél, munte).
Nadulia sf. — n. propriu de ţeră, Asia mică.
Naet sn. = gând, ţintă, scop; *fesi naet* îşi propuse 141; *îundi veu naet* = unde aveau de gând, unde îşi propuseseră 163; *nu spûsiră la nîminea naetu lor* nu spusera la nimeni gândul lor, nu spusera la nimeni ce-şi propuseră 163 [tk.]
Nafară adv. — afară, în afară; *na-fară la gunesti* = îl scóte afară 107 (69); *cadi nafară* suferă de epilepsie 103 (64).
Nâfle adv. în zadar, în deşert 163.
Naică = În expresiunea: *naică-tai* în móşe-ta 77 (332).
Nainti adv. = înainte 152.
Najoaţă sf. = curea subţire, servind la împletitul opincilor, a tragei [Pap.].
Nalbânt sm. potcovar 162. Arom. *nalbân*.

Nalbă sf. = nalbă (nume de plantă) Wgd. 48.
Nalbès vb. IV — înălbesc.
Nalt adj. înalt 50 (14), 68 (139), 83 (448), 144, 146; pl. *nalţî*; *naltă* fig. conac 89 (17).
Nalţ vb. I înalt; *aũ nalţõ* o înaltă, o ridică 154; *să nalţă un picîôr* — să ridice un picior 155.
Namistès vb. IV — întorc la loc; a-şez la loc 109 (70). [Etim. sl.: namesto la loc].
Napcon, **napcom** şi **năpreonta** apoi 148, 164; *napcunta* 151.
Napeum adv. = apoi 65 (9), 103 (63), 121, 146, 149. Wgd. *napkum* 33.
Napõ adv. — apoi, din nou, înapoi; *dî 'cu-ũ las festa napõ* — dacă las acésta înapoi (dacă nu mi-aşi rësibună) 58 (9); *şi trimesi carti napõ* — şi trimise scrisóre din nou, adecă: şi răspunse din nou 146 (veđi *năpõ*).
Napracîps vb. IV răsfet, întind; *li napracîoră coadili* le rësfeţară cođile 53 (39).
Narancîps vb. IV menesc; *şa h-u fost-au narancîpt* aşă i-a fost menit 84 (472).
Nari, pl. *nõruri* şi *nõrî* nare. Wgd. 8.
Nas sn. nas 52 (26), 77 (324, 325). Wgd. 5.
Nasc vb. III = nasc; *la amplântõ dăncòs şi nu născu* îl împlântă adânc şi nu născu (Înjurătură).
Natimă sf. anatemă (Pap.).
Naunglîu vb. I a probă cu unghia pânea, fructul şi orî-ce lucru môle [Pap.].
Navrâp sn. = plóe mărună.
Nă — prefix, care se pune la unele verbe 60 (33, 55).
Nădăvâc sm. fel de împletitură de

për, consistând din câți-vă perî nu-mai 117; impletitură de fire de mă-tase, numită la Arom. *cusonă*. Pap.

Nădurlès vb. IV mă busumflu; mă supër (copiii măi ales). Pap.

Năfară adv. = afară 145. Wgd. *nə-farə* 33.

Nălmès vb. IV = a găsi, a se potrivi; *fe si nălmè* ce se găsi, ce se potrivi 166.

Năinti adv. nainte. Wgd. *nəinti* 33.

Năjòs — *ăli si năjoră perili* i se sbârliră perii, i se făcù pèrul măciucă 79 (33).

Nălbès vb. IV — înălbesc (veđi *nal-bès*).

Nămăliŭ sn. vita, animal. Arom. *număliu*. Pap. *σφαχτο* gr.

Nămilă sf. nămilă, ființă foarte înaltă 166.

Nănăliă = A Naneî (brodărie în felul Naneî) 34.

Năparti adv. = dincolo, în a parte.

Năpòi adv. — înapoi 151. Wgd. *nə-poi* 33.

Năpòiès vb. I — înapoez, mă dau îndărăt; *năpòi-fi!* înapoeză-te! 69 (151).

Năprăşòs (mi ∞) vb. IV = mă prăfuesc. Pap.

Năpròtă [Wgd. *nəpròtko*, pl. *nəpròtki* 23] este netradus, probabil şerpe, năpărcă.

Nărăncături s. pl. = ursitoare [Pap.].

Nărăncòs (v. *narancòs*).

Năridită adj. = gătită. Wgd. 62.

Năsatur vb. I satur, satur bine; *năsatur-ti!* = că satură-te odată! 60 (55).

Născup vb. IV — scui; *musca aŭ născupî carnea* musca scui-pă carnea; *ăli născupî an rost* — îi scui-pă în gură. Pap.

Năstup vb. I = astup; *mi ∞* mă astup, mă îndop 60 (55).

Năut sm. năut 48.

Năviès vb. I — adun pe sul. Arom. *năvădescu*, *mvolbu* 33.

Năvidit adj. = umilit.

Ncap vb. II încap 73 (33).

Ncaer vb. I = încarc; *s-ti ncarcòm* să te încarcăm 48.

Nelîn (mi ∞) vb. I mă închin 78 (34).

Nelînăciuni (v. *anelînăciuni*).

Ncola adv. — în colo; *dî oà ncola* — de aci încolo 58 (6).

Nerese cresc; *nerestirea soarlu* răsăritul sórelui (veđi: *aneresc*).

Nndirèg vb. III = dreg, regulez; *las că ti ndirèg* — las că te regulez 57 (3) (v. *andirèg*).

Něniăcu adj. = nevrednicul, netotul 89 (1).

Nec vb. I = înec, omor; *la dărari băcplă cõnli si necă, ară la spârđiri lumi* la facerea târlei, câni se omoră, iar la stricare ómenii, lumea 62 (4); *ăli nicò* = îi omori 137; *lupili la nicara măgaru* — lupii îl omorîră pe măgar 162; *s-ti neŭ* să te îneci 60 (41); *amă tricũ prîn vali şi si nicară* dară trecui prin riũ şi se înecară 151.

Negru adj. negru 47 (1), 58 (3), 77. Wgd. 12, 28; fig. însămnă: soldat turec 89 (1).

Něti anume 156; prin urmare, aşă dară.

Neşca — nume de vacă fătată Dumineca, prescurtat din: [Dumi]neşca 171 (51).

Neşcă négră; fig. cafea 89 (3).

Neŭă sf. — nea, zăpadă 61 (1), 77 (330, 331); *męzi neŭă* — ninge. Wgd. *neua* 78, *nəo* 8, *da nəo* ninge 45.

Neña-copîilor = néua cânilor (fel de nea).

Neña-măşilor — néua pisicilor (fel de nea).

Neña-oilor — néua oilor (fel de nea).

Nglet vb. I înghet. Pap.; veđi *anglêş*.

Nglit vb. I înghit 73 (34); *nglită!* — înghite! 76 (33); veđi *anglit*.

Ngrăjş vb. I = aţiş, supër; *copînilă nu la ngrăjă, s-nu ti mucică* 66 (100).

Arom. *angrînescu* (de câni când e vorba).

Ngurgu]ăt adj. rotunjour (Neologism din Aromânesce).

Ni adv. = nici 54 (42), 60 (35).

Ni pron. Dat. de la noi = ne; *şa da-ni ver iri!* = dare-ar să ne fie aşă! 55 (13).

Nibun adj. — nebun, prost, rău; *şi dărî laltă mult nibun* = şi făcû alta mult nebună; *nibun soîu* — de ném de rînd, prost, 142. Wgd. *nebun* 28, *mult nebun* 78.

Nibun]ă sf. = nebunie 104 (61).

Nicabafatlia adj. = nevinovat 63 (47).

Nicasmêt sb. = nenoroc 166.

Nicât necat; omorît; *ca si dîsira vizură tofi cucofi]i lui nicâfi* — când se duseră vędură pe tofi co-coşii lui omorîti 137.

Nicăiurea (!) adv. — nicăiri. [Nu sînt sigur, dacă cum-vă nu este greşit, în loc de: *nicăiurea*]. Pap.

Nicicum adv. pe burtă. Arom. *pri dinfi*. Când cine-vă stă întins la pămînt pe burtă saŭ cade cu faţa la pămînt, se đice: *sta, căzû nicicum*. Arom. *sta pri dinfi, căđû pri dinfi* [Pap.].

Nidărăt adj. neîmplinit, nefăcut. Arom. *niadărăt, niadrăt* 61 (73).

Nidudărăt (v. *nidarăt*); *nidudărătuli!* = om de nimica! 61 (73).

Nigrès vb. IV înegresc; *mult alî si nigrî buricu* — mult i se înegri inima, tare se întristă 143.

Nigrêlă sf. = negrêlă, lucru negru.

Nigrê]ă sf. partea nêgră a ochiului.

Nigricîos adj. = negricios.

Niiri — nefire 77 (33).

Niişôt adj. neişit, neumblat (prin lume) 86 (39).

Nimăsticăt adj., adv. neamestecat; *nimăsticati li zi]i* — vorbesci pe negândite, fără să-ţi dai sémă (fără să amesteci în gură bine ce đici) 77 (33).

Nimea pron. neh. nimeni. Wgd. 4.

Nimini — nimenea 78 (334); *nu spûsiră la niminea* nu spuseră la nimeni 163; *s-nu vri]iască drumu cu nimini* să nu vorbescă în drum cu nimeni (nevorbind pe drum cu nimeni) 108 (70).

Nină sf. = mătuşă; apelativ cu care se adreséază nevestele şi fetele către femeile mai în vîrstă.

Ninel sn., pl. *nineli* inel 30, 149. Wgd. *ninel* 5, *ninêl, nineli* 24.

Ninjugăt adj. — neînjugat (taur) 156.

Nin]ilès neînteles; *si fafi ca ninfi]lès* — se face ca nepriceput, că nu pricepe; face pe nesnaî 78 (33).

Nipôt sm. nepot 118; fem. *nipoată*.

Niputeri sf. — neputere, bôlă. Arom. *niputiari* 108 (70).

Nisărăt adj. — nesărăt, fără sare; *ni-sărătuli!* — nesăratule! 61 (70); *ûom foră sari* om nesărăt, fără haz în vorbă, purtări.

Nişan sn. — semn 116; *nişanu di apu-i* — e semn de apă (= lipsă mare de apă-i) 168.

Nişti, pron. neh. nisce; uniî 153; *nişti ûori* = câte-odată. Wgd. *nişti-kôts* uniî 32.

Niştiri — nescire.

Niștiut adj. = nesciut, nepriceput 78 (330), necunoscut 103 (34).

Niți adv. = nici 55 (10), 78 (337-341). Wgd. *nitsi* 35.

Nițiun pron. neh. = nici unul 157. Wgd. *nitsi-un* 31.

Niuzot adj. = neauđit; *si fați ca niuzot* = face pe n'aude 78 (343).

Niveștă sf. = nevastă, muere 48 (15), 53, (37), 78 (343). Wgd. *niveșto* 8.

Nivistulă sf. = nevestuică. Arom. *ni-vistulăe*. Pap.

Nivistulică sf. = nevestuică, fr. belette.

Nivizut adj. = nevăđut 62 (36), a face pe «nu vede» 78 (344); care n'a văđut 86 (335), 138.

Nivolă sf. = trebuință; *lucru țela mai di nivola* lucrul acela mai de trebuință 163.

Nizis adj. — neđis, fără a ăice 78 (345).

Noapti sf. = nópte 51 (20, 23), 169 (13); *pristi noapti* = în timpul nopții; *s-țesi noapti*; an jumităt di noapti 169 (15). Wgd. 23.

Noatin sm. = noaten, miel care n'a ămplinit anul 52 (30).

Nqauq num. — nouă. Wgd. 28.

Nod, pl. *nodi* = nođ 117.

Noi pron. pers. = noi.

Noimă sf. = semnificațiune 163.

Nor sm. = nor 139. Wgd. 23. *nor*, *nóruri*.

Noră sf. = noră 139. Wgd. *norq*, *noróri* 23.

Nostru pron. pos. = nostru, al nostru; fem. *noastră*, pl. m. *noștri*, fem. *noștri*. Wgd. 31.

Noi adj. = nou; de nou, iarăși; *cu nou* = iarăși 154; *nouă* = nouă 45 (4); 56 (38), 121. Wgd. *noy*, *nqauq* 27.

Nonti = la Nănte; *las nu ti torni Nonti* = Dare-ar să nu te întorci la Nănte 61 (11).

Noruri sf., pl. = nări.

Nsor (mi ~) vb. I — ănsor, mă ănsor; 47 (11): *si nsoară ghupțilă* — se ănsoră țigani.

Nșor vb. I = ănșir 118; *si nșoră toți țela din casa* = se ănșiră toți a-acea din casă 103 (33).

Ntunic, veđi *antunic*.

Ntunicari sf. = ăntunecare; a se ăntunecă.

Nturnăt adj. = brodat [lit. ăntornat, ăntors]; *nturnati* = brodate 35.

Năpăt adj. = (ănțepat) ascuțit; *ropă năpata* = pėtră ascuțită.

Năing vb. III = ăncing; *la năinsiră cu capină* = ăl ăncinseră cu spină 64 (34), v. *anăing*

Nu adv. = nu 50 (11, 14). Wgd. 33.

Nucă sf. = nucă 66 (91).

Nuib vb. I — ăntălnesc; *si nuibă* — se ăntălnesc 123: *nuibq* ăntălni 137.

Număr [Wgd. *numqr* 48] vb. I = număr.

Numi sf. = nume 56 (38), 57 (5), 78 (347, 348); *lă-au pusi numea* ăl numi 147; *să nu-lă si stingă numea* să nu i se stingă numele, némul 143. Wgd. *numi*, pl. *numi* 23.

Numir sm. umăr. Wgd. 14.

Numir vb. I — număr; *că la numirq măgarilă* — când ăl numără măgarii 152. Arom. *numir*, *misur*.

Nuntă sf. — nuntă 48 (15), 91 (11), 149. Wgd. *nuntq* 17

Nuntru adv. = ănăuntru 103 (33), 146. Wgd. 33.

Nvărtēs vb. IV = ănvărtesc; ănvelesc; v. *anvărtēs*, *anvırtēs*.

Nvesc vb. III = ămbrac; *mi nvesc* = mă ămbrac (ămă procur haine de ămbrăcat, ca să am de ămbrăcat), veđi *anvēc*.

Nvılēs vb. IV = ănfășur; ănvelesc; *mi*

nvîēs = mă încolăcesc, mă înfășur
67 (112), 84 (111), v. *anvîēs* 67 (112).
Nving vb. III = înving, v. *anvîng*.
Nvirin vb. I = supăr; *mi nvirin* =
mă supăr, veđi *anvîrin*.

O

O! interj. = étă : o, *lia an dulăp*
étă-î în dulap 136; ∞ — răspuns
(considerat ca necuviincios, neres-
pectuos) 78 (351); ∞ interj. de
blestem 59 (24); ∞ — strigăt cu
care sfîrșesc jucătorii numiți Ru-
salii 114 (15).

Oa (se va ceti diftongat *qă (ua)* —
mereu).

Oă (cetesce diftong *oă*) adv. aci
58 (8), 59 (12), 69 (100). Wgd. *ua* 33.

Oăc [cetesce o silabă] adj. prost;
oăculi! prostule! 61 (78).

Oacă adj. neputincios, prost 86, 535.

Oăiă (cet. *qăiă*) sf. — ôe 78 (350), 154,
pl. *uoî* — 85 (514-516).

Oală, sf.; pl. *oali* ôlă 49 (8), 158.

Oăltari adv. — alaltăeri 151. Wgd.
oăltari 34.

Oără, pl. *uorî* oră, cės. Wgd. *oarq*,
orî 29.

Oaspițu sm. ôspete, prietin 55 (7, 13),
107 (69).

Oați adv. aci, acilea 156.

Ocă sf. — ocă 121.

Oglindalo sf. — oglindă. Wgd. 49.

Op! interj. hop! 169.

Opcu adv. pe dos 167.

Opucu adv. pe dos 106 (67).

Ôtrovă sf. otravă, venin 145.

Ons, pl. *onș* însuși, *îpse*. Wgd. 17, 22.

P

Pafti, sf. pl. = paftele.

Paftē-manghelus = calic, țigan 89 (34).

Palamarcă, pl. *palamôrți* = cei doi
piepteni cu cari se trage lâna 34.

Pală sf. = sabie. Arom. *apală*; cu-
vertură de lâna; velință de lâna.
Pap.

Palișnic sm. = jug, plug 51 (210), 52 (20).

Palmă sf. = palmă.

Paloși sm., pl. = bureți, ciuperci [fel.]

Paļă sf. = pae 82 (434), 117.

Paļe = n. de câne 170 (53).

Paļŭ sn. = paiŭ. 83 (433).

Paļoș sn. paloș [P'ap].

Pamuc-an — Pamuc-han (hanul de
bumbac) 163.

Pană — n. de cățeă 171 (52).

Pang sm. = paianjen.

Pântala — ? 62 (10).

Papa (cu∞) — nume de joc copilă-
resc 91 (7).

Paparudă sf. paparudă 115 (78).

Papiă sf. rață.

Papără sf. — nume de plantă, papură.

Papuz sm. — stâlpul pe care se ré-
zēmă acoperișul casei. Pe acest
stâlp se rézēmă *măcazi* (veđi a-
cest cuvînt). Arom. se numesce
preftu.

Par sm. = par; pl. *pari* 33, 105 (68), 144.

Pară sf. pară; *albi pari* bani
albi 78 (333), 136; *aspra pari nu*
pəri moneda calpă nu piere.

Parpudă sf. — nume de plantă.

Partalincă sf. țol, zdrénță; *așz*
pusi partalinchili — își puse zdren-
țele 162.

Parti sf. parte; *la una di parti*
la una din părți, la o parte 33;
la ari lat an parti a fi cam în-
tr'o ureche 78 (334); *la parti așz* =
este într'o parte, este cam prost;
toati porțili toate părțile 136,
105 (66).

Pase vb. III pasc 46 (6), 159; *șutu*
porcu pristi zēnă paști ciutul
porc peste dél pasce 49 (1); *tu la*

ai du pascût cîairu 65 (84); *côn si pască* — când o să pască 73 (355).
Pastir sm. — păstor 154.
Pastrit adj. — păstrat bine, ascuns.
 Arom. *spîstrit* 79 (388), gr. *παστρεῖω*.
Pașalariă sf. pašalâc; an *toati pașalariurli* în toate pašalâcurile 142.
Pașalarêsc adj. de pașă 142.
Pașă sm. — pașă 160.
Paștu sm. = Paști 58 (17), 60 (50); *alî la dărară paștu* = îl omorîră 78 (355, 357).
Pat! = pat! 158.
Pati s. pl. = nume de plantă.
Patru num. — patru 53 (30); *la pătruli zoli* — a patra ȕi 147; *la pătruli uorî* — a patra ôră 147.
Patru-zo(î) num. = patru-ȕeci 105 (88).
Păiantî sf. — stălpul de care se lăgă vita în grajd pe lângă esle. Pap.
Păidă sf. cursă 72 (233).
Pălască sf. = palască, cartușieră.
Pălăumbră sf. — Arom. *șapurnă*. Pap., un fel de corcodușe fôrte astringente la gust.
Pălăur sm. — vas în care se servește rachiû. Arom. *păgûr*.
Pălgîoc sm. melc 48 (10); ~ *cu samăr* și ~ *foră samăr*; veđi *păngîoc*.
Pălmuță sf. = palmă. Pap.
Păn prep. = până.
Până prep. = până.
Pănăcò(î) spl. = scânduri găurite, cu 10-15 găuri, servind a pune în ele bucățile de aloat 31.
Pândăr sm. = pândar 150.
Pândârniță sf. = căliva pândarului, fôrte înaltă, ca să pôtă observă toate viile, ogórele 150. Arom. *pîn-druniță*.
Păngîac sm. = manta de lână de capră 37, greșit în text *păngîoc*. Arom. *tămbare, tămpare, capă*.

Păngîoc sm. = melc 52 (28); veđi *pălgîoc*.
Pără adv. = cam 107 (39).
Părdiă sf. = Arom. *leasă*, nisce paturî făcute de lemn saũ de ramurî de pomi, arborî și pe carî se așeză apoi viermîi de mătase.
Păreçlă sf. — păreche.
Părlîă sf. — cărpitor, scândura pe care se așeză plăcinta còptă [Pap.]
Părmă(î) (an ~) = cameră de dormit 40.
Părnăr sn. — fel de arbust. Arom. *părnare*.
Părtălos adj. = pestriț, bălțat; *ună ghînceă părtăloasă* = o țigăncușă bălțată, pestriță 51 (17, 18), 52 (30).
Părtoacă sf. = nume de flóre.
Păspălî vb. I = presăr 117.
Păspălîat sm. = fel de făină fôrte subțire și de calitate fôrte bună.
Păstrês vb. I — păstrez.
Păstrês vb. IV = păstrez bine. Arom. *spăstrescu*, gr. *παστρεῖω*. Wgd. *pōstrês* — reinige 42.
Pătati sf. pl. — cartofi 25.
Pătpălòg sm. prepeleță.
Pătpălușcă sf. — pitpalac. Pap.
Pățatură sf. — suferință, pl. *pățaturî* suferințe; *păfatura, anvitatură* suferința-î învătătură. Pap.
Pățòs vb. IV pățesc, sufer 164.
Păun sm. — păun.
Păzari sf. = târg, învoelă 90 (1); și *șă dărară păzarea* și așa se învoiră 158; *păzarea uòrbilor* 78 (218).
Păzargiû adj. — târgoveț; care se duce saũ vine de la târg 153.
Pecîû = ? 49 (6). (Probabil că este *becîu* și că nu am însemnat bine eũ).
Peiviță sf. lipitóre.
Per sm. = pěr 46 (6), 53 (35), 79 (380-384); *si lò di per* — se apucă de pěr 169. Wgd. 8.

Per, pl. *perî* — *për* (pom) 79 (365).
Per vb. IV = *per*; *să peră aspra?* 62 (1); 79 (362); *ari pirîrî vrin ūom* — a perit vre-un om 98 (48); *ca să la pirîm* 153. Wgd. 16.
Percic sm. = *perişor*. Pap.
Perd vb. III = *perd* 66 (68), 100 (69); *pirdut aî vrin?* — aî perdut vre-unul 152. Wgd. *pert* — *perd* 16.
Pêrî sf. *perdea*; *î-ăî cripată* *pêrdea* este obraznic, neruşinat 79 (361); *perdea ūoclîului* *perdeua* ochiului.
Pericîuni sf. = *periciune*. Wgd. 15 (veđi *piricîuni*).
Perirî sf. — *perire*. Wgd. 36.
Pernîşă sf. = *pernă* 50 (30).
Perôs adj. — *pêros*. Wgd. 28.
Peză sf. — *batjocură*; *aî baî peză* = *îî baî joc* 164.
Peţu — n. de boŭ 171 (54).
P'edică sf. = *pedică*. Wgd. *p'edikq* 8.
Peñă sf. = *pană*; *aripă*; *şi nu-u ūin'eu vechî p'ênîlî* — *şi nu o mai ūineaŭ aripele* (— i se osteniseră aripele) 137; *că mirîngăŭ sub pe-nălî lu un văltur ună mîlîă dî ūoî* — *că se odihniaŭ subt aripele unui vultur o mie de oî* 158; *peña mică, peña mari*, felurî de brodărie 34; *trapnă cu peñî* = *perucă cu pene* 35.
Peră sf. — *pară* 52 (10), 79 (365).
Peşti sm. = *pesce* 79 (366, 367); *peşti dî la Beşic!* = *Braşove* 63 (27); *peşti dî rōŭ* = *pescişorî de rîu* 27. Wgd. 10.
P'êştiră sf. = *stâncă, peşteră* 142, 154.
Pêti s. pl. = *petece* 50 (13).
Pêtic sn. — *petec, scutec* 102 (41), 120. Wgd. *pêtik* 18.
Pî! = *strigătul condurului, convenit să însemne apă* 149.

Pic vb. *pic*; *să-ūî pică mucu!* — *să-ūî pice, pică-ūî-ar mucul!* *să-ūî pică mōna* = *pică-ūî-ar mîna* 60 (60), 46 (4); *picată* 103 (64).
Picăt sm. — *păcat* 142. Pap. *picati*.
Pică sf. *picătură*; *niţel* 46 (8). Wgd. *pikq* 16.
Picăsēs vb. IV — *simt, pricep* 116, 140, 154. Wgd. *pikşēs* merke 16.
Picătōs adj. = *păcătos*. Pap.
Picătulēs vb. IV — *păcătuiesc*. Pap.
Picătură sf. — *picătură*. Wgd. *pikq-turq* 16.
Picîor sn. = *picioar*; pl. *picîoari*; *nu da picîor* — *nu mărturisesc*; *ūela cu un picîor* — (*dracul*) 79 (369-375). Wgd. *pitşor, pitşoari* 11; *picîoari dî răzbōiŭ* = *epele războiului* 32; *picîoari-di-fuñîă* — *părūi ale războiului* 32.
Picîoară sf. *pas*; *ună picîoară* = *un pas*. Arom. *un cîor, un cîcîor*.
Picir! — *cuvînt imitînd ciripitul rînduniceî* 45 (4).
Picîurūş sn. = *picioruş*. Pap. 24 (10).
Pichisēs (Wgd. *pikisēs*) vb. IV = *observ-ich* merke 10.
Picîrăr sm. = *păstor* 74 (258).
Piducîŭ sm. = *păduchiŭ*.
Pidurêŭ sf. pl. — *fragî* (Huma).
Pidurîşă sm. pl. — *picioruşe* (parte din războiŭ) 32.
Piduŭpl sm. = *bōlă de picîore* 94 (17).
Pijă = *prunc nebotezat, păgân* 119.
Pilă sf. = *pilă*; *ŭ dî lemn* = *pilă de lemn* 31.
Pilivān sm. = *pehlevan, atlet* 167.
Pimînt sn. = *pămînt* 33, 48 (8), 50 (18), 52 (27), 79 (375-376); *să-ūî lî lasă dîn pimînt* = *să le lase jos* 124. Wgd. 9.
Pin sm. = *pin*. Pap. Wgd. 9.
Pincîş vb. IV = *dispar*.
Pingercă, pl. *pingêrŭ* ferêstră 162 (tk. *pengêr*).

Pipêlnică sf. — locul unde se strînge cenușa. Pap.

Pipêr sm. piper. Pap.

Pipercă, pl. *piperci* sf. — ardei 25.

Piperică sf. — nume de plantă.

Piperigă sf. fluture (v. *pipirugă*). Pap.

Piperugă sf. fluture. Wgd. 50.

Pipirugă sf. fluture. Wgd. *pipirugă* pipirus 22.

Pipoanță sf. pepene galben (Brw.)

Pipnă sf. pepene galben. Pap. Arom. *peâpini*, Macedonia; *pi-pônîu*, Epir.

Pirdû(h), pl. *pirdûuri* fulgi. Pap.

Piricuni sf. descrescerea luni, peritul lunii 104 (65). Wgd. *peritșuni* Abnehmen des Mondes 15.

Pirôs adj. = përos.

Piruligă sf. — scoică, mărgén, mărgăritar.

Pirunigă sf. — mac. Arom. *pirpirună* 68 (66).

Pirustiă sf. = pirustie. Pap.

Pirușan sn. — lanț de monede; perii de pe frunte 36.

Pisă sf. — pisică (in limb. copilăresc).

Wgd. *pišo* (Tsernareka) Katze 48.

Pisăies vb. IV — scriu; *ti ari pisăit an frunța di zmăreacă* îți pörtă simbetele 70 (183); *pisăia* — descriu 80 (380); *pisăit* menit, scris 84 (414). Wgd. *pisiès* 42.

Pisăitură sf. scrisore, scris; *că șa fu pisăitura* — căci așa a fost scris 139.

Pisca sf. — pliscul, ciocul paserilor 80 (381).

Piș vb. I piș 62 (20, 41), 104 (63). Wgd. 16.

Pișă-boi = fel de brodărie 35.

Pișim întâiu; *maî pișim* mai întâiu 164. Wgd. 8.

Piștar sm. = pescar.

Piștareă s. pasărea *pescăruș*, ce se nutrește cu pesci.

Piștimă sn. peștemal 128.

Piștoală sf. — pistol 161.

Pită sf. plăcintă; *di codru-vergi* — fel de plăcintă de legume 38; *pită-di-miari* fagure de miere 27.

Pitligani sf. pătlăgea; *roși, gâlbină, lungă*, feluri de pătlăgele.

Pituliță sf. tigăiță 46 (6).

Pitul fel de piatră.

Pitum adj. blând, domesticit 77 (31).

Pizmês vb. IV pismuesc, invidez 141; *au pizmău ampiratița* o învidiau pe împăratăsa 143.

Pircă (a ~) n. de joc copil. 90 (30).

Plamin sn. flacăra 154, 166.

Plasti sf. pl. fel de caier; *plasti di neură* fulgi de nea. Pap. Arom. pl. *apale, apăli, plaste*.

Plătiță sf. — n. de pesce.

Plaz sn. partea de fer a plugului.

Plăcènes vb. IV plesnesc, pocnesc. Pap.

Plăngîndăra și plăngîndura — plângînd 152, 141.

Plăstês vb. IV așez ca să fac *plasti*; *lona si plăstêști an bucium* lâna se așeză în *bucium* (ca să se facă *plaste*) 134.

Plătês vb. IV — plătesc 121, 163.

Plăscătês vb. IV ciocnesc, a bate în capete; *si plăscăfêu* se ciocniau, se băteau în capete 146.

Plășintă sf. — plăcintă 52 (30). Wgd. *plătsindă* 48.

Plec vb. I — plec; *plecă-lu!* — plăcă! 80 (382).

Plec vb. I = aplec; *pôn s-ti pleți* — până să te apleci 46 (6); *plecă-ti* = aplecă-te 154; *côn si plăc* când se aplecă 161; *~* = alăptez; *ca s-la plăcă micu* = după ce-l va alăpta pe prunc 118, 119.

Plevă sf. — pléva. Pap.
 Plicăţea sf. — aplecătore 119.
 Plicătoară sf. = aplecătore, care a-lăpteză singură pe copil 118; se dice şi de oile carî, perđându-şi mieii, se mulg până la instalarea târlei.
 Plin adj. = plin 49 (s, s), 50 (10), 152.
 Plitencă sf. = Arom. *aroale*, *arale*, pěrul care se lasă de către femeii să atârne, frumos potrivit, pe o-braz cam până la urechi.
 Plîsnès vb. IV = plesnesc 108 (70).
 Plivăîes vb. IV = plutesc 116 (70), 147.
 Pliznăc sm. = gemen; *ea rudî doî ilî pliznăfi* = ea născu doî fii gemeni 143.
 Ploacă sf. = placă; potcôvă 66 (88), 162, 85 (301); pafă (fel); pl. *ploci* 30; *li turî ploculi* = (le aruncă potcôvele) a murit 85 (301). Arom. la fel: *le-arcă pêtali*.
 Ploaia sf. = plôe; *mърzi* ∞ = plouă 47 (11). Wgd. *plajiq* 6.
 Ploască sf. = ploscă. Pap.
 Plod sm. — fruct, rod 59 (7).
 Plong vb. III = plâng; *cъn plonđi* = când plânge 45 (3); *dosta plonsişi* = destul ai plâns 61 (88); *plonđiri* = plângere, a plânge 81 (424); *plăngòndura* = plângend 141; *plăngòndura* 152. Wgd. *plonk* plâng 6, *plonş* — plânsei 39.
 Plîmniţă sf. — finărie 50 (10), 52 (20).
 Poală sf. = pólă, şort 36, 121.
 Poarcă sf. — pórca, scrófă 46 (6), 80 (384).
 Poartă sf. = pórtă 123, 144.
 Pocîu sn. = ulcior; ∞ *di gaz* fel de lampă care arde cu petroliu 52 (61), 108 (70); *poaci* pl. 162.
 Pod sn. — căpistere în formă de ladă, unde se strînge făina la móră.

Pòdupăstniţă sf. = Arom. *cuscune*, curele de la samar, de la şea.
 Pogudès vb. IV = a se nimeri; a se întimplă; *şi la iel şa si pogudi* = şi la el aşă se nimeri 148.
 Poiată sf. pl. *poiđfi* — Wgd. *poiato*, *poiots* Stall 23. Arom. *puiată*.
 Poimoni adv. poimâne. Pap.
 Poimoinista adv. — poimâne, poimâne de diminetă 142. Wgd. *pòimoini* 34.
 Poîna = ? 58 (41).
 Poip sm. = popă 80 (385); stâlpul casei numit şi *papuz*; veđi *popă*.
 Poliz sm. — poliţist, persónă în serviciul poliţiei 145.
 Pom sm. — pom 49 (6). Wgd. 22.
 Popă sm. = popă 80 (386, 387), 118.
 Popès vb. IV = popesc; *la popiră* = îl popiră, îl bătură 80 (388).
 Pore sm. = porc 49 (2), 58 (30), 80 (390, 391), 158; ∞ *div*, (Nanta) ∞ *sălbătic* = porc sălbatic; ∞ *di còcină* = porc domestic. Wgd. *pork*, *ports* 22.
 Port vb. I = port; *di guşă s-la porfi* 58 (1); *te porfi an guşă* 46 (7); 101 (60), 156. Wgd. 45.
 Pot vb. — pot 33; *nu pot* 54 (46).
 Potet sm. = ulcioraş 108 (70).
 Pòtnină — parte ?; *aşî lq* ∞ *di uă* = îşi luă partea de struguri 86 (620).
 Potrândă sf. = acele carî servesc a legă plugul de gâtul boilor.
 Postès vb. IV = postesc. Pap.
 Pòindă sf. tipsie de pămînt în care se face şi se còce plăcinta făcută numai cu făină de porumb. Arom. *bonđă*.
 Pòn prep. — până (passim). Wgd. *pòn-si* = până se 35.
 Pônă prep. = până (pretut.). Wgd. *pònan* — până în, *pòndi* = până de, *pònla* = până la 35.
 Pòină sf. — pâne 57 (4); *pòini di bàr-*

- niță* pâne de barniță 46 (6);
põini pâne (fruct) 115 (78); *põnz*
gărnõți 103 (63); *põnz* pl. bucate,
 cereale (Lunđiňi).
- Põinea-gușturicălă* sf. pânea șo-
 pârele (n. de plantă).
- Põnđă* sf. — pânză 33, 80 (393).
- Põră* ? *mi scoasi din põră* mă
 scóse din răbdări 80 (383).
- Põntiți* sm. pantece. Wgd. *põn-
 titsi* 22.
- Prag* sn. prag 101 (60), 164; *cu pra-
 gurn* — fel de brodărie 35.
- Praști* sf. — praștie. Wgd. *praști*,
prașturi 24.
- Praș* sn. praf, pulbere 59 (5), 80 (394).
- Pravleini* ospetarea miresei și a
 mirelui de către părinții fetei, după
 o săptămână de la nuntă 151.
- Praz*, pl. *prajă* praz 52 (32).
- Prăciș* sm. pârciș (berbec de pră-
 șilă). Pap.
- Prăles* vb. IV sbor 75 (278).
- Prălnes* vb. IV sbor 81 (407), 149.
- Prăjes* vb. IV — prăjesc 111 (72).
- Prăliș* măgăruț; strigăt de în-
 demn ca să umble măgari.
- Prăsnēs* vb. IV stropesc 116.
- Prășlenu* sm. greutatea ce se a-
 târnă fusului (veđi: *prışnel*). Arom.
prisine 32.
- Prăștilă* sf. — scara de funie saú de
 curea la cai, etc. 31.
- Pri* prep. pre, pe 49 (33), 51 (30),
 57 (2, 47), 64.
- Priamnu* vb. I — preumblu; *că-lți si
 priamnõ* *põini* căci îi eră fóme,
 îl apucase fómea 157.
- Priatil* sm. = prietin 80 (395-397).
- Priatilõe* sn. prieteșug 80 (398).
- Pricat* vb. I mă uit, privesc bine 154.
- Pricatș* vb. I — prind, reprimd, rea-
 puc 81 (407), 105 (66).
- Pricazmă* sf. basm 145.
- Pricăjēs* vb. IV — vorbesc, spun
 75 (286), 110 (71), 169.
- Prieluciat* adj. recit tare, în cât
 nu-și póte mișcă membrele. Arom.
acițat, neurfit.
- Pricõe* vb. III precoc, răscoc. Pap.
- Pricõnt* vb. I recânt, cânt din nou;
ași cântõ și pricântõ își cântă
 și recântă 138.
- Pricufurēs* vb. IV — cufuresc; *pri-
 cufurit* cufurit 52 (26).
- Prieur* vb. I precurg, curg 149,
 155; curăț din nou; *pricur grõnu
 di gnoi* curăț din nou grâul
 de gunoie.
- Pridar* vb. I fac, dreg din nou.
 Pap.
- Pridaș* vb. I predaș; *nu si pri-
 dēdiră* nu se predederă, nu se
 predară 156; *la prideđi* îl pre-
 dede; ∞ trădez; *la prideđi la
 turfi* îl trădă turcilor. Arom.
il prudeadi la turfi.
- Pridorm* vb. IV adorm, dorm
 105 (65).
- Pridun* vb. I adun, daș ospitali-
 tate; *să nu-u pridunăț* — să nu
 o primiți, să nu-i dați ospitalitate
 142. Arom. *s-nu o apridunăț*.
Pridun-ti la criel adună-ți min-
 tea la cap. Pap.
- Priflari* — a reafli, a afli din nou
 104 (64).
- Prifrõng* (mi) vb. III mă prefac;
prifrõnt (lit. prefrânt) prefăcut
 73 (252), 84 (416).
- Prifulēs* vb. IV mă umflu în pene;
prifoali-ti! umflă-te în pene
 80 (399).
- Prigacș* sn. = pólă, șorț 36.
- Priēs* vb. IV reies, ies din nou
 106 (66).

Prijălës vb. IV a jeli; *nu la putem prijaliri* nu-l putem jeli 159.

Prijûr vb. I — conjur; *ti prijûr să nu spuñi* te conjur să nu spuñi. Pap.

Priļiũ sm. Aprilie. Pap.

Prima adv., num. întâiũ; întâia; *di prima* = pentru întâia dată, pentru prima dată 45 (4); *di prima* de întâiũ 34; *prîmili izmëni* 110 (11), 103, 145, 153. Wgd. 28; *primaver* — vër primar.

Primâr primar: *ver* ∞ vër primar.

Primavëră sf. primăvara. Wgd. 36.

Primărit (mi ∞) vb. I. mă re-mărit. Pap.

Priminës vb. IV. — priminesc 151.

Prin prep. prin 46 (6), 82 (12), 159. Wgd. 35.

Princă sf. cursă (pentru prinsul pasërilor). Pap.

Prind vb. III. aprind 51 (21); *şi-şi prinsi un foc* şi îşi aprinse un foc 153; *di cõn prind la mortu* de când se aprinde la mort (luminare, candelă) 103 (34); ∞ — apuc, *prind la prinsi di picîõr* îl prinse, îl apucă de picior 153.

Pringă prep. pre lângă 72 (22). Wgd. pringõ 35.

Prinsõr vb. I. reînsor; *mi* ∞ mă reînsor. Pap.

Printõrn vb. I. = rëstõrn, reîntore; *ropa-u printurnõ* rëstõrnă rîpa, piëtra 153; *nu putëu s-la printoarnă* nu puteau să-l întõrcă pe cea-laltă parte 158; reîntore 154.

Pripăşõtă nume de capre 170 (35).

Pripilă sf. fusul de fer pe care se rëzëmă piëtra (*ropa*) de la móră.

Priscălie vb. I. încălec peste cine-vă; tresar peste cine-vă.

Priscălës vb. IV. presăr 109 (10).

Priscurnic sm. prescure; fel de brodărie 35.

Prisăļiũ sm. — salamură 38.

Pristi prep. peste 45 (3). Wgd. 35.

Prisnel sm. prisnel. Arom. *prisine*, greutate ce se pune de desubtul fusului, ca să-l ție vertical.

Priştët vb. I. preaştept, aştept, preîntîmpin 101 (10), 160; *etcă la priştitõ lamñia* ecă îl preîntîmpină balaurul 168.

Pritõrn vb. I. = reîntore; *si priturñă* se reîntorceă 155; *nu si priturñă* nu se reîntõrse 161; *las s-nu-lă priturñăfi* — să nu vë împotriviţi, să ascultaţi fără nici o vorbă 167.

Pritucîũ sm. făcăũ, germ. Schau-felmühle.

Priturţesc vb. IV. turcesc; *mi priturţesc* mă turcesc; trec în religia turcëscă 156.

Priubidës vb. IV. cercetez, caut cu amănuntul 157.

Prîmubirëse adj. primăvăratesc (Huma).

Prinñă prep. = împreună 103 (13); 120, 146. Wgd. *preuno* 32.

Prizõrcă sf. scăunel 54 (12). Arom. *pidulîu*.

Privărtăļică (v. *pruvărtăļică*) 32.

Privëd vb. II. prevëd. Pap.

Privideri sf. = prevedere; *bună* ∞ — la revedere 55 (18). Wgd. ∞ glük-kliche Wiedersehen 36, 18.

Privin vb. IV. — reviu; *tunţea vichî* să *privină* atunci în sfîrşit să revie 106 (17).

Pricta n. de joc copilăresc 90 (1).

Proapi adv. aprõpe 104 (14). Wgd. 33.

Proaspăt adj. = próspect 117.
 Prochli vb. I. = apropiu 102 (63), 116, 137. Wgd. *proki* pers. II. 16.
 Prost adj. = drept (a sta drept, în picioare). Arom. *mprostu*. Pap.
 Prub'eu vb. II = beu, a bé apă; *amî si prubiû apu* = mî-a fost sete, mî-a fost a bé apă.
 Prucăse vb. I. = casc 79 (370); *si ca la prucăscu* = și când îl căscă 136.
 Prucont vb. I = cânt, cânt din nou; *si ară prucăntu* = și iarași recântă 137.
 Prucupses vb. IV = procopsesc, fericesc; *să prucupsescă* = să procopsescă 56 (34), 57 (40).
 Prăcûr vb. I = curg; *mî si prucurară lighiăli* = mî curseră balele 72 (228).
 Prufăc vb. III = preface 155.
 Prufălit adj. = prefălit, îngâmfat; *fista-i prufălitu?* = acesta-i prelaudatul (îngâmfatul)? 80 (400).
 Prufit, fem. *prufită* = profet, vrăjitor 144.
 Prumiroses vb. IV = mirolesc de departe 148.
 Prun sm. = prun (pom). Pap. Wgd. 22.
 Prună sf. = prună, corcodușă 69 (173).
 Prunqos vb. IV = prânzesc; *si fură prunqofi* = și fură prânziți 144.
 Pruputrec vb. III = trec, trec peste 80 (401).
 Prușop vb. I = țip; *si prușăp* = și țipă 154; *si eali prușăpară* = și ele prețipară 150, 149.
 Pruvărtălică sf. = parte de la rășboiu 32.
 Pruvăzahnice sm. = parte de la rășboiu 32.
 Pruvêd vb. II = ved; prevêd; *zuăa di moini s-nu mi pruvêdă!* = ziua de mâine să nu mă vadă! (să nu

mă apuce! 58 (22); *si pruvizû* = se luminează de zi.
 Pruvôiu sn. = veți p. 74 (222).
 Pruvom vb. III = vîrs, vom 80 (420).
 Pruvulès vb. IV = găuresc 30.
 Pruvulit adj. = găurit; fig. pușcă 89 (13).
 Psaléz vb. IV = cânt în biserică. Arom. *psăltisescu*, din gr. *Ψάλτης* = cântăreț, Pap.
 Pucăt vb. I = cercetez, caut bine 80 (403), 138.
 Pucudès (mi ∞) vb. IV = mă mir. Wgd. *mi putșudès* 42.
 Puclon sn. = poclon 118.
 Puclonès vb. IV = închin 165; *mi ∞* = mă închin.
 Pucifică = n. de fruct. Arom. *bubuliană, bubuliță*. Pap.
 Pucrôv sn. = învelitoare de lână, velință 117, 138.
 Pudufcă = fig. nerușinată 89 (20).
 Pudvilt adj. = îmbrăcat, înfășurat 65 (65).
 Puerc sm. = porc [Nânta].
 Pufă sf. = fel de ciupercă.
 Pugaciă sf. = plăcintă 102 (63).
 Pugudès vb. IV = nimeresc 62 (8); a se întîmplă 107 (69), 116.
 Puiaampu sm. = paianjen. Pap. Wgd. 13.
 Puivès vb. IV = ivesc; *si puivî* = se ivi 166.
 Pulată, pl. *pulôfi* = partea casei numită la Arom. *pat*, gr. *ἀντή*.
 Pulès vb. IV = torn, servesc apă pentru spălatul mânilor; *să-lî pulescă la mōñi, ca să si spēlă, cum ai adetu* = să-îtórne, ca să-și spele mâinile, după cum este obiceiul 144.
 Pulicăr sm. = policar 107 (68).
 Pulirès vb. IV = descânt 190 (68);

- spin di puliiri* — spin de deochiere; poleesc.
- Puliiri** sf. = spălare a mânilor 122.
- Puliit** adj. = poleit; *puliit cu răzint* = poleit cu argint 166.
- Puliță** sf. = poliță 168.
- Pulm**, pl. *pulni și pulmuri* — pumn; *un pulm di șenghi* = un pumn, o mână de arșice 164.
- Pulmă** sf. = pumn, mână plină; hand-voll. Wgd. 15; veđi: *palămuță*.
- Pulpă** sf. — pulpă. Wgd. 21.
- Pulupès** vb. IV = întunec 138.
- Puļiană** sf. — poiană 160, 113 (7.).
- Puļică** sf. = puică; cuvînt de desmerdare.
- Puļiță** sf. n. constelațiunii *găinușă*.
- Puļiū** sm. pasere, puiū 49 (:), 81 (404-407), 164; obiect de argint numit și Arom. tot *puļiū* 36 (19); fem. *puļica*.
- Pumăròs** (mi ∞) vb. IV — mă obosesc; *pumăròt* — obosit 155.
- Pum'eu** sm. pomelnic, parastas. Pap.
- Pun** vb. III — pun 33; *rachia-n rost să pun* rachiul în gură să-l pun 55 (20); *fe-u pus-ai* — ce ai pus 61 (3); *lă-u pusiți* = îi puserăți 78 (366), 74 (156), 101 (40); ∞ suiū; *ca s-mi pun pri grindă* — după ce o să mă suiū pe grindă 138; *si pusi pri tupolă* — se sui pe plop 166; *puș* — puseiū.
- Punti** sf. = punte. Wgd. 18.
- Pupădiă** sf. — preotésă 81 (400).
- Papădiică** sf. = stiglete; fel de insectă.
- Papărețcă** sf. — ședătore. Pap.
- Papărès** vb. IV — upăresc 81 (416).
- Pupcă** sf. pupăză. Pap.
- Pup'eză** sf. — (Ln.) pupăză.
- Purcăr** sm. — porcar 157.
- Purcăriļă** sf. porcărie.
- Puric** sm. = purece, Br.
- Puriți** sm. = purece 72 (219), 81 (410).
- Purțeă** sf. — purceă. Wgd. *purtsəo* [Ferkel] 8.
- Purțiluş** sm. — purceluş.
- Purțol** sm. — purcel.
- Pus** adj., part. — pus, menit 84 (473).
- Puscă** sf. — oțet 81 (412, 411). Wgd. *pusko* 49. Arom. *pusca*.
- Pusledic** sm. — maț 117.
- Pustă** sf. = pustia 61 (43).
- Pustāv** sn. = pristav, copaie 168. (Probabil să fie o scăpare de vedere la mine, în loc de *pristav*, u, în manuscript confundându-se cu *ri*.)
- Pustalantă** adv. — ziua de după poimâne; se derivă de la *peste-alantă* peste ceea-laltă. Wgd. 34.
- Pustănès** vb. IV — mă obosesc 136, 161. Wgd. *pustanès* ermüde 51.
- Pustelja** sf. — așternut 119.
- Puštu** adj. — nemernic, ștregar 138.
- Put** vb. IV — put, a miroși rău. Pap.
- Puteri** sf. — putere 153.
- Putină** sf. — puțină 28, 30.
- Putirès** vb. IV — gonesc; *tucu si putirès* — deși se tot gonesc 54 (46).
- Putirit** adj. — urmărit, gonit de poteră 154.
- Putnès** vb. IV — fac, descânt, vrăjesc 100 (69).
- Putoari** sf. = putore.
- Putòrn** vb. I; *mi si puturnară mă-țili* — mi s'a scârbit 75 (271); *alți puturnò* — îi răspunse 164.
- Putrid** adj. = putred 54 (48).
- Putrizòs** vb. IV — putrezesc; *și la putrizò di chutèc*. Pap. 24 (7).
- Putpăreri** — a propti, a rēzemă 67, 106 (68).
- Puturòs** adj. = puturos.
- Pușon** adv. — puțin. Pap.
- Puvelès** vb. IV — ordon 147.
- Puvelja** sf. = puterea. Pap.

R

- Raăt sn. pace, liniște 160.
 Rac sm. — rac 147.
 Rachiă sf. — 48 (15), 54 (43, 44), 81 (145).
 Racica sf. coropeșniță.
 Rai sn. — paradis, raiu. Pap. Wgd. 49.
 Ramă, pl. *ramuri* sf. ram, ramură.
 Wgd. 24.
 Ramnic adj. neted. Wgd. *ravnic*
 Ebene 50.
 Ramură sf. — ramură. Pap.
 Rană, pl. *roni* — rană 161.
 Raughil sm. arhanghel.
 Rao sf. — Reif. Wgd. 49.
 Rap, pl. *rap* harap, negru 146,
 166; nume de cal 171 (57).
 Rapoă n. de animale 171 (59).
 Rascărmin, vb. I = scarmen 33.
 Rați rece 123; *la trasi ună rați* —
 i-a tras o minciună 81 (45).
 Rață sf. rouă.
 Raur sm. fel de piétră.
 Ravnic — neted, șes. Wgd. Ebene 50.
 Razglòb, sn. — încheetură 101 (10).
 Răb sn. hîrb 89 (notă), 16.
 Răbș sn. răboj 81 (414, 413).
 Răcnès vb. IV răcnesc, sbier 75 (273).
 Răcutină sf. flegmă. Arm. *hîrpă*.
 Rădic vb. I rădic 149.
 Răgăvân — liliac. Arom. *argăvân*,
 n. de flóre.
 Răghiă sf. — rugină.
 Răghisiri vb. IV a rugini, a se
 rugini. Pap.
 Răgușă și ragușă óie cu córne,
 de unde numirea de óie *răgușă*.
 Răgușcă n. de oi cu córne 171 (58).
 Rămôn vb. III — rămăi; *rămănêfi*
cu Domnu 55 (15); *s-nu rămônă*
 59 (10); *rămasi* — rămase 148. Wgd.
romăș rămăsei; *rămasă* 105 (66),
 103 (64).
 Rănès vb. IV nutresc, hrănesc
 66 (102), 86 (618), 146.
 Răniă sf. râie; căpușită de râie
 (insectă).
 Răpès vb. IV răpesc. Pap.
 Răpicică sf. pietricea 109 (70).
 Răpòs vb. I repausez; *la rapusò*
Domnu îl repausă Dumneđe
 147; *răpusât* repausat, odihnit
 157.
 Răputină sf. loc pietros. Arom.
loc chitròs, sau *hălichî* (Veria). Pap.
 Răsăr vb. IV = rësar. Pap.
 Răscăt vb. I = mă uit jur împrejur;
 privesc, cat jur împrejur 120.
 Răscăcioari sf., pl. — ?
 Răscrășniță sf. — răspântie 105 (68).
 Răsdău vb. I înpart; daă de po-
 mană 124.
 Răsfèt vb. I fët; *ăli si răsfătară*
uoili — îi fëtară oile 85 (613).
 Răsfrong vb. III — rup (în bucăți);
 frâng 103 (63), 118.
 Răsinic adj. — de argint-aur, în fir;
telu răsinic 128.
 Răslàn sm. — leu (v. *arslàn*); nume
 de flóre.
 Răslăbită adj. — liniștită 121.
 Răslăgălès vb. IV = regândesc, mă
 gândesc 166.
 Răsòl — varză acră 81 (418). Arom.
moare.
 Răspàrg vb. III — sfarm, sparg
 108 (70).
 Răsplòng vb. III a face să plângă,
 a provoca plâns; *s-nu la ras-*
plongă = să nu-l facă să plângă
 104 (64).
 Răstălîu vb. I — întîmpin, taiu dru-
 mul, întălnesc. Aroni. *astălîu* 119.
 Răstălîătură sf. — întîmpinare, în-
 tîlnire în drum 97 (68).
 Răstruculès vb. IV rostogolesc. Pap.

Răstupēs vb. IV topesc; *foali di răstupiri rāzintu* fole de topit argintul 30.

Rășuiță sf. (rișnița) terciu 81 (417).

Rășon (veđi *arșon*) 34, 146 (89, nota 1, greșit *arșon*, *rașon*).

Rășuț vb. IV rēsucesc. Ar. *șuț*, *arușuț*, *arșuț*.

Rățēs vb. IV rēcesc 109 (10).

Rățimint sn. = rēcělă. Arom. *ara-țire*. Pap.

Răzbăt vb. II bat; *si răzbătură* se bătură între ei 141.

Răzbōiū sn. rāsboiū 31.

Răzint sm. argint 89 (Notă).

Răzint adj.; *uom razintuli* — obraz-nicule! 61 (61).

Răziutār sm. = argintar 29.

Răzvrājōs = ? *bișonili ca răzvrājōra*, *si f'ēsira șoarifi* bș. când se revoltară, se făcură șōreci 139.

Remi sf. guturaiū. Wgd. 50 — Un-wohlsein.

Repă sf. — repa [legumă].

Reți sn. berb.ce neintors. Arom. *areate* 63 (53). Wgd. *rieti*, *riets* 22.

Ricătēs vb. IV sbier; *măgarilă ricarēs* = măgariī sbiēră 75 (273). Pap.

Ricu rigu 45 (1), 137, prescurtat din [*cucu*]/ricu.

Rid sn. dél, colină, muchie de dél. Arom. *șilătură* [Este greșit în Pap. Arom. *tumba*], 49 (7), 81 (419).

Rieți, Pap. greșit, veđi *reți*.

Rimilēs (mi ∞) vb. IV mă scarpin. Pap.

Rin sm. — anin. Arom. *arîn*, *anîn*. Pap.

Risipēs vb. IV — risipesc; *gălbūșu di uoū si risipești*.

Ristōs — Christ 72 (317).

Rod sn. rod; *negru pimint mai mult rod da* 79 (317).

Roaghă sf. bōlă (fel); *roaghia li cață vitili, oāmînili, galînili roaghia* dă în vite, ômenī, găini. Pap.

Roată sf. rōtă; rōta care servește la făcutul ôlelor. Pap.

Rod vb. III = rod; *roș* = am ros, rosei; *aū roș* = am ros-o, adecă am mâncat bătae. Arom. *le-arōșu*, cu același sens.

Rog (mi ∞) vb. I (mē) rog; *ca si vut-au rugāt* — după ce se rugase 142; *ați mi rog* te rog, mă rog ție 149; *ștîn țe-ți mi rog* scii ce mă rog ție, scii ce te rog 168; *si roagă* = se rōgă 45 (4). Wgd. *mi rok* 45.

Rom sn. rom. 54 (43).

Rosă sf. rouă.

Rost s. gură 51 (31), 53 (37), 55 (12, 10), 84 (420), 106 (55), 116. Wgd. 48; ∞ = gură, deschidătura prin care trece suveica, când se țese 32 (veđi *gură*).

Roși adj. = roșu 34, 81 (420, 421), 102 (61). Wgd. 28; ∞ fig. vin 89 (4).

Rōd vb. III rid 109 (70); *rōdiri* 81 (424); *si radea ridea* 154; *ti rōdi* te ride, își bate joc de tine 164. Wgd. *rōt* 50, *rōș* 39.

Rōm vb. I rīm, sgăriū pămîntul; *di rămă* 136; *și-și rămă an cupu di gnoi* și-și rīmă în grămada de gunoiū 160. Arom. *ar'im* (se ȋce despre găini mai ales).

Rōnsi s. pl. firele ce rămân de la rāsboiū, când se termină țesatura. Arom. *arise*.

Rōnză (rōnsă) sf. = haină femeescă 37.

Rōpă sf. — piétră, ripă; 59 (34), 82 (425-429). Wgd. *rōpō* 10, 13; *rōpă-di-moară* piétră de mōră, care macină; *rōpă-dulți* piétră dulce, se servește ca doctorie; *rōpă vī-nita* piétră vīnētă.

Roŭ adj. — rău 59 (28), 81 (423). Wgd. *roŭ, rauo* 27.

Roŭ sn. riŭ: *roŭ Vardâr* fluviul Vardar.

Rov. Arom. *aròv* 25.

Rubă sf. haină 150.

Rucjòc sn. prânz 120, 159, 169.

Rucjòs vb. IV prânzesc; *di rucjòs* ca să prânzescă 103 (83). Wgd. *rut-şòs* 50.

Rudăñŭ sn. = cicric, depănător 32, 52 (23); ∞ fel de brodărie în felul cicricului 34, 35.

Rudă prescurtat din [*papa*]/*ruda* 115 (78).

Rudès vb. IV nasc 116; *şi ea să rudescă* şi ea va nasce 143; *ponă sa si rudescă tatu* 50 (15).

Rudirŭ sf. nascere 53 (34), 63 (28).

Rug sn. — măracine. Arom. *arùg*.

Rugăciuni sf. rugăciune 156.

Rugămînt sn. — rugăminte 151.

Ruguzină sf. rogojină 33, 119.

Ruŭès vb. IV — răresc 26.

Ruŭică sf. ciorchine de strugure. Pap.

Rumig vb. I rumeg. Wgd. *rumik* 12.

Runc adv. rar 117; *verđilŭ cu runc* (fel de brodărie) 34; *ciarcu cu runc* (fel de brodărie) 35; *şiştaŭilŭ cu runcă* (fel de brodărie) 34.

Rup vb. III — rup; *cola si rupi* 83 (450); *rupsiră* 66 (89); *iun' si rupă* unde se va rupe 82 (423); *ampira-tiŭa rupsi ŭea carti* împărătésa ruse cea scrisore 142, 117, 139; *rupş* rupse.

Rupòs adj. = prăpăstios.

Ruptătură, pl. *ruptături* ruptură, lucruri rupte. Pap.

Rupti s. pl. (rupte) fig. parale 89 (6).

Rus sm. rus. Pap.

Rusalŭs. pl. — jucători, căluşeri 114 (78).

Ruspiă sf. curvă 18 (352).

Ruşoni sf. ruşine. Wgd. *ruşoni* 10.

Ruşòs vb. IV roşesc; *ruşaşti* roşesc 107 (69); *s-ruşaşti* se înoréză, se acoperă cerul cu nori.

S

Sa pron. pos. = sa, a sa; *muma-sa*; pl. *salŭ* = sale.

Sa conj. = să; *ŭe sa zică Domnu!* = ce să zică Dumnezeu! 57 (53, 84).

Saăt sn. = cés, moment 82 (431), 143.

Sac, pl. *saŭi* — sac 82 (432, 434), 153.

Saŭb sm. logofet, supraveghetor 156.

Salcă sf. salcie 27, 59 (17).

Saldi adv. numai 49 (4), 50 (10), 52 (29).

Salungŭr adj. lungan, lung, disproporţionat 82 (435).

Sam vb. ajut. sînt; *sam bun* — sînt bine; *ieşi* — eşti 58 (2); *ăr* — este; *nu-lŭ ar* nu-ŭ este 51 (19); *ilŭ-ŭ an ŭer* fiul este în cer 50 (15), 63 (31); *carŭ ŭu-băbaŭca* — cine ŭi-e tată 62 (22); *aŭi sa ghŭi* ŭi sunt vii 49 (4); — Imperf. *ram, raŭ, ra, ram, raŭ, raŭ* : *ra* eră 68 (147); *ra să si ducă* 71 (112); Aor. *fu*; *cămila ună aspra-ŭ fost* cămila un ban a fost 65 (70); *să iă* să fie 55, 56; *să iŭ* să fiŭ 64 (88); *s-nu iŭ*; *să nu fiŭ*! 58, (25, 30); *să iŭi*! *să fiŭi*! 57 (40); *să iŭi ghŭ*! 55 (11); *iriŭi ghŭ*! *să fiŭi sănătoşi*! 55 (6); *iri*! *fiŭi*, *să fie*!; *iri ghŭ cupilaŭu*! *să fie sănătos, să-ŭi trăescă flăcaul*! 57 (58).

Samăr sn. samar 31, 52 (28), 82 (437, 438); cerul guri.

Samargiŭ sm. samargiŭ, lucrător de samare 29.

Sami-Gŭorz 112 (78).

Samuvilă sf. = balaur; păun de noapte 154.
 Sap vb. I. sap 48 (₁₅), 69 (₁₅₇), 152.
 Sapă sf. — sapă 103 (₈₃).
 Sar vb. IV. sar 49 (₁); *sări pristi zid* sări peste zid 146; *săriră coșilă* — săriră câinii 162; *sari ună moșlă* se ridică o cătă (de praf) 150.
 Sar vb. I. însă, pun sare în ce-vă; *sar peștili* pun peșcii în sare. Pap. Arom. *ansâr*.
 Sarăliă sn. = palat 164.
 Sarc (sartși. Wgd. 50) glas.
 Sari sf. — sare 108 (₇₀).
 Sarea-băbăliă sf. — sarea babei (fel de grindină).
 Sari-apu = (sare-apa) cascadă Ln.
 Sarmă sf. — mătase 150. Arom. *sirmă*.
 Sarup vb. I. — surp; *la sarupò* — îl usurpă 139.
 Satur vb. I. — satur 138; *si săturară* = se săturară 163.
 Să conj. — să; s. 46 (₁); *s-la* să-l 66 (₃₃); *s-la facă* 56 (₃₃), veđi *sa*, *si*.
 Săghiă (veđi *sighiă*) 36.
 Sălăghlès vb. IV. — arunc; daū drumul 166.
 Sălbatic adj. — sălbatec (numai la Nanta).
 Săldisès vb. IV. = stric; *și dințilă si saldisiră* și dinții se stricară 169; *li săldisiși răbùșăli* le perduși, le făcuși perdute răbójele 81 (₄₁₃).
 Săluc sm. respirație. Arom. *adilatic*. Pap.
 Săm-Glorz sintul George 112 (₇₃).
 Săm-Todre sm. — Sîntul Tudor.
 Săntraciū sm. cuțit pentru tăiatul frunzei de dud 26; instrumentul cu care se taie unghia calului. Pap.
 Săptămōă sf. săptămână 102; *săp-*

tămōă albă săptămâna albă, a brânzei 114 (₇₆).
 Sărată (na ∞) n. de joc copilăresc 90 (₁).
 Sărateă sf. zăr de brânză. Arom. *đăr*.
 Săratură sf. săratură, lucru sărat. Pap.
 Săriñi s. pl. = loc de dat sare oilor.
 Sărlă adj.; *plăfintă sărlă* — plăcintă cu miere și unt 114 (₇₆).
 Sărună n. orașului Salonic. Pap.
 Sărup vb. I usurp (veđi *sarup*). Pap.
 Sărut vb. I — sărut 53 (₃₇), 121, 164.
 Sătăr = ? 50 (₁₃). Pap. 13 (₁).
 Sătul adj. sătul, săturat 82 (₄₃₈), Wgd. *sotul* 28.
 Sătulimi sf. — săturare, sătulătă.
 Scafă sf. — pahar 82 (₄₃₈); *si-u beđ an scafă* — să o beđ, să o sorbi în pahar, adecă să o tot iubesci 162.
 Scald vb. I = scald; *și si scaldò* = și se scaldă 163.
 Scand sn. scaun 53 (₃₅), 120; *pri scand* petron 142. Wgd. *skant* 15.
 Scandu-Dòmnułi sn. — scaunul lui Dumneđeū (nume de flóre).
 Scanda-mândala — 50 (₁₆).
 Scap vb. I scap 63 (₄₇), 144, 162.
 Scapir vb. I = scapër (din amnar); fulgeră; *scăpiră pimintu* — scapără pămîntul, adecă fuge de rupe pămîntul 79 (₃₇₈); *cum fuzeă... di scăpiră pimintu* — cum fugiă... de rupeă pămîntul 169.
 Scăpit sn. apus, apus de sóre. Pap.
 Scăpit vb. I apun; *scăpitò dupu zēna* apuse după dól. *Acu-đ scăpităt soarli* 119.
 Scară sf. — scară. Pap.
 Scarțin (mi ∞) vb. I — mă scarpin 82 (₄₄₁).
 Scăculėti sm. — lăcustă.

Scălès vb. IV stric; *si scālî lucrū* — se strică lucrul, tréba. Pap.

Scăpitari sf. — apunere, a apune; *pri la scăpitari soarli* — pe la asfințitul sórelui 105 (68).

Scăpitarea soarluî = apusul sórelui 169 (14).

Scăpităt sn. = apus; *scăpitatu soarelui* — apusul sórelui 164.

Scărlată sf. — pânză pe care se cos monede vechi și care se pórta de femeî la pept (fel de podóbă).

Schimb vb. I schimb. Wgd. *skimp* 48.

Schimbari sf. — schimbare, a se schimbă.

Schitnès vb. IV scrintesc: *ăi schitnît* = este scrintit (la minte).

Scoc vb. I = joc 47 (14); *si scoc* — să joc 48 (14); *scoacă* 52 (33), 66 (104).

Scol vb. I — scol 164; *con si sculô grănciaru* = când se sculă olarul 162; *mi scol* — mă scol.

Scornă sf. cismă. Pap.

Scot vb. III — scot 47 (11), 85 (574); *űopt la scoasi* opt îi scóse, opt îi află 152.

Scomp adj. — scump. Wgd. 28.

Scõndură sf. — scândură 33, 82 (140); parte de la răsboi 32.

Seore — dél pietros; dél prăpăstios.

Serăcălès vb. IV — cărcăesc, căraesc 63 (36).

Serăcică sf. = fel de hemipter.

Sripeță sf. scripeți 31.

Seuenès vb. IV — mă pun; *scucni și ăñ lantu* se puse și în cel-lalt 141.

Sculjò sm. = școlă 143. Wgd. *skoljò* 28.

Scult vb. I = ascult.

Scund vb. III ascund; *mi scund* = mă ascund 66 (33), 101 (33). Wgd. *skunt* 11.

Scunciòs adv. — pe nesimțite, pe ascuns; *vini scunciòs* — veni în as-

cuns, în secret, fără să afle ni-meni.

Scup vb. IV scui 60 (40), 66 (98), 82 (112, 111), 84 (181), 107 (19); fără *să-ű scupim* fără să o scui 147; *nu-u scupsiră* nu o scui 146; *nu-ű scupiră* 145. Pap. Wgd. *skup*, *skupî* 11, 16, 39; după cum se pôte vedé la Aor. face *scupș* și *scupî*.

Scupès vb. IV — scopeșc. Pap.

Scup'et sm. scuiat. Pap.

Scurnès vb. IV scornesc 163; deș-tept din somn. Pap.

Scutur vb. I — scutur; *s-ti scutur* = o să te scutur (de parale). Pap.

Scuțot adj. ascuțit. Wgd. *skutsòt* 28.

Secică = Februarie 82 (113).

Semn sn. = semn, prevestire (v. semt).

Semt sn. = semn. Wgd. 15; *an țe semt* — în ce loc, în ce hotar anume? Pap.

Serin adj. = senin. Wgd. 13, 18.

Seű sn. — seű; grăsime.

Seu-gălinăliă sn. — seul găinii (nume de plantă).

Seu-lêpuruluî — seul epurelui (n. de plantă).

Sedăv adj. = blond; care dă în roșu. Pap.

Semin vb. I — sémên 84 (111); *țe la ve siminăt melju* ce-l sémênase cu meű 153.

Seră sf. = sară; *sera-ta* — sara 169 (113). Wgd. *sero* 8, *sera-ta* 34.

Seți sf. — sete 66 (105).

Sețari (*sețșori* 8. Wgd.) veđi *s'ețiri*.

Sețir vb. I — secer; *si sețiri* = o să seceri 82 (111).

Sețiri sf. — secere 117.

Sfacă pron. neh. fie-care 64 (33), 82 (116, 115). Wgd. 38.

Sfărdil sm. — sfredel 31, 86 (333).

Sfărșòs vb. IV — sfirșesc; *păn s-lî du sfărșescă* 105 (36); còt lucru amî

sfaşaşti cât lucru îmi face 157;
sfârşit. Wgd. 49.
Sfârşuc sn. = sfârşit 163.
Sfetir-Anghil (S-tul Anghel) S-tul
 Arhanghel 156.
Sfilgîan sn. cêşcă (de cafea) 122.
Sfirbi = fluere; *cu tîmpînişi cu sfirbi* =
 cu tobe şi cu fluere (surle) 142.
Sfirès vb. — fluer, şuer 52 (33), 53 (34);
sfiriri 144.
Sfită sf. — slujbă religioasă; *că nu rau*
(rubi) di sfită căci nu erau
 (haine) de slujbă 168.
Sfitès vb. IV sfinţesc, luminez 147.
Sfituică sf. — licuriciu.
Sfriel, pl. *sfriei* fluer 168.
Sfruel, pl. *sfrueli* — fluerul piciorului;
 fluer.
Si conj. să 46; *si creşcă! si prucupsească! si mbitranescă!* 56 (37).
 Wgd. *si* baş 35.
Si pron. ref. se; *undi si culcă*
 unde se culcă 50 (11); *si roagă* —
 se rîgă 45 (4).
Sibep sn. motiv, cauză 148, 155, 162.
Sicară sf. secară 25.
Sicărînă adj. de secară 117.
Sichîjû sm. — săculeţ, trăistîţă 135.
Sicuri sf. — secure 82 (44), 119.
Sighiă sf. haină femească 36.
Sil'ef sn. — seléf 139.
Silviă sf. chiparos 83 (48).
Siminăt adj. semănat. Wgd. *si-*
menăt 28.
Siminţă sf. semîntă; *siminţa di*
bubi semîntă de gândaci de mă-
 tase.
Sin, pl. *sinuri* sîn 120, 77 (320).
Sinduchî sn. — ladă 31. Wgd. *sîn-*
dukî 51.
Singur adj. singur 119.
Siniă sf. masă de lemn 103 (33), 166.
Sinor sn. hotar 101 (30).

Sintînă-ti! tacî! 83 (49).
Sint vb. IV simt, simţesc. Pap.
Sirbès vb. IV servesc, lucrez 70
 (187), 139, 147. Wgd. *Serbés* 13, 42.
Sirbielòs adj. — lucrător, muncitor.
 Wgd. *serbitşòs* 28.
Sirbimînt sn. = lucru, trébă, serviciu.
 Pap.
Sire, pl. *sirfi* nume de pom. Arom.
şindif, şindifcu 28.
Sir'ec adj. sărac 147.
Sirin adj. senin. Wgd. *serin* 13, 28.
Sirtur sm. instrument de argintă-
 rie 30.
Sirumă adj. — sărman, sărac 83 (450),
 143.
Sistră sf. — instrument de ras că-
 pisterea. Pap.
Sită sf. sită. Pap.
Sişirimînt sn. (secerămînt) seceriş,
 secerare.
Siv adj. cenuşiu (de colóre albă-în-
 chisă). Pap.; *sivu-glavă* n. de
 capre 171 (62).
Sivécî sm. soiă de crap mai mic.
Sinătati sf. sănătate 55 (10), 56 (34).
Sinătòs adj. sănătos, tare, fôrte
 67 (108), 70 (174), 120.
Slab adj. — slab; subţire 83 (451-454), 154.
Slăbès vb. IV slăbesc; *tot mai*
mult slăbea tot mai mult slăbiă
 163.
Slăgălès (mi ∞) mă consider; *si*
slăgaiaşti se consideră, se nu-
 mără 117; ∞ mă gândesc: *si slă-*
găiră iel cutri'i — se gândiră ei
 sărmani 163.
Slănèsc adj. slăvonesc.
Slăvèi sm. privighitoare.
Slobîni spl. şolduri. Arom. *ilje*.
Slojnic adj. — scurt 71 (303).
Slovei sm. — Rothkelchen 50. Wgd.
Smăgiaică sf. uliă [tk. atmagê].

Smintès vb. IV = amestec, smintesc ;
smintit la minti a fi smintit, ne-
 bun ; *si smintiră irili* — se ames-
 tecară firele de răsboi, fig. când
 se încurcă o afacere.
 Smoacie (mi ∞) vb. I mă mișc
 83 (455).
 Smoc sm. șérpe gulerat, care nu
 mușcă.
 Snop sm. = snop 156.
 Snuèp sm. snop (numai la Nănta).
 Soacără sf. sócră 116.
 Soară sf. — subțioră 155.
 Soari sm. sóre 47 (11), 83 (456) ; *la*
bătirea soarlu la răsăritul só-
 relui 169 (4) ; *ancriscū soarli* s'a
 luminat de ziua 169 (4) ; *un fiçòr*
ca soarli un băet ca sórele 146.
 Soafă (soatsq) sf. Genossin. Wgd 23.
 Sobani n. de boi 171 (40).
 Socòl sm. — vultur 63 (40) [Acéstă
 pasere nu există în partea locu-
 lui și se închipuesce ca fòrte fru-
 mósă].
 Socru sm. socru. Wgd. 12.
 Soi sm. ném ; *di tqu sor ari fat*
vrin nalbânt = de némul têu a
 a fost vre-unul poteovar 162.
 Soică sf. — bricég 101 (40).
 Soiu fel 107 (40).
 Som sm. somn (pesce).
 Son sm. soinn ; *buimaciòt cum ra*
di son buimăcit cum eră de
 somn 164. Wgd. 12.
 Sor — cuvînt cu care se adresază
 nevestele către cumnate. Pap.
 Soră sf. soră ; *suròri* 54 (46). Wgd.
sorq, suròri 23.
 Sorți spl. sorți ; *să turim sorți ; să*
punim la sorți să tragem la
 sorți. Arom. *s-traqim șcurtița*.
 Soț, fem. soafă soț, tovarăș ; *s-la*
ve cu vel minciunosu și sofu-su —

îl aveà cu el minciunosul și pe to-
 varășul său 151, 147.
 Soțluc sn. — prieteșug, tovarășie.
 Arom. *sufatâ* 83 (457).
 Sqbă — n. de vacă fêtată Sâmbăta
 171 (459).
 Sodu sm. vas 81 (411).
 Somburi sm. sîmbure 53 (46).
 Somt, pl. *somți* sfint ; *pri treilî*
somți 57 (4). Wgd. *somt* 18 ; *som-*
Gròrz sfintul George [Pap.] ;
som - Medru sfintul Dumitru.
 Pap. ; ∞ icônă 116 (79).
 Sona sf. ; *an un cup di sonă cola* 151.
 Sonqi sm. sânge 83 (459, 458), 159.
 Wgd. *son(d)zi* 18.
 Sonqir vb. I sânger ; *mi sonqir*
 mă sânger, imi scot sânge. Arom.
sindinèq.
 Spă sf. — prăjină, bătă lungă 141.
 Spar vb. III speriu ; *mi spar* —
 mă speriu ; *nu ti spari!* nu te spe-
 riă, nu te descurajă ! 57 (47) ; *si*
spară rqu să sperie rêu, rêu-
 tatea 117 ; *si sparura* se speriară
 153. Wgd. *spar, spqrui* 4, 39. Pap.
 Sparg vb. III sparg, stric 62 (44),
 84 (460) ; *ca s-nu-u spargă casa* 142.
 Wgd. *spark, sparș, spars* 7, 39, 42.
 Spată, pl. *spoți* — spată [parte de la
 răsboi] 32 ; omoplatul paserilor ;
pri spoți pe spate 106 (47).
 Spăteză sf. — spată [parte de la răs-
 boi] 33.
 Spel vb. I spel 74 (267), 83 (460),
 102 (41) ; *îundi spilău* — unde spēlău
 150. Wgd. 9.
 Spic sm. spic (de grâu) ; fel de
 brodărie pe cămăși în forma spi-
 cului 34. Wgd. *spik, spitsq* —
 Ähre 9.
 Spilari sf. = spēlare ; *sovă di spilari*
 fel de spēlat 107 (46).

Spin sm. — spin 100 ⁽⁵⁸⁾, 135. Wgd. 16; pl. *spînzî*.
 Spinşur vb. I. spinşur 162. Wgd. *spinşur* 9.
 Spinşurari sf. — a spânşurâ, a atârna, atârnaire.
 Spinşurat adj. atârnat, spânşurat 73 ⁽²⁴³⁾.
 Splină sf. — splină. Pap.
 Spor sm. — spor; *bun şi spor la lucru* — cu bine şi spor la lucru 56 ⁽²¹⁾.
 Spricică sf. = lescae, diminutiv de la *aspră* 136, 137.
 Sprötiva adv. — în faţă, vis-à-vis; *şe lucru ăi cola sprötivă?* — ce lucru este coala vis-à-vis? 150.
 Spruză sf. — spuză. Pap.
 Spugănès vb. IV. = spurc; *spugănit* — spurcat; *spugăniri* — spurcare. Arom. *pîngînescu, pîngînire*.
 Spulaŭti! = să trăiţi; mulţumim! 118.
 Spulaŭdisès vb. IV. mulţumesc (neologism) 166.
 Spun vb. III. — spun 162.
 Spurc vb. I. — spurc; *mi spurcò pulu dimneŭa* mă spurcă paserea diminéŭa (când auŭi, pe nemâncate, cântând o pasere); a mânca de dulce în ŭile de post. Pap.
 Spurcât adj. = spurcat 61 ^(76, 77); figure 89 ⁽⁵⁵⁾.
 Spurcăciuni sf. — spurcăciune. Pap.
 Spus = vorbă, spusă 83 ⁽⁴⁶²⁾.
 Staidă, pl. *staidă*, sf. — stafidă 48.
 Stamnă sf. ulcior de pămînt măi mare 96 ⁽⁵⁷⁾.
 Stară adv. = de séră 167. Arom. *astară*.
 Stărină sf. — căpiŭa de fin. Pap.
 Staŭ vb. I. staŭ 49 ⁽³⁾, 53 ⁽³⁶⁾, 63 ^(39, 37), 74 ⁽¹⁶³⁾, 162, part. *stat* şi *stătut*.
 Staur sm, şobolan.

Stavelă sf. — opritóre, prin care oprim maşina morii de a măi lucră.
 Stămăria sf. — sînta Marie 24.
 Stăfsès vb. IV. dospesc. Arom. *disfingu* 92 ⁽³⁾.
 Stănuvit adj. — băgat în pămînt, infundat 106 ⁽⁶⁸⁾.
 Stăpòn sm. stăpân 166.
 Stărluşcă sf. şerpe vinět, despre care se crede că sbóră; viperă (veŭi *străluşcă*).
 Stărpès vb. IV. = stîrpesc, fac să dispară; *viŭă că si stărpî apa* veŭă că dispărū apa 142.
 Stăşunu! săracul! Pap.
 Stăviñeri sf. s-ta Vineri.
 Sterp adj. = sterp 84 ⁽⁴⁸⁵⁾, *sterpă* 165.
 Steŭă, pl. *steŭi* stea 51 ⁽²⁴⁾, 76 ⁽³⁰⁷⁾, 83 ^(465, 463), 147; fel de brodărie; *steŭi* 35. Wgd. *steo* 13.
 Sticupèi sm. — grangure 48 ⁽¹⁵⁾.
 Stignès vb. IV — întind (eróre p. 33 adun); *si stigneşti teteva* — se întinde córda 33.
 Stimnès vb. IV — întunec, germ. blende 50. Wgd.
 Sting vb. III. — sting; *să nu-lŭ si stingă numea* = să nu i se stingă numele, stirpea, némul 143. Wgd. Pap. *stinş* = stinseŭ 39.
 Stindeclŭ şi tindeclŭ sf. o vargă de fer, servind a ŭiné pânza întinsă de o potrivă.
 Stipsi sf. piétră acră.
 Stîrpăr sm. — păstorul care pasce oile sterpe. Pap.
 Stîrpès vb. IV (veŭi: *stărpès*) stîrpesc; *mi stîrpès* = mă stîrpesc 83 ⁽⁴⁶⁶⁾.
 Stîrpiciuni sf. — stîrpiciune.
 Stîrpiri sf. = stîrpire.
 Stog sn. — căpiŭa de fin, şiră. Pap.
 Stomnă (*stomnò*) sf. ulcior. Wgd. 11.
 Stomnicică (*stomnitško*) sf. ulcior

- de pământ mai mic. Wgd. 50. (Veđi *Stamnă*).
- Stong adj. = stîng.
- Stongiîi s. pl. = stânjenî 128.
- Strat sm. — nume de plantă.
- Strălușcă (veđi *starlușcă*) sf. — vi-peră. Pap.
- Strătès vb. IV taiu drumul; în-tîmpin, es în drum: *etcă că aļi strătî ună babă* étă că-î eşi în drum o babă 165; *că etcă ļa stră-teşti un deđ* = că étă îi ese în drum un moş 166.
- Străvēţ sm. — nume de flóre.
- Străvuri s. pl. lucruri plăcute de ale mîncării 128.
- Strek sm. — barză, germ. Storch. Wgd. 50.
- Strejur sm. — parul din mijlocul ariei, de care se lęgă caii, ca să treere grăul 110 (72), 40.
- Strelă sf. fulger 59 (18).
- Streļiutā pers. III fulgeră; *Dom-nu* ~ — Dumneđu fulgeră.
- Stres, pl. *streši* sgărcit 69 (172).
- Strepjori sf., vb. — a se strepezi: *la str'epijă* — le strepijesce 69 (173); *cu dinţile stripijõfi* cu dinţi strepeziţi 169.
- Strepj sm. vierme de brînză.
- Streņū sf. — strēşină 102 (61). Wgd. *streņo* = acoperiş (Dach) 8, 20.
- Stric vb. I stric; *na za stricõm* — ne stricarăm 83 (107).
- Stricari sf. — stricare. Pap.
- Stricăciuni sf. — stricăciune.
- Stricupaşcă sf. — pasere din clasa corniroştelor.
- Stricupēū sm. = grangure; veđi *sticupēū*.
- Strig vb. I = strig, chem 157.
- Striglatā sf. fel de lapte covăsit. Arom. *străglatā* 93 (46).
- Strimt adj. îngust; *punti strimtă* pod îngust 156; strimt: *teslă strimtă* fel de teslă 31. Wgd. 18.
- String vb. III — string 33, 47 (10), 117, 168. Aor. *strinş* strînseî.
- Stroînie sm. peţitor 125.
- Struboguşcă sf. — măcieş! (fel de trandafir sălbatec). Arom. *coarni-bifi*, al cărui fruct mîncându-l aduce constipaţie.
- Strug sn. — instrument pentru lustruirea samarelor 31.
- Struîes vb. IV — peţesc; *s-mi struîes* = să peţesc 139.
- Struminari sf. îmbold. Pap.
- Strungă sf. — târlă mică, unde sunt puţine oi mătriţe; strungărétă (la dinţi). Pap.
- Stumnică sf. — ulcior mai măricel 53 (37).
- Stup vb. I astup; îndop 81 (110), 117.
- Stupăt astupat; *liumnicescu stupăt* (fel de brodărie) 34; *ciarcu stupăt* (fel de brodărie) 35.
- Su pron. pos. = seū; *tatā-su* = tatăl seū; pl. *seļi*. Wgd. *su, sa, seļi, salī, lui* 31.
- Sucală sf. = făcăleţ. Arom. *şuţală*.
- Sucardi sf. sarică 37, 121.
- Sucică (în limb. copil.) — cacatus 141.
- Sucîş (sutşîş) = ich drehe, ich wälze. Wgd. 42.
- Sucriļā sf. — socrie.
- Sucrimi sf. — socrime.
- Sud vb. I — asud, năduşesc. Pap.
- Suflit sn. - suflet 58 (13), 88 (573); *si-lē dau di suflit* să-î dau de po-mană 164, 157.
- Suflu vb. I suflu 51 (17, 18), 81 (417), 102, 154.
- Sug vb. III = sug; *mõndu suzi* = mînzul suge 45 (1); *la nõu mu-mõñi ũo supt-aũ* de la nouă mame a supt 77 (310).

Sugăr sm. sugar, miel care suge încă, care nu este înțărcat; copil neînțărcat.
 Sugliț vb. I sughiț. Wgd. *suglits* 12.
 Sul, pl. *suli, suları* sul (parte de răsboi) 32.
 Sula sf. sulă, țepuș 30; frigare. Pap.
 Sultalță a Sultei [în felul Sultei brodat] 34.
 Sun vb. I — sun, resun.
 Sup prep. sub; *sup tini* subț tinc 59 (13), 152. Wgd. 35.
 Supră prep. — supra. Wgd. 35.
 Supșori adj. subțire. Wgd. schwach, fein 10, 28.
 Suptă-soară sf. subțioră. Pap.
 Suptori adj. — subțire, mărunț. Pap.
 Surd adj. surd. Pap.
 Surin = loc expus sôrelui.
 Surlă sf. surlă [instrument cu care se cântă] 168.
 Surumuân sărac. Wgd. 20.
 Surțol sm. — surcel 105 (66).
 Survă sf. sorcovă 83 (468).
 Sus adv., prep. sus; *an-sus* în sus 49 (1). Wgd. 33.
 Susam sm. susam. Arom. *sami, susami*.
 Susoică sf. păsereă din clasa den-tirostrelor.
 Sușină sf. loc uscat 107 (68).
 Sută num. sută 80 (397), 83 (469, 470). Wgd. 28; *an trei sute* în trei sute (a fi cu trei dóge, adecă : cam prost). Pap. 13 (3).
 Suvalică sf. suveică 32; fel de gal-ben [monedă] 101 (60).
 Suvarî sm. jandarm 151.
 Suza n. de cățeă 171 (61).

Ș

Șa adv. — așa 55 (11, 13), 83 (471, 474). Wgd. 7.

Șalac sn. abă, postav de lână 28.
 Șalc sm. — rochie de mirésă 36; pânză de lână. Pap.
 Șantarlivn chior, țigan 89 (33).
 Șaprateă sf. șerpe, năpârcă; rêu-tăcios 168.
 Șapti num. — șapte.
 Șară sf. fel de brodărie. Pap.
 Șarcă n. de cățeă 171 (63).
 Șarôt adj. pestriț, bălțat 84 (483), v. *șărôt*.
 Șarpî sm. șerpe, pl. *șorpi* 52 (33), 53 (38), 84 (475, 481). Wgd. *șarpi, șorpi* 6.
 Șasi num. șése.
 Șaŭă, pl. șali sf. șea. Pap. Wgd. *șao, șçili, șali* 23.
 Șamiă sf. — batistă, basma 123.
 Șămînăliă — a Șăminei [în felul Șă-minei brodărie] 34.
 Șougie sf. Steigbügel. Wgd. 51, *șingie* 10.
 Șărătură sf. șiră de dël, de munte; fel de brodărie. Pap. Arom. *șală-tură, șilătura*.
 Șarlăgân sm. uleiū.
 Șărlân sm. uleiū [Nănte].
 Șărôs vb. I brodez; *șarôt* bro-dat 34.
 Șătălës vb. IV — plimb, mă plimb; petrec 109 (70), 144, 154.
 Școvră sf. nume de pasere (Oșani).
 Șcursm. — scurteică. Arom. *șcurtu* 36.
 Șcortă sf. scurteică 36.
 Șei lucru; *șe șei, șe lucru* ăi co-la? ce lucru este acolo? ce este acolo? 150.
 Șenghi sn. arșice 164.
 Și conj. și; asemenea.
 Și pron. refl. și, își.
 Șilă sf. — instrument servind argin-tarilor 30.
 Șimiă sf. — basmă, batistă 36; v. *șămiă*.
 Șimidoiî num. ambiū, amândoi

140; *șimidpuli* amândouă 165.
 Șirîșnic sm. rânză. Pap.
 Șirșotă adj. — vîrgată 53 (₅₈); veđi
 șărșotă.
 Șirvetă sf. = batistă, șervet [serviette].
 Șirvetăc sm. băsmăluță 127.
 Șisorșli s. pl. fel de brodărie pe mânecile de cămăși 35.
 Șiș sn. — sticlă 81 (₄₁₅).
 Șiștăc sm. ban [turcesc de 10 parale]; fel de brodărie 34, 35.
 Șlăpă sf. cîjă, scôrșă.
 Șoarie sm. șorece 74 (₂₇₀), 135, 169.
 Wgd. 22.
 Șod vb. II șed 54 (₄₁), 148. Wgd.
 șot 9.
 Șor sn. șir. Pap.
 Șpirt sm. — spirt 117.
 Șterg vb. III = șterg 72 (₁₁₈), 107 (₅₉).
 Wgd. *șterk* 7.
 Ștern vb. III — aștern 120.
 Ștet vb. I aștept 63 (₃₃); *șe la ștită*
 ce-l așteptă 144. Wgd. 17.
 Știpcu vb. I pișc, ciupesc 122.
 Știr sm. știr 38 (nume de plantă).
 Știrnămînt sn. așternămint, așternut. Pap.
 Știrnăt sm. așternut. Pap.
 Știrnută adj. așternută; fig. femeie,
 soție 89 (₇).
 Știū vb. IV — sciū 78.
 Știūt adj. înțelept, cu minte, învățat.
 Ștîva — urmă (!); *ștîva s-nu-ți si*
știă! — să nu ți se scie de urmă!
 61 (₆₁).
 Ștîpă întors!; *ștapnă cu ștîpă*
 perucă întorsă 30.
 Ștrăcă sf. pasere din clasa cor-
 niroștelor.
 Ștreclă sf. — strechie.
 Șturec sm. = greere. Pap. *șturic*.
 Șubec sm. fel de maimuțoiu. A-
 rom. *jabec*.

Șucîș vb. IV răsucesc; învățesc;
 a-și suflecă mânecile 118. Wgd.
sutsșs 42.
 Șugi uscat 89 (₂₃), fig.
 Șumă sf. stejar; arbust servind
 de nutreț caprelor. Wgd. *șumo*
 Eiche 23; pl. *șumi* — frunze uscate
 156.
 Șunî-munî ? 84 (₄₈₂).
 Șut adj. fără corno; *oaiă șută*,
șap șut; fără urechi 49 (₅), 171 (₆₄).
 Șutare adj.; *șron* ∞ fel de grâu 25.
 Șutuș vb. IV arunc 101 (₅₉), 120.

T

Ta pron. pos. — ta, a ta, pl. *talî*.
 Tablă sf. 1. coș. Arom. *cinestră*
 28; 2. trepidul de care se servesc
 cismarii, samargiî, etc. 31.
 Tac vb. II — tac 60 (₄₄, ₄₅), 108 (₇₀).
 Wgd. 28.
 Tacm sn. costum 139. [tk.]
 Taln sn. porțiune; belșug 123.
 Talî vb. I taiu 45 (₄), 71 (₂₀₉),
 101 (₆₀), 117; *di s-ti talîă* de o
 să te taie 135.
 Tamachîrlîc sn. — sgârcenie, lă-
 comie 138.
 Tamân adv. tocmai 153, 159.
 Tâmbură sf. — tambură 53 (₃₄), 144;
și cântă din tambură 162.
 Tapolă pl. *tăpòl*, sf. plop 169.
 Tar sm. povară; *multu-mî si fesi*
tar = mult mă rugă 84 (₄₈₅).
 Tară sf. — povară, veđi: tar 38.
 Tari pron. neh. — atare, ast-fel;
tari fătă ast-fel, atare fată 142;
si află țorî oamîni — că se află
 așa omeni 144, 154. Wgd. 32.
 Tari adj., adv. — tare, foarte; pu-
 ternic; *tari bun buric ai?* foarte
 bună inimă ai! 56 (₂₈).

- Tas sn. obiect de argint, usitat de femei 30.
- Tatală sf. — nume de plantă.
- Tată sn. = tată 56₍₁₉₎; *tatu* 50₍₁₅₎; *tunfe* la antribară *tătoñil* atunci îl întrebară părinții 163, 118, 69₍₁₇₃₎.
- Tată sm. = tătică, tătiță 84₍₁₈₀₎.
- Tăcărășen sm. = obiect de la móră.
- Tăciuni sm. = tăciune 120, 166.
- Tagărele sn. — tragă. Arom. *trăgăcică*. Pap.
- Tăiarcă — (Nu sunt sigur dacă e notat bine) 165, rîndul 13.
- Tăiș (mi ∞) vb. I — mă ascund, mă pitulez (de frică) 84₍₁₈₁₎.
- Tăicîș vb. IV — omor; *di să va tăicîască* în cât o să vî omóre 135.
- Tăligă sf. — telégă, trăsura 162.
- Tălup, pl. *tălupi* — caier de bumbac. Arom. *scămanghie* 32.
- Tăliat adj. — tăiat; fig. turc 89₍₁₈₎; *circumcis*, turc 156.
- Tăliatîs adj. — ascuțit; *ropă tăliatîs* — piatră ascuțită.
- Tămbuniă sf. — ceta, mulțime mare.
- Tămpănăr și tămpinar sm. — toboșar, care bate din *tămpină*.
- Tăpș vb. IV = gonesc; *la ză tăpșă niști zăgări* îl goniră nisce ogari 159.
- Tăpugă sf. = buzdugan 84, 487, 154.
- Tărcîș vb. IV — a se păre; *s-nu tărcîș* — să nu vi se pară 162.
- Tărcol sn. — cerc 90₍₁₎; *tărcol di rop* cerc de pietre 90₍₁₎, 163.
- Tărcș vb. IV — târ, târcș; *s-la tărcșă* să-l târască 166.
- Tăun sm. — tăun, fel de țințar mai mărișor.
- Tăxș vb. IV — promit; *tăxiri* promitere 84_(189, 188), 165.
- Tăvălș vb. IV — tăvălesc, răstorn 87₍₁₈₀₎.
- Teiș sn. — sîrmă, fir de argint, de aur 30; fir telegrafic.
- Tentinizari sf. — întindere, scărmanarea cu drîndu a bumbacului 32, 33.
- Teslă sf. — teslă; ∞ *strimă* fel de teslă 31.
- Tetă sf. — mătușă. Pap. Wgd. 26, 50; ∞ nevêstucă.
- Teta-todn grangure 48₍₁₈₎.
- Tetevă sf. — cîrda 32.
- Tetîn sm. — unchiu. Pap.
- Ti ! interj. 148.
- Tiefă sf. — tigvă, în care săracii pîrtă apă 139.
- Tiefa-lupului — tigva lupului (nume de plantă).
- Ticîș sn. — plăcintă de lapte cu ouă. Pap.
- Tiligraf — depeșă; telegraf; *trimesi* ∞ trimise depeșă 142.
- Tilîal sm. — pristav 165; *fesiră* ∞ puseră pe pristav să anunțe 149.
- Timbă sf. — osul temporal. Pap. 28 (IV): *fel gros an timba*, trebuiesc tradus: cel gros la ceta, nepriceputul, care nu înțelege.
- Timelî sf. — temelie. Pap.
- Timinușcă sf. — nume de flóre primăvăratică, de culóre albastră. Pap.
- Timp sn. — timp; și *ficîr din timp!* la anul cu băet! 56₍₁₈₎; ... și-n timp cu sinatati! — și la anul cu sănătate 56! (24); pl. *timpuri* — vécuri, vîrste. Pap. 57₍₁₄₎, 84_(191, 18); *pri timp* la timp 149. Wgd. an ∞ fornerhin; *timpuri* 24.
- Timle sf. — Wert 14. Wgd.
- Tind vb. III — tind, întind 72₍₂₂₀₎, 102₍₆₁₎.
- Tindeclî sf. = vargă de fer servind a ține în răsboi pânza întinsă 32.

Tini Ac. lui *tu* 47 (4), 184. Wgd. 30.
 Tinichia sf. tinichea.
 Tinir sm. tînăr, flăcău, mire; *să iă ghiă tinirile!* să fie vii tinerii (mirele și mirésa)! 56 (39). Wgd. 28.
 Tinir-juni sm. mire 139.
 Tinți — cuv. onom. 46 (6).
 Tințigâr sm. stiglete 46 (6).
 Tipilȃc sn. — fel de podóbă de cap usitată de femei 36.
 Tipsiă sf. tipsie.
 Tiptilj adj. = deghisați 166.
 Tiptiă sf. — tipsie 126.
 Tirziū sm. croitor 29.
 Tislīm — gata; *lu Domnu tislīm* mă predau lui Dumnezeu 156 [tk].
 Tivichîlî adv. în deșert, în zadar 73 (245).
 Toamnă sf. — tómnă. Pap.
 Toangă sf. dor, jale; *mult mî-ăi toangă di casă* mult mî-e dor de casă. Pap.
 Tocmă sf. — logodnă, logodire 126.
 Tocmēs vb. IV — logodesc; învoiesc; *pi drum si tocmiră* pe drum se învoiră 163.
 Tocma adv. tocmai 79 (378).
 Todur n. pr. Tóder 50 (14).
 Topă sf. tun; *la turî topa* a dat ortul popii 84 (492).
 Topcă sf. minge 153, 91 (6).
 Torbă sf. — traistă 84 (492), 121, 157.
 Tore vb. III tore 34, 71 (201).
 Torn vb. I — torn, întore; *s-va si toarnă* = să vi se împlinescă 56 (30); *si toarnă* să se împlinescă 57 (41); *s-na turnăm* — să ne întorcem; *s-nu ti torîi!* Pap. 13 (6).
 Tort sn. — tort 32, 34.
 Toscu adj. — cu cap gros și mare.
 Tot, fem. *toată*, pl. *toți*, *toati* tot 39, 48, 49, 51 (22), 53 (37), 55 (17, 18). Wgd. 32.

Tot-dinnă adv. în tot-deauna 123.
 Tȃmpină, pl. *tȃmpînî* toba 46 (6), 53 (39), 59 (51), 80 (394), 84 (393).
 Toŭ pron. poses. tȃu, a tȃu 55 (12), pl. *tȃlî* tȃi, aî tȃi. Wgd. *tȃu*, *tȃlî* 31.
 Tprîū! apelativ pentru oi, îndemnându-le să mērga 155.
 Traană sn. trahană 38.
 Trag vb. III — trag; sufer; *nu si trazi* nu se sufer 160; mân 69 (41): *io si trag la cunac* eŭ o să trag la conac 151, 30, 54 (41), 64 (59).
 Trăistnr sn. traistă. Pap.
 Tramă sf. bătătură 85 (496), 32. Arom. *tramă*.
 Trangusulă sf. sulă mai mărunță. Arom. *țungursula* și *țingărsulă* 30.
 Trap sn. — pârîu, hău.
 Trapeznic sm. masă de lemn 118.
 Trapnă sf. — perucă 35, 36.
 Trasă adj. frumoasă; *mulțari trasa* muiere frumoasă.
 Trăcȃl sn. — cerc (fel de brodărie) 34, veŭi *tărcȃl*.
 Trăgnēs vb. IV trag 87 (545), 148, 151, 153.
 Trăiēs vb. IV rabd, sufer 85 (498); *uo trăit* a durat, a fost trainică 74 (262); *să trăiți un'ec* — să răbdați, să suferiți nițel 162. Wgd. *trȃēs* extrage 48.
 Trăntēs vb. IV — trântesc; *și si trânti ca un vițilūș* și se trânti ca un vițeluș 163.
 Trăonî ferestrău.
 Trăscă sf. trestie 32.
 Treaza adv. a treia ȃi 147.
 Treazî adv. — a treia ȃi, când vin ursitȃrele să-îmenescă noului născut 124, 147.
 Trebnîēs vb. IV trebuesc. Wgd. 8, 45, v. *trubuiēs*.

*

Trec vb. III trec 82 (₁₂₈); *treṭi* — trăește, o duce 83 (₁₃₀); *coṭi m̃-a-ă tricūt pristi cap!* 64 (₅₈).

Treṭ num. trei 53 (₅₃). Wgd. 4, 28; *la treṭi ūorī* a treia oră 147; *an treṭi* joc copilăresc 18.

Trem sm. Arom. *hăiate*, partea casei de la intrare 40.

Treṭlū sm. defectul unor persoane de a clipi într'una din ochi.

Trēbă sf. — trēbă 155.

Tremur vb. I — tremur; *cari za trimurō urmanu* care sguduṭ pādurea 166.

Trimet vb. III — trimit 121, 159. Wgd. 38.

Trimurōndăṭya tremurând 166.

Triscuteṭti vb. impers. — fulgeră. Wgd. 45.

Triuṣă sf. = partea curṭii din fața casei, aria din curte 40.

Troscut sn. = nume de plantă.

Trōntă adj. = leneșă, trândavă; *trōntă-m̃-īeṣi, nu darī ṭiva* trândavă eṭi, nu faci nimic.

Trubuṭes vb. IV — trebuesc; *pri iundi trubuṭaṣti* 57 (₄₇).

Trubuṣonă sf. = burtă, pânțec 166.

Trudēs vb. IV — împrăștiu; *s-nu si trudescă bumbacu* — să nu se împrăștie bumbacul, când se face 33.

Trup, pl. *trupuri* — corp; *ṣiṣtaṭiṭi cu trupuri* (fel de brodărie) 34.

Trupēs vb. IV = îmbucățesc 34.

Tu pron. pers. = tu 59 (_{5, 7}), 62 (_{5, 21}), 63 (₄₁); *si-ṭi* = să-ṭi 46 (₆); *ṭe-ṭi mi rog* = ce mă rog ṭie, ce te rog 168; *ṭ-ăi* — îți este 63 (₄₅); *ṭi* = îți 60 (₄₉), 65 (₅₃); *aṭi, ăṭi* Dat; *tu-ṭi* = ṭi (Dat. etic) 160; *ti* Ac.; *tini* Ac.; *di tini* de tine 59 (₁₀). Wgd. *tu* Nom.; *ats, st, z* Dat; *ti* Ac. 33.

Tucăle sf. = obiect de argint 37;

tucōi pl. — clopoṭei (cum pōrtă călușerii).

Tucă (v. *tufcă*).

Tucă-di codru (tufa de codru), fel de legumă;

{Tucfi-di-apu.

{Tucfi-leṭṭ, fel de legume.

Tucṭos vb. IV — tocesc, daṭ la tocilă 67 (₁₂₂), 169.

Tucṭū — aramă. Arom. *tucṭū* și *tuncṭu*.

Tucnēs vb. IV — înfund; *ṣi s-tucni* = și se înfundă 140.

Tuemiri sf. — logodire 125.

Tucu conj. dară 64 (₆₃), deṣi 51 (₂₁), 53 (₄₀), 54 (₄₆). Wgd. 33.

Tufcă sf. — buchet 128; *fes cu tufcă* — fes cu moṭ 139.

Tufēc sn. = pușcă 85 (₄₉₉); *aṭi pot făṭiri si stai ară pri tufēc* — îți pot face să stai iară pe pușcă, adică: te potreaduce iarăși la starea ta dintăiū de pândar 151.

Tufecṭū sm. — armurier 29.

Tufnāt adj. = tufos 148.

Tuṭag sn. = toiag, beṭ 32, 66 (₁₀₁), 87 (₈₃₇), 141, 158.

Tuṭeṭos (mi) vb. IV = a se văitā *tu! tu!* 159; a-ṣi exprimā mirarea.

Tulăriṣti sf. = locul unde se strîng sătenii în sat 113 (₄). Wgd. 50.

Tuleică sf. = vîrful ascuṭit de fier al îmboldului, beṭului de îmboldit boii. Pap. Arom. *strimurari; acṣale*.

Tulēs vb. IV — tulesc, a o șterge; *mi ∞* — mă ascund, mă pitulesc; 81 (₄₀₄), 85 (₅₀₉).

Tumbă sf. = măgură; ridicătură de pămînt în șes, *tumulus* cum se află pe câmpia Salonicului; grămadă: *ṣi la trānti tumbă jos* = și-l trānti grămadă jos 166. Wgd. 49.

Tumbarcă dim. de la *tumbă*.

Tûmbuli-beî n. propriu 150.
 Tumnatic adj. tomnatec, de tîmnă;
brînză tumnatică brînză care
 se face tîmna.
 Tună vb. impers. — tună, pers. III
 sing. Ind. pres. Wgd. 45.
 Tund vb. III — tund 39. Wgd. Pap.
 Tunţea adv. = atunci [passim]. Wgd.
tunţea 18.
 Tupès — topesc; *tupîa* topesce 46 (4).
 Tupolă sf. plop 166.
 Ture sm. ture; *ture spurcât* —
 păgân 61 (77), 85 (501).
 Tures vb. IV — arunc, vîrs 62 (32),
 82, 85, 100 (53). Wgd. 50.
 Turliă sf. fel 104 (65).
 Turnari sf. = întîrcere; *la turnari*
casă 105 (66).
 Turnată adj. — brodată 34.
 Turtă sf. turta 47 (10), 85 (505), 118.
 Turtură sf. — turturea. Pap.
 Turţesc adj. — turcesc; *an grîburli*
turţeshi în mormînturile (în ci-
 mitirul) turcesci 152; *an turţesca*
veri s-nu mor! 58 (26); *una feta*
turţescă fuzi o fată turcă fugi
 156.
 Tutchi ca şi cum 117.
 Tutnês vb. IV — alerg, arunc 153,
 154.

Ț

Țap sm. = Țap.
 Țapî sf. — Țepă. Wgd. 49. Pap.
 Țară sf. = Țeră, pămînt 64 (53), 147,
Țîrili — Țerile 144.
 Țavă sf. = Țevă. Arom. *țave* 32, 33, 28.
 Țavala-țivala = ? 85 (504).
 Țăfărlăchî sm. omușorul. Pap.
 Țăfîni s. pl. locul pe unde ese apa
 din canalul vertical, ca să isbescă
 în rîtele (*an ciarc*) morii.
 Țăluf sn. zălufci. Pap.

Țălufată s. adj. — cu zălufcă. Pap.
 Țăngărês vb. IV — sun (de la *țan-
 găr, țangăr*) 169.
 Țăntăr sm. Țîntar (insectă).
 Țarnă n. de capre 171 (65).
 Țărțarcă sf. pepene galben, foarte
 mirositor, ce nu se mănîncă 84
 (53); ~ *țicoari* fel de greere care
 cîntă *țirr* (veđi *țicoari*). Arom.
chîrchîra (Samarina).
 Țărțonî s. pl. fem. — nume de legumă.
 Țățumân 85 (508).
 Țe pron. — ce; *Țe-mî mancăși luțolu*
 45 (3), 57 (53); *Țe* — auđ! poftim!
 78 (551).
 Țea, pl. *țeli* — cea, acea; *Ț pri Țea*
pîni 57 (4). Wgd. *tse, tseli* 31.
 Țela pron., pl. *țela* — acela 49 (3),
 71 (508), 89 (37). Wgd. *tsela, tselia*.
 Țer sn. — cer 50 (15), 85 (509), 147;
 cerul guriî. Wgd. 17.
 Țer vb. III — cer 88 (508), doresc, voi
 53 (4); poftesc 56 (3); *țirî prin*
maală căută prin mahală 152;
și țirură să-lî perda și căutară
 să-l perđă 146; *și mult Țireă să*
aibă — și mult doriă să aibă 143;
ampîratu an țela vacîț Țireă să
faca una cavgă — împîratul în
 acel timp doriă să facă un răs-
 boi 146.
 Țerb sm. cerb. Pap. Wgd. *terep*
 9, 12.
 Țerc, pl. *țercuri* și *țerți* = cerc; *țer-
 curi di buți* cercuri de butîie.
 Țert vb. I cert; *mi țert* mă cert
 153; *dedu nu la țirtî* moșul nu-l
 certă 165.
 Țerți spl. — cercurile morii, cari se
 întorc într'una în jurul lor.
 Țepă sf. cîpă. Wgd. *tsepî* 17.
 Țerță sf. cîrtă. Pap.
 Țest, pl. *țesturi* și *țesti* capacul

tipsiei, cu care se cöce plăcinta.
 Pap.
 Țeșta, țești pl., pron. dem. acesta
 57 (4), 58 (6). Wgd. *tsęsta, tsęști* 31.
 Ți pron. — ce 56 (3), 57 (55). Wgd.
tsi 31 (veđi Țe).
 Țicoari sf. = greere (fel); Țărțarcă
 Țicoari — fel de greere, care, vara,
 pe căldurile cele mari, se pune
 peste poame și mănăncă într'atâta
 până ce möre, plesnind.
 Țicut sn. Țipët. Pap.
 Țigàn adj. — avar, sgârcit. Pap.
 Țigâr sn. țigară 86 (518).
 Țin vb. I = cin, cinez; *ca sa du-Țină*
 109 (70).
 Țină sf. = cină 169 (13). Wgd. 9.
 Ținți num. = cincî; *la Ținți zisi* a
 cincea ôră Țise 147. Wgd. *tsints* 28.
 Țințigâr sm. stiglete (Oș., Ln.).
 Țin-zò(ți) num. — cincî-deci 110 (71).
 Țipă sf. — șolduri. Arom. *ilîe, goafe*.
 Pap.
 Țipès vb. — gonesc, alung; *alî Ți-*
pești îi gonesce, îi alungă 91 (5).
 Țisprętsi num. cincî-spre-dece.
 Wgd. 28.
 Țista pron. — acesta 58 (12), 63 (47),
 80 (400). Wgd. 31.
 Țiștu-cari pron. neh. = ôre-care. Wgd.
tsiștukari 31.
 Țitati sf. — cetate; *au dusi casă an*
Țitati o aduse acasă în oraș (ce-
 tate) 142.
 Țiva adv. nimic; *fară Țiva* fără
 nimic 162, 86 (531), 75 (283).
 Țivà pron. neh. ce-và. Wgd. 32.
 Țiva-godea pron. neh. ce-và, ôre-ce
 162.
 Țoglăv sm. balaur 85 (501).
 Țon vb. III Țiü; *nu Țoni* nu ține
 62 (19); *aȚi Țoni dinăpòr?* cutezi?
 aĩ curajul? 68 (137). Wgd. *tsõn* 9.

Țop vb. I Țip, strig 81 (407), 149.
 Țorț adv. — an Țerț; *an Țorț* — an
 Țerț. Wgd. *tsõrts* 9.
 Țos vb. III Țes. Wgd. *tsõs* 17. A-
 rom. Țas.
 Țoț vb. I sug Țiță; Țoț-a-mî! —
 suge-mî! (în limb. copil.).
 Țoță sf. Țățe; *cum sa la da Țoț-a*
cum să-ĩ alăpteze 142; pl. Țoți =
 Țățe 143, 120.
 Țucnès vb. IV — sug, Țucuiesc 154.
 Arom. Țucuiescu (— sug mult, de
 la onom. Țuc).
 ȚuȚulică sf. = moț, moȚisor. Arom.
cuculîu, zărcula, zărculîu.

U

U ! interj. of ! 61 (70).
 Uă [citește: û-ă, două silabe] sf.
 struguri; *uă-n apu* 38; *Țe-ũ verĩ*
c-ua ? 48 (13).
 Ubav adj. = frumos 73 (351), 145.
 Wgd. *ubaf* 28.
 Ubăvilă sf. frumusețe 86 (523), 166.
 Uběl sf. pl. — obiele 26.
 Ubidès vb. IV cer, caut 76 (390).
 Wgd. = suche 42.
 Ublong sb. = partea samarului din
 nainte. Pap. Arom. *mbrustâr*.
 Ubòr sn. ogradă, grajdul vitelor
 pe timp de vară 40.
 Ubrâz sn. obraz 107 (68), 120.
 Ud vb. IV aud; *sĩ uzò* se auđi
 53 (34); *uzoră* auđiră 53 (39);
nĩ s-tĩ ud, — nicĩ să aud de tine
 60 (38); *s-tĩ udă Domnu* 55 (10);
uzĩ! auđĩ! 67 (120).
 Ud vb. I ud; *vĩn oa di ti udă*
 115 (73); *za-udăt* 117.
 Ud adj. udat, ud, môle 87 (550);
clĩnurĩ udi 104 (93).
 Udaĩ sf. — odae. Pap.
 Ugĩac sn. ogiac, coș.

Uglindală sf. oglindă 102 (64).
 Ugoi adv. — mereu 62 (11, 12), 104 (65).
 Ugolică sf. nume de plantă.
 Ugor, pl. *ugora* sn. ogor, țerină 86 (521).
 Ugrădiță sf. (cu) ogradă (fel de brodărie) 31.
 Ugudēs vb. IV — nimeresc 85 (496).
 Ugulēs vb. IV — golesc, desbrac în pelea gólă 106 (68).
 Uidisēs (?) vb. IV — potrivesc; *și si uidișra* — și se potrivira 139.
 Ulu sm. ulm.
 Uluc, pe *ulūti* — uluc 156.
 Uluveică sf. — cucuvae 95 (22).
 Uliť vb. I uit; *ca s-nu ulita* — ca să nu uite 167, 159. Wgd. 48: *uljūt*.
 Uludēs vb. IV = stric, prostesc 73 (242).
 Umă sf. — humă, pământ.
 Umăroaliă sf. ostenelă, oboselă. Pap.
 Umărōs (mi ∞) vb. I — mă obosesc; *că si umărō* — căci se obosi 164.
 Umbră sf. — umbră*102 (61), 163.
 Umizēs vb. IV sémēn 84 (491).
 Umūt sn. — nădejde 84 (480).
 Un, *una* un; *ună că lăa vizū* — îndată ce-î vădū 146; *și ună că lăa amplū* — și după ce-î umplu 153; *nu-î ună* nu-î tot una 63 (22), nu-î la fel 82 (431); *una-țe* — îndată ce 108 (70).
 Ună-laliťi unul altuia 85 (504).
 Ună-și-ună adv. — îndată 103 (64). Wgd. 32.
 Un'ec adv. nițel, o lécă; *un'ecă* 85 (498). Wgd. 14.
 Unețcut adv. puțințel 103 (63), 118.
 Ung vb. III ung; *la unđi* 103 (63), 117; *unș, uns* unșei, uns.

Unglă sf. — unghie 77 (328), 86 (522-528). Wgd. *ungliu* = Nagel.
 Unglă-cioarăliă sf. nume de plantă.
 Unspreți num. un-spre-dece 28. Wgd.
 Unt sn. unt. Wgd. 18.
 Untură sf. = untură.
 Ūoclju sm. — ochiū 53 (40), 85 (510, 514); *pōna vundi sa-mi vedă uoclil* până undesă-mi vadă ochi (adecă: până la marginea pământului) 160; *le di uoclju* — este deochiat 107 (69); *s-nu iă di ūoclju!* să nu-î fie de deochiū! 56 (32); fig. *uocli* ceșci de cafeă 89 (10); *uocli* ochiuri (mâncare de oue) 114 (70); *ŭorbiŭ-uocli* = timplele.
 Ūoclju-bōnlū (cu ∞) — joc copil. 91 (2); nume de plantă.
 Ūoclju-mari sm. = ochiul mare (fel de brodărie) 35.
 Ūoclju pūlcăliă ochiul puichii 35.
 Ūolār sm. olar 29, 86.
 Ūom sm., pl. *oamīnī* om 61 (67); 86 (525-538). Wgd. 4.
 Ūopt num. opt. Wgd. *opt* 17, *uopt* 11, 28.
 Ūor sn. = horă 53 (39), 65 (79). Wgd. 11, 20.
 Ūorb adj. orb 87 (587), 168; cerșetor 89 (9).
 Ūorbiŭ-ŭocli s. pl. (lit. orbii ochi) timplele.
 Ūorđ (ŭorz) sm. — orz 25. Wgd. *ors, orzu* 15.
 Ūos sn. os 47 (12). Wgd. 11.
 Ūoșťi! oșťi! strigăt prin care gomin câni.
 Ūoŭ sn. — ou 54 (41, 42); *con să merğa oauă* adecă, nici odată 78 (319); *ŭou minūt* ou mititel neobici-nuit 97 (39). Wgd. *uou* 11.

- Uoarș vb. IV — trudesce 75 (174).
- Upărôt adj. — bătut bine în pământ 101 (68).
- Upincă sf. — opincă 154.
- Urăcîu sm. = agricultor 155; constelațiune compusă din 3 stele, două mai luminoase și una mai puțin luminoasă, pe cari locuitorii le asemănă cu un agricultor, ce ar ară cu doi boi.
- Urăș vb. (mi ∞) vb. IV — mă urășesc, devin rău, mă înăspresc. Pap.
- Urășes (mi ∞) — mă înarmez. Pap.
- Urbês vb. IV — orbesc; *să urbês!* — să orbesc! 58 (11).
- Urbiliști (na ∞) — fel de joc copil. 90 (1).
- Urdă sf. — urdă 38, 84 (137). Arom. *ghiză*.
- Urdin și irdini sm. — brazdă, rând 155, 149; *urdiînă di viînuri* brazde de vii 41; *cîarcu cu runc cu un irdini* cârligul cu runc (!) cu un rând (fel de brodărie) 34; *urdiînă* este eróre de tipar în loc de *urdiînă* (rânduri, fel de brodărie la mânecile de cămași) 35; *vrú si amplia, for să-î iă urdinu* vrú să umple, să ieă apă, fără să-î fie rândul; *vinî irdinu* venî rândul 154. Wgd. Reihe 49.
- Urdin vb. I = orânduiesc; brăzdez, frecuentez, ordonez. Pap. Arom. *ordu* (când este vorba de urzélă), și *urdiîn* frecuentez, comunic, continuu: *apa irdina* — apa continuă să curgă.
- Urdina adv. — pretutindinea 83 (116), 120; *lemni talia la noi di irdina* la noi e voie să se taie lemne de pretutindenă, nu este oprit locuitorilor a tăia lemne din ori-ce pădure (Ln.).
- Urdinie sm. — nume de metal (fel de metal).
- Urdisit adj. — ? 190 (d).
- Urș vb. IV — urzesc (urzélă); pun la cale ce-vă. Pap. Arom. *ordu* și *urșăscu*.
- Urșatură sf. — urzela; *an ustură ili urșatură si țosi trama* — în urzélă se țese bătătura.
- Urșeliă sf. — ureche 54 (45), 87 (139, 147), 135; *urșeli* — părțile plugului băgate în plaz.
- Urșeli-lupului sf. — urechea lupului (nume de plantă).
- Urieșat adj. — urechiat, fig. măgar.
- Uriz sm. — orez.
- Urli vb. I — urlu; *urli, urli, lupu!* — urlă, urlă, lupule 45 (3).
- Urmân sn. — pădure 142.
- Urmă sf. — urină 87 (118); pl. *urmilă* 123. Wgd. 48. Fussöhle.
- Urnișori — a urni, urnire: *urnișora!* — rostogolește-l! 88 (179).
- Urôt adj. — urît 61 (65); *î-ăi urôt* îi este urît, greu 147; *vis urôt* — vis rău 165. Wgd. 28.
- Ursă sf. — ursă.
- Ursônia sf. — urșică 153. Wgd. ur-sônia 7, *urșanjo* 23.
- Urzică sf. — urzică 38, 87 (138). Wgd. 15.
- Use vb. I — usuc; *s-ți usca mîna!* să ți se usuce mîna! (secă-ți-ar mîna!) 60 (16). Arom. us'ic.
- Uscari sf. — usucare 102 (61).
- Uscat adj. (part. de la *usc*) — uscat, usucat 72 (126), 87 (150); *clînuri uscati* 104 (65); *pri uscat nu cad* nu cad în sec 63 (59). Wgd. 28.
- Usnă sf. — buză. Pap. Wgd. 50.
- Ustrăln — trăznetul (!) 59 (12).
- Ustru *acu la ea nu-î ra ustrulu* — deși nu aveă nimic 167 (adecă: deși ea n'aveă nici pe dracul).

Ustură sf. — urzelă 32.

Ușă sf. ușă 51 (40), 87 (551).

Ușnès vb. IV a suferi de răcelă (veđi Pap.) 104 (65).

Ușnit — bôlă de răcelă. De *ușnit* când suferă copilul, plânge într'una, mai ales seara și chiar când e pus să sugă. Spre a se îndreptă cine-vă, că copilul suferă de această bôlă, i se lungesce piciorul stâng cu mâna dreaptă și mâna stângă cu piciorul stâng. Dacă piciorul stâng și mâna dreaptă se ating, copilul nu-î *ușnit*, din contră însă, da. De *ușnit* se *sparzi* un ou, cu care se stropesce și unde *gălbuşu* se *risipeşti* (risipesce), acolo se lăgă doctoria, consistând din ou cu făină sau ou cu cenuşă. Pap.

Uşòs IV—ascult cu băgare de seamă; *dî si za-uşaşti* 101 (59).

Uteu adj. — gură-cască 89 (41).

Uţûr = chee 50. Wgd.

Utrêş sm. = obiect de la plugărie.

Utruîes vb. IV otrăvesc. Pap.

Uţîd vb. III ucid; *ca s-mî uţîzi* că mă vei uci 142; *lîa uţîsi* — îi ucise; *ca s-tî uţîdim* — căci te vom uci 156. Wgd. *uţîş*, am ucis 20, 47, 39.

Uvêz sn. — ovêz 25.

Uzirêş vb. IV măhnesc; *ma tu si nu uzirêşi* dar tu să nu te măhnesci 150.

V

Va pron. = vă, vi, vă Ac., Dat.

Vacă sf. = vacă.

Vaca-Domnului sf. — vaca lui Dumnezeu (nevropter).

Vacòt = timp; *antru vacòt* = înainte de timp; *dupu vacòt* = după timp 96 (41), 136; *con jùnsiră an vacòt*

când ajunseră în vârstă 146. Wgd. *dî vakòt* di mult timp 33.

Vad sn. prăşitul porumbului.

Vali sf. — vale, riş 45 (4), 81 (419), 87 (552). Wgd. *vali*, *vòlîuri* 5, 74.

Vampir, pl. *vampiri* vampir 59 (41).

Vampirisès vb. IV mă fac vampir 87 (553).

Var sm. — var 54 (42).

Vardâr n. propriu Vardar 46 (9).

Vas, pl. *vasi* vas 144.

Vatâm vb. I bat; *s-ti vatâm* o să te bat. Pap.

Vatră sf. = vatră, cămin. Pap.

Ucăr sm. vâcar 100 (59).

Vacòf sn. — vacuf, imobil religios 85 (501).

Vădês vb. IV curêş porumbul de burueni; netezesc brazdele de burueni rele; *vadu* (prăşitul) porumbului se face la anumit timp.

Văltur sm. vultur 87 (554), 158.

Vălvaviţă sf. — dârstă, vâltóre. Arom. *drîşteală* 34.

Vămpîr (v. *vampir*)—vampir 87 (555).

Vărbăliş sm. durere de urechi, durere de cap, când este cu ardere. Pap.

Vărdărescu adj. vârdăresc (în felul cum se brodează pe la Vardar) 35.

Vărdăreţu sn. — (Vărdăreţul) vîntul care suflă din spre Vardar 40.

Vărtăcòl sn. ocol 167.

Văruîes vb. IV văruesc.

Vărusit adj. — vărut 54 (43).

Vechîu adj. — vechiu 80 (508), 106 (47), 152. Wgd. *veklîu* — alt 28.

Ved vb. II vêd 45 (4); *aî si veđi* = i se vede 51 (47); *să videm urdîna* — să vedem pretutindenî 83 (458); *îeşi vizût?* aî văduţ? 70 (188); *să si veđă* să se vadă, să se uite în oglindă 102 (61). Wgd. *vet* 9, 37.

Veghîn vb. I — veghez, păzesc 70 (180), 116; *s-la veghîşi* — să-l păzesci 102 (61); *vighîău cu caldecichili* păziau cu săbiile 144, 146.
 Venu — n. de boŭ 171 (67).
 Ver — ar; *şa da-ni ver iri!* Dare-ar să ne fie aşă! 55 (13).
 Ver sm. = vër; *ver primâr* — vër primar; *doili veri* — veri secundari; *treili veri* — veri terţiari.
 Vêrdîli s. pl. = vergelele 34; *∞ cu runc* (fel de brodărie) 34.
 Vêc sn. = véc, secol; *Domnu cu véc s-la facă!* — (Dumnezeu să-l facă de un secol). Deă D-đeŭ să tră-escă un secol! 56 (28).
 Vêlcă sf. vergeă, rămureă; *ca ∞* ca vergéua (fel de brodărie) în formă de rămureă 35.
 Vêră, pl. *verî, veruri* — vară 106 (67), 116 (66).
 Vêrdi adj. = verde 50 (11, 12), 64 (50); necopt 87 (67); 117. Wgd. *verdi* 27.
 Vêrdă sf. — varďă.
 Vêrdă-uscăti sf. pl. = legume uscate 38.
 Vêrgă sf. — vargă; vergeă (serveşte la răsboiŭ) 33; *trimură ca vêrga* — tremură ca varga (de frică) 166.
 Vêri sf. = credinţă, lege 58 (26).
 Vêveriţă sf. = veveriţă. Arom. *vir-viriţă* şi *viviriţă*.
 Vicăleş vb. IV — chem, strig; *sa ti vicăleşcă* = să te strige, cheme 57 (54), 39, 58 (28-29). Wgd. *vikies* 50.
 Vichî adv. — deja, în sfîrşit 60 (40), 73 (228).
 Vicnès vb. IV — chem 135.
 Videlă sf. — lumină 102 (61), 123.
 Videri sf. — vedere 88 (607-608). Wgd. 36.
 Vidră sf. — vidră.
 Viďa — n. de vacă 171 (66).

Viliţă sf. = bărbie. Arom. *gruñŭ* (Este greşit. Pap. *falcă*) 88 (508).
 Vin vb. IV = viŭ 52 (31), 54 (44), 55 (7), 60 (42), 105 (68), 135, 142. Wgd. 4, 19.
 Vină sf. — vină. Wgd. 9.
 Vind vb. III vînd 88 (508), 158.
 Ving vb. III = înving. Wgd. vînk 48, *vinş* = învinseŭ 39.
 Viniri sf. = Vineri.
 Viniri sf. — venire; a veni. Wgd. 36.
 Vinit adj. = vînet (fel de brodărie la ciorapî) 35; *vinita* 34, 88 (603-604). Wgd. *vinet* 28.
 Viniţoŭă sf. — boiă vînetă. Arom. *vinita* (subst.)
 Vint sn. vînt 69 (154). Wgd. 9, 18.
 Vintur vb. I — vîntur, svînt; *vîntur gronu* = vîntur grîul (operaţia ce se face spre a se alege, spre a se curăţi grîul de plévă). Pap.
 Vinturiţă sf. vijelie, furtună 88 (606).
 Viñă, pl. *viñuri* — vie 28, 48 (45), 70 (180), 150. Wgd. 7, 14.
 Virdeţă sf. — verdéţă, verdeţuri 103 (63), 121.
 Virďel, pl. *virďeli* — vergeă 33.
 Virgăt adj. = vërgat. Pap. 12 (8).
 Virghiă sf. = imposit, mobilier 136.
 Virigă, pl. *virighi* şi *virizi* sf. = verigă de fer 95 (24).
 Virulès vb. IV = cred 58 (6), 82 (488); *nu-ŭ di viruiri* 76 (606). Wgd. *veruies* 50.
 Virzeŭă (*virďeuă*) sf. — vergeă 138.
 Vis sn. — vis 165; *vizû an vis* — visă 154. Wgd. 19.
 Visès vb. I = visez; *ampiratu visò* — împăratul visă 165.
 Visilès vb. IV = veselesc 160.
 Vişu sm. — vişin. Pap.
 Vişnă sf. — vişină.
 Vişnăr sm. — pasere din clasa cor-

nirostelor, căreia îi plac mult vișinele.
 Viță sf. = viță 147, 152. Wgd. *vițo* 19.
 Vițuțâr sm. = păstor de miei vâtuț.
 Arom. *vițuțâr*.
 Vițuțu sm. = eșii, după ce sunt înțărcați, se numesc *vițuți*, după cum miei înțărcați se numesc *noatiți*; tot așa se dice și la Aromâni.
 Viță sf. = viță (de vie). Arom. *viță*.
 Wgd. *vițo* = Reben 9.
 Vițâlăr sm. = păstor de vițe.
 Vițol sm. = vițel. Wgd. *vițol* 9.
 Vițiluş sm. vițiluş — vițeluş 163.
 Vizès vb. IV — brodez; *vizit* brodat.
 Vizir sm. = vezir, ministru 163.
 Vir! — strigăt de chemare a catârilor 171; *vir-ați!* 171 (3).
 Virculac sm. = vircolac 88 (567).
 Virteșli s. pl. cele patru rôte de la cicric 54 (46).
 Virteșcă sf. = un fel de sfârléză făcută de nucă sau de cocianul porumbului. Pap.
 Vlagă sf. = vlagă. Wgd. Feuchtigkeit 49.
 Vla(h)u sm. — Românul 88 (568).
 Vlădică sm. = vlădică, arhiereu 160.
 Vlăciș vb. IV — fac lâna *pale* (fel de caer) 34.
 Vlășesc adj. = românesc (fel de brodărie) 35.
 Voădiță sf. = undiță.
 Voastră pr. pers. = voastră.
 Voi vb. IV = voiui, voesc; *nu voi* 60 (35); *fe va va buricu!* ce vë doresce inima! 56 (30); *niți voi.* .. = nici nu vreaui... 78 (337-341); *u vrut-au Domnu di mini!* 68 (143); *nu mi veri și mini* = nu mă vreți (nu mă primesci) și pe mine 136; *veri* 48 (18); *că nu veri* 88 (550).
 Voi pron. pers. — voi; *va* Dat. 56 (30),

57 (46); *vă* Dat. 55 (14); *bini va flom* — bine vë aflarăm 55 (4); *și la voi* = și vouë 56 (35, 36). Wgd. 7, 29.
 Volb sn. — *volb*, aparat pentru strînsul urzelei 33. Arom. *volbu*.
 Volbu vb. I — strîng urzela pe *volb*. Arom. *mvulbêđ, mvolbu*.
 Vom vb. III = vërs; *mi vom* — boresc, vërs 107 (66).
 Vostru pron. pos., pl. *voștri* — vostru. Wgd. 31.
 Vrajă sf. = vrajă, farmece. Pap.
 Vraui sn. = snop gata a fi treerat.
 Vraună — n. de capre 171 (68).
 Vrajitor sm. = vrăjitor. Pap.
 Vrapelân sm. = vrabie 49. Wgd.
 Vraui sn. — vârf 49 (8); *vrău-di-cap* creștetul capului [veđi vrui].
 Vrednic adj. vrednic, demn 68 (146).
 Vremi sf. = vreme 88 (569), -96 (35).
 Wgd. *vremi* 49.
 Vrin pron. neh. = vre-unul, órecare 59 (9); *vrină* — vre-una 68 (138); *ari la vrin* = este cine-vă 74 (281).
 Wgd. 31.
 Vrișes vb. IV = vorbesc, îngân 108 (70).
 Vriculisès vb. IV — deviui vârcolac, deviui rău, mă înăspresc 88 (570).
 Vriui = vârf 67 (1), 105 (66), veđi *vrăui*.
 Vrut adj. — iubit 164.
 Vuică sf. = mătușă 153. Wgd. = unchiu 50.
 Vuiom (veđi *vom*).
 Vupsès vb. IV = vopsesc 115 (79).
 Vnt adj. avut, bogat. Pap.

V

Viație adv. — pe la tocate, înainte de cină. Pap.

Z

Za prefix; *con za-sufli boarea* — când sufli vîntul 51 (18), 59 (6, 8).

Zabit sm. funcționar; ofițer (persoană a autorității) 160.

Zabucur (mi~) vb. I—mă bucur 142.

Zac vb. III—zac; *îundi zași*—unde zace 50 (11); *Duma zași ca măgar* Duma zace ca măgar 46 (6). Wgd. 9.

Zacacîu vb. I = prind, atârna, agaț de ce-vă; *za-cacîa-la tufecu di pândârniță* = atârna o pușcă de colibă 150.

Zacăț (veđi *zacăț*).

Za-cățat sm. = început 147.

Zacîudês (mi ~) = mă mir 139.

Zacriv adj. = strîmb, curb 33.

Za-dînês (v. dinês) 65 (18).

Za-dun (veđi *dun*).

Zagăr sm. = ogar 88 (81).

Zagunês vb. = mân, gonesc, grăbesc, alung, iuțesc 154.

Zahmêt sn. = suferință 145.

Za-micîe (v. micîe) 65 (18).

Zapărș vb. IV = opresc : *aļ za-părș*—îi opri 143, 145, 146, 157.

Zaròs adj. = bucuros, rîdînd 141.

Zatucîș (veđi *tucîș*).

Ză prefix ce se pune la unele verbe, se confundă cu *za* (veđi *za*).

Zăbaŷa adv. = în destul, mult timp 164.

Zăbăvês vb. IV = zăbovesc, întârzi 88 (81).

Zăbòiŷ sn.—obiect, servind a strînge ferul plugului de lemn, fixându-l prin modul acesta.

Zăbun sm. = haină femească 36; ~ *dirêpt*, ~ *cu bobchî* = ~ drept, ~ cu nasturi 36.

Zăcăț vb. I = prind; încep; *zăcățară să cõtă* = începură să cânte 145, 147. Wgd. *zokâts* 51.

Zăclumburês. Wgd. 60 vb. = sun, germ. klopfe.

Zăclâr sm. = acvilă, cea mai mare pasere din localitate.

Ză-imît adj. = îmbolnăvit 109 (70).

Zăitîn = ? 121.

Zălatăr vb. I—latru. Wgd. *zolatôr* 51.

Zămbăr sm. = fel de strugure. Pap.

Zănăŷat sn. = meșteșug.

Zăndàn sm. și n. = fiere (cu care se lăgă cei deținuți în închisore) 164.

Arom., *brangă*.

Zăntămòñiŷ vb. I = tămăez 120.

Zăntuniă (v. zintuniă) 121.

Zăuviłês vb. IV—învelesc, înfășur 105 (85).

Ză-tărș vb. IV = târșesc, târii 101 (80).

Zătripnês vb. IV—aromesc; a dormi nițel 164.

Zăvlăcîș vb. IV—târșesc; *și șa ca li zăvlăcîșă dupu ŷelŷ* = și așa când le târșă după ei 150; *amŷ si zăvlăcîști*—mi se rupe 79 (373).

Zber vb. I = sbier. Wgd. 16.

Zbor sn. = vorbă 88 (81); *si dedŷ zbor dumnezesc la ŷel* = se dede vorbă dumnezească (adecă: a fost anunțat de la Dumnezeu) 156.

Zburș vb. IV = vorbesc, pomenesc 66 (81), 67 (109); *cõt zburșm* 88 (81); *aļŷ za zburș* = îi vorbi, pomeni. Wgd. 9, 44.

Zdrahă sf. — rață. Pap.

Zdrav; *zdrav și-n timp cu sînataŷ!* = sănătos și la anul cu sănătate! 56 (14), 87 (138): *zdravu-jivŷ* (salutare bulgărească: sănătos, viu).

Zdrog sm. = nume de pasere de culore cenușie; la Oșani se numesc *școvră*.

Zdrubês vb. IV = zdrobesc, fărâm 148.

Zdrumin vb. I = stâlcesc 28. Arom. *zdrumin*.

Zdruncin vb. I = sfărâma, stâlcesc, distrug. Arom. *zdruncin* 137.

Zefe sn. = petrecere, *tar-niente*. Pap.

Zehle sf. = ciocan mărunț 30.

Zer adv. = dór 66 (_{88, 89}), par'că, ba bine că nu 65 (_{80, 81}).

Zëziti sm. pl. *z'ëziti* — deget 77 (₃₁₉), 149. Wgd. *zëst* 8; ∞ *mijlucân*, ∞ *mic*, ∞ *publicâr* — degetul mijlociū, mic, policar.

Zenă sf. = dél; sprincénă 49 (₃); pl. *zëni* — gene, sprincene 103 (₆₄). Wgd. *zëni* 18.

Zëtsi num. = dece. Wgd. 28.

Zgair vb. I = sgării 87 (₅₅₀).

Zgõrpès vb. IV = zerreisse. Wgd. 42.

Ziàn sm. — păgubă 81 (₄₁₁).

Zibèc sm. și sn. = jabec (fel de mai-muță).

Zic vb. III = đic 57 (₃₃), 73 (₃₄₅); *zicõnd* 118; *cum aļi ziseși* — cum îi đisese 141; *aļi vë zis* = îi đisese 146; *zisi Domnu di si frõnsi ușa di scăpăi* = a đis, a dat Domnul de se frânse ușa, de scăpăi 162.

Zid sn. = perete, zid 54 (_{42, 43}), 86 (₅₂₀).

Zidès vb. IV — zidesc. Pap.

Zidusit adj. — întărit (cu zid) 54 (₄₂).

Zift sn. — tăbliță pe care se așeză argintul 30.

Zimbidi sf. = clește mărunț 30.

Zinghìn adj. = bogat 165.

Zinir și ziniri sm. = ginere; *la fësi ziniri* = îl făcū ginere 167; *ați la pusi ziniru-su* = apoi puse pe ginerele său 143. Wgd. *ziner* 9, 18.

Zintuniă sf. — rudenie 118.

Zinuclū sm. = genuchiū. Wgd. *zenuclū* 18.

Zirnès ?; *ca ši-ū zirniră, aū vizură lisifa* 150.

Zis = đis, scris, menit 84 (₄₇₂), 88 (_{578, 577}).

Zițiri sf. = đicere 88 (₅₇₃). Wgd. 36.

Zlambòc adj. — adânc 77 (₃₂₃).

Zmăr'ec sm. juniper 28.

Zmeñ sm. = smeñ, balaur 151.

Zmeñi spl. = ismene 36.

Zmintès vb. IV = amestec, încure 71 (₄₁₁).

Zmoc sm. = smochin.

Zmuncļòs vb. IV = smuncesc 167.

Zobi — Futter. Wgd. 50.

Zoică — n. de vacă fătăț Joĩ 171 (₃₉).

Zort zor, nevoie 75 (₂₁₄); *tu să-mĩ dai zort* = tu să mă zoresci 144; *de-điră mari zort la călugăr* = deră (puseră) mare zor la călugăr (forțară pe călugăr) 156.

Zõmbi-di-șārõri = dinți de brodat, de scris (pe aur, argint, aramă) 30.

Zonă sf. = đină 18, 93 (₁₄), 146.

Zõna-Ghulizara = đina-Ghulizara 143, 144.

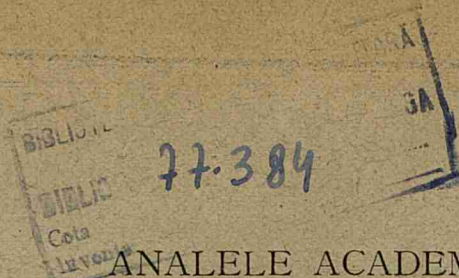
Zorli (an ∞) — în zorĩ; *la darea zorli* = în zorĩ de đi 169.

Zuñă sf. — điuă 47 (₁₀), 49 (₁), 51 (_{30, 33}), 88 (_{560, 561}); *cripõ zuua* = se lumineă de đi; *si fësi zuua* — se făcū đi; *s-fësi zuua mari* = s'a luminat bine de đi 169.

CUPRINSUL.

	Pag.		Pag.
XIII. Basme.		14. Gròburli di Nqnta (Cimitirul din Nănta).	152 (18)
1. <i>Ficioru și sicu</i> lău (Feciorul și trăistița)	135 (1) *	15. Ūomu cu măgarilă (Omul cu măgarilă).	» »
2. <i>Cusi-cucóti, ili pricázma cu baba și cucoti</i> (Cusi-cocoș saú basmul cu baba și cocoșul). . .	136 (2)	16. Ficioru juní (Feciorul voinic). . .	153 (19)
3. <i>Baba și cu dedú</i> (baba și bu-nicul).	139 (5)	17. Marcu și Ficioru-Cocotinu . . .	154 (20)
4. <i>Ūomu sirumà</i> (omul sărac) . . .	140 (6)	18. 'Legendă: (Păstorul, vierul, femeia cu rășboiul și agricul-torul).	155 (21)
5. <i>Ūomu, lisița și lupu</i> (omul, vulpea și lupul)	141 (7)	19. Rila-Mănastir	156 (22)
6. <i>Fęta fęră męnă</i> (Fata fără mână)	» »	20. Pricazmu cu acu	157 (23)
7. <i>Doi</i> lă ilă lu ampiratu și zęna Ghiulizara (Cei doi fii ai împăratului și ęina Ghiulizara) . .	143 (9)	21. Pricazma cu minciunoșilă . . .	» »
8. <i>Doi</i> lă ilă lu ampiratu și zęna Ghiulizara (Cei doi fii ai împăratului și ęina Ghiulizara) . .	145 (11)	22. Cucotu, birb'ęili, măgaru și lupilă (Cocoșul, berbecelul, măgarul și lupul).	160 (26)
9. <i>Fațirea lumilă</i> (Facerea lumii)	147 (13)	23. Ficioru lu ampiratu (Feciorul, băiatul împăratului) . . .	162 (28)
10. <i>Ficiorilă bábălă</i> (Feciorilă ba-bei).	» »	24. Ampiratu și lamă (Împăra-tul și balaurul).	165 (31)
11. <i>Tumbuli-be</i>	150 (16)	XIV. Împărțirea ęilei	169 (35)
12. <i>Minciunoșilă</i> (Mincinoșii) . . .	151 (17)	XV. Nume de animale	170 (36)
13. <i>Gărnișoru și búbili</i> (Porum-bul și gândacii de mătase) . .	152 (18)	Strigăte de chemare a calărilor . .	171 (37)
		XVI. Nomenclatura localităților din Huma, Cnțica, Lunđiň, Oșanđ, Birislăđ, Nănte și Cupa . . .	» »
		Glosar	185 (51)

*) Cifrele din parentes indică pagina exemplarelor din Partea II trase separat.

ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE.

Analele Societății Academice Române. — Seria I:

Tom. I—XI. — Sesiunile anilor 1867—1878 : procesele verbale ale ședințelor, comunicări, notițe și memorii.

Analele Academiei Române. — Seria II:

- Tom. I. — Sesiunea extraordinară din anul 1879. 3,50
Tom. II. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1879—80. 5.—
Notiță onomastică topică macedo-română, comunicată de G. Mărgărit.
Tom. II. Sect. II.—Discursuri, memorii și notițe (Sfârșit.)
Discurs de recepțiune de Ion Ghica, despre Ioan Câmpineanu,—cu
Răspuns de B. P. Hasdeu.
Semințiile, soiurile și rassele, de Ion Ghica.
Scrisori către Vasilie Alecsandri, de Ion Ghica.
Tom. III. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1880—81. 5.—
Tom. III. Sect. II. — Memorii și notițe (Sfârșit.)
Tom. IV. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1881—82. 3.—
Memorii despre Tetravangelul lui Ștefan-cel-Mare de la Homor
și Tetravangelul Mitropolitului Grigorie de la Voroneț, ambele
manuscrise, de Episcopul Melchisedec.
Tom. IV. Sect. II.—Memorii și notițe (Sfârșit.)
Puiu, legendă de Carmen Sylva —,50
Biografia Prea Sfințitului Dionisie Romano, Episcop de Buzău,
de Episcopul Melchisedec.
Inscripțiunile bisericilor armenesci din Moldova, de Episcopul
Melchisedec —,40
Chromatică poporului român. — Discurs de recepțiune de S. Fl.
Marian,—cu Răspuns de B. P. Hasdeu 1.—
Memorii despre mișcarea literaturii istorice în România și în
străinătate, urmată în decursul anilor 1880 și 1881, de V. Maniu.
Notițe biografice asupra vieții și activității decedatului membru
al Academiei Române Andrei Mocioni (Mocsonyi), de V. Babeș. —,60
Tom. V. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1882—83. 3.—
Tom. V. Sect. II.—Memorii și notițe (Sfârșit.)
Viața și operele lui Petru Maior. — Discurs de recepțiune de At.
M. Marienescu,—cu Răspuns de V. A. Urechiă. 1,20
Descânțate adunate de G. Săulescu. Raport de S. Fl. Marian. —
Din mănunchiul manuscriselor lui G. Săulescu. Raport de N.
Ionescu. — Raport relativ la scrierile lui G. Săulescu, de Jacob
Negruzzi.—Raport relativ la scrierile lui G. Săulescu, de T. Maiorescu.
Despre icônele miraculoase de la Athon de proveniență română, de
Episcopul Melchisedec. —,20
Grigorie Ureche. Contribuiri pentru o biografie a lui, de Ioan
Sbiera
Tom. VI. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1883—84. 2.—
Tom. VI. Sect. II.—Memorii și notițe (Sfârșit.)
Viața și scrierile lui Grigorie Țamblac, de Ep. Melchisedec. . . . 1,20
Tom. VII. Sect. I.—Desbaterile Academiei în 1884—85. 3.—
Programa pentru adunarea datelor privitoare la limba română, de
B. P. Hasdeu.
Dare de sêmă asupra Marelui Etimologic al României, de B. P. —,40
Hasdeu.
Tom. VII. Sect. II.—Memorii și notițe (Sfârșit.)
Inscripțiunea de la mănăstirea Răsboeni, județul Némțului, co-
mentată de Episcopul Melchisedec
O vizită la câte-va mănăstiri și biserici antice din Bucovina, de
Episcopul Melchisedec.